

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2019-2020

Ședințele dintre 13 și 16 ianuarie 2020

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 239, 18.6.2021.

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Miercuri, 15 ianuarie 2020

2021/C 270/01	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european (2019/2956(RSP))	2
2021/C 270/02	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare și monitorizarea dispozițiilor privind drepturile cetățenilor prevăzute în Acordul de retragere (2020/2505(RSP))	21
2021/C 270/03	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2018 (2019/2125(INI))	25
2021/C 270/04	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raport anual (2019/2136(INI))	41
2021/C 270/05	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raport anual (2019/2135(INI))	54

2021/C 270/06	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la poziția Parlamentului European față de Conferința privind viitorul Europei (2019/2990(RSP))	71
Joi, 16 ianuarie 2020		
2021/C 270/07	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la Burundi, în special la libertatea de exprimare (2020/2502(RSP))	76
2021/C 270/08	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la Nigeria, în special la recente atacuri teroriste (2020/2503(RSP))	83
2021/C 270/09	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la situația din Venezuela după alegerea ilegală a noului președinte și a noului birou al Adunării Naționale (lovitură de stat parlamentară) (2020/2507(RSP))	88
2021/C 270/10	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la audierile în curs în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE privind Polonia și Ungaria (2020/2513(RSP))	91
2021/C 270/11	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la Convenția privind diversitatea biologică (2019/2824(RSP))	94
2021/C 270/12	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la activitățile Ombudsmanului European – raportul anual pe 2018 (2019/2134(INI))	105
2021/C 270/13	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice (2019/2950(RSP))	113

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Miercuri, 15 ianuarie 2020

2021/C 270/14	Decizia Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 privind componența numerică a comisiilor permanente (2020/2512(RSO))	117
2021/C 270/15	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului dintre Uniunea Europeană, Islanda și Regatul Norvegiei la Acordul dintre Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia în ceea ce privește accesul la Eurodac în scopul asigurării respectării legii (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))	119
2021/C 270/16	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului între Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Populare Chineze privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))	120
2021/C 270/17	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))	121

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2019-2020

Ședințele dintre 13 și 16 ianuarie 2020

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 239, 18.6.2021.

TEXTE ADOPTATE

Miercuri, 15 ianuarie 2020

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2020)0005

Pactul ecologic european

Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul ecologic european (COM(2019)0640),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 noiembrie 2018 intitulată „O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei” (COM(2018)0773) și analiza aprofundată care sprijină această comunicare,
- având în vedere programul de acțiune pentru mediu al UE până în 2020 și viziunea sa pentru 2050,
- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), Protocolul de la Kyoto la aceasta și Acordul de la Paris,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică (CBD),
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD),
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – starea și perspectivele pe 2020”,
- având în vedere Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) intitulat „Încălzirea globală cu 1,5 °C”, cel de-al cincilea raport de evaluare al IPCC (AR5) și raportul de sinteză la acesta, Raportul special al IPCC privind schimbările climatice și terenurile și Raportul special al IPCC privind oceanele și criosfera într-o climă ce suferă schimbări,
- având în vedere raportul Programului ONU pentru Mediu pe 2019 privind decalajele în materie de emisii, publicat la 26 noiembrie 2019, și primul său raport de sinteză din decembrie 2019 privind producția de combustibili fosili (raportul pe 2019 privind decalajele la nivelul producției),
- având în vedere Raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din 31 mai 2019,

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere raportul Comitetului internațional pentru gestionarea resurselor din cadrul Programului ONU pentru Mediu, intitulat „Perspectivele privind resursele mondiale pe 2019”,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere convențiile și recomandările Organizației Internaționale a Muncii (OIM),
- având în vedere Carta socială europeană revizuită a Consiliului Europei,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale,
- având în vedere cea de-a 26-a Conferință a părților la CCONUSC, care va avea loc în noiembrie 2020, precum și faptul că toate părțile la CCONUSC trebuie să își majoreze contribuțiile stabilite la nivel național, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris,
- având în vedere cea de-a 15-a Conferință a părților la Convenția privind diversitatea biologică (COP15), care va avea loc în Kunming, China, în octombrie 2020, în cadrul căreia părțile trebuie să decidă asupra cadrului global post-2020 pentru oprirea pierderii biodiversității,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice – o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, în conformitate cu Acordul de la Paris ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la Conferința ONU din 2019 privind schimbările climatice, care va avea loc la Madrid, Spania (COP25) ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019,
- având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât prezenta rezoluție constituie prima reacție de ordin general a Parlamentului la comunicarea Comisiei privind Pactul ecologic european; întrucât, pe măsură ce lucrările privind Pactul ecologic vor avansa, Parlamentul va prezenta poziții mai detaliate privind anumite măsuri și acțiuni de politică și va face uz de toate prerogativele sale legislative pentru a examina și modifica propunerile Comisiei cu scopul de a se asigura că acestea vin în sprijinul tuturor obiectivelor Pactului ecologic,

1. subliniază nevoia stringentă de a fi adoptate măsuri ambițioase pentru a contracara schimbările climatice și provocările de mediu, a limita încălzirea globală la 1,5 °C și a evita pierderea masivă a biodiversității; salută, prin urmare, Comunicarea Comisiei privind Pactul ecologic european; împărtășește angajamentul Comisiei de a transforma UE într-o societate mai sănătoasă, durabilă, echitabilă, justă și prosperă, cu zero emisii nete de gaze cu efect de seră (GES); lansează un apel ca tranziția necesară către o societate neutră din punctul de vedere al efectelor asupra climei să aibă loc până cel târziu în 2050 și ca această tranziție să devină o reușită europeană;

2. subliniază că tuturor persoanelor care trăiesc în Europa ar trebui să li se acorde dreptul fundamental la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil și la un climat stabil, fără discriminare, iar acest drept trebuie să fie realizat concret prin politici ambițioase și trebuie să fie pe deplin executoriu prin sistemul de justiție la nivel național și la nivelul UE;

3. este ferm convins că Pactul ecologic european trebuie să promoveze o abordare integrată și bazată pe principii științifice, reunind toate sectoarele pentru a le plasa pe același drum spre același obiectiv; consideră că integrarea diferitelor politici în vederea unei viziuni holistice este adevărata valoare adăugată a Pactului ecologic european și, prin urmare, ar trebui consolidată; consideră Pactul ecologic un catalizator pentru o tranziție societală incluzivă și nediscriminatorie, care are ca obiective-cheie neutralitatea climatică, protecția mediului, utilizarea sustenabilă a resurselor și sănătatea și calitatea vieții cetățenilor la nivel planetar,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0079.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

4. subliniază că Pactul ecologic ar trebui să se afle în centrul strategiei europene pentru o nouă creștere sustenabilă, cu respectarea limitelor planetei, și pentru crearea de oportunități economice, stimularea investițiilor și asigurarea de locuri de muncă de calitate; consideră că acest lucru va aduce beneficii cetățenilor și întreprinderilor europene și va determina crearea unei economii moderne, eficiente în utilizarea resurselor și competitive, a cărei creștere va fi decuplată de emisiile globale de GES, utilizarea resurselor și generarea de deșeuri de către UE; insistă ca Pactul ecologic să determine realizarea unui progres social prin îmbunătățirea bunăstării tuturor și reducerea inegalităților sociale, a dezechilibrelor economice dintre statele membre și a decalajelor dintre genuri și generații; consideră că o tranziție justă nu trebuie să lase în urmă nici persoane, nici regiuni și trebuie să soluționeze inegalitățile sociale și economice;

5. consideră că obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD) ar trebui să se afle în centru procesului european de elaborare și implementare a politicilor, astfel încât UE să promoveze un model al dezvoltării umane compatibil cu sănătatea planetei; subliniază, în acest sens, că Pactul ecologic european trebuie să combine drepturile sociale, integritatea mediului, coeziunea regională, sustenabilitatea, precum și adaptarea la viitor și competitivitatea la nivel mondial ale sectoarelor industriale, în beneficiul tuturor;

6. subliniază că Pactul ecologic trebuie să aibă ca obiectiv o economie prosperă, echitabilă, sustenabilă și competitivă, care aduce beneficii tuturor în toate regiunile Europei; consideră că Pactul ecologic ar trebui să creeze oportunități economice și să asigure echitatea dintre generații; subliniază importanța respectării și consolidării dialogului social la toate nivelurile și în toate sectoarele pentru a asigura o tranziție echitabilă; atrage atenția asupra necesității includerii unei perspective de gen în acțiunile și obiectivele Pactului ecologic, inclusiv integrarea dimensiunii de gen și a unor acțiuni receptive față de genuri; reiterează faptul că tranziția către o economie cu impact neutru asupra climei și către o societate sustenabilă trebuie realizată în paralel cu punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și insistă ca toate inițiativele luate în cadrul Pactului ecologic european să fie pe deplin compatibile cu Pilonul european al drepturilor sociale;

7. subliniază că, pentru ca Uniunea să atingă obiectivele Pactului ecologic, trebuie mobilizate investiții publice și private substanțiale și consideră că aceasta este o condiție prealabilă pentru succesul Pactului ecologic; consideră că UE trebuie să ofere investitorilor siguranță și previzibilitate pe termen lung în materie de reglementări, precum și un cadru financiar adecvat, resurse adecvate și stimulente de piață și fiscale pentru o tranziție ecologică de succes, care să aducă cu sine o schimbare pozitivă și sustenabilă în termeni sociali, industriali și economici; reiterează faptul că Pactul ecologic ar trebui să plaseze Europa pe calea unei creșteri sustenabile pe termen lung, a prosperității și bunăstării, asigurând conceperea politicilor noastre sociale, economice și de mediu de o manieră care să garanteze o tranziție echitabilă;

8. subliniază că provocările de la nivel mondial în legătură cu schimbările climatice și deteriorarea mediului impun un răspuns la nivel mondial; subliniază că UE trebuie să dea dovadă de o atitudine ambițioasă și că trebuie să fie mobilizate și alte regiuni ale lumii, pentru ca eforturile depuse să fie coordonate; atrage atenția asupra locului de frunte pe care îl ocupă UE la nivel mondial în ceea ce privește măsurile de mediu și cele climatice;

9. propune ca toate măsurile din cadrul Pactului ecologic să se bazeze pe principii științifice și pe evaluări holistice ale impactului;

10. recunoaște responsabilitatea instituțională a Parlamentului de a-și reduce amprenta de carbon; propune ca Parlamentul să adopte propriile măsuri de reducere a emisiilor, inclusiv să își înlocuiască flota de vehicule cu vehicule cu emisii zero, și invită urgent toate statele membre să convină asupra unui sediu unic pentru Parlamentul European;

Creșterea nivelului obiectivelor climatice ale UE pentru 2030 și 2050

11. consideră că introducerea la nivelul UE a unui angajament cu putere juridică privind atingerea unui nivel neutru al efectelor asupra climei până cel târziu în 2050 va fi un instrument puternic de mobilizare a forțelor societale, politice, economice și tehnologice necesare pentru această tranziție; evidențiază cu fermitate faptul că această tranziție reprezintă un efort comun al tuturor statelor membre și că fiecare stat membru trebuie să contribuie la realizarea neutralității climatice a UE până cel târziu în 2050; invită Comisia să prezinte până în martie 2020 o propunere de act legislativ al UE privind clima;

12. solicită elaborarea unei legi europene ambițioase privind clima, care să aibă un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic la nivel intern și la nivelul întregii economii privind atingerea unui nivel net al emisiilor de gaze cu efect de seră egal cu zero până cel târziu în 2050, fiind incluse în această lege ținte intermediare la nivelul UE pentru 2030 și 2040, care trebuie finalizate până cel târziu la data adoptării acestei legi de către colegiitori, pe baza unor evaluări ale impactului,

Miercuri, 15 ianuarie 2020

precum și un cadru de guvernare solid; subliniază că actul legislativ privind clima trebuie să reflecte cele mai avansate cunoștințe științifice, având scopul de a limita încălzirea globală la 1,5 °C, și că acesta ar trebui actualizat în funcție de evoluțiile cadrului juridic al UE și de ciclul revizuirilor Acordului de la Paris; consideră că actul legislativ privind clima trebuie să includă și componente specifice privind adaptarea, în special să ceară tuturor statelor membre să adopte planuri de acțiune în vederea adaptării;

13. solicită ca obiectivul UE pentru 2030 privind reducerea emisiilor de GES la nivel intern să fie majorat până la 55 % față de nivelul din 1990; îndeamnă Comisia să elaboreze cât mai curând o propunere în acest scop, pentru a permite Uniunii să adopte această țintă cu titlu de contribuție actualizată stabilită la nivel național (CSN), cu mult înaintea COP26; solicită, de asemenea, ca această țintă să fie inclusă ulterior în actul legislativ european privind clima;

14. consideră că UE trebuie să joace un rol activ și să își asume rolul de forță călăuzitoare în pregătirea COP26, în cadrul căreia părțile ar trebui să își asume angajamente colective privind schimbările climatice, care să reflecte cele mai ambițioase obiective cu putință; având în vedere acest lucru, consideră că UE ar trebui să adopte creșterea CSN cât mai devreme în 2020, pentru a încuraja alte țări din afara UE, în special marii poluatori, să procedeze la fel; subliniază, în acest context, necesitatea de a cădea de acord asupra unei CSN majorate înaintea summitului UE-China din septembrie, precum și înaintea summitului UE-Africa;

15. recunoaște că statele membre ar putea să aibă traiectorii diferite pentru realizarea neutralității climatice până cel târziu în 2050 în mod echitabil și eficient din punctul de vedere al costurilor, ținând seama de faptul că diferite țări au puncte de plecare și resurse diferite și că unele evoluează mai repede decât altele, dar că tranziția ecologică ar trebui transformată într-o șansă economică și socială pentru toate regiunile Europei;

16. atrage atenția asupra faptului că emisiile nete vor trebui reduse la aproape zero în toate sectoarele economiei, pentru a contribui astfel împreună la realizarea obiectivului privind neutralitatea climatică; invită Comisia să prezinte, acolo unde este necesar, propuneri bazate pe evaluări ale impactului, în vederea revizuirii măsurilor legislative ale UE în domeniul climei și al energiei până în iunie 2021, pentru a atinge obiectivele majorate pe termen mediu și lung privind clima; invită, de asemenea, Comisia să valorifice potențialul suplimentar al altor acte legislative ale UE de a contribui la combaterea schimbărilor climatice, cum ar fi Directiva privind proiectarea ecologică, legislația UE privind deșeurile, măsurile legate de economia circulară și Regulamentul privind gazele fluorurate; subliniază, în plus, că soluțiile bazate pe natură pot ajuta statele membre să își atingă obiectivele în privința reducerii emisiilor de GES și a biodiversității, dar insistă ca acestea să vină în completarea reducerii emisiilor de GES la sursă;

17. consideră că noile obiective majorate privind GES impun adaptarea în consecință a sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS); invită Comisia să revizuiască rapid Directiva privind ETS, inclusiv prin adaptarea factorului linear de reducere, a regulilor pentru alocarea cu titlu gratuit a certificatelor și prin analiza eventualității stabilirii unui preț minim pentru emisiile de dioxid de carbon;

18. având în vedere diferențele persistente de la nivel mondial privind obiectivele climatice, sprijină intenția Comisiei de a elabora un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon compatibil cu normele OMC; consideră că dezvoltarea unui astfel de mecanism face parte dintr-o strategie mai amplă pentru o economie a UE competitivă și decarbonizată, care sprijină obiectivele climatice ale UE, asigurând totodată condiții echitabile de concurență; ia act de opinia Comisiei că un astfel de mecanism ar fi o alternativă la măsurile privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon care sunt luate în prezent în cadrul EU ETS; insistă ca măsurile în vigoare care vizează relocarea emisiilor de dioxid de carbon să nu fie revocate până la instituirea unui nou sistem și invită Comisia ca, înainte de a prezenta orice propunere, să efectueze o analiză aprofundată a diferitelor forme pe care ar putea să le îmbrace mecanismul de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon înainte de revizuirea legislației privind clima, care este preconizată pentru iunie 2021; consideră că viitorul mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon ar trebui să mențină stimulentele economice pentru o tranziție ecologică reușită, precum și pentru pionierii din domeniul climei și ar trebui să sprijine existența în UE a unei piețe a bunurilor produse cu emisii de carbon reduse; consideră, de asemenea, că acest mecanism ar trebui să asigure un preț efectiv al carbonului în UE, promovând în același timp stabilirea de tarife pentru emisiile de carbon din alte regiuni ale lumii; consideră că mecanismul trebuie să țină seama de particularitățile fiecărui sector și că ar putea fi introdus treptat în anumite sectoare, evitând în același timp toate costurile administrative suplimentare nejustificate, în special pentru IMM-urile europene;

19. salută propunerea planificată de revizuire a Directivei privind impozitarea energiei în ceea ce privește aspectele de mediu, în vederea aplicării principiului „poluatorul plătește”, ținând totodată seama de politicile fiscale interne și evitând aprofundarea inegalităților;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

20. salută adoptarea unei strategii noi și mai ambițioase a UE privind adaptarea la schimbările climatice; reamintește că UE și statele sale membre trebuie să depună mai multe eforturi pentru contracararea schimbărilor climatice, consolidarea rezilienței, prevenire și pregătire; subliniază necesitatea de a mobiliza investiții publice și private pentru adaptare și solicită ca politicile de cheltuieli ale UE să fie cu adevărat coerente, astfel încât adaptarea și reziliența la schimbările climatice să fie criterii esențiale pentru orice finanțare din partea UE în legătură cu acest domeniu; în același timp, consideră că prevenirea catastrofelor, pregătirea și reacția în caz de catastrofe trebuie să constituie un instrument puternic de asigurare a solidarității, dotat cu resurse suficiente; solicită ca fondurile din bugetul UE și resursele comune pentru mecanismul UE de protecție civilă să fie alocate în mod consecvent și în măsură suficientă;

21. salută anunțul privind lansarea de către Comisie a unui pact european pentru climă; subliniază că Pactul european pentru climă trebuie să reunească cetățenii, regiunile, comunitățile locale, societatea civilă, întreprinderile (inclusiv IMM-urile) și sindicatele ca participanți activi în tranziția către neutralitatea climatică, pe baza unui dialog real și transparent și a unui proces participativ, inclusiv în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor; consideră că este importantă cooperarea cu părțile interesate din sectoarele energofage și cu partenerii sociali vizați, în special cu lucrătorii, muncitorii, ONG-urile și cu mediul academic, pentru ca acestea să poată contribui la găsirea unor soluții durabile pentru tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon;

Aprovizionarea cu energie curată, sigură și la prețuri accesibile

22. subliniază rolul central al energiei în tranziția către o economie cu zero emisii nete de GES și salută obiectivul Comisiei de a continua decarbonizarea sistemului energetic, astfel încât UE să poată ajunge la emisii nete egale cu zero până cel târziu în 2050; cere să se revizuiască Directiva privind energia din surse regenerabile în acord cu această ambiție, stabilind obiective naționale obligatorii pentru fiecare stat membru; salută, în plus, prioritatea acordată eficienței energetice; în acest context, invită Comisia și statele membre să aplice principiul „eficiența energetică pe primul loc” în toate sectoarele și politicile, ceea ce este fundamental pentru a reduce dependența energetică a UE și emisiile generate de producția de energie, asigurând, în același timp, locuri de muncă la nivel local în renovări și reducând facturile la energie ale cetățenilor; cere să se revizuiască Directiva privind eficiența energetică (DEE) și Directiva privind eficiența energetică a clădirilor (DEEC), în concordanță cu obiectivul UE de a crește nivelul de ambiție în materie de climă, și să se pună în aplicare cu mai multă strictețe, prin intermediul unor obiective naționale obligatorii, acordând o atenție deosebită cetățenilor vulnerabili și ținând seama, în același timp, de nevoia de previzibilitate economică pentru sectoarele în cauză;

23. subliniază că pentru a atinge obiectivele Acordului de la Paris, asigurarea respectării la nivel național și la nivelul Uniunii este crucială; roagă statele membre și Comisia să asigure convergența planurilor naționale în domeniul energiei și al climei cu obiectivele UE; reamintește că statele membre au competența de a decide cu privire la propriul mix energetic în limitele cadrului UE pentru climă și energie;

24. subliniază că, pentru a îndeplini obiectivele UE în materie de climă și durabilitate, toate sectoarele trebuie să își mărească ponderea energiei din surse regenerabile și să elimine treptat combustibili fosili; solicită o revizuire a orientărilor TEN-E înainte de a adopta următoarea listă de proiecte de interes comun (PIC) pentru a alinia cadrul legislativ la prioritatea instalării rețelelor inteligente și a nu rămâne legați de investiții cu emisii ridicate de dioxid de carbon; subliniază că se impune o abordare strategică față de nodurile energetice din UE, pentru a realiza cele mai eficiente investiții în surse regenerabile de energie; salută, prin urmare, anunțul referitor la o strategie pentru energia eoliană offshore; consideră că politicile UE ar trebui să consolideze în mod special inovarea și introducerea unor sisteme durabile de stocare a energiei și a hidrogenului curat; scoate în evidență nevoia de a ne asigura că utilizarea unor surse de energie precum gazele naturale are loc doar într-o etapă de tranziție, dat fiind obiectivul de a atinge neutralitatea climatică cel târziu până în 2050;

25. subliniază că este esențial să se asigure o piață energetică funcțională, complet integrată, centrată pe consumator și competitivă în Europa; atrage atenția asupra importanței interconexiunilor transfrontaliere pentru a realiza o piață a energiei pe deplin integrată; consideră îmbucurător anunțul Comisiei că va propune, până la jumătatea anului 2020, măsuri pentru integrarea inteligentă și subliniază că o mai mare integrare a pieței UE a energiei va juca un rol important în întărirea securității aprovizionării cu energie și în realizarea unei economii cu zero emisii nete de GES; subliniază că trebuie alocate fonduri corespunzătoare pentru Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei pentru a întări și a intensifica cooperarea regională între statele membre;

26. insistă că până în 2020 trebuie eliminate rapid subvențiile directe și indirecte la combustibili fosili în Uniune și în fiecare stat membru;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

27. salută valul anunțat de renovări ale clădirilor publice și private și încurajează factorii de decizie să se concentreze pe renovarea școlilor și spitalelor, a locuințelor sociale și a locuințelor închiriate, pentru a ajuta familiile cu venituri reduse; subliniază necesitatea de a renova stocul de clădiri existente astfel încât să le aducă consumul de energie aproape de zero, pentru a obține neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon până cel târziu în 2050: subliniază că sectorul clădirilor are un potențial ridicat de economisire a energiei și un potențial de a produce energie din surse regenerabile la fața locului, ceea ce poate stimula ocuparea forței de muncă și ajuta IMM-urile să se extindă; consideră că un cadru legislativ inteligent și orientat spre viitor este esențial; de aceea, consideră binevenite propunerile de a reduce obstacolele normative naționale în calea renovării și revizuirea Regulamentului privind materialele de construcție; cere aplicarea riguroasă a obligațiilor de renovare a clădirilor publice ale statelor membre, în conformitate cu DEE; încurajează promovarea construcțiilor din lemn și utilizarea materialelor de construcție ecologice;

28. subliniază că tranziția energetică trebuie să fie sustenabilă social și să nu agraveze sărăcia energetică și apreciază angajamentul Comisiei în acest sens; consideră că comunitățile care se luptă cu sărăcia energetică trebuie să dispună de instrumentele necesare pentru a participa la tranziția ecologică prin educație și servicii de consultanță și prin stimularea investițiilor pe termen lung; pledează pentru acțiuni specifice, în strânsă cooperare cu statele membre, și pentru schimbul de bune practici, cu scopul de a reduce sărăcia energetică, sprijinind, totodată, accesul egal la instrumente de finanțare pentru renovări vizând eficiența energetică; consideră că costurile cu renovările pentru eficiența energetică nu ar trebui suportate de gospodăriile cu venituri mici; subliniază, de asemenea, rolul încălzirii centralizate în furnizarea de energie la prețuri accesibile;

29. sprijină, în general, ideea unor măsuri bazate pe piață, ca unul dintre instrumentele de realizare a obiectivelor climatice; exprimă rezerve totuși față de ideea de a include emisiile din sectorul construcțiilor în EU ETS, deoarece acest lucru ar putea lua răspunderea din mâinile autorităților publice și ar putea duce la facturi mai mari la energie pentru locatari și proprietarii de locuințe; consideră că orice astfel de măsuri necesită o analiză suplimentară;

Mobilizarea industriei pentru o economie curată și circulară

30. consideră că tranziția către o bază industrială modernă, foarte eficientă în utilizarea resurselor, neutră din punctul de vedere al efectului asupra climei și competitivă în UE până în 2050 reprezintă o încercare și o șansă-cheie și salută anunțul Comisiei că va prezenta în martie 2020 o nouă strategie industrială, precum și o strategie pentru IMM-uri; subliniază că competitivitatea industrială și politica privind clima se consolidează reciproc și că reindustrializarea inovatoare și fără efecte negative asupra climei va crea locuri de muncă locale și va asigura competitivitatea economiei europene;

31. subliniază că strategia industrială ar trebui să se concentreze pe stimularea lanțurilor valorice pentru produse, procese și modele de afaceri viabile și sustenabile din punct de vedere economic, menite să asigure neutralitatea climatică, eficiența utilizării resurselor, circularitatea și un mediu netoxic, menținând și sporind competitivitatea internațională și evitând delocalizarea industriilor europene; sprijină poziția Comisiei potrivit căreia industriile mari consumatoare de energie, cum ar fi cea siderurgică, chimică și de fabricare a cimentului sunt cruciale pentru economia europeană, iar modernizarea și decarbonizarea acestora este crucială;

32. invită Comisia să asigure coeziunea economică, socială și teritorială pe perioada tranzițiilor, acordând o atenție deosebită regiunilor celor mai defavorizate, zonelor afectate de tranziția industrială (în principal regiuni cu mine de cărbune și zone dependente de industrie cu emisii ridicate de dioxid de carbon, cum ar fi industria siderurgică), zonele slab populate și teritoriile cu mediu vulnerabil;

33. subliniază că strategiile industriale și pentru IMM-uri trebuie să stabilească foi de parcurs clare pentru a oferi un pachet cuprinzător de stimulente pentru inovare și implementarea de tehnologii deschizătoare de drumuri, pentru noi modele de afaceri sustenabile, precum și pentru eliminarea tuturor obstacolelor normative inutile; roagă UE să sprijine pe frunțașii în domeniul combaterii schimbărilor climatice și resurselor, prin intermediul unei abordări neutre din punct de vedere tehnologic, care să fie în concordanță cu cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și cu obiectivele pe termen lung ale UE în materie de climă și mediu; subliniază rolul captării și stocării dioxidului de carbon în condiții de siguranță pentru mediu pentru ca industria grea să devină neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei dacă nu sunt disponibile opțiuni de reducere directă a emisiilor;

34. reamintește că tehnologiile digitale au un rol fundamental în sprijinirea tranziției ecologice, de exemplu prin faptul că îmbunătățesc eficiența resurselor și eficiența energetică și că asigură o mai bună monitorizare a mediului, precum și prin beneficiile aduse climei de digitalizarea completă a transmisiei și distribuției și aplicațiile inteligente; consideră că o strategie

Miercuri, 15 ianuarie 2020

industrială ar trebui să cuprindă, conform propunerii, transformările ecologică și digitală și să identifice obiectivele-cheie și obstacolele care împiedică exploatarea deplină a potențialului tehnologiilor digitale; invită Comisia să elaboreze strategii și să asigure finanțare pentru introducerea de tehnologii digitale inovatoare; în același timp, subliniază cât este de important să se amelioreze eficiența energetică și performanțele în materie de economie circulară în sectorul digital însuși și salută angajamentele Comisiei în această privință; solicită Comisiei să pună la punct o metodologie de monitorizare și cuantificare a impactului tot mai pregnant al tehnologiilor digitale asupra mediului, fără a crea sarcini administrative inutile;

35. subliniază că strategia industrială trebuie să acorde atenția cuvenită impactului asupra forței de muncă, precum și formării, recalificării și perfecționării profesionale a lucrătorilor; invită Comisia să analizeze îndeaproape dimensiunea regională a acestei strategii, având grijă ca nimeni să nu fie lăsat în urmă; stăruie asupra faptului că strategia trebuie să cuprindă un dialog social în care lucrătorii să fie pe deplin implicați;

36. se pronunță pentru un nou plan de acțiune ambițios pentru economia circulară, care trebuie să vizeze reducerea amprentei ecologice și de consum de resurse a producției și consumului din UE, oferind în același timp stimulente atractive pentru inovare și întreprinderi și piețe viabile pentru produse circulare care nu afectează clima și nu sunt toxice, având ca priorități-cheie eficiența utilizării resurselor, poluare zero și prevenirea generării de deșeurii; subliniază sinergiile puternice dintre politicile în domeniul climei și economia circulară, în special în industriile mari consumatoare de energie și cu emisii ridicate de dioxid de carbon; solicită stabilirea unui obiectiv la nivelul UE privind utilizarea eficientă a resurselor;

37. invită Comisia să propună obiective pentru colectarea separată, reducerea deșeurilor, reutilizare și reciclare, precum și alte acțiuni specifice, cum ar fi răspunderea extinsă a producătorilor în sectoare prioritare cum ar fi deșeurile comerciale, textilele, materialele plastice, produsele electronice, construcțiile și industria alimentară; îndeamnă Comisia să elaboreze măsuri de sprijinire a pieței materialelor reciclate în Europa, inclusiv standarde comune de calitate, precum și obiective obligatorii privind utilizarea materialelor recuperate în sectoare prioritare, acolo unde este posibil; subliniază cât este de important să se dezvolte cicluri de materiale netoxice, să se înlocuiască într-un ritm mai alert substanțele care suscită motive de îngrijorare deosebită și să se promoveze cercetarea și inovarea pentru dezvoltarea de produse netoxice; invită Comisia să aibă în vedere măsuri de răspuns față de produsele importate care conțin substanțe sau componente interzise în UE, și crede că ele nu ar trebui reintroduse pe piața UE a produselor de consum prin activități de reciclare;

38. sprijină măsurile de politică pentru produse durabile, inclusiv o legislație care să lărgască domeniul de aplicare al proiectării ecologice, făcând produsele mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile și un program intens de lucru în materie de etichetare ecologică începând cu 2020 care să includă telefoanele inteligente și alte echipamente informatice noi; cere propuneri legislative privind dreptul de a repara, eliminarea uzurii morale programate și încărcătoare comune pentru echipamentele informatice mobile; sprijină planurile de propuneri legislative ale Comisiei pentru garantarea unui lanț valoric sigur, circular și durabil pentru toate bateriile și se așteaptă ca această propunere să includă cel puțin măsuri privind proiectarea ecologică, obiective de reutilizare și reciclare și aprovizionarea durabilă și responsabilă social; subliniază necesitatea de a crea un cluster solid și durabil de baterii și de stocare în Europa; subliniază necesitatea de a promova consumul și producția locale pe baza principiilor de refuz, reducere, reutilizare, reciclare și reparare pentru a opri strategiile comerciale de obsolescență programată, prin care produsele sunt concepute astfel încât să aibă o durată de viață scurtă și să trebuiască să fie înlocuite și pentru a adapta consumul la limitele planetei; consideră că dreptul la reparație și asistența continuă pentru serviciile IT sunt absolut necesare pentru a se ajunge la un consum sustenabil; solicită ca aceste drepturi să fie incluse în legislația UE;

39. îndeamnă Comisia să intensifice măsurile UE împotriva poluării cu materiale plastice, în special în mediul marin, și solicită restricții mai ample la articolele din plastic de unică folosință și înlocuirea lor; sprijină elaborarea unor acte legislative care să vizeze problema ambalării excesive și să ofere garanția că toate ambalajele care nu sunt reutilizabile sau reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic în UE nu sunt autorizate pe piața UE până cel târziu în 2030, asigurând în același timp siguranța alimentară; solicită măsuri de coordonare transfrontalieră a sistemelor de returnare a garanției; îndeamnă Comisia să abordeze problema microplasticelor în mod global, inclusiv prin adoptarea unor măsuri de eliminare pe scară largă a microplasticelor adăugate intenționat și prin noi măsuri, inclusiv legislative, împotriva eliminării neintenționate de materiale plastice, de exemplu din textile, anvelope și pelete din plastic; ia act de intenția Comisiei de a elabora un cadru de reglementare pentru materialele plastice biodegradabile și bioplastice; subliniază necesitatea unei economii pe deplin circulare a materialelor plastice;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

40. solicită o piață unică a UE a produselor ecologice pentru a stimula cererea de produse sustenabile prin dispoziții specifice, precum utilizarea pe scară mai largă a achizițiilor publice ecologice; salută, în acest sens, angajamentele Comisiei de a propune noi acte legislative și orientări privind achizițiile publice ecologice; solicită ca achizițiile efectuate de instituțiile UE să dea un bun exemplu; subliniază, în plus, necesitatea de a pune sub lupă și a revizui normele UE privind achizițiile publice pentru a asigura condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru întreprinderile din UE, în special cele care produc produse sau servicii durabile, cum ar fi cele din domeniul transportului public;

41. consideră important ca consumatorii să fie responsabilizați și bine informați; solicită măsuri care să garanteze că consumatorilor li se oferă informații transparente, comparabile și armonizate despre produse, inclusiv etichetarea produselor, pe baza unor date solide și a unor studii de piață, pentru a-i ajuta să facă alegeri mai sănătoase și mai durabile și a-i informa despre durabilitatea, reparabilitatea și amprenta de mediu a produselor; subliniază necesitatea de a le oferi consumatorilor măsuri reparatorii funcționale, ușor de înțeles și aplicabile care pun accent pe durabilitate și pe reutilizarea sau repararea produselor care nu funcționează corect, și nu pe eliminarea lor;

42. consideră că materialele regenerabile vor juca un rol important în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic și subliniază necesitatea de a stimula investițiile în dezvoltarea unei bioeconomii durabile în care materialele fabricate cu utilizarea unei mari cantități de combustibili fosili să fie înlocuite cu materiale regenerabile și bazate pe resurse biologice, de exemplu în construcții, textile, produse chimice, ambalaje, construcții navale și, sub rezerva sustenabilității, producerea de energie; subliniază că acest lucru va trebui făcut într-un mod durabil și cu respectarea limitelor ecologice; subliniază potențialul bioeconomiei de a crea noi locuri de muncă ecologice, inclusiv în zonele rurale ale UE, și de a stimula inovarea; solicită sprijin pentru cercetare și inovare în soluții durabile de bioeconomie care să țină cont de necesitatea de a proteja biodiversitatea și ecosistemele unice; solicită să se implementeze eficient strategia UE în domeniul bioeconomiei, ca parte a Pactului ecologic european;

Accelerarea tranziției către o mobilitate durabilă și inteligentă

43. salută viitoarea strategie pentru o mobilitate durabilă și inteligentă și este de acord cu Comisia că toate modurile de transport (rutier, feroviar, aerian și maritim) vor trebui să contribuie la decarbonizarea sectorului transporturilor în conformitate cu obiectivul de realizare a unei economii neutre din punct de vedere climatic, recunoscând în același timp că aceasta va fi nu doar o provocare, ci și o oportunitate; susține aplicarea principiului „poluatorul plătește”; solicită o strategie globală pe termen lung pentru o tranziție echitabilă, care să ia, de asemenea, în considerare contribuția sectorului transporturilor la economia UE și necesitatea de a asigura un nivel ridicat al conectivității de transport abordabile și accesibile, precum și aspectele sociale și protecția drepturilor lucrătorilor;

44. salută propunerea Comisiei de a stimula transportul multimodal pentru a crește eficiența și a reduce emisiile; consideră, cu toate acestea, că multimodalitatea poate fi realizată cel mai bine doar prin propuneri legislative concrete; salută intenția Comisiei de a propune măsuri de creștere a interconectivității dintre transportul rutier, feroviar și pe căi navigabile interioare, pentru a realiza o tranziție modală veritabilă; solicită consolidarea și sprijinirea investițiilor în conectivitatea rețelelor feroviare din UE, pentru a permite accesul egal la transportul public feroviar în întreaga Uniune și a mări atractivitatea transportului feroviar de călători; subliniază că spațiul feroviar unic european constituie o condiție indispensabilă pentru tranziția modală și roagă Comisia să prezinte la sfârșitul lui 2020 o strategie urmată de propuneri legislative concrete pentru a pune capăt fragmentării pieței interne;

45. subliniază că transportul cu emisii zero pe căile navigabile este esențial pentru dezvoltarea unui transport multimodal durabil; îndeamnă Comisia să elaboreze un cadru european coordonat de norme privind căile navigabile interioare; invită Comisia să sprijine activ măsurile intermodale care implică căile navigabile interioare, mai ales legăturile transfrontaliere dintre sistemele navigabile naționale, care trebuie îmbunătățite;

46. reamintește că cerul unic european (SES) poate să reducă emisiile generate de aviație fără costuri majore, dar nu va duce, în sine, la reduceri semnificative ale emisiilor din sectorul aviației, conforme cu obiectivul pe termen lung al UE; cere să se redacteze o foaie de parcurs clară pentru a reglementa decarbonizarea aviației, pe baza soluțiilor tehnologice, a infrastructurii, a cerințelor privind combustibili alternativi durabili și a unor operațiuni eficiente, în combinație cu stimulente pentru transferul modal;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

47. apreciază propunerea Comisiei de a revizui Directiva privind infrastructura pentru combustibili alternativi și Regulamentul privind TEN-T pentru a accelera răspândirea vehiculelor și navelor cu emisii zero și cu emisii scăzute; salută accentul pus pe extinderea infrastructurii de încărcare pentru vehiculele electrice; solicită, cu toate acestea, un plan de mobilitate urbană mai cuprinzător pentru a reduce congestiunea traficului și a îmbunătăți condițiile de viață în orașe, de exemplu prin sprijinirea transportului public cu emisii zero și a infrastructurii pentru biciclete și pietoni, în special în zonele urbane;

48. consideră esențial să se asigure investiții suficiente în dezvoltarea unei infrastructuri adecvate pentru mobilitatea cu emisii zero și că toate fondurile UE relevante (Mecanismul pentru interconectarea Europei, InvestEU etc.), precum și împrumuturile acordate de Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru transport trebuie adaptate în consecință; invită statele membre să se angajeze să asigure fonduri corespunzătoare și să accelereze ritmul implementării strategiilor inovatoare, al instalării infrastructurii de încărcare și al introducerii combustibililor alternativi; consideră că veniturile din taxele și impozitele pe transporturi ar trebui alocate pentru a ajuta acest sector să facă aceste costuri mai acceptabile social în cursul acestei tranziții; felicită Comisia pentru propunerea de a dezvolta sisteme inteligente de gestionare a traficului și soluții de mobilitate la comandă, în special în zonele urbane; roagă Comisia să sprijine dezvoltarea de aplicații inovatoare, noi tehnologii, noi modele de afaceri și noi sisteme de mobilitate emergente și inovatoare în toată Europa; îndeamnă Comisia să implice orașele, care au experiență și cunoștințe practice, în discuțiile privind implementarea viitoarelor politici de mobilitate la nivelul UE;

49. salută intenția Comisiei de a include sectorul maritim în ETS; subliniază că UE ar trebui să susțină un nivel ridicat de ambiție pentru reducerea GES în sectorul maritim, atât la nivel internațional, cât și la nivelul UE, iar noile măsuri ale UE nu ar trebui să submineze competitivitatea internațională a navelor aflate sub pavilionul UE; consideră că măsurile UE și cele internaționale ar trebui să meargă mână în mână pentru a evita crearea de reglementări duble pentru acest sector și că orice acțiune sau inacțiune la nivel mondial nu ar trebui să împiedice Uniunea să întreprindă acțiuni mai ambițioase la nivelul său; în plus, subliniază necesitatea unor măsuri de a renunța treptat la utilizarea păcurii grele și nevoia de investiții urgente în cercetare în noile tehnologii de decarbonizare a sectorului transportului maritim și în dezvoltarea de nave cu emisii zero și nepoluante;

50. sprijină măsurile propuse de reducere a emisiilor în sectorul aviației și consolidarea EU ETS, în conformitate cu țelurile UE legate de climă, și eliminarea treptată a alocării gratuite de cote pentru companiile aeriene pentru zborurile în interiorul UE; în același timp, invită Comisia și statele membre să depună toate eforturile pentru a sprijini sistemul de compensare și reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) și să susțină adoptarea de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a unui obiectiv pe termen lung de reducere a emisiilor în sectorul aviației, protejând în același timp autonomia legislativă a UE în ce privește punerea în aplicare a Directivei ETS; subliniază că, în calitate de colegiuitori, Parlamentul European și Consiliul sunt singurele instituții care pot decide cu privire la orice modificare viitoare a Directivei ETS; subliniază că orice modificare a Directivei ETS ar trebui realizată doar dacă este în acord cu angajamentul UE de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii;

51. subliniază că este important să se garanteze condiții de concurență echitabile între diferitele moduri de transport; solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte propuneri de măsuri coordonate pentru a elimina scutițiile fiscale pentru aviație și combustibilii maritimi în statele membre în contextul revizuirii Directivei privind impozitarea energiei, evitând, în același timp, consecințele negative, economice sau sociale neintenționate;

52. așteaptă cu interes viitoarele propuneri ale Comisiei de standarde mai stricte în materie de emisii de poluanți atmosferici pentru vehiculele echipate cu motoare cu ardere internă (Euro 7) și de revizuire a standardelor de performanță în materie de emisii de CO₂ la autoturisme, dube și camioane, asigurând tranziția către mobilitatea cu emisii zero începând cu anul 2025; invită Comisia să elaboreze metodologii de analiză pe durata ciclului de viață; reamintește rezultatele analizei aprofundate care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „O planetă curată pentru toți: – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei”, conform căreia toate automobilele noi introduse pe piața UE vor trebui să aibă emisii zero începând cu 2040 potrivit țintei de atingere a neutralității climatice în 2050 și solicită un cadru politic coerent și sisteme de tranziție care să sprijine această evoluție; ia act de faptul că va fi necesară o revizuire a Directivei privind omologarea de tip pentru a le permite țărilor fruntașe, dacă decid acest lucru, să aplice măsuri mai stricte la nivel național;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

53. salută planurile Comisiei de a aborda problema poluării atmosferice provenite din transportul maritim și aerian, inclusiv reglementarea accesului celor mai poluante nave la porturile UE, precum și măsurile normative de combatere a poluării provocate de navele ancorate în porturi; subliniază că este important să se încurajeze dezvoltarea porturilor cu emisii zero care folosesc energie din surse regenerabile; subliniază că implementarea unor zone de control al emisiilor, prevăzute în Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL), și reducerea vitezei în transportul maritim reprezintă soluții relevante pentru reducerea emisiilor, care pot fi aplicate cu ușurință;

54. ia act de planurile Comisiei de a lua în considerare extinderea sistemului european de comercializare a emisiilor, incluzând emisiile provenite de la transportul rutier; respinge includerea directă în schema EU ETS și instituirea oricărui tip de sisteme paralele; subliniază în mod ferm că niciun sistem de stabilire a prețurilor nu ar trebui să înlocuiască sau să slăbească standardele existente sau viitoare privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme și camioane și să plaseze o sarcină suplimentară direct asupra consumatorilor;

„De la fermă la consumator”: conceperea unui sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic

55. salută propunerea Comisiei de a prezenta o strategie de tipul „De la fermă la consumator” în 2020 pentru a oferi o politică alimentară mai durabilă, prin reunirea eforturilor de combatere a schimbărilor climatice, de protejare și de refacere a mediului și de conservare a biodiversității, având ambiția de a garanta că europenii primesc alimente accesibile, de înaltă calitate și sustenabile, asigurând în același timp un trai decent agricultorilor și pescarilor și competitivitatea sectorului agricol; consideră că politica agricolă comună trebuie să corespundă în totalitate cu ambițiile mari ale legate de climă și biodiversitate; salută angajamentul Comisiei de a se asigura că alimentele europene să devină un standard mondial pentru sustenabilitate; invită Comisia să folosească Strategia de la fermă la consumator pentru a construi o viziune cu adevărat pe termen lung pentru sisteme alimentare sustenabile și competitive, promovând în același timp reciprocitatea standardelor de producție ale UE în acordurile comerciale;

56. subliniază că agricultura sustenabilă și fermierii din UE vor avea un rol central în soluționarea dificultăților cu care se va confrunta Pactul ecologic european; subliniază importanța agriculturii europene și potențialul său de a contribui la economia circulară și la o mai mare biodiversitate și de a promova utilizarea sustenabilă a materiilor prime regenerabile; subliniază că agricultorii din UE trebuie să dispună de instrumentele necesare pentru a combate schimbările climatice și pentru a se adapta la acestea, cum ar fi investițiile în tranziția către sisteme agricole mai sustenabile; subliniază că Strategia de la fermă la consumator trebuie să urmărească reducerea ambițioasă a emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din agricultură și a degradării terenurilor;

57. atrage atenția că trebuie consolidată poziția agricultorilor în lanțul de aprovizionare agroalimentar; evidențiază că impactul legislației UE în materie de concurență asupra sustenabilității lanțului de aprovizionare cu alimente ar trebui rezolvat, de exemplu, prin combaterea practicilor comerciale neloiale și recompensarea producătorilor care furnizează alimente de înaltă calitate pentru a oferi bunuri publice, cum ar fi standarde mai ridicate în materie de mediu și de condiții de viață a animalelor, beneficii care nu se reflectă suficient în prezent în prețurile practicate în afara fermelor;

58. cere o PAC sustenabilă, care să sprijine activ fermierii și să îi încurajeze, prin măsurile sale, să ofere mai multe beneficii pentru mediu și climă și să gestioneze volatilitatea și crizele într-un mod mai bun; cere Comisiei să analizeze contribuția reformei actuale a politicii agricole comune (PAC) la angajamentele UE în materie de mediu, climă și protecție a biodiversității, pentru a o pune pe deplin în concordanță cu obiectivele stabilite în Pactul ecologic european, ținând seama de necesitatea menținerii unor condiții de concurență echitabile în Europa pentru a permite o producție agricolă solidă, rezilientă și sustenabilă; subliniază că planurile strategice ale PAC trebuie să reflecte pe deplin obiectivele ambițioase ale Pactului ecologic european și invită Comisia să fie fermă în această privință în evaluarea planurilor strategice și, în special, să verifice nivelul de ambiție și eficiența programelor ecologice ale statelor membre și să monitorizeze îndeaproape rezultatele implementării lor; subliniază importanța, în noul model de performanță, a unei abordări specifice și bazate pe rezultate cu o mai mare simplificare și transparență cu privire la rezultatele concrete și obiectivele cu valoare adăugată; consideră că este necesar ca agricultorii să fie ajutați să facă tranziția către o agricultură mai sustenabilă și, în acest scop, sprijină punerea la dispoziția PAC a unui buget care să îi permită să își atingă toate obiectivele, inclusiv în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de mediu ale UE;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

59. reafirmă că reducerea dependenței de pesticide este unul dintre obiectivele prioritare pentru o agricultură sustenabilă; salută în acest sens angajamentul Comisiei de a combate presiunea pesticidelor asupra mediului și sănătății și de a reduce în mod semnificativ folosirea și riscul pesticidelor chimice, precum și utilizarea îngrășămintelor și a antibioticelor, inclusiv prin măsuri legislative; atrage atenția că strategia de la fermă la consumator ar trebui să conțină obiective obligatorii de reducere a pesticidelor periculoase; cere o strategie a UE care să înlesnească accesul pe piață pentru alternative sustenabile și fundamentate științific; invită Comisia să dea curs apelurilor formulate în Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2019 referitoare la procedura de autorizare a pesticidelor de către Uniune ⁽⁴⁾;

60. constată cu îngrijorare că agricultura, pescuitul și producția de alimente sunt în continuare principala cauză a pierderii biodiversității terestre și marine; consideră că declinul polenizatorilor, inclusiv al albinelor, este deosebit de îngrijorător din punctul de vedere al securității alimentare, deoarece culturile care depind de polenizatori joacă un rol important în alimentația noastră; invită Comisia și statele membre să asigure adoptarea de urgență a ansamblului orientărilor Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 2013 privind albinele și îndeamnă statele membre să își alinieze în consecință evaluările privind pesticidele;

61. subliniază că nevoie de tehnici agricole inteligente și metodele inteligente de producție pentru a asigura o hrană suficient de hrănitoare pentru o populație în creștere și pentru a reduce pierderile și risipa de alimente; îndeamnă Comisia și statele membre să intensifice acțiunile de reducere a risipei de alimente și să combată fraudă alimentară; cere stabilirea unui obiectiv aplicabil la nivelul UE privind reducerea deșeurilor alimentare cu 50 % până în 2030, pe baza unei metodologii comune; subliniază efectele pozitive pe care lanțurile scurte de aprovizionare cu alimente le pot avea în reducerea risipei de alimente;

62. subliniază că ar trebui revizuită legislația privind materialele care intră în contact cu alimentele și limitele maxime de reziduuri de pesticide în alimente și ea trebuie să aibă la bază cele mai recente descoperiri științifice; îndeamnă Comisia să interzică aditivii alimentari care sunt dăunători pentru sănătatea umană; reamintește rolul esențial al alimentelor sănătoase în reducerea incidenței bolilor cardiovasculare și a cancerului; subliniază că trebuie stabilit un cadru juridic, inclusiv mecanisme de aplicare, pentru ca produsele alimentare importate să respecte standardele europene de mediu;

63. constată că cetățenii UE consideră că „furnizarea de alimente sigure, sănătoase și de bună calitate” pentru toți consumatorii ar trebui să constituie prioritatea absolută a politicii comune în domeniul agricol și în domeniul pescuitului; crede că mijloacele digitale de furnizare a informațiilor pot completa informațiile de pe etichetă, dar nu pot înlocui aceste informații; salută intenția Comisiei de a explora noi modalități pentru a oferi consumatorilor, în special tinerilor, informații mai bune; invită Comisia să aibă în vedere o etichetare mai bună a alimentelor, de exemplu în ceea ce privește informațiile despre elementele nutritive, țara de origine a unor produse alimentare, mediul și despre condițiile de viață ale animalelor, cu scopul de a evita fragmentarea pieței unice și de a oferi informații obiective, transparente și accesibile consumatorilor;

64. subliniază că agricultura poate ajuta UE să își reducă emisiile prin practici sustenabile, cum ar fi agricultura de precizie, agricultura ecologică, agroecologia, agrosilvicultura, condiții mai bune de viață pentru animale, prevenirea bolilor la oameni și animale, inclusiv managementul sustenabil al pădurilor, captarea dioxidului de carbon și îmbunătățirea gestionării nutrienților pentru a îndeplini obiectivele Pactului ecologic european; subliniază că este important ca agricultorii să fie stimulați să facă tranziția către metode care vor aduce mai multe beneficii în ceea ce privește clima, mediul și biodiversitatea într-un mod echitabil, oportun și viabil din punct de vedere economic; salută faptul că Strategia de la fermă la consumator de va ocupa și de beneficiile noilor tehnologii, inclusiv ale digitalizării, pentru a îmbunătăți eficiența, utilizarea resurselor și sustenabilitatea mediului, aducând totodată beneficii economice sectorului; își reiterează apelul de implementare a unui vast plan strategic european de producție și aprovizionare cu proteine vegetale, care să se bazeze pe dezvoltarea sustenabilă a tuturor culturilor prezente în întreaga Uniune;

65. invită Comisia să integreze produsele pescărești și de acvacultură în Strategia sa de la fermă la consumator pentru consolidarea lanțului valoric sustenabil în sectorul pescuitului (de la etapa pescuitului la cea a consumului); recunoaște potențialul sectorului pescuitului de a contribui la obiectivele Pactului ecologic european; subliniază cu fermitate că acest sector trebuie fie în conformitate cu obiectivele UE în materie de mediu, climă și sustenabilitate și cu știința; subliniază că este important să li se asigure pescarilor europeni un sprijin adecvat în procesul de tranziție către activități de pescuit sustenabile; invită Comisia să prezinte o propunere de îmbunătățire a trasabilității tuturor produselor din pește și fructe de mare, inclusiv etichetarea originii conservelor de pește și respingerea produselor care dăunează mediului marin sau epuizează stocurile de pește;

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0023.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

66. consideră că este important să se mărească standardele actuale în materie de condiții de viață ale animalelor și să se elaboreze altele noi, dacă este cazul, pe baza noilor descoperiri științifice și să se demareze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva nerespectării în statele membre a legislației existente în materie de condiții de viață ale animalelor; invită Comisia să prezinte, fără întârzieri nejustificate, o nouă strategie privind condițiile de viață ale animalelor, care să deschidă calea pentru o lege-cadru privind condițiile de viață ale animalelor și să garanteze că capacitatea animalelor de a simți emoții este luată în considerare în toate politicile relevante;

Conservarea și refacerea ecosistemelor și a biodiversității

67. regretă profund faptul că Europa și întreaga lume continuă să piardă biodiversitatea într-un ritm alarmant și că nu își atinge obiectivele actuale, inclusiv obiectivele Aichi, pentru a stopa pierderea biodiversității; subliniază necesitatea păstrării și refacerii biodiversității și salută angajamentul Comisiei de a prezenta o strategie pentru biodiversitate până în martie 2020, înaintea celei de-a 15-a Conferințe a părților la Convenția privind diversitatea biologică; subliniază că UE ar trebui să impulsioneze un acord global ambițios și obligatoriu privind cadrul post-2020 dedicat biodiversității, cu obiective clare și ținte obligatorii, pentru zonele protejate atât în UE cât și la nivel național; consideră că este esențial să stopeze pierderea biodiversității și să se inverseze tendințele, până în 2030, atât în interiorul UE, cât și la nivel mondial, inclusiv prin acțiuni specifice pentru teritoriile europene de peste mări;

68. subliniază că Strategia pentru biodiversitate 2030 trebuie să includă atât măsuri juridice executorii ambițioase, cât și ținte obligatorii pentru a accelera protecția ecosistemelor vulnerabile, dar și măsuri cuprinzătoare de combatere a factorilor care determină pierderea biodiversității; subliniază că este important să se mărească atât acoperirea, cât și eficacitatea rețelelor de suprafețe protejate, pentru a atenua schimbările climatice și a se adapta la acestea, precum și pentru a permite refacerea biodiversității; invită Comisia să includă în strategia privind biodiversitatea un obiectiv de eliminare treptată a substanțelor chimice periculoase și să-l coreleze cu strategia pentru un mediu netoxic; ia act de planurile Comisiei de a identifica măsuri pentru îmbunătățirea și refacerea ecosistemelor deteriorate și de a propune un plan de restaurare a naturii; consideră că zonele bogate în biodiversitate din infrastructura verde urbană contribuie la combaterea poluării aerului, a zgomotului, a efectelor schimbărilor climatice, a valurilor de căldură, a inundațiilor și a problemelor de sănătate publică; salută intenția Comisiei de a prezenta propuneri pentru ca orașele europene să devină mai verzi și pentru a crește biodiversitatea în spațiile urbane;

69. subliniază că coerența politicilor, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, este esențială pentru o politică de succes care să protejeze natura și biodiversitatea; în ceea ce privește implementarea, consideră că este important să se facă schimb de bune practici și de experiențe între statele membre; invită Comisia să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu respectă legislația privind protecția naturii; invită Comisia să consolideze Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător în conformitate cu recomandările Parlamentului European din rezoluția sa adoptată la 26 octombrie 2017;

70. crede că factorii determinanți ai declinului biodiversității sunt aceiași la nivel mondial și nu se limitează la frontierele naționale; sprijină, prin urmare, propunerea Comisiei privind un obiectiv global obligatoriu de protejare și refacere a biodiversității, care urmează să fie stabilit la Conferința ONU privind biodiversitatea din octombrie 2020; invită Comisia și statele membre să își unească eforturile pentru a ajunge la un acord asupra unui obiectiv global ambițios privind zonele protejate care să cuprindă suprafețe marine și terestre;

71. reamintește că pădurile sunt indispensabile pentru planeta noastră și pentru biodiversitate; salută intenția Comisiei de a aborda problema defrișărilor la nivel mondial și îi cere să își intensifice acțiunile; invită Comisia să prezinte fără întârziere o propunere privind un cadru juridic european bazat pe diligența necesară pentru a asigura lanțuri de aprovizionare sustenabile și fără defrișări pentru produsele introduse pe piața UE, punând un accent special pe principalii factori ai importurilor din zonele defrișate și, în schimb, să încurajeze importurile care nu creează defrișări în străinătate;

72. invită Comisia să prezinte o strategie nouă și ambițioasă a UE pentru păduri, care să asigure recunoașterea adecvată a rolului important, multifuncțional și transversal pe care îl au pădurile europene, sectorul și managementul forestier sustenabil în combaterea schimbărilor climatice și în pierderii biodiversității, luând în considerare și aspectele sociale, economice și de mediu; reamintește nevoia de acțiune pentru combaterea tăierii ilegale de arbori în Europa; evidențiază că eforturile de împădurire, reîmpădurire și refacere ar trebui să vizeze protejarea și creșterea biodiversității, precum și stocarea carbonului;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

73. subliniază că traficul și comerțul nesustenabil cu specii sălbatice de faună și floră sunt principalele cauze ale pierderii biodiversității; subliniază că în 2020 se încheie planul de acțiune din 2016 împotriva traficului cu specii sălbatice de faună și floră; îndeamnă Comisia să își reînnoiască și să își consolideze dispozițiile și să le integreze pe deplin în strategia pentru biodiversitate pentru 2030 și să asigure o finanțare adecvată; invită Comisia să facă din cooperarea cu țările partenere un element esențial al combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice de faună și floră și a declinului biodiversității;

74. recunoaște rolul economiei albastre în combaterea schimbărilor climatice; subliniază că economia albastră, inclusiv energia regenerabilă, turismul și industria, trebuie să fie cu adevărat sustenabile, întrucât utilizarea resurselor marine depinde direct sau indirect de calitatea și reziliența pe termen lung a oceanelor; consideră că oceanele trebuie să figureze ca prioritare a Pactului ecologic european; îndeamnă Comisia să-i dea Pactului ecologic o dimensiune „albastră” și să includă pe deplin dimensiunea oceanică ca element-cheie al Pactului ecologic, recunoscând pe deplin că oceanele fac servicii la nivel de ecosistem, prin dezvoltarea unui plan de acțiune privind oceanele și acvacultura, incluzând acțiuni concrete care să reunească o viziune strategică integrată cu privire la aspecte legate de politica maritimă, cum ar fi transporturile, inovarea și cunoașterea, biodiversitatea, economia albastră, emisiile, deșeurile și guvernanta;

75. consideră că politica comună în domeniul pescuitului (PCP) trebuie să vizeze refacerea biomasei stocurilor de pește peste producția maximă sustenabilă, dezvoltarea unor sisteme sustenabile de acvacultură marină și de apă dulce și stabilirea unui sistem eficient și integrat de gestionare bazat pe ecosisteme, care să ia în considerare toți factorii care au un impact asupra stocurilor de pește și ecosistemului marin, inclusiv schimbările climatice și poluarea; invită Comisia să prezinte o propunere de revizuire a PCP în acest sens;

76. subliniază că sunt necesare eforturile de conservare a oceanelor și a coastelor, care urmăresc atât atenuarea, cât și adaptarea la schimbările climatice, protejarea și refacerea ecosistemelor marine și costiere și cere să se propună stabilirea unui obiectiv obligatoriu de extindere a rețelei de zone marine protejate la cel puțin 30 % la nivelul UE în cadrul strategiei privind biodiversitatea pentru 2030, pentru a mări protecția oceanelor; subliniază că e nevoie de consolidarea resurselor financiare și de capacitate în scopul de a îmbunătăți cunoașterea mărilor din perspectiva biodiversității, climatei și a poluării pentru a înțelege mai bine impactul activităților asupra ecosistemelor marine și a situației stocurilor de pește, precum și pentru a stabili planuri de acțiune adecvate de adaptare și atenuare;

77. subliniază importanța promovării rolului UE ca lider mondial al guvernantei oceanelor, inclusiv în ceea ce privește dimensiunea comercială, prin promovarea adoptării unui mecanism internațional (în temeiul Convenției Națiunilor Unite privind dreptul mării) de protejare a biodiversității și a ecosistemelor marine dincolo de zonele de jurisdicție națională și o politică de toleranță zero față de pescuitul ilegal, inclusiv o strategie comună cu țările vecine pentru prevenirea și reducerea poluării; subliniază că trebuie consolidat rolul UE în contribuția la Deceniul științelor oceanice în serviciul dezvoltării durabile al ONU, pentru o mai mare implicare în domeniul științei oceanice și pentru a contribui la realizarea ODD;

Un țel de poluare zero pentru un mediu fără substanțe toxice

78. salută planurile Comisiei legate de planul de acțiune pentru poluarea zero a aerului, apei și solului, care ar trebui să combată, de asemenea, poluarea apelor provenită de pe uscat și să includă o mai bună monitorizare și care ar trebui să își axeze măsurile de prevenirea poluării; consideră regretabil că prezentarea Strategiei pentru un mediu non-toxic a fost întârziată și cere Comisiei să prezinte o strategie intersectorială ambițioasă pentru un mediu non-toxic cât mai curând posibil în 2020, pentru a se asigura că toți europenii sunt protejați în mod corespunzător de substanțe nocive, inclusiv consumatorii, lucrătorii și populațiile vulnerabile;

79. consideră că strategia pentru un mediu non-toxic trebuie să elimine toate diferențele de reglementare din legislația UE privind substanțele chimice și să contribuie efectiv la înlocuirea rapidă a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită și a altor substanțe chimice periculoase, inclusiv a perturbatorilor endocrini, a substanțelor chimice foarte persistente, a substanțelor neurotoxice și substanțelor imunotoxice, precum și la rezolvarea efectelor combinate ale substanțelor chimice, a substanțelor în nano-forme și a expunerii la substanțe chimice periculoase provenite de la produse; reafirmă că orice interdicție a acestor substanțe chimice trebuie să țină seama de toate aspectele legate de sustenabilitate; subliniază că e nevoie de un angajament clar pentru a obține fonduri dedicate cercetării unor alternative mai sigure și pentru a promova înlocuirea substanțelor chimice dăunătoare, a producției nepoluante și a inovării sustenabile; evidențiază nevoia de a reduce testarea pe animale în evaluările riscurilor și cere eforturi mai intense și fonduri mai mari în acest scop;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

80. cere o propunere legislativă ambițioasă până în iunie 2020 care să vizeze perturbatorii endocrini în produsele cosmetice, jucării și ambalajele alimentare, înlocuindu-i cu alternative mai sigure și un plan de acțiune care să ofere un cadru cuprinzător cu obiective și termene limită care să reducă la minimum expunerea cetățenilor la perturbatorii endocrini; subliniază că noul cadru cuprinzător privind perturbatorii endocrini trebuie să asigure că sunt luate în considerare efectele amestecurilor și ale expunerilor combinate;

81. invită Comisia să ia măsuri legislative clare pentru a aborda problema produselor farmaceutice în mediu, atât ca urmare a procesului de fabricație, cât și ca urmare a utilizării și eliminării produselor farmaceutice; observă cu îngrijorare rolul pe care îl joacă produsele farmaceutice în rezistența antimicrobiană atunci când este eliberat în mediu prin evacuarea gunoierului de grajd animal;

82. subliniază că Planul de acțiune pentru o poluare zero a aerului, a apei și a solului trebuie să constituie o strategie cuprinzătoare și transversală pentru a proteja sănătatea cetățenilor împotriva poluării și a degradării mediului; invită Comisia să mărească nivelul de protecție a calității aerului, în conformitate cu ultimele descoperiri și cu orientările OMS; îndeamnă la o mai bună monitorizare a poluării aerului în statele membre prin aplicarea unor metode de măsurare solide și armonizate și înlesnind accesul cetățenilor europeni la informații; cere acțiuni cuprinzătoare împotriva tuturor poluanților relevanți pentru a restabili funcțiile naturale ale apelor subterane, costiere, marine și de suprafață; subliniază că revizuirea Directivei privind emisiile industriale ar trebui să pună accentul pe prevenirea poluării, pe coerența cu politicile privind economia circulară și pe decarbonizare; solicită, în plus, revizuirea Directivei Seveso;

Finanțarea Pactului ecologic european și asigurarea unei tranziții echitabile

83. salută recunoașterea nevoilor de finanțare considerabile pentru a atinge obiectivele stabilite în Pactul ecologic european; salută, de asemenea, recunoașterea în comunicare a faptului că sustenabilitatea ar trebui să fie integrată mai mult în toate sectoarele; consideră că Comisia ar trebui să propună un plan de finanțare cuprinzător, bazat pe un set coerent de propuneri care ar trebui să vizeze stimularea investițiilor publice și private la toate nivelurile; consideră că un astfel de plan este necesar pentru a răspunde nevoilor de finanțare considerabile și investițiilor suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a obiectivelor Pactului ecologic european, care depășesc cu mult cifra conservatoare de 260 de miliarde EUR declarată de Comisie, care nu ia în considerare, de exemplu, nevoile de investiții pentru adaptarea la schimbările climatice și pentru alte provocări de mediu, cum ar fi biodiversitatea, sau investițiile publice necesare pentru a face față costurilor sociale; subliniază că costurile unei reduceri masive a emisiilor de carbon sunt mult inferioare costurilor provocate de efectele schimbărilor climatice;

84. sprijină planurile de elaborare a unui Plan de investiții durabile care să contribuie la reducerea deficitului de investiții, la finanțarea tranziției către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon și la asigurarea unei tranziții echitabile în toate regiunile UE; subliniază că planul ar trebui să țină seama de experiențele programelor anterioare („Planul Juncker”) și să pună un accent deosebit pe investițiile suplimentare cu o valoare adăugată reală europeană; solicită acțiuni coordonate pentru a reduce deficitul de investiții în întreaga UE, inclusiv prin intermediul bugetului UE, al finanțării de la BEI și de la alte instituții financiare și al programelor UE, de exemplu prin intermediul InvestEU;

85. salută noua politică de acordare de împrumuturi în domeniul energiei și noua strategie pentru combaterea schimbărilor climatice și durabilitatea mediului adoptate de BEI la 14 noiembrie 2019 ca o contribuție pozitivă la realizarea Pactului ecologic european; salută faptul că BEI urmează să devină noua bancă pentru climă a UE, 50 % dintre operațiunile sale urmând să fie dedicate combaterii schimbărilor climatice și durabilității mediului până în 2025, punându-se capăt sprijinului acordat proiectelor de combustibili fosili până în 2021, iar toate activitățile sale de finanțare vor fi alinate la principiile și obiectivele Acordului de la Paris până în 2020; încurajează BEI să joace un rol activ în sprijinirea proiectelor care sprijină o tranziție echitabilă, cum ar fi cercetarea, inovarea și digitalizarea, accesul IMM-urilor la finanțare, investițiile sociale și competențele; solicită ca politica de investiții a BEI să furnizeze în mod prioritar finanțare specifică inițiativelor Pactului ecologic european, ținând seama, în același timp, de aditionalitatea pe care o pot oferi finanțările BEI în combinație cu alte surse; subliniază că coordonarea cu alte instrumente de finanțare este esențială, dat fiind că BEI nu poate finanța singură toate inițiativele Pactului ecologic european; salută recente declarații ale președintei nou numite a Băncii Centrale Europene (BCE), potrivit cărora instituția, în cele două roluri ale sale de supraveghere monetară și bancară, ar trebui să contribuie la lupta împotriva schimbărilor climatice; îndeamnă Comisia să colaboreze cu BCE în acest sens pentru a asigura coerența acțiunilor promise în comunicarea privind Pactul ecologic european, fără a aduce atingere mandatului BCE în temeiul tratatelor;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

86. subliniază că trebuie să se încerce corectarea actualului dezechilibru dintre oferta redusă și cererea mare de produse financiare durabile de pe piață; reiterează rolul finanțării durabile și consideră că este esențial ca principalele instituții financiare internaționale să adopte și să dezvolte rapid finanțare durabilă pentru a asigura transparența deplină a nivelului de sustenabilitate al sistemului financiar al UE și pentru o decarbonizare reușită a economiei globale; insistă asupra necesității de a valorifica succesele strategiei privind finanțarea durabilă și subliniază necesitatea de a pune în aplicare rapid Planul de acțiune al UE pentru finanțarea durabilă, inclusiv o etichetă ecologică pentru produsele financiare, standardul privind obligațiunile ecologice și integrarea factorilor de mediu, sociali și de guvernare în cadrul prudențial pentru bănci, și salută instituirea platformei internaționale pentru finanțarea durabilă;

87. subliniază că este nevoie de sprijin pentru o tranziție echitabilă și salută angajamentele Comisiei în această privință; consideră că un mecanism bine conceput pentru o tranziție justă, inclusiv un fond pentru o tranziție justă vor fi instrumente economice importante pentru a facilita tranziția și a atinge obiective climatice ambițioase, soluționând, în același timp, impactul social; subliniază că o finanțare solidă a acestui instrument, inclusiv resurse bugetare suplimentare, va fi un element-cheie pentru punerea în aplicare cu succes a Pactului ecologic european; consideră că tranziția echitabilă reprezintă mai mult decât un simplu fond, dar este o abordare politică în ansamblu susținută de investiții care trebuie să asigure că nimeni nu este lăsat în urmă și, de asemenea, subliniază rolul politicilor sociale ale statelor membre în acest context; consideră că mecanismul nu ar trebui să fie pur și simplu un transfer net către guvernele naționale sau către întreprinderi și nu ar trebui să fie utilizat pentru a plăti datoriile întreprinderilor, ci ar trebui să ajute în mod concret lucrătorii din toate sectoarele și comunitățile din UE cel mai afectate de decarbonizare, cum ar fi mineritul cărbunelui și regiunile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, să facă tranziția către o economie curată a viitorului, fără a avea un efect de descurajare asupra proiectelor și inițiativelor proactive; consideră că fondul ar trebui, printre altele, să promoveze perfecționarea și recalificarea pentru a pregăti și a adapta lucrătorii la noi perspective de angajare, la noi cerințe și competențe și pentru a sprijini crearea de locuri de muncă de înaltă calitate și durabile; subliniază cu fermitate că finanțarea tranziției juste trebuie condiționată de avansarea planurilor concrete și obligatorii de decarbonizare, în conformitate cu Acordul de la Paris, în special eliminarea treptată a cărbunelui și transformarea regiunilor economice cu emisii ridicate de dioxid de carbon; consideră că este important să se asigure un cadru de monitorizare adecvat pentru a monitoriza modul de utilizare a acestor fonduri în statele membre; subliniază, cu toate acestea, că fondurile în sine nu pot asigura tranziția și că este necesară o strategie cuprinzătoare a UE, bazată pe un dialog veritabil și un parteneriat cu cetățenii și comunitățile în cauză, inclusiv cu sindicatele;

88. subliniază rolul esențial al cadrului financiar multianual (CFM) 2021-2027 pentru realizarea Pactului ecologic european și necesitatea urgentă a unei alte etape semnificative în ceea ce privește eforturile politice și financiare, inclusiv a unor noi credite bugetare pentru atingerea obiectivelor sale, precum și o tranziție echitabilă către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon, bazată pe cel mai înalt nivel de justiție socială, astfel încât niciun element să nu fie omis; așteaptă ca resursele bugetare aferente următoarei perioade de programare financiară să fie proporționale cu această ambiție, subliniind, totodată, că un CFM redus ar reprezenta, evident, un pas înapoi;

89. solicită instituirea unui mecanism care să asigure o bună coordonare, coerență și consecvență între toate politicile, instrumentele de finanțare și investițiile disponibile ale UE, inclusiv BEI, cu scopul de a evita suprapunerile și de a consolida sinergiile, complementaritatea și suplimentarea în finanțarea acestora, precum și de a stimula investițiile private și publice sustenabile, optimizând și integrând astfel sprijinul financiar pentru Pactul ecologic european; subliniază, în acest sens, sprijinul său pentru principiul integrării obiectivelor în CFM pentru a asigura coerența politicilor; consideră că lupta împotriva fraudei fiscale, a evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a spălării banilor joacă un rol important în realizarea obiectivelor Pactului ecologic european și în creionarea unei societăți echitabile și a unei economii puternice;

90. solicită stabilirea unui obiectiv ambițios și obligatoriu privind cheltuielile pentru biodiversitate și a unor obiective ambițioase de integrare a aspectelor legate de schimbările climatice, care să depășească ponderea cheltuielilor specifice, astfel cum sunt prevăzute în raportul interimar al Parlamentului privind CFM, inclusiv o metodologie strictă și cuprinzătoare pentru definirea și urmărirea cheltuielilor relevante pentru climă și biodiversitate; solicită Comisiei să se asigure că nicio finanțare publică din partea UE pentru orice politică a UE nu contravine obiectivelor Acordului de la Paris și celorlalte obiective de mediu ale UE și angajamentelor și obligațiilor internaționale;

91. sprijină introducerea unui pachet de noi resurse ecologice, bine direcționate, care să corespundă obiectivelor Pactului ecologic european și să promoveze și să faciliteze o tranziție ecologică și echitabilă din punct de vedere social, care să includă lupta împotriva schimbărilor climatice și protecția mediului; consideră că propunerile Comisiei constituie un punct de plecare în acest sens;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

92. consideră că revizuirea planificată a orientărilor privind ajutoarele de stat ar trebui să reflecte obiectivele de politică ale Pactului ecologic european și să vizeze consolidarea și simplificarea investițiilor în soluții durabile, asigurarea unei eliminări treptate rapide a subvențiilor directe și indirecte pentru cărbune și combustibili fosili în UE și furnizarea de orientări pe deplin conforme cu obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de protecție a mediului pentru autoritățile naționale, regionale și locale, al căror rol va fi esențial pentru punerea în aplicare eficace și inovatoare a Pactului ecologic european; consideră că revizuirea ar trebui să permită sprijinul național pentru schimbările structurale datorate eliminării treptate a cărbunelui pe baza aceleiași condiționalități ca Fondul pentru o tranziție justă; subliniază că această revizuire nu ar trebui să slăbească ansamblul solid de norme ale UE în domeniul concurenței;

93. subliniază că o parte considerabilă din finanțarea solicitată de Pactul ecologic va trebui să provină din bugetele statelor membre; salută intenția Comisiei de a lucra împreună cu statele membre pentru ca bugetele naționale să devină mai favorabile ecologiei; este preocupat de faptul că, fără o politică bugetară sustenabilă și fără o situație financiară credibilă a statelor membre, orice model de finanțare viitor al Pactului ecologic poate fi amenințat; solicită, prin urmare, introducerea unui cadru favorabil pentru investițiile publice durabile în vederea atingerii obiectivelor stabilite în Pactul ecologic european, dar subliniază că, indiferent de modelul de finanțare ales, acesta nu trebuie să submineze sustenabilitatea finanțelor publice în UE; subliniază, cu toate acestea, că investițiile durabile în cadrul Pactului ecologic european ar trebui să fie cu adevărat suplimentare și să nu conducă la o excludere a finanțării pieței; subliniază, în acest sens, posibilitățile investițiilor private și publice de a beneficia de mediul în care predomină dobânzile scăzute;

94. solicită ca agenda transformățională a Pactului ecologic european să se reflecte într-un semestru european mai ecologic; subliniază că semestrul european, în forma sa actuală, nu ar trebui să fie diluat; consideră că ODD ale ONU ar trebui să fie integrate, pentru a face din acest proces un motor puternic al schimbării în direcția unei bunăstări sustenabile pentru toți în Europa; sprijină, prin urmare, integrarea în continuare a indicatorilor sociali și de mediu în semestru, prin care statele membre să fie obligate să prezinte planuri naționale pentru a le îndeplini; invită, de asemenea, Comisia să furnizeze evaluări ale coerenței bugetelor statelor membre cu obiectivele actualizate ale UE în domeniul climei;

Mobilizarea cercetării și stimularea inovării

95. subliniază că cercetarea și inovarea de vârf la nivel mondial sunt fundamentale pentru viitorul Europei și sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor noastre în materie de mediu și climă, asigurând o strategie bazată pe știință pentru realizarea unei Europe neutre din punctul de vedere al emisiilor de carbon până în 2050 cel târziu și tranziția curată a societății, asigurând, în același timp, competitivitatea și prosperitatea economică; salută accentul pus de Comisie pe necesitatea de a lucra în mod intersectorial și interdisciplinar; subliniază necesitatea de a integra în mod sistematic aspectele legate de climă și rezistența la schimbările climatice în toate programele de pe agenda de cercetare și inovare a UE; ia act de rolul noilor tehnologii în furnizarea de beneficii suplimentare în tranziția către o economie durabilă; îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze cercetarea în domeniul tehnologiilor de adaptare;

96. subliniază importanța programului Orizont Europa pentru perioada 2021-2027, care are o misiune concretă și oferă ocazia de a implica o gamă largă de actori, inclusiv cetățenii europeni, în soluționarea provocării globale presante a schimbărilor climatice și de a face tranziția către practici de cercetare și inovare bazate în mai mare măsură pe colaborare în vederea implementării Pactului ecologic european; subliniază că este necesar să se mențină un buget ambițios pentru Orizont Europa, în valoare de 120 de miliarde EUR în prețuri curente, pentru a face față provocărilor considerabile în materie de inovare ale unei tranziții la neutralitatea climatică, ținând seama de faptul că cel puțin 35 % din bugetul programului Orizont Europa ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor climatice; subliniază că alte fonduri ale UE ar trebui să aloce un procent mai mare din buget pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor curate; solicită Comisiei să valorifice la maximum oportunitățile care decurg din contextul mai larg al inovării, dat fiind faptul că multe noi tehnologii generice esențiale vor fi cruciale pentru realizarea neutralității climatice până cel târziu în 2050;

97. subliniază că UE trebuie să își mențină și să își dezvolte în continuare programele spațiale civile emblematiche Copernicus și Galileo și Agenția UE pentru Programul spațial, care oferă o contribuție valoroasă la monitorizarea mediului și la colectarea de date; subliniază că serviciile Copernicus în domeniul schimbărilor climatice ar trebui să devină complet operaționale cât mai repede posibil și, astfel, să furnizeze fluxul continuu de date necesare pentru acțiuni eficace de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

98. evidențiază că este important să se consolideze transferul tehnologic și schimbul de cunoștințe în domenii precum atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea, protejarea și refacerea biodiversității, utilizarea eficientă și circularitatea resurselor și tehnologiile cu emisii scăzute de carbon și cele cu emisii zero, precum și colectarea de date pentru a sprijini realizarea obiectivelor Pactului ecologic european; insistă că este important să se sprijine lansarea pe piață, care este un factor-cheie în transformarea consistentului capital de cunoaștere al Uniunii în inovare; consideră că Pactul ecologic european este, de asemenea, o ocazie de a stabili legături între diferitele sectoare implicate, care ar trebui să aibă beneficii simbiotice; consideră, în acest sens, că bioeconomia ne oferă ocazia de a crea astfel de beneficii simbiotice în diferite sectoare și de a completa economia circulară;

99. reiterează faptul că politicile UE ar trebui să sprijine excelența științifică și știința participativă, să consolideze colaborarea dintre mediul academic și sectorul industrial și să promoveze inovarea și elaborarea de politici bazate pe date concrete, stimulând în același timp cooperarea internațională în domeniu, inclusiv facilitarea schimburilor de bune practici în vederea consolidării competențelor lucrătorilor, cadrelor didactice și tinerilor legate de tranziția ecologică în cadrul noilor profesii care au legătură cu această tranziție; salută intenția Comisiei de a actualiza Noua agendă pentru competențe și Garanția pentru tineret pentru a spori capacitatea de inserție profesională în cadrul economiei verzi și încurajează statele membre să investească în sistemele de educație și formare, inclusiv în acțiunile legate de formarea profesională; consideră că promovarea „mobilității verzi” în cadrul programului Erasmus + 2021-2027 este o chestiune de coerență cu obiectivele comunicării;

Principiul „nu cauza prejudicii” – integrarea durabilității în toate politicile UE

100. salută principiul „nu cauza prejudicii” și angajamentul asumat de Comisie de a se asigura că toate acțiunile UE o ajută să-și creeze un viitor sustenabil și o tranziție echitabilă, inclusiv prin utilizarea unor instrumente „verzi” de bugetare și de a actualiza orientările privind o mai bună legiferare în consecință; cere insistent o abordare coerentă a punerii în aplicare a Acordului de la Paris, a Convenției privind diversitatea biologică și a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, atât în politicile interne, cât și în politicile externe; îndeamnă Comisia să sprijine statele membre în punerea în aplicare deplină și corectă a legislației actuale și viitoare privind mediul și clima în statele membre și să se asigure că există consecințe în caz de nerespectare;

101. subliniază rolul esențial al principiului precauției în îndrumarea acțiunilor UE în toate domeniile de politică, împreună cu principiul „nu cauza prejudicii”, acordând o atenție maximă principiului coerenței politicilor; consideră că principiul precauției ar trebui să stea la baza tuturor acțiunilor întreprinse în contextul Pactului ecologic european, pentru a contribui la salvagardarea sănătății și a mediului; insistă asupra faptului că UE trebuie să aplice principiul „poluatorul plătește” atunci când prezintă propuneri de măsuri echitabile și coordonate pentru abordarea provocărilor legate de climă și mediu;

102. subliniază necesitatea ca toate propunerile legislative viitoare să se bazeze pe evaluări de impact cuprinzătoare care să identifice efectele socioeconomice, de mediu și de sănătate ale diferitelor opțiuni, inclusiv impactul total asupra climei și mediului și costul non-acțiunii, precum și efectele asupra competitivității internaționale a întreprinderilor din UE, inclusiv a IMM-urilor, și necesitatea de a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon, efectele asupra diferitelor state membre, regiuni și sectoare, efectele asupra ocupării forței de muncă și efectele asupra siguranței investițiilor pe termen lung; subliniază necesitatea de a demonstra publicului beneficiile fiecărei propuneri, asigurând, în același timp, coerența politicilor cu obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și limitând încălzirea globală la 1,5 °C, asigurând faptul că acestea nu contribuie la pierderea biodiversității; își exprimă satisfacția că expunerile de motive care însoțesc toate propunerile legislative și actele delegate vor include o secțiune specifică în care se va explica modul în care inițiativa respectivă respectă principiul „nu cauza prejudicii”; solicită ca această măsură să fie extinsă pentru a include actele de punere în aplicare și măsurile privind procedura de reglementare cu control;

103. reiterează faptul că este esențial să se asigure cetățenilor UE accesul efectiv la justiție și la documente consacrat în Convenția de la Aarhus; solicită, astfel, Comisiei, să se asigure că UE respectă Convenția și salută faptul că Comisia are în vedere revizuirea Regulamentului de la Aarhus;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

104. solicită Comisiei să pună în practică scenariul nr. 1 din documentul de reflecție intitulat „Către o Europă durabilă până în 2030”, așa cum a solicitat Parlamentul în rezoluția sa din 14 martie 2019 intitulată „Raportul anual strategic privind punerea în aplicare și realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD)”⁽⁵⁾, care impune, printre altele, ca principiul „durabilitatea în primul rând” să fie integrat în agendele pentru o mai bună reglementare ale UE și ale statelor sale membre;

105. subliniază că cel de Al 8-lea program de acțiune pentru mediu trebuie să reflecte ambiția prezentată în Pactul ecologic european, să fie pe deplin aliniat la ODD și să contribuie la punerea în aplicare a acestora;

106. subliniază amprenta climatică și ecologică mare generată de consumul UE în țările din afara UE; invită Comisia să elaboreze un obiectiv de reducere a amprentei globale generate de consumul și producția UE având în vedere limitele planetare terestre; salută, în acest sens, intenția Comisiei de a promova lanțurile de aprovizionare durabile pentru a mări beneficiile economiei circulare pe plan intern și la nivel mondial;

UE ca lider mondial

107. subliniază că, în calitate de cea mai mare piață unică din lume, UE poate stabili standarde care se aplică în toate lanțurile valorice globale și consideră că UE ar trebui să își consolideze dimensiunea politică pe baza „diplomației Pactului ecologic”, precum și a „diplomației climatice”; consideră că UE ar trebui să stimuleze dezbateră în alte țări pentru a le spori ambițiile în domeniul climei și să își intensifice eforturile de a stabili noi standarde pentru o creștere durabilă și să recurgă la ponderea sa economică pentru a elabora standarde internaționale care să fie la un nivel minim, în conformitate cu ambițiile UE în materie de mediu și climă; subliniază că are un rol în asigurarea unei tranziții echitabile și în bune condiții în toate părțile lumii, în special în regiunile care depind în mare măsură de producția de combustibili fosili;

108. salută călduros mișcările globale de combatere a schimbărilor climatice, cum ar fi „Fridays for Future”, care aduc criza climatică în prim-planul dezbaterii publice și în conștiința publicului;

109. consideră că Pactul ecologic european reprezintă o ocazie de a revigora dezbateră publică europeană; subliniază importanța implicării cetățenilor, a parlamentelor naționale și regionale, a societății civile și a părților interesate, cum ar fi ONG-urile, sindicatele și întreprinderile, în elaborarea și punerea în aplicare a Pactului ecologic european;

110. subliniază că comerțul poate fi un instrument important pentru promovarea dezvoltării durabile și pentru combaterea schimbărilor climatice; consideră că Pactul ecologic european ar trebui să garanteze că toate acordurile comerciale și de investiții internaționale includ capitole solide, obligatorii și aplicabile privind dezvoltarea durabilă, inclusiv privind clima și mediul, care respectă pe deplin angajamentele internaționale și în special Acordul de la Paris, precum și normele OMC; salută intenția Comisiei de a face din Acordul de la Paris un element esențial al tuturor viitoarelor acorduri comerciale și de investiții și de a asigura că toate substanțele chimice, materialele, alimentele și alte produse introduse pe piața europeană respectă pe deplin reglementările și standardele pertinente ale UE;

111. consideră că eșecul COP25 de la Madrid de a ajunge la un consens privind ambiții mai mari în domeniul climei la nivel mondial, precum și retragerea Statelor Unite din Acordul de la Paris subliniază nevoia din ce în ce mai mare a prezenței UE ca lider pe scena mondială și va cere UE să își consolideze diplomația în domeniul climei și mediului și să intensifice contactele bilaterale cu țările partenere, în special înaintea COP26 de la Glasgow și COP15 de la Kunming, China; consideră că COP26 este un moment crucial care va submina sau, dimpotrivă, va consolida integritatea Acordului de la Paris;

112. salută accentul pus pe diplomația în domeniul climei și insistă asupra faptului că, pentru a obține rezultate, UE trebuie să adopte o poziție unitară, asigurând consecvența și coerența între toate politicile sale și în întregul ciclu de elaborare a politicilor, în conformitate cu principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare, și trebuie să abordeze diplomația climatică și de mediu a UE într-un mod holistic, prin crearea de legături între schimbările climatice, protejarea biodiversității, dezvoltarea durabilă, agricultura, soluționarea conflictelor și securitatea, migrația, drepturile omului și preocupările umanitare și legate de gen; subliniază că toate activitățile externe ale UE ar trebui să fie supuse unui „control ecologic”;

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0220.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

113. invită Comisia ca, în cadrul eforturilor sale de a promova UE ca lider în negocierile internaționale pentru climă și biodiversitate, să conceapă un plan de acțiune concret care să ducă la îndeplinirea angajamentelor Planului cincinal reînnoit de acțiune de gen convenit la COP25 (Programul de lucru consolidat de la Lima), să promoveze egalitatea de gen în procesul UNFCCC și să numească un punct focal permanent al UE pentru problemele de gen și schimbările climatice, dotat cu resurse bugetare suficiente, să implementeze și să monitorizeze acțiunile climatice responsabile din perspectiva genului în UE și la nivel global;

114. reamintește că schimbările climatice subminează progresele în materie de dezvoltare și de reducere a sărăciei și ar putea obliga milioane de oameni să trăiască în sărăcie extremă până în 2030; insistă, prin urmare, asupra faptului că Pactul ecologic european și punerea în aplicare a Agendei 2030 ar trebui să fie strâns legate între ele;

115. reafirmă că trebuie să se încerce reducerea consecințelor dramatice pe care schimbările climatice le au asupra dezvoltării economice pe termen lung a țărilor în curs de dezvoltare, în special a țărilor cel mai puțin dezvoltate și a statelor insulare mici în curs de dezvoltare (SIDS); consideră că statele care emit cantități importante de CO₂, precum statele membre ale UE, au datoria morală de a ajuta țările în curs de dezvoltare să se adapteze la schimbările climatice; consideră că cooperarea UE cu țările în curs de dezvoltare ar trebui să integreze strategiile privind clima, ca o componentă esențială, într-o abordare adaptată și bazată pe nevoi, ar trebui să asigure implicarea părților interesate de la nivel local și regional, inclusiv a guvernelor, a sectorului privat și a societății civile, și ar trebui să fie aliniată cu planurile naționale și strategiile climatice ale țărilor partenere;

116. subliniază faptul că UE ar trebui să ofere asistență financiară și tehnică suplimentară pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să facă tranziția ecologică; solicită, în special, UE să își intensifice finanțarea în domeniul climei pentru țările în curs de dezvoltare, în special pentru țările cel mai puțin dezvoltate, statele insulare mici în curs de dezvoltare și țările fragile, și să acorde prioritate investițiilor în consolidarea rezilienței, inovare, adaptare și tehnologii cu emisii reduse de carbon și infrastructură favorabilă climei și rezilientă, pentru a răspunde intensificării catastrofelor naturale; consideră că sunt necesare mai multe eforturi în ceea ce privește schimbul de cunoștințe, consolidarea capacităților și transferul de tehnologie către țările în curs de dezvoltare;

117. subliniază că strategia globală pentru Africa și viitorul acord de parteneriat ACP-UE reprezintă oportunități unice de realizare a aspectelor externe ale Pactului ecologic european, de revizuire a parteneriatului UE cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește clima și mediul și de aliniere a politicilor UE la cele mai recente angajamente internaționale ale sale;

118. sprijină ambiția Comisiei de a pune capăt exporturilor de deșeuri ale UE și de a consolida economia circulară la nivel mondial; solicită introducerea unei interdicții la nivel mondial a articolelor din plastic de unică folosință;

119. invită Comisia să ia inițiativa pentru un acord internațional de combatere a răspândirii rezistenței la antimicrobiene și a apariției de boli infecțioase; invită Comisia și statele membre să soluționeze în mod corespunzător riscul penuriei de medicamente;

o

o o

120. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0006

Implementarea și monitorizarea dispozițiilor privind drepturile cetățenilor din Acordul de retragere**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare și monitorizarea dispozițiilor privind drepturile cetățenilor prevăzute în Acordul de retragere (2020/2505(RSP))**

(2021/C 270/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000 (denumită în continuare „Carta”), care a fost proclamată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, și a intrat în vigoare în decembrie 2009, odată cu Tratatul de la Lisabona;
- având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2017 referitoare la negocierile cu Regatul Unit ca urmare a notificării intenției sale de a se retrage din Uniunea Europeană ⁽¹⁾, cea din 3 octombrie 2017 referitoare la stadiul actual al negocierilor cu Regatul Unit ⁽²⁾, cea din 13 decembrie 2017 referitoare la stadiul actual al negocierilor cu Regatul Unit ⁽³⁾, cea din 14 martie 2018 referitoare la cadrul viitoarelor relații dintre UE și Regatul Unit ⁽⁴⁾ și cea din 18 septembrie 2019 referitoare la situația retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană ⁽⁵⁾,
- având în vedere orientările Consiliului European (articolul 50) din 29 aprilie 2017 după notificarea Regatului Unit în temeiul articolului 50 din TUE și anexa la Decizia Consiliului din 22 mai 2017 care stabilește directivele de negociere în vederea încheierii unui acord cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de stabilire a condițiilor de retragere a acestui stat din Uniunea Europeană,
- având în vedere orientările Consiliului European (articolul 50) din 15 decembrie 2017 și anexa la Decizia Consiliului din 29 ianuarie 2018 de completare a Deciziei Consiliului din 22 mai 2017 de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea încheierii unui acord cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de stabilire a condițiilor de retragere a acestui stat din Uniunea Europeană,
- având în vedere Raportul comun al negociatorilor Uniunii Europene și ai Guvernului Regatului Unit din 8 decembrie 2017 privind progresele înregistrate în cursul etapei 1 a negocierilor în temeiul articolului 50 TUE cu privire la retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniunea Europeană,
- având în vedere proiectul de Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, astfel cum a fost aprobat de Consiliul European la 25 noiembrie 2018 și declarațiile consemnate în procesul-verbal al reuniunii Consiliului European din aceeași dată,
- având în vedere proiectul de Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, astfel cum a fost aprobat de Consiliul European la 17 octombrie 2019 („acordul de retragere”) ⁽⁶⁾,
- având în vedere proiectul de lege privind Acordul de retragere prezentat Parlamentului Regatului Unit la 19 decembrie 2019,
- având în vedere Declarația politică de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 298, 23.8.2018, p. 24.⁽²⁾ JO C 346, 27.9.2018, p. 2.⁽³⁾ JO C 369, 11.10.2018, p. 32.⁽⁴⁾ JO C 162, 10.5.2019, p. 40.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0016.⁽⁶⁾ JO C 384 I, 12.11.2019, p. 1.⁽⁷⁾ JO C 384 I, 12.11.2019, p. 178.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- A. întrucât Parlamentul European reprezintă toți cetățenii Uniunii Europene (UE) și va acționa, atât înainte, cât și după retragerea Regatului Unit din UE, pentru a le proteja interesele;
- B. întrucât, în prezent, circa 3,2 milioane de cetățeni din celelalte 27 de state membre (UE-27) trăiesc ca rezidenți în Regatul Unit și 1,2 milioane de cetățeni din Regatul Unit („cetățeni britanici”) sunt rezidenți în UE-27; întrucât acei cetățeni care își au reședința în alt stat membru și-au exercitat drepturile de care beneficiază în temeiul dreptului Uniunii Europene, plecând de la premisa că vor continua să se bucure de aceste drepturi tot restul vieții;
- C. întrucât, în plus, cele 1,8 milioane de cetățeni născuți în Irlanda de Nord au dreptul, în virtutea Acordului din Vinerea Mare, la cetățenia irlandeză și, implicit, la cetățenia UE și la drepturile asociate cetățeniei la locul de reședință;
- D. întrucât UE și Regatul Unit au convenit, în partea a doua a Acordului de retragere, asupra unei abordări cuprinzătoare și reciproce pentru protejarea drepturilor cetățenilor UE-27 care locuiesc în Regatul Unit și ale cetățenilor Regatului Unit care trăiesc în UE-27;
- E. întrucât Regatul Unit a anticipat aplicarea dispozițiilor Acordului de retragere cu privire la eliberarea documentelor de ședere în sistemul de înregistrare a cetățenilor UE în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit;
- F. întrucât unele state membre ale UE-27 nu au decis încă punerea în aplicare a articolului 18 din Acordul de retragere privind eliberarea documentelor de ședere;
- G. întrucât, la încheierea perioadei de tranziție prevăzute în Acordul de retragere, cetățenii britanici nu vor mai beneficia de drepturile de la articolul 20 din TFUE, în special dreptul la libera circulație, cu excepția cazului în care UE și Regatul Unit convin altfel asupra relațiilor lor viitoare;
- H. întrucât, în conformitate cu articolul 132 din Acordul de retragere, perioada de tranziție poate fi prelungită numai printr-o decizie unică a Comitetului mixt înainte de 1 iulie 2020;

Partea a doua a Acordului de retragere

- 1. consideră că partea a doua a Acordului de retragere este echitabilă și echilibrată;
- 2. ia act de dispozițiile acestea:
 - toți cetățenii din UE-27 care își au reședința legală în Regatul Unit și toți cetățenii britanici care își au reședința în mod legal într-un stat membru al UE-27 și membrii lor de familie respectivi în momentul retragerii se vor bucura de ansamblul drepturilor prevăzute în Acordul de retragere, astfel cum sunt consacrate în dreptul UE și interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE),
 - persoanele care fac parte din familia de bază a cetățenilor în cauză și cele aflate într-o relație durabilă cu aceștia, actualmente domiciliate în afara statului gazdă, sunt protejate în continuare prin Acordul de retragere, acest lucru fiind valabil și pentru copiii născuți în viitor și în afara statului gazdă,
 - toate drepturile de securitate socială prevăzute de legislația UE vor fi menținute, inclusiv în caz de export al tuturor prestațiilor exportabile;
 - se garantează drepturile cetățenilor pe tot parcursul vieții lor;
 - procedurile administrative de punere în aplicare a părții a doua a Acordului de retragere vor fi transparente, eficiente și simplificate, prezentate într-o formă scurtă, simplă și ușor de utilizat;
 - dispozițiile privind drepturile cetățenilor din Acordul de retragere vor fi asimilate în legislația Regatului Unit și că aceste drepturi au efect direct;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

Drepturile cetățenilor în perioada de tranziție

3. ia act de faptul că, în cursul perioadei de tranziție care urmează să se încheie la 31 decembrie 2020, Comisia va trebui, în temeiul articolului 131 din Acordul de retragere, să monitorizeze punerea în aplicare a părții a doua a Acordului de retragere, inclusiv a sistemelor instituite în temeiul articolului 19 din acesta, atât în Regatul Unit, cât și în statele membre ale UE-27;
4. ia act de faptul că, în perioada de tranziție, cetățenii UE-27 vor continua să se bucure de drepturi la liberă circulație în Regatul Unit, astfel cum rezultă din articolul 20 din TFUE și din legislația UE aplicabilă, la fel ca cetățenii britanici în UE-27;
5. reamintește că, în perioada de tranziție, Comisia va fi responsabilă de asigurarea respectării drepturilor la liberă circulație atât în Regatul Unit, cât și în UE-27 și solicită Comisiei să aloce suficiente resurse pentru a investiga și a remedia orice caz de nerespectare a acestor drepturi, în special cazurile de discriminare împotriva cetățenilor UE-27 sau a cetățenilor britanici;
6. subliniază că perioada de tranziție este mai scurtă decât se anticipase; solicită, prin urmare, UE și Regatului Unit să aplice cu prioritate acele aspecte din partea a doua a Acordului de retragere referitoare la cetățeni și la drepturile lor;

Punerea în aplicare a părții a doua a Acordului de retragere

7. subliniază că, în decizia sa privind aprobarea Acordului de retragere, va ține seama de experiența dobândită și de garanțiile oferite în ceea ce privește punerea în aplicare a dispozițiilor-cheie din Acordul de retragere, în special în ceea ce privește sistemul de înregistrare a cetățenilor UE în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit;
8. ia act de proporția ridicată a solicitanților înregistrați în acest sistem, cărora li s-a acordat doar statutul de pre-rezident; reamintește că acest lucru poate fi evitat dacă Regatul Unit optează pentru o procedură administrativă cu un caracter declarativ, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (4) din Acordul de retragere; îndeamnă, prin urmare, Regatul Unit să își revizuiască abordarea și îndeamnă statele membre ale UE-27 să opteze, de asemenea, pentru o procedură cu caracter declarativ, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (4);
9. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la anunțurile recente și contradictorii referitoare la cetățenii din UE-27 rezidenți în Regatul Unit care nu respectă termenul de 30 iunie 2021 pentru depunerea cererilor în sistemul de înregistrare a cetățenilor UE în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit; ia act de faptul că aceste anunțuri au generat în mod inutil incertitudine și anxietate pentru cetățenii în cauză; îndeamnă guvernul Regatului Unit să precizeze modul în care va aplica articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (d) din Acordul de retragere, în special în ceea ce consideră a fi „motive întemeiate pentru nerespectarea termenului”;
10. subliniază că, dacă li s-ar elibera un document fizic ca dovadă a dreptului lor de ședere în Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, cetățenii UE-27 din Regatul Unit s-ar bucura de o mai mare certitudine și de un sentiment mai puternic de securitate; reiterează faptul că lipsa unui astfel de document fizic va crește și mai mult riscul de discriminare împotriva cetățenilor UE-27 de către potențialii angajatori sau proprietari care doresc să evite complicațiile legate de verificarea online sau care se tem în mod eronat că s-ar putea afla într-o situație ilegală;
11. este în continuare preocupat de numărul limitat de servicii de scanare a documentului de identitate emis de sistemul de înregistrare a cetățenilor UE în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit, de nivelul limitat din punct de vedere geografic al asistenței acordate pe întreg teritoriul Regatului Unit, precum și de nivelul asistenței care urmează să fie acordată cetățenilor mai în vârstă și vulnerabili, inclusiv celor care pot întâmpina dificultăți în utilizarea aplicațiilor digitale;
12. își exprimă îngrijorarea cu privire la propunerea de înființare a autorității independente britanice prevăzută la articolul 159 din Acordul de retragere; se așteaptă ca Regatul Unit să asigure independența completă a autorității; reamintește, în acest sens, că autoritatea ar trebui să fie operațională începând cu prima zi după încheierea perioadei de tranziție;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

13. așteaptă clarificări din partea guvernului britanic cu privire la chestiunea aplicabilității sistemului de înregistrare a cetățenilor UE în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit în ceea ce privește cetățenii UE-27 din Irlanda de Nord care nu au solicitat cetățenia britanică în conformitate cu Acordul din Vinerea Mare;
14. își reiterează angajamentul de a monitoriza îndeaproape modul în care statele membre ale UE-27 pun în aplicare partea a doua a Acordului de retragere, în special articolul 18 alineatele (1) și (4), cu privire la drepturile cetățenilor britanici care locuiesc pe teritoriul lor;
15. încurajează statele membre UE-27 să adopte măsuri care să ofere securitate juridică cetățenilor britanici rezidenți pe teritoriul lor; reiterează că statele membre ale UE-27 ar trebui să adopte o abordare consecventă și generoasă de protecție a drepturilor cetățenilor britanici care își au reședința pe teritoriul lor;
16. invită Regatul Unit și statele membre ale UE-27 să își intensifice eforturile de sensibilizare a cetățenilor cu privire la efectele retragerii Regatului Unit din UE și să inițieze sau să accelereze campaniile de informare specifice pentru a informa toți cetățenii care intră sub incidența Acordului de retragere cu privire la drepturile lor și la orice posibile modificări ale statutului lor;

Drepturile cetățenilor în cadrul viitoarei relații dintre UE și Regatul Unit

17. salută angajamentul asumat în declarația politică de stabilire a unui cadru pentru viitoarea relație dintre UE și Regatul Unit, care „ar trebui să fie o relație în interesul cetățenilor Uniunii și ai Regatului Unit, în prezent și în viitor”;
 18. regretă, în acest context, că Regatul Unit a anunțat că principiul liberei circulații a persoanelor între Uniune și Regatul Unit nu se va mai aplica; consideră că orice acord privind viitoarea relație dintre UE și Regatul Unit ar trebui să includă dispoziții ambițioase privind circulația persoanelor; reiterează faptul că aceste drepturi ar trebui să fie proporționale cu gradul de cooperare viitoare din alte domenii; reamintește că drepturile la liberă circulație sunt, de asemenea, direct legate de celelalte trei libertăți care fac parte integrantă din piața internă și au o relevanță deosebită pentru servicii și calificările profesionale;
 19. îndeamnă la garantarea drepturilor viitoare de liberă circulație în întreaga UE pentru cetățenii britanici vizați de acordul de retragere, precum și a unui drept pe viață pentru cetățenii care intră sub incidența Acordului de retragere de a se întoarce în Regatul Unit, respectiv în UE; invită statele membre ale UE-27 să se asigure că drepturile de vot în alegerile locale din țara de reședință sunt acordate tuturor cetățenilor care intră sub incidența Acordului de retragere;
 20. reamintește că numeroși cetățeni britanici, fie rezidenți în Regatul Unit, fie rezidenți în UE-27, și-au exprimat opoziția fermă față de pierderea drepturilor de care beneficiază în prezent în temeiul articolului 20 din TFUE; propune ca UE-27 să examineze o modalitate de atenuare a acestei pierderi în limitele dreptului primar al Uniunii, respectând pe deplin principiile reciprocității, echității, simetriei și nediscriminării;
 21. reamintește că Comitetul mixt menționat la articolul 164 este responsabil cu punerea în aplicare și aplicarea Acordului de retragere;
 22. consideră că controlul comun exercitat de Parlamentul European și de Parlamentul britanic în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea Acordului de retragere ar fi benefic și ar saluta înființarea de structuri comune în acest scop;
- o
- o o
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre, precum și guvernului Regatului Unit.
-

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0007

Raport anual pe 2018 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2018 (2019/2125(INI))**

(2021/C 270/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate și instrumente ale ONU în domeniul drepturilor omului,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 17 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene, prezentată la 28 iunie 2016,
- având în vedere Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2015-2019, adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015, și evaluarea sa la jumătatea perioadei, din iunie 2017,
- având în vedere orientările UE privind promovarea și protejarea libertății religioase și de convingeri, adoptate la 24 iunie 2013,
- având în vedere Orientările UE pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului în cazul persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate la 24 iunie 2013,
- având în vedere Orientările UE privind pedeapsa cu moartea, libertatea de exprimare online și offline, și apărătorii drepturilor omului,
- având în vedere Orientările revizuite ale UE privind politica UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, adoptate la 16 septembrie 2019,
- având în vedere Orientările UE în domeniul drepturilor omului privind apa potabilă sigură și salubritatea, adoptate la 17 iunie 2019,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „Convenția de la Istanbul”), din 11 mai 2011, pe care nu au ratificat-o toate statele membre,
- având în vedere Convențiile Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane (CETS nr. 197) și pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale (CETS nr. 201),
- având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare,

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere cele 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU și Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă,
- având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen II (GAPII) „Egalitatea de gen și emanciparea femeilor: transformarea vieților fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE în perioada 2016-2020”, din 21 septembrie 2015,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 și cele două protocoale opționale la aceasta,
- având în vedere Convenția ONU din 30 martie 2007 privind drepturile persoanelor cu dizabilități,
- având în vedere Declarațiile ONU cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase și lingvistice și privind drepturile popoarelor indigene,
- având în vedere raportul prezentat Consiliului ONU pentru Drepturile Omului la 8 august 2017 de raportorul special al ONU pentru drepturile populațiilor indigene ⁽¹⁾,
- având în vedere Principiile directoare ale ONU din 16 iunie 2011 cu privire la întreprinderi și drepturile omului,
- având în vedere Declarația ONU privind drepturile și responsabilitățile indivizilor, grupurilor și organelor societății de promovare și protejare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale universal recunoscute, adoptată la 9 decembrie 1998,
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), Platforma de acțiune de la Beijing și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare, precum și rezultatele conferințelor pentru reexaminarea acestora,
- având în vedere declarația Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în cadrul Comisiei a III-a a Adunării Generale a ONU de la New York, din 15 octombrie 2019,
- având în vedere principiile de la Yogyakarta (privind aplicarea dreptului internațional în domeniul drepturilor omului în legătură cu orientările sexuale și identitatea de gen), adoptate în noiembrie 2006, precum și cele 10 principii complementare („plus 10”), adoptate la 10 noiembrie 2017,
- având în vedere decizia Adunării Generale a ONU din 28 mai 2019, prin care s-a desemnat 22 august ca Ziua internațională a ONU de comemorare a victimelor actelor de violență bazate pe religie sau credință,
- având în vedere convențiile de bază ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM),
- având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine, adoptat de către Adunarea Generală a ONU la 10 și 11 decembrie 2018,
- având în vedere Pactul mondial privind refugiații, susținut de către Adunarea Generală a ONU la 17 decembrie 2018,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽²⁾,
- având în vedere Protocolul Consiliului Europei din 10 octombrie 2018 de modificare a Convenției pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal,

⁽¹⁾ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

⁽²⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere concluziile Consiliului din 25 iunie 2018 privind prioritățile UE în cadrul Organizației Națiunilor Unite și cea de a 73-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 iulie 2018 privind Curtea Penală Internațională cu ocazia celei de a 20-a aniversări a adoptării Statutului de la Roma,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2016 intitulată „Viați demne: de la dependența de ajutor la autonomie” (COM(2016)0234) și concluziile ulterioare ale Consiliului din 12 mai 2016 privind abordarea UE în ceea ce privește strămutarea forțată și dezvoltarea,
- având în vedere concluziile Consiliului privind democrația, adoptate la 14 octombrie 2019,
- având în vedere declarația comună a Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a miniștrilor afacerilor externe sau reprezentanților celor 13 state membre ale ONU participante din 27 septembrie 2018 cu privire la inițiativa „Povești de succes din domeniul drepturilor omului”,
- având în vedere Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume (2018),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2018 referitoare la Raportul anual pe 2017 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽³⁾, și rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale precedente,
- având în vedere rezoluția sa din 23 noiembrie 2016 referitoare la comunicarea strategică a UE pentru a contracara propaganda părților terțe împotriva sa ⁽⁴⁾ și recomandarea sa din 13 martie 2019 adresată Consiliului și VP/ÎR privind evaluarea acțiunilor întreprinse de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) la doi ani după raportul PE privind comunicarea strategică a UE pentru a contracara propaganda părților terțe împotriva sa ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la Orientările UE și mandatul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2019 referitoare la viitorul Listei de acțiuni LGBTI (2019-2024) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE ⁽⁹⁾,
- având în vedere toate rezoluțiile sale adoptate în 2018 privind încălcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (cunoscute sub numele de rezoluții de urgență) în conformitate cu articolul 144 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Premiul Saharov al Parlamentului pentru libertatea de gândire, care a fost decernat în 2018 lui Oleg Sențov, regizor de film și prizonier politic ucrainean deținut în Rusia,

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0515.

⁽⁴⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 58.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0187.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0013.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0279.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0129.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0111.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere scrisoarea din partea Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0051/2019),
- A. întrucât pe tot parcursul celebrării celei de a 70-a aniversări a Declarației universale a drepturilor omului (DUDO) în 2018, UE a subliniat importanța politică a edificării unei ordini mondiale bazate pe respectarea drepturilor omului și și-a reafirmat angajamentul profund și ferm față de promovarea și protecția drepturilor omului în întreaga lume; întrucât Parlamentul European a găzduit prima sa Săptămână a drepturilor omului în noiembrie 2018, subliniind obiectivele de etapă îndeplinite de la adoptarea DUDO, precum și actualele provocări în materie de drepturi ale omului;
- B. întrucât respectarea și promovarea, indivizibilitatea și protejarea universalității drepturilor omului, precum și promovarea principiilor și valorilor democratice, inclusiv statul de drept, respectul pentru demnitatea umană și principiile egalității și solidarității sunt pietrele de temelie ale acquis-ului etic și juridic al UE și ale politicii sale externe și de securitate comune (PESC), precum și ale acțiunii sale externe în integralitatea ei; întrucât UE ar trebui să depună în continuare eforturi pentru a fi principalul actor pe plan mondial în promovarea universală și în protecția drepturilor omului, inclusiv la nivelul cooperării multilaterale, în special prin intermediul unui rol activ și constructiv în cadrul diverselor organisme ale ONU și în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și dreptul internațional, precum și cu obligațiile în materie de drepturi ale omului și cu angajamentele asumate în cadrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și al ODD;
- C. întrucât DUDO, ca set de valori, principii și norme universale care ghidează statele membre ale ONU, plasează protecția drepturilor omului în centrul bunei guvernanțe; întrucât, în spiritul DUDO și al articolului 21 din TUE, UE se află în prima linie a urmăririi politicilor bazate pe drepturile omului și se implică în mod continuu în abordarea încălcărilor drepturilor omului;
- D. întrucât UE, prin acțiuni la nivel bilateral și multilateral, a continuat să sprijine promovarea drepturilor omului în 2018, în special prin consolidarea dialogului politic cu țările din afara UE, inclusiv cele care urmăresc integrarea europeană, și cu alte instituții regionale, cum ar fi Uniunea Africană, precum și prin încheierea de noi acorduri internaționale, inclusiv parteneriate comerciale și economice; întrucât acest angajament ambițios obligă UE să dea dovadă de coerență și să conducă prin puterea exemplului;
- E. întrucât politicile UE trebuie să asigure protecția drepturilor omului în cazul celor mai vulnerabile grupuri, cum ar fi minoritățile etnice, lingvistice și religioase, persoanele cu dizabilități, comunitatea LGBTI, femeile, copiii, solicitanții de azil și migranții; întrucât pe tot parcursul aniversării Declarației ONU privind apărătorii drepturilor omului UE a recunoscut rolul esențial pe care apărătorii drepturilor omului îl joacă în consolidarea democrației și a statului de drept; întrucât Summitul mondial al apărătorilor drepturilor omului din 2018 a avut drept rezultat un plan de acțiune cu priorități pentru apărarea drepturilor omului; întrucât, în 2018, un număr mare de apărători ai drepturilor omului au fost vizați și uciși și au fost ținta atacurilor, amenințărilor și persecuțiilor; întrucât anumite societăți militare și de securitate private au fost implicate într-o serie de încălcări ale drepturilor omului, care trebuie anchetate în mod corespunzător, iar cei responsabili trebuie să fie aduși în fața justiției;
- F. întrucât, chiar și în prezentul deceniu, au loc îngrădiri vizibile ale egalității de gen și ale drepturilor femeilor la nivel internațional, precum și ofensive împotriva acestora; întrucât sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente se bazează pe drepturile fundamentale ale omului și reprezintă aspecte esențiale ale demnității umane; întrucât violența împotriva femeilor și fetelor este una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului din lume, care afectează toate nivelurile societății și reprezintă un obstacol major în calea atingerii egalității de gen; întrucât o strategie a UE cuprinzătoare și obligatorie pentru egalitatea de gen, exact cum a solicitat Parlamentul, trebuie să prevadă integrarea dimensiunii de gen în toate politicile UE și să consolideze impactul viitorului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen III;
- G. întrucât promovarea păcii și a securității la nivel internațional face parte din rațiunea de a fi a UE; întrucât UE s-a angajat să acționeze pe scena internațională în numele principiilor care au inspirat crearea sa, respectând și promovând totodată principiile Cartei ONU și ale dreptului internațional;
- H. întrucât urgențele de mediu, inclusiv încălzirea globală și defrișările, sunt rezultatul acțiunilor umane și au dat naștere unor încălcări ale drepturilor omului împotriva persoanelor afectate direct, pentru că acestea și-au pierdut locuințele și habitatele, dar și împotriva umanității în ansamblu; întrucât este important să se recunoască legătura dintre drepturile omului, sănătate și protecția mediului; întrucât asigurarea accesului la apă este esențială pentru prevenirea tensiunilor în anumite regiuni;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- I. întrucât o mai mare coerență între politicile interne și externe ale UE, dar și între politicile externe ale UE, reprezintă o condiție indispensabilă pentru succesul și eficiența politicii UE în domeniul drepturilor omului; întrucât politicile de sprijinire a drepturilor omului și a democrației ar trebui integrate în toate celelalte politici ale UE cu o dimensiune externă, cum ar fi dezvoltarea, migrația, securitatea, lupta împotriva terorismului, drepturile femeilor și egalitatea între sexe, extinderea și comerțul, în special prin aplicarea clauzelor privind drepturile omului în acordurile dintre UE și statele din afara UE; întrucât o mai mare coerență ar trebui să permită UE să reacționeze mai rapid în etapele timpurii ale încălcărilor drepturilor omului și să fie un actor mai dinamic și mai credibil în domeniul drepturilor omului la nivel mondial;
- J. întrucât tranziția democratică și stabilirea sau consolidarea statului de drept în multe țări sunt procese lungi și dificile, pentru al căror succes este esențial sprijinul extern pe o perioadă prelungită de timp, inclusiv din partea UE;

Drepturile omului și democrația: tendințe generale și principale provocări

1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la atacurile la adresa democrației și a statului de drept la nivel mondial în 2018, care reflectă creșterea autoritarismului ca proiect politic, ce presupune nerespectarea drepturilor omului, reprimarea opoziției, justiția politizată, rezultatele prestabilite ale alegerilor, restrângerea spațiului în care poate opera societatea civilă, precum și limitările asupra libertății de întrunire și a libertății de exprimare; subliniază importanța societății civile pentru a defini un răspuns flexibil, prompt și eficace la provocarea reprezentată de regimurile care încalcă dreptul internațional, drepturile omului și principiile democratice;

2. este de părere că țările în care apar regimuri autoritare devin mai expuse la instabilitate, conflict, corupție, extremism violent și implicare în conflicte militare externe; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că mai există încă regimuri care neagă însăși existența drepturilor universale ale omului consacrate în dreptul internațional; salută faptul că, totuși, o serie de țări au lansat procese de pace și democratizare, au pus în aplicare reforme constituționale și judiciare și au implicat societatea civilă în dezbateri deschise și publice cu obiectivul de a promova libertățile fundamentale și drepturile omului, inclusiv abolirea pedepsei cu moartea; regretă faptul că, în pofida tendinței din ce în ce mai pronunțate de abolire a pedepsei cu moartea în întreaga lume, un număr de țări încă nu au instituit un moratoriu;

3. susține că toate statele care aderă la libertățile fundamentale recunoscute la nivel internațional ca pietre de temelie ale democrației trebuie să fie în prima linie a răspândirii practicilor democratice în materie de guvernare, bazate pe drepturile omului și statul de drept în lume, și a consolidării instrumentelor legislative internaționale de protecție a drepturilor omului; subliniază provocările reprezentate de utilizarea unor influențe dăunătoare care subminează guvernarea democratică și valorile inerente drepturilor omului, împiedicând astfel eforturile pozitive ale statelor democratice; este profund îngrijorat de legăturile dintre regimurile autoritare și partidele și guvernele naționaliste populiste; consideră că astfel de legături subminează credibilitatea eforturilor depuse de UE pentru promovarea valorilor fundamentale;

4. reamintește că nu poate exista o ierarhie a drepturilor omului; subliniază că este necesar să se asigure susținerea și respectarea deplină a principiului potrivit căruia drepturile omului sunt universale și inalienabile, indivizibile, interdependente și corelate; subliniază că tentativele de utilizare a drepturilor anumitor grupuri pentru a justifica marginalizarea altora sunt complet inacceptabile;

5. atrage atenția asupra flagelului conflictelor armate și al atacurilor militare care vizează, printre altele, purificarea etnică, care continuă să facă victime în rândul civililor și provoacă strămutări în masă, statele și actorii nestatali renunțând la responsabilitatea lor de a respecta dreptul internațional umanitar și dreptul internațional al drepturilor omului; subliniază că regiunile aflate în situații de război sau în situații de conflict se confruntă cu încălcări grave ale drepturilor omului, care au un caracter excepțional și au ca scop negarea demnității umane, cu efecte devastatoare pentru victime și degradante pentru autorii infracțiunilor; subliniază, cu titlu de exemplu, utilizarea torturii și a altor tratamente crude, inumane și degradante, a disparițiilor forțate, a execuțiilor extrajudiciare, a violenței și a înfometării deliberate ca arme de război concepute pentru a distruge, a destabiliza și a demoraliza persoane, familii, comunități și societăți, în special copii; evidențiază vulnerabilitatea specifică la violența sexuală a femeilor aparținând minorităților etnice și religioase, în special a persoanelor convertite; condamnă cu fermitate atacurile mortale asupra spitalelor, școlilor și altor ținte civile care au avut loc în întreaga lume în conflictele armate din 2018; reamintește că dreptul la viață este un drept important al omului și că, prin urmare, acțiunile de război ilegale trebuie întotdeauna condamnate în unanimitate și abordate în mod eficient;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

6. denunță lupta împotriva multilateralismului și a ordinii internaționale bazate pe norme, care reprezintă o provocare serioasă pentru drepturile omului în întreaga lume; crede cu tărie în abordările și deciziile luate în cooperare într-un cadru multilateral, în special în cadrul organismelor ONU și în formatele de negociere convenite existente din cadrul organizațiilor regionale, cum ar fi Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), ca fiind cele mai eficiente mijloace de a servi interesele umanității, de a găsi soluții sustenabile la conflicte, bazate pe normele și principiile dreptului internațional, pe Carta ONU și Actul final de la Helsinki, și de a promova progresul în domeniul drepturilor omului; este extrem de preocupat de faptul că, în cadrul mai multor organisme ale ONU din domeniul drepturilor omului, inclusiv în Consiliul pentru Drepturile Omului, există demnități care sunt ocupate de țări cu antecedente dovedite de încălcări grave ale drepturilor omului;

7. este profund îngrijorat de creșterea numărului de cazuri de omor și de atacuri atât fizice, cât și defăimătoare, precum și de utilizarea pedepsei cu moartea, a persecuției, a privării de libertate, a hărțuirii și a intimidării la adresa persoanelor care apără drepturile omului în întreaga lume, în special jurnaliști, savanți, avocați, politicieni și activiști ai societății civile, inclusiv activiști pentru drepturile femeilor, apărători ai mediului și ai terenurilor și apărători ai minorităților religioase, în special în țările cu un nivel ridicat de corupție și un bilanț slab în ceea ce privește respectarea statului de drept și supravegherea judiciară; este deosebit de preocupat de atacurile comise din ce în ce mai fățiș pe pământ străin, în unele cazuri cu încălcarea legilor și cutumelor legate de privilegiile și imunitățile diplomatice; solicită să se facă dreptate și să se asume responsabilitatea la cel mai înalt nivel de luare a deciziilor pentru aceste atacuri; constată că toți apărătorii drepturilor omului, și în special femeile, se confruntă cu riscuri specifice și necesită o protecție adecvată; denunță faptul că anumite guverne au adoptat o legislație care restricționează activitățile societății civile sau mișcările sociale, inclusiv prin închiderea ONG-urilor sau prin înghețarea activelor lor; este profund îngrijorat de utilizarea unei legislații represive în materie de securitate cibernetică și de combatere a terorismului pentru a reprimă apărătorii drepturilor omului;

8. subliniază importanța promovării egalității de gen și a drepturilor femeilor și fetelor în întreaga lume; subliniază că, în pofida progreselor înregistrate, femeile și fetele continuă să fie victime ale discriminării și ale violenței; subliniază faptul că majoritatea societăților se confruntă în continuare cu dificultăți în a oferi femeilor și fetelor drepturi egale în temeiul legii și acces egal la educație, asistență medicală, muncă decentă, egalitate salarială și reprezentare politică și economică; se arată preocupat de atacurile răspândite la ora actuală la adresa drepturilor femeilor și a sănătății lor sexuale și reproductive și a drepturilor aferente, precum și de legislația care limitează aceste drepturi în multe părți ale lumii; subliniază faptul că mutilarea genitală a femeilor (MGF) și căsătoriile între copii se numără printre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că femeile care își exprimă o credință sau convingere sunt de două ori mai vulnerabile la persecuție; salută inițiativa Spotlight UE-ONU privind eliminarea violenței împotriva femeilor și a fetelor și solicită aplicarea acesteia;

9. subliniază că respectarea și promovarea drepturilor copilului, combaterea tuturor tipurilor de abuz, neglijare, rele tratamente, trafic și exploatare a copiilor, inclusiv a căsătoriilor forțate și a recrutării sau utilizării copiilor-soldați în conflictele armate, și asigurarea îngrijirii copiilor și a educației sunt chestiuni esențiale pentru a asigura viitorul umanității; sprijină, în acest sens, mecanismul de monitorizare și raportare instituit prin intermediul Rezoluției 1612 a Consiliului de Securitate al ONU privind copiii și conflictele armate;

10. subliniază că este important să se țină seama pe deplin de nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități; invită UE să includă lupta împotriva discriminării pe motive de dizabilități în acțiunile sale externe și în politicile privind ajutorul pentru dezvoltare, împreună cu lupta pentru accesul egal la piața forței de muncă și accesul la educație și formare, și, de asemenea, să promoveze soluții care să faciliteze funcționarea în societate a persoanelor cu dizabilități;

11. atrage atenția asupra cazurilor de persecuție și discriminare legate de etnie, naționalitate, clasă socială, castă, religie, convingeri, limbă, vârstă, sex, sexualitate și identitate de gen, care rămân larg răspândite în multe țări și societăți; este profund îngrijorat de atitudinile din ce în ce mai intolerante și mai încărcate de ură la adresa persoanelor care sunt victime ale acestor încălcări ale drepturilor omului; solicită ca persoanele răspunzătoare de aceste încălcări să fie trase la răspundere;

12. constată că numărul persoanelor strămutate forțat în 2018 a depășit 70 de milioane, incluzând 26 de milioane de refugiați, 41 de milioane de persoane strămutate intern și 3,5 milioane de solicitanți de azil⁽¹⁰⁾; constată, în plus, că la nivel mondial se înregistrează 12 milioane de apatrizi; consideră că războaiele, conflictele, terorismul, violența, opresiunea politică, persecuția pe motive de religie sau convingeri, sărăcia și insecuritatea alimentară și a apei întrețin riscurile apariției unor noi conflicte și strămutarea în continuare a populațiilor; recunoaște că consecințele schimbărilor climatice asupra mediului, cum ar fi accesul mai limitat la apă potabilă sigură, pot exacerba strămutarea populațiilor;

⁽¹⁰⁾ UNHCR – Raport privind tendințele globale în 2018 (19 iunie 2019).

Miercuri, 15 ianuarie 2020

13. subliniază că urgențele în materie de climă și declinul masiv al biodiversității constituie amenințări majore la adresa populației; reamintește că drepturile fundamentale ale omului la viață, sănătate, alimentație și apă sigură sunt periclitate fără un mediu sănătos; atrage atenția asupra impactului devastării mediului asupra drepturilor omului, atât pentru populațiile vizate, cât și în raport cu respectarea dreptului întregii umanități la protecția mediului; subliniază obligațiile și responsabilitățile esențiale care le revin statelor și altor factori de decizie de a respecta obiectivele Acordului de la Paris din 2015 pentru a combate schimbările climatice, a contracara efectele acestora, a preveni impactul negativ al acestora asupra drepturilor omului și a promova politici corespunzătoare în conformitate cu obligațiile lor în ceea ce privește respectarea drepturilor omului; reamintește obligațiile care le revin statelor de a proteja biodiversitatea și de a oferi acces la căi de atac eficiente în caz de pierdere și degradare a biodiversității; își exprimă sprijinul pentru eforturile internaționale la nivel legislativ care încep să se concretizeze și care vizează infracțiunile împotriva mediului;

14. subliniază că libertatea de exprimare și pluralismul mass-mediei, atât în mediul online, cât și în cel offline, se află în centrul unor societăți democratice reziliente; condamnă utilizarea abuzivă a unor scopuri legitime, cum ar fi combaterea terorismului, securitatea statului și aplicarea legii în scopul limitării libertății de exprimare; condamnă campaniile de propagandă și dezinformare desfășurate de mass-media împotriva minorităților; invită la instituirea celor mai bune garanții posibile împotriva discursului de incitare la ură și a radicalizării, a campaniilor de dezinformare și a propagandei ostile, în special a celor lansate de statele autoritare și de actorii nestatali, cum ar fi grupările teroriste, prin dezvoltarea unui cadru juridic atât la nivelul UE, cât și la nivel internațional pentru combaterea amenințărilor hibride, inclusiv războiul cibernetic și războiul informațional, fără a compromite drepturile fundamentale; reamintește că mass-media ar trebui să reflecte o pluralitate de opinii diverse și să susțină și să respecte principiul nediscriminării; subliniază, în acest sens, că persoanele care aparțin minorităților ar trebui să aibă acces nediferențiat la mass-media audiovizuală, inclusiv în propria lor limbă;

Eficientizarea politicii externe a UE în domeniul drepturilor omului

15. reamintește că UE s-a angajat să plaseze drepturile omului și democrația în centrul relațiilor sale cu țările din afara UE; subliniază, prin urmare, că obiectivul de a promova drepturile omului și democrația în întreaga lume presupune ca acesta să fie integrat în toate politicile UE care au o dimensiune externă; invită UE să își îndeplinească aceste angajamente și să se asigure că implicarea sa nu consolidează, în mod neintenționat, regimurile autoritare;

16. invită Comisia și statele membre să adopte un nou Plan de acțiune privind drepturile omului și democrația pentru următorii cinci ani care să fie ambițios, cuprinzător și obligatoriu; insistă asupra necesității de a aborda în mod adecvat, în acest viitor Plan de acțiune, toate provocările în materie de drepturi ale omului, inclusiv drepturile digitale, drepturile la protecția mediului, drepturile persoanelor în vârstă, sportul și drepturile omului, precum și drepturile migranților; solicită crearea unui mecanism solid de monitorizare pentru a evalua punerea în aplicare și impactul Planului de acțiune; invită statele membre să își asume în mai mare măsură responsabilitatea pentru planul de acțiune și să raporteze cu privire la punerea în aplicare a acestuia;

17. ia act de importanța rezoluțiilor sale privind încălcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, precum și a activităților Subcomisiei sale pentru drepturile omului; recomandă insistent Comisiei și SEAE să își intensifice cooperarea cu Subcomisia pentru drepturile omului din Parlament, pentru a-i permite acesteia să participe la viitorul Plan de acțiune și să monitorizeze punerea sa în aplicare; invită SEAE să îi prezinte Parlamentului rapoarte periodice cu privire la acțiunile ulterioare pe care le-a întreprins în temeiul tuturor rezoluțiilor de urgență și/sau al recomandărilor cuprinse în acestea;

18. subliniază faptul că comerțul, politicile UE în acest domeniu și drepturile omului pot și trebuie să se consolideze reciproc, iar comunitatea de afaceri are un rol important de jucat în oferirea unor stimulente pozitive pentru promovarea drepturilor omului, a democrației și a responsabilității întreprinderilor; invită Comisia și SEAE să utilizeze în mod eficient clauzele privind drepturile omului în acordurile internaționale, nu doar prin intermediul dialogului politic, evaluarea periodică a progreselor și recurgerea la proceduri de consultare la cerere, ci și prin crearea unui mecanism eficace de monitorizare a încălcărilor grave ale drepturilor omului care ar putea fi provocate de activități economice; solicită ca clauzele privind drepturile omului să fie puse în aplicare în mod corespunzător și monitorizate în consecință, inclusiv prin intermediul unor criterii de referință măsurabile, cu implicarea Parlamentului, a societății civile și a organizațiilor internaționale relevante; solicită instituirea unui mecanism de depunere a plângerilor eficient și independent pentru grupurile de cetățeni și părțile interesate care sunt afectate de încălcări ale drepturilor omului; subliniază că UE și statele sale membre trebuie să prevină orice tip de încălcări ale drepturilor omului comise de întreprinderi, precum și impactul negativ al activităților economice;

19. sprijină dialogurile privind drepturile omului cu țări din afara UE ca un instrument esențial pentru implicarea bilaterală în promovarea și protejarea drepturilor omului; reamintește că Orientările UE privind dialogurile în domeniul drepturilor omului prevăd o serie de criterii pentru deschiderea unui astfel de dialog, care vizează inclusiv „dorința

Miercuri, 15 ianuarie 2020

guvernului de a îmbunătăți situația, angajamentul guvernului de a respecta convențiile internaționale în domeniul drepturilor omului, voința guvernului de a coopera cu procedurile și mecanismele privind drepturile omului ale Organizației Națiunilor Unite, precum și atitudinea guvernului față de societatea civilă"; solicită SEAE să efectueze o evaluare periodică a fiecărui dialog, astfel cum se prefigurează în orientările menționate mai sus, și să se asigure că, dacă nu se fac progrese concrete, UE își adaptează obiectivele și își reevaluează abordarea; invită Comisia și SEAE, cu implicarea mai puternică a structurilor societății civile și a organizațiilor internaționale relevante, să își unească forțele pentru a aborda drepturile omului și obligațiile conexe în dialoguri sau negocieri în orice zonă politică și economică, cu guvernele țărilor din afara UE, pentru a consolida impactul dialogurilor pe tema drepturilor omului; recomandă să se țină cont de preocupările exprimate cu privire la situația drepturilor omului în acele țări și să se ia măsuri adecvate, inclusiv prin abordarea cazurilor individuale în contextul dialogurilor privind drepturile omului; solicită o implicare mai activă a Parlamentului în procesul de stabilire a agendei dialogurilor privind drepturile omului; subliniază că strategiile de țară privind drepturile omului (HRCS) și rapoartele lor de implementare anuale constituie un instrument esențial pentru asigurarea coerenței politicilor, identificarea priorităților strategice cheie, definirea obiectivelor pe termen lung și pe termen scurt și stabilirea unor acțiuni concrete de promovare a drepturilor omului; își reiterează apelul ca deputații din Parlamentul European să aibă acces la conținutul HRCS; salută seminarele societății civile care au precedat dialogurile privind drepturile omului și îndeamnă să se dea curs concluziilor acestora, cu implicarea specifică a organizațiilor societății civile (OSC);

20. face un apel ferm ca UE să abordeze în mod consecvent problema discriminării, utilizând cât mai eficient setul de instrumente ale UE în domeniul drepturilor omului, inclusiv prin dialog, pronunțând decizii de condamnare, și acordând sprijin societății civile și inițiativelor comune adoptate la nivelul ONU, în conformitate cu orientările adoptate recent de UE privind combaterea discriminării în cadrul acțiunilor externe și cu Instrumentul de orientare al ONU privind discriminarea bazată pe ascendență, publicat în 2017;

21. sprijină ferm activitatea și eforturile Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului (RSUE) în protejarea și promovarea drepturilor omului în lumea întreagă; subliniază obiectivul important aferent mandatului RSUE de a spori eficacitatea Uniunii în acest domeniu; solicită RSUE să acționeze în conformitate cu mandatul său pentru a contribui la îmbunătățirea efortului UE de consolidare a democrației; insistă asupra solicitării sale de revizuire a mandatului RSUE, pentru a conferi RSUE un caracter permanent și a crește gradul de răspundere care îi este asociat, precum și de a acorda acestuia putere de inițiativă, resurse adecvate și capacitatea de a vorbi în public pentru a raporta cu privire la rezultatele vizitelor în țările terțe și pentru a comunica pozițiile UE în materie de drepturi ale omului; își reiterează solicitarea privind asigurarea unei mai mari transparențe în ceea ce privește activitățile și misiunile RSUE și insistă asupra faptului că rapoartele periodice transmise de RSUE Consiliului ar trebui să fie puse și la dispoziția Parlamentului; salută extinderea mandatului RSUE pentru a include promovarea sprijinului pentru justiția penală internațională și se așteaptă ca RSUE să fie deosebit de activ în acest domeniu;

22. salută eforturile depuse de SEAE și de Comisie pentru a crește în permanență gradul de sensibilizare a funcționarilor UE cu privire la drepturile omului; salută faptul că în prezent există puncte de contact pentru drepturile omului și ofițeri de legătură pentru relația cu apărătorii drepturilor omului în toate delegațiile UE; invită SEAE să transmită Parlamentului un raport detaliat cu privire la finalizarea acestei rețele de puncte de contact pentru a o evalua și a se asigura că este implementată în mod consecvent în toate delegațiile UE; invită toate delegațiile UE și respectivele lor puncte de contact pentru drepturile omului să își onoreze în mod consecvent obligația de a se întâlni cu apărătorii drepturilor omului, de a-i vizita pe activiștii deținuți, a le monitoriza procesele și a pleda pentru protecția lor la fața locului;

23. recunoaște progresele înregistrate în ceea ce privește procedura și formatul Raportului anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2018, dar se așteaptă ca Consiliul și VP/ÎR să țină cont în și mai mare măsură de pozițiile exprimate de Parlament în rezoluțiile și/sau recomandările sale relevante, în scopul de a asigura o interacțiune mai profundă și mai eficace între instituțiile UE în privința aspectelor legate de drepturile omului; solicită Consiliului să își continue eforturile pentru a finaliza aceste rapoarte anuale mai devreme în cursul anului; încurajează Consiliul să se asigure că adoptarea următorului raport anual se bazează pe un proces de consultare adecvat;

Dezvoltarea de soluții pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și a democrației

Guvernanța democratică și spațiul propice pentru societatea civilă

24. solicită UE și statelor membre să continue să monitorizeze îndeaproape evoluțiile care afectează negativ guvernanța și spațiul societății civile din întreaga lume, fără excepții, și să răspundă în mod sistematic, utilizând toate mijloacele adecvate, politicilor și schimbărilor legislative conduse de guverne autoritare, care vizează subminarea guvernanței pe baza

Miercuri, 15 ianuarie 2020

principiilor democratice fundamentale și restrângerea spațiului societății civile; consideră că ar trebui să existe sinergii mai puternice între Comisie, SEAE și Parlament cu privire la această chestiune; salută asistența deosebit de prețioasă acordată organizațiilor societății civile din întreaga lume în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), care rămâne instrumentul emblematic al UE pentru punerea în aplicare a politicii sale externe în domeniul drepturilor omului; solicită să se consolideze în continuare finanțarea destinată societății civile și drepturilor omului în cadrul instrumentului care îi va succeda IEDDO; subliniază că, în 2018, sute de demonstranți ai societății civile pașnice au fost arestați, supuși relexelor tratamente și detenției arbitrar și obligați să plătească amenzi ca urmare a proceselor lor;

Abordarea UE în materie de conflicte și responsabilitatea în ceea ce privește încălcarea drepturilor omului

25. subliniază legătura dintre creșterea numărului de încălcări ale drepturilor omului și impunitatea larg răspândită și lipsa de răspundere în regiunile și țările devastate de conflicte sau caracterizate de intimidare, discriminare, hărțuire și atacuri motivate politic, răpiri, activități polițienești violente, arestări arbitrar, cazuri de tortură și ucideri; invită comunitatea internațională să sprijine acțiunile care vizează combaterea impunității și promovarea responsabilității, în special în regiunile și țările în care dinamica impunității îi recompensează pe cei care poartă cea mai mare responsabilitate și reduce puterea victimelor; subliniază, de asemenea, că minoritățile și grupurile marginalizate sunt adesea afectate în mod special de conflicte;

26. reamintește rezoluțiile sale care denunță responsabilitățile specifice pentru conflictele care, în 2018, au cauzat sute de victime în rândul copiilor, în cadrul unor atacuri deliberate împotriva populațiilor civile și a infrastructurilor umanitare; invită toate statele membre ale UE să respecte cu strictețe Codul de conduită al UE privind exporturile de arme și, în special, să oprească toate transferurile de arme și de echipamente de supraveghere și de obținere de informații care pot fi utilizate de guverne pentru a reprimă drepturile omului, cu atât mai mult în contextul conflictelor armate; insistă asupra nevoii de transparență deplină și de raportare periodică a transferurilor de arme de către statele membre ale UE; reamintește Rezoluția sa din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate⁽¹¹⁾; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la utilizarea dronelor înarmate în afara cadrului juridic internațional; invită, totodată, Comisia să informeze Parlamentul în mod adecvat cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru toate proiectele de cercetare și dezvoltare asociate cu construcția de drone; îndeamnă VP/ÎR să interzică dezvoltarea, producerea și utilizarea unor sisteme de arme pe deplin autonome care permit efectuarea de atacuri fără intervenție umană;

27. condamnă cu fermitate toate crimele oribile și încălcările drepturilor omului comise de actori statali și nestatali, inclusiv împotriva unor cetățeni care își exercită pașnic drepturile omului; invită UE și statele sale membre să-și folosească toată influența politică pentru a preveni orice acțiune care ar putea fi considerată genocid, crimă de război sau crimă împotriva umanității, să răspundă eficient și coordonat în cazurile în care au loc astfel de crime, să mobilizeze toate resursele necesare pentru a-i aduce în fața justiției pe toți cei responsabili, să ofere sprijin victimelor și să sprijine procesele de stabilizare și de reconciliere; invită comunitatea internațională să elaboreze instrumente de reducere la minimum a decalajului alertă-răspuns pentru a preveni apariția, reapariția sau escaladarea conflictelor violente, cum ar fi sistemul de alertă timpurie al UE; invită SEAE și Comisia să includă o strategie ambițioasă privind lupta împotriva impunității în cel de al treilea Plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația; recomandă insistent să se înființeze un observator european pentru prevenire, responsabilitate și combatere a impunității; își reiterează apelul adresat ÎR/VP de a numi un Reprezentant special al UE pentru dreptul internațional umanitar și justiție internațională, cu mandatul de a promova, integra și reprezenta angajamentul UE față de lupta împotriva impunității;

28. salută eforturile de promovare a universalității Statutului de la Roma depuse de UE în 2018, când a fost sărbătorită cea de a 20-a aniversare a adoptării sale, și își reafirmă sprijinul de neclintit față de Curtea Penală Internațională (CPI); constată că, în prezent, există o presiune puternică asupra dreptului internațional; este preocupat de faptul că, din cauza jurisdicției extinse a CPI, dintre cele 193 de state membre ale ONU, doar 122 sunt membre ale CPI și doar 38 au ratificat Amendamentul de la Kampala, care conferă CPI competențe de a urmări penal crima de agresiune; face apel la UE și la statele sale membre să încurajeze toate statele membre ale ONU să ratifice și să pună în aplicare Statutul de la Roma și este dezamăgit profund de retragerile din statut sau de amenințările cu retragerea; face apel, de asemenea, la toți semnatarii Statutului de la Roma să își coordoneze acțiunile și să coopereze cu CPI; invită UE și statele sale membre să sprijine sistematic examinările, investigațiile și deciziile CPI și să ia măsurile necesare pentru a preveni cazurile de necooperare cu CPI; solicită să se acorde sprijin financiar organizațiilor care colectează, păstrează și protejează probe – digitale sau de alt tip – ale infracțiunilor comise de oricare dintre părțile implicate în conflicte, pentru a facilita urmărirea lor penală la nivel

⁽¹¹⁾ JO C 285, 29.8.2017, p. 110.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

internațional; invită statele membre ale UE și Rețeaua UE privind genocidul să sprijine echipa de investigație a ONU în colectarea, păstrarea și stocarea probelor privind crimele comise în prezent sau care au fost săvârșite în trecutul foarte recent, astfel încât aceste probe să nu se piardă; invită Comisia și SEAE să exploreze modalități și să prezinte noi instrumente pentru a sprijini victimele încălcărilor legislației internaționale în domeniul drepturilor omului și ale dreptului umanitar internațional, astfel încât acestea să aibă acces la justiția internațională și să poată beneficia de măsuri reparatorii și compensații, inclusiv prin extinderea capacității țărilor din afara UE de a aplica principiul jurisdicției universale în sistemul lor juridic intern;

29. salută discuțiile exploratorii inițiale și solicită ca acestea să fie continuate, în cadrul Consiliului, în perspectiva instituirii unui mecanism al UE aplicabil la nivel mondial, vizând impunerea de sancțiuni în materie de drepturi ale omului – așa-numita „Listă Magnitsky” – care să permită sancțiuni specifice împotriva persoanelor implicate în încălcări grave ale drepturilor omului, astfel cum a solicitat Parlamentul cu diferite ocazii, în special în martie 2019; invită Consiliul să își accelereze discuțiile pentru a adopta legislația necesară, a institui acest mecanism și a asigura finanțarea sa corespunzătoare cât mai curând posibil; subliniază că este important ca acest sistem să fie compatibil cu mecanismul UE de control jurisdicțional; subliniază totodată, ca un exemplu de urmat, faptul că unele state membre ale UE au adoptat legi care prevăd sancțiuni aplicabile persoanelor considerate responsabile de încălcări ale drepturilor omului;

30. invită VP/ÎR și Consiliul să acorde o atenție deosebită situației drepturilor omului în teritoriile ocupate ilegal; reiterează faptul că ocuparea ilegală a unui teritoriu sau a unei părți a acestuia constituie o încălcare constantă a dreptului internațional; subliniază responsabilitatea puterii de ocupație față de populația civilă în temeiul dreptului umanitar internațional; regretă posibilitatea de reînnoire a mandatului în cadrul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei al reprezentanților unei țări care ocupă teritoriul unei alte țări;

Apărătorii drepturilor omului

31. subliniază rolul inestimabil și esențial al apărătorilor drepturilor omului și, mai ales, al apărătorilor drepturilor femeilor, asumat cu riscul propriei vieți; subliniază faptul că trebuie să existe o coordonare puternică la nivelul UE în ceea ce privește cooperarea cu autoritățile din țările terțe în legătură cu tematica apărătorilor drepturilor omului; subliniază că în 2018 am sărbătorit aniversarea a 20 de ani de la adoptarea Declarației ONU privind apărătorii drepturilor omului; recomandă consolidarea cooperării dintre instituțiile UE și statele membre, permițându-le acestora să ofere un sprijin și o protecție continuă apărătorilor drepturilor omului; apreciază mecanismul „ProtectDefenders.eu”, instituit pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului aflați în situații de risc grav și pledează pentru consolidarea lui;

32. subliniază necesitatea adoptării, de către UE, a unei abordări strategice, vizibile și de mare impact în ceea ce privește protejarea apărătorilor drepturilor omului; invită Consiliul să publice anual concluziile Consiliului Afaceri Externe privind acțiunea UE de promovare și protejare a apărătorilor drepturilor omului în politica externă a UE; invită Consiliul și Comisia să instituie o procedură coordonată de acordare a vizelor pentru apărătorii drepturilor omului, care să faciliteze, dacă este cazul, acordarea de azil temporar; invită Comisia și statele membre să asigure o finanțare suficientă pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului în cadrul programelor tematice relevante ale Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDI) și să se asigure că au acces la ea cei care au cea mai mare nevoie și sunt cei mai marginalizați; invită Comisia să utilizeze pe deplin, în viitor, acest instrument și insistă ca delegațiile UE și statele membre să suplimenteze fondurile și capacitatea de protecție și sprijin de urgență pentru apărătorii drepturilor omului aflați în pericol; condamnă interdicțiile de călătorie care continuă să le fie impuse activiștilor pentru drepturile omului care doresc să participe la sesiunile Consiliului ONU pentru Drepturile Omului de la Geneva și ale altor instituții internaționale; invită guvernele în cauză să elimine aceste interdicții;

Drepturile femeii și egalitatea de gen

33. sprijină ferm angajamentul strategic al UE pentru egalitatea de gen și eforturile sale continue de îmbunătățire a situației drepturilor omului în ceea ce privește femeile și fetele, în conformitate cu ODD 2030; subliniază că egalitatea de gen ar trebui să fie o prioritate esențială în toate relațiile de lucru, politicile și acțiunile externe ale UE, deoarece, în conformitate cu tratatele, este un principiu pentru UE și statele sale membre; solicită UE să adopte o strategie cuprinzătoare privind egalitatea de gen, după ce expiră angajamentul strategic; invită Comisia să pregătească și să adopte o comunicare pentru a reînnoi Planul de acțiune pentru egalitatea de gen după 2020, instrument important cu care UE poate contribui la drepturile femeilor și fetelor în întreaga lume; invită statele membre să aprobe Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III în concluziile Consiliului; invită Comisia și SEAE să contribuie în continuare la egalitatea de gen și la capacitarea fetelor și femeilor prin colaborarea strânsă cu organizațiile internaționale, cu țările din afara UE și cu societatea civilă, pentru a dezvolta și a pune în aplicare noi cadre juridice privind egalitatea de gen;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

34. subliniază creșterea alarmantă a violenței împotriva femeilor și a fetelor; condamnă toate formele de violență fizică, sexuală, psihologică și bazată pe gen; își exprimă profunđa îngrijorare față de escaladarea aplicării torturii sub formă de violență sexuală și bazată pe gen, ca armă de război; reamintește că Statutul de la Roma consideră crimele sexuale și violența bazată pe gen drept crime de război, crime împotriva umanității sau elemente constitutive ale genocidului sau torturii; îndeamnă țările să își intensifice ritmul adoptării legislației pentru a trata aceste aspecte; își reînnoiește apelul către statele membre ale UE și către membrii Consiliului Europei care nu au făcut încă acest lucru să ratifice Convenția de la Istanbul cât mai repede cu putință; solicită luarea de măsuri suplimentare pentru eradicarea tuturor formelor de violență de gen și a practicilor dăunătoare care vizează femeile și fetele, cum ar fi căsătoriile forțate sau timpurii, mutilarea genitală a femeilor, violența sexuală, precum și convertirea religioasă forțată; sprijină continuarea inițiativei comune Spotlight a UE-ONU; invită delegațiile UE să asigure colectarea de date privind violența împotriva femeilor, să elaboreze recomandări specifice fiecărei țări și să promoveze mecanisme de protecție și structuri de sprijin pentru victime;

35. afirmă că accesul la sănătate este un drept al omului, că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente se bazează pe drepturile fundamentale ale omului și constituie elemente esențiale ale demnității umane; subliniază că un acces inadecvat la bunuri indispensabile și servicii sociale (de exemplu apă, alimentație, sănătate, educație și salubritate), precum și piedicile în obținerea accesului la sănătatea sexuală și reproductivă reprezintă o încălcare inacceptabilă a drepturilor omului; condamnă încălcările drepturilor femeilor la sănătatea sexuală și reproductivă (SRHR), inclusiv refuzarea accesului la servicii relevante; subliniază că îngrijirile medicale adecvate și accesibile, inclusiv în domeniul sănătății mintale, precum asistența psihologică, și respectarea universală și accesul la SRHR, inclusiv educația în acest domeniu, ar trebui garantate pentru toate femeile și că acestea ar trebui să poată lua decizii libere și responsabile privind sănătatea lor, inclusiv sănătatea lor sexuală și reproductivă; relevă că aceste servicii sunt elemente importante pentru a salva viața femeilor și a reduce mortalitatea infantilă; consideră inacceptabil ca drepturile femeilor și fetelor la sănătatea sexuală și reproductivă să facă în continuare obiectul unor polemici, inclusiv în contexte multilaterale; subliniază că fetele și femeile care sunt victime ale conflictelor armate au dreptul la îngrijirile medicale necesare; subliniază rolul important al femeilor în prevenirea și soluționarea conflictelor, în operațiunile de menținere a păcii, în ajutorul umanitar și reconstrucția post-conflict, precum și în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice;

36. invită UE să colaboreze cu alte țări pentru a-și intensifica acțiunile în domeniul educației, asistenței medicale și serviciilor sociale, colectării de date, finanțării și programării, pentru a preveni și a răspunde mai bine la violența sexuală și bazată pe gen la nivel mondial; subliniază că educația este un instrument esențial pentru combaterea discriminării și a violenței împotriva femeilor și copiilor; solicită să se adopte măsuri pentru a facilita accesul femeilor și fetelor la educație și la piața muncii și să se acorde o atenție deosebită echilibrului de gen în ocuparea posturilor de conducere în cadrul companiilor; solicită, de asemenea, includerea unor prevederi privind educația fetelor în acordurile UE cu țările în curs de dezvoltare;

Drepturile copilului

37. subliniază că deseori copiii sunt expuși la forme de abuzuri specifice, cum ar fi căsătoriile între copii, prostituția copiilor, folosirea copiilor-soldați, mutilarea genitală, exploatarea prin muncă a copiilor și traficul de copii, mai ales în timpul crizelor umanitare și al conflictelor armate, și, prin urmare, au nevoie de mai multă protecție; atrage atenția în special asupra copiilor apatrizi, migranți și refugiați; solicită Uniunii să coopereze cu țările din afara UE pentru a pune capăt căsătoriilor forțate, a celor la o vârstă fragedă și a celor între copii, stabilind 18 ani ca vârstă minimă legală pentru căsătorie, impunând verificarea vârstei ambilor soți și a consimțământului lor deplin și liber, introducând înregistrarea obligatorie a căsătoriilor și asigurând respectarea acestor reguli; solicită UE să lanseze noi inițiative pentru a promova și ocroti drepturile copilului, inclusiv pentru a preveni și combate abuzurile împotriva copiilor în lume, pentru a-i reintegra și a-i reabilita pe copiii afectați de conflicte, în special pe cei care sunt victime ale grupărilor extremiste, precum și pe cei care sunt expuși unor discriminări multiple și intersecționale, și pentru a le oferi acestor copii un mediu protejat, bazat pe familie și pe comunitate, care să constituie un cadru natural al dezvoltării lor, în care îngrijirea și educația să fie elemente fundamentale; solicită UE să inițieze o mișcare internațională pentru a promova drepturile copilului, printre altele prin organizarea unei conferințe internaționale privind protecția copiilor în medii fragile; reafirmă nevoia urgentă de a ratifica și de a pune efectiv în aplicare peste tot în lume Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și protocoalele opționale la aceasta;

Drepturile persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI)

38. condamnă detenția arbitrară, tortura, persecuțiile și asasinarea persoanelor LGBTI; observă că, în mai multe țări de pe glob, persoanele LGBTI se confruntă în continuare cu persecuții și violențe din cauza orientării lor sexuale; regretă faptul că multe țări incriminează încă homosexualitatea, iar în unele dintre acestea se aplică pedeapsa capitală în cazul

Miercuri, 15 ianuarie 2020

homosexualității; consideră că practicile și actele de violență împotriva persoanelor pe motiv de orientare sexuală nu ar trebui să rămână nepedepsite și trebuie eliminate; solicită să fie puse în aplicare orientările UE care urmăresc să promoveze și să protejeze respectarea tuturor drepturilor fundamentale ale persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI);

Drepturile persoanelor cu dizabilități

39. salută ratificarea Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități; reiterează importanța implementării ei efective atât de către statele membre ale UE, cât și de către instituțiile UE; subliniază importanța nediscriminării și necesitatea de a integra în mod credibil principiul accesibilității universale și de a garanta toate drepturile persoanelor cu dizabilități în toate politicile relevante ale UE, inclusiv politica de dezvoltare; solicită crearea unui centru mondial de excelență care să sprijine dobândirea de competențe adaptate exigențelor viitorului și antreprenoriale pentru persoanele cu dizabilități;

Combaterea discriminării pe criterii de castă

40. ia act cu mare îngrijorare de dimensiunea și consecințele ierarhiilor bazate pe caste, ale discriminării pe criterii de castă și de perpetuarea încălcărilor drepturilor omului pe criterii de castă, printre care se numără refuzarea accesului la justiție sau la un loc de muncă, segregarea continuă, sărăcia și stigmatizarea, inclusiv obstacolele impuse de sistemul castelor în calea exercitării drepturilor fundamentale ale omului și a facilitării dezvoltării umane; își reiterează apelul pentru elaborarea unei politici a UE privind discriminarea pe criterii de castă și solicită UE să adopte măsurile pe care le justifică propriile sale preocupări grave legate de discriminarea pe criterii de castă; solicită adoptarea unui instrument al UE pentru prevenirea și eliminarea discriminării pe criterii de castă; își reiterează solicitarea ca UE și statele sale membre să își intensifice eforturile și să sprijine inițiativele la nivelul ONU și la nivelul delegațiilor pentru eliminarea discriminării pe criterii de castă; remarcă faptul că astfel de inițiative ar trebui să includă promovarea unor indicatori specifici, a unor date defalcate și a unor măsuri speciale pentru a aborda discriminarea pe criterii de castă în punerea în aplicare și monitorizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă pentru 2030, respectarea noului instrument de orientare al ONU privind discriminarea bazată pe ascendență, precum și sprijinul acordat statelor;

Popoarele indigene

41. este profund îngrijorat de faptul că popoarele indigene se confruntă cu o discriminare și persecuții pe scară largă și sistematice la nivel mondial, fiind nevoite să facă față inclusiv arestărilor arbitrare, cazurilor de asasinare a apărătorilor drepturilor omului, de strămutare forțată, acaparare de terenuri și încălcărilor drepturilor lor de către corporații; remarcă faptul că majoritatea populațiilor indigene trăiesc sub pragul sărăciei; invită toate statele să includă populațiile indigene în procesul decizional desfășurat în contextul strategiilor de combatere a schimbărilor climatice; solicită statelor să ratifice dispozițiile Convenției nr. 169 a OIM privind populațiile indigene și tribale;

Libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere (FoRB)

42. subliniază că dreptul la libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere (cunoscută sub denumirea mai comună de „libertate de religie sau de convingere” – FoRB), care include dreptul de a nu crede, de a adopta concepții teiste, non-teiste, agnostice sau ateiste, precum și dreptul la apostazie și de a nu profesa o religie trebuie garantat în toată lumea și stipulat în mod necondiționat; îndeamnă Comisia, SEAE și statele membre să intensifice acțiunile de promovare a FoRB și să lanseze un dialog cu statele și reprezentanții societății civile și ai organizațiilor religioase, neconfesionale, umaniste și filosofice, precum și cu bisericile și cu asociațiile și comunitățile religioase pentru a preveni actele de violență, persecuția, intoleranța și discriminarea pe criterii de gândire, opinii filosofice, conștiință, religie sau convingere; regretă existența legilor în materie de anti-convertire și blasfemie, care limitează efectiv și chiar privează minoritățile religioase și atei de libertatea religioasă sau de convingere; îndeamnă, de asemenea, Comisia, SEAE și statele membre să pună pe deplin în aplicare orientările UE privind FoRB;

43. solicită UE și statelor sale membre să continue crearea de alianțe și intensificarea cooperării cu o gamă largă de țări și organizații regionale, pentru a obține schimbări pozitive în ceea ce privește libertatea de religie sau de convingere, în special în zonele de conflicte, unde comunitățile religioase, cum ar fi creștinii în Orientul Mijlociu, sunt cele mai vulnerabile; sprijină pe deplin practica UE de a juca un rol de lider în ceea ce privește rezoluțiile tematice adoptate în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU și cele privind FoRB adoptate în cadrul Adunării Generale a ONU;

44. sprijină activitatea întreprinsă și eforturile depuse de Trimisul special pentru promovarea FoRB în afara UE; invită din nou Consiliul și Comisia să realizeze o evaluare transparentă și cuprinzătoare a eficacității și a valorii adăugate a poziției Trimisului special în contextul procesului de reînnoire și consolidare a mandatului și a poziției sale de către Comisie; insistă asupra necesității de a aloca resurse adecvate pentru activitatea acestora, cu scopul de a spori eficacitatea UE în acest

Miercuri, 15 ianuarie 2020

domeniu; reamintește Consiliului și Comisiei necesitatea de a sprijini în mod adecvat, în consultare permanentă cu organizațiile religioase și filosofice, mandatul instituțional, capacitatea și îndatoririle Trimisului special în ceea ce privește promovarea FoRB în afara UE, prin explorarea posibilității de creare a unui mandat multianual care să facă obiectul unei revizuirii anuale și prin dezvoltarea unor rețele de lucru cu participarea tuturor instituțiilor relevante ale UE, astfel cum s-a solicitat în Rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la orientările UE și la mandatul Trimisului special al UE pentru promovarea FoRB în afara UE;

Libertatea de exprimare, libertatea presei și dreptul la informare

45. denunță și condamnă în mod ferm uciderea, răpirea, încarcerarea, intimidarea și atacurile comise, prin mijloace fizice sau judiciare, împotriva a numeroși jurnaliști, bloggeri și avertizori de integritate, precum și amenințările cu care s-au confruntat aceștia în 2018; invită UE să depună toate eforturile necesare pentru a proteja aceste categorii de persoane în viitor; reamintește că libertatea de exprimare și libertatea mass-mediei favorizează o cultură a pluralismului și sunt elementele esențiale aflate la temelia unei societăți democratice; reamintește că jurnaliștii ar trebui să aibă libertatea de a-și exercita profesia fără a se teme de urmărirea penală sau de privarea de libertate; subliniază că orice restricție impusă exercitării libertății de exprimare și a libertății mass-mediei, cum ar fi eliminarea de conținuturi online, trebuie să fie excepțională, acordând o atenție deosebită principiilor necesității și proporționalității, iar astfel de restricții trebuie să fie prevăzute de lege și să facă obiectul unor hotărâri ale unei instanțe judecătorești;

46. solicită UE, statelor sale membre și RSUE, în special, să acorde o atenție deosebită protecției libertății de exprimare și a libertății, independenței și pluralismului mass-mediei din întreaga lume, să monitorizeze mai bine toate formele de restricții – online sau offline – asupra libertății de exprimare și a mass-mediei, să condamne în mod sistematic astfel de restricții și să utilizeze toate mijloacele și instrumentele diplomatice disponibile pentru a pune capăt acestor restricții; subliniază importanța condamnării și a combaterii discursurilor de incitare la ură și la violență online și offline, care reprezintă o amenințare directă la adresa statului de drept și a valorilor consacrate prin drepturile omului; sprijină inițiativele care ajută la stabilirea unei distincții între știrile false sau dezinformările de natură propagandistică, pe de o parte, și informațiile colectate în cadrul unor activități jurnalistice autentice și independente, pe de altă parte; subliniază importanța asigurării unei puneri în aplicare efective și sistematice a Orientărilor UE privind libertatea de exprimare online și offline, precum și a monitorizării periodice a impactului acestor orientări;

Pedeapsa cu moartea, tortura și alte tipuri de rele tratamente

47. condamnă utilizarea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante și a pedepsei cu moartea, care continuă să fie aplicate în multe țări peste tot în lume; își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul de condamnări și de execuții din motive care nu se încadrează în definiția infracțiunilor grave, ceea ce este contrar dreptului internațional; face apel la țările care nu au făcut încă acest lucru să instituie un moratoriu imediat privind pedeapsa cu moartea, ca pas înspre abolirea acesteia; solicită UE să își intensifice eforturile depuse pentru eradicarea torturii și a pedepsei cu moartea; solicită ca UE și statele sale membre să fie deosebit de vigilente în privința țărilor care amenință să restabilească pedeapsa cu moartea în drept sau în fapt; solicită să se pună capăt comerțului mondial cu bunuri utilizate pentru tortură și pedeapsa capitală;

48. consideră că este esențială combaterea tuturor formelor de tortură și de rele tratamente, inclusiv a abuzurilor psihologice împotriva persoanelor aflate în închisoare sau în alte locuri de detenție, precum și intensificarea eforturilor întreprinse pentru respectarea dreptului internațional relevant în acest domeniu și asigurarea unor forme de compensații pentru victime; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația închisorilor și la condițiile de detenție din mai multe țări, inclusiv la accesul la îngrijiri medicale și la medicamente, în special în cazul unor boli cum sunt hepatita sau HIV; reamintește că refuzul de a permite deținuților să aibă acces la îngrijiri medicale constituie o formă de rele tratamente sau chiar tortură și poate fi echivalent cu refuzul de acordare de asistență unei persoane aflate în pericol; salută politica UE revizuită față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane și degradante; solicită statelor membre să integreze garanții împotriva torturii și a altor rele tratamente în toate acțiunile și politicile lor;

49. salută înființarea Grupului UE de coordonare pentru combaterea torturii în 2017; salută, în acest sens, actualizarea legislației UE, care a fost solicitată prin Rezoluția sa legislativă din 29 noiembrie 2018 referitoare la comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime ⁽¹²⁾; subliniază importanța consolidării în continuare a cooperării cu mecanismele ONU, cu organismele regionale și cu actorii relevanți, cum ar fi CPI, organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului în lupta împotriva torturii și a altor rele tratamente;

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0467.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

Afacerile și drepturile omului

50. reafirmă faptul că activitățile tuturor întreprinderilor, indiferent dacă își desfășoară activitatea la nivel național sau transfrontalier, trebuie să respecte pe deplin standardele internaționale în domeniul drepturilor omului; reafirmă, de asemenea, importanța promovării responsabilității sociale a întreprinderilor; subliniază că este important ca întreprinderile europene să joace un rol de frunte în promovarea unor standarde internaționale în ceea ce privește afacerile și drepturile omului; reamintește responsabilitatea întreprinderilor de a se asigura că operațiunile și lanțurile lor de aprovizionare nu sunt implicate în încălcări ale drepturilor omului, cum sunt munca forțată și munca copiilor, încălcarea drepturilor popoarelor indigene, acaparările de terenuri, amenințările și atacurile asupra apărătorilor drepturilor omului și degradarea mediului;

51. subliniază necesitatea de a stabili un instrument obligatoriu la nivel internațional care să reglementeze, în dreptul internațional al drepturilor omului, activitățile corporațiilor transnaționale și ale altor întreprinderi; solicită să se adopte o propunere legislativă privind obligațiile întreprinderilor în materie de respectare a drepturilor omului și obligația de diligență, pentru a preveni abuzurile în cadrul operațiunilor globale ale întreprinderilor și pentru a îmbunătăți accesul la justiție al victimelor comportamentelor abuzive ale întreprinderilor; subliniază că este important ca toate țările să pună în aplicare pe deplin Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului și invită statele membre ale UE care nu au adoptat încă planuri naționale de acțiune privind drepturile de afaceri să facă acest lucru cât mai curând posibil; încurajează UE și statele sale membre să participe în mod constructiv la activitatea Grupului de lucru interguvernamental al ONU privind corporațiile transnaționale și alte întreprinderi comerciale în raport cu respectarea drepturilor omului; consideră că acest lucru reprezintă un pas înainte necesar în promovarea și protecția drepturilor omului;

52. îndeamnă Comisia să se asigure că proiectele sprijinite de Banca Europeană de Investiții (BEI) și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) sunt în conformitate cu politica și angajamentele UE în domeniul drepturilor omului și că există mecanisme privind responsabilitatea prin care persoanele să poată face publice încălcările legate de activitățile BEI și ale BERD; consideră că un grup operativ interinstituțional al UE privind afacerile și drepturile omului ar constitui un instrument suplimentar util; invită sectorul privat, în special întreprinderile din domeniile financiar, al asigurărilor și al transporturilor, să furnizeze servicii actorilor din sectorul umanitar care desfășoară activități de ajutorare, cu respectarea deplină a excepțiilor umanitare și a excepțiilor prevăzute de legislația UE; salută crearea funcției Ombudsmanului canadian independent pentru responsabilitatea întreprinderilor;

53. are o opinie pozitivă despre sistemul preferințelor SGP+, ca mijloc de stimulare a punerii efective în aplicare a celor 27 de convenții internaționale fundamentale privind drepturile omului și standardele de muncă; recunoaște că lanțurile valorice globale contribuie la consolidarea standardelor fundamentale în domeniul social, al muncii și al mediului la nivel internațional, și reprezintă o oportunitate pentru progrese sustenabile, în special în țările în curs de dezvoltare și în țările cu risc mai mare din cauza schimbărilor climatice; subliniază că țările din afara UE care beneficiază de sistemul preferențial SGP+ ar trebui să facă progrese cu privire la toate aspectele legate de drepturile omului; subliniază că mecanismele de monitorizare consolidate și eficiente ar putea întări potențialul efectului de pârghie al sistemelor de preferințe comerciale ca reacție la încălcările drepturilor omului; sprijină introducerea și punerea în aplicare a clauzelor de condiționalitate privind drepturile omului în acordurile internaționale încheiate între UE și țările terțe, inclusiv în domeniul comercial și al investițiilor; invită Comisia să monitorizeze în mod sistematic punerea în aplicare a acestor clauze, pentru a se asigura că ele sunt respectate de către țările beneficiare, și să informeze periodic Parlamentul cu privire la respectarea drepturilor omului de către țările partenere;

Noile tehnologii și drepturile omului

54. subliniază importanța elaborării unei strategii a UE pentru a pune noile tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, în serviciul oamenilor, și pentru a aborda amenințarea potențială reprezentată de noile tehnologii în ceea ce privește drepturile omului, inclusiv dezinformarea, supravegherea în masă, știrile false, discursul de incitare la ură, restricțiile sponsorizate de stat și utilizarea abuzivă a inteligenței artificiale; subliniază, de asemenea, amenințarea specifică pe care aceste tehnologii o pot genera în ceea ce privește controlul, restricționarea și subminarea activităților legitime; subliniază că este important să se ajungă la un echilibru adecvat între drepturile omului, în special dreptul la viață privată, pe de o parte, și alte considerente legitime, cum ar fi securitatea sau lupta împotriva criminalității, a terorismului și a extremismului, pe de altă parte; își exprimă îngrijorarea cu privire la folosirea tot mai frecventă a anumitor tehnologii de supraveghere cibernetică cu dublă utilizare împotriva activiștilor pentru drepturile omului, a jurnaliștilor, a oponenților politici și a avocaților;

55. invită UE și statele sale membre să colaboreze cu guvernele țărilor terțe pentru a pune capăt practicilor represive și utilizării în scopuri represive a legislației din domeniul securității cibernetică și al combaterii terorismului; reamintește obligația de a actualiza anual anexa I la Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului ⁽¹³⁾, care enumeră produsele cu dublă utilizare pentru care este necesară o autorizație; subliniază necesitatea unei cooperări digitale eficiente între guverne, sectorul

⁽¹³⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

privat, societatea civilă, comunitatea academică și cea tehnică, partenerii sociali și alte părți interesate pentru a asigura un viitor digital sigur și favorabil incluziunii pentru toți, în conformitate cu dreptul internațional al drepturilor omului.

Migranții și refugiații

56. subliniază nevoia urgentă de a aborda cauzele profunde ale fluxurilor de migrație, cum ar fi războaiele, conflictele, regimurile autoritare, persecuția, rețelele de migrație ilegală, traficul de persoane, contrabanda, sărăcia, inegalitățile economice și schimbările climatice, precum și nevoia de a găsi soluții pe termen lung bazate pe respectarea drepturilor omului și a demnității persoanelor; subliniază necesitatea creării unor canale și a unor căi legale de migrație și a facilitării returnărilor voluntare, acolo unde este posibil, inclusiv în conformitate cu principiul nereturnării;

57. solicită să fie abordată dimensiunea externă a crizei refugiaților, inclusiv prin găsirea unor soluții sustenabile la conflicte, prin consolidarea cooperării și a parteneriatelor cu țările terțe în cauză; consideră că respectarea legislației internaționale privind refugiații și drepturile omului este un element important aflat la baza cooperării cu țările terțe; subliniază nevoia de a lua măsuri concrete, în conformitate cu pactele mondiale privind migrația și refugiații, pentru a consolida autonomia refugiaților, a extinde accesul la soluțiile oferite de țări terțe, a îmbunătăți condițiile în materie de drepturi ale omului în gestionarea migrației, în special în țările de origine sau de tranzit, precum și pentru a face posibilă întoarcerea în siguranță în condiții demne; solicită ca UE și statele sale membre să fie pe deplin transparente în legătură cu politicile de cooperare cu țările terțe și alocarea de fonduri către aceste țări pentru cooperarea în domeniul migrației; consideră că este important să se asigure că resursele alocate pentru dezvoltare și cooperare nu sunt deviate de la obiectivele lor și nu aduc beneficii celor responsabili de încălcarea drepturilor omului; solicită UE să sprijine inițiativa Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) de a pune capăt apatridiei până în 2024 atât în interiorul, cât și în afara UE;

58. denunță cazurile de deces al refugiaților și migranților și abuzurile la care sunt expuși aceștia în Marea Mediterană; denunță, de asemenea, atacurile împotriva ONG-urilor care ajută aceste persoane; solicită UE și statelor sale membre să crească asistența umanitară pentru persoanele strămutate forțat; solicită UE și statelor sale membre să ofere sprijin comunităților care găzduiesc refugiați; insistă asupra faptului că punerea în aplicare a pactelor globale privind migrația și refugiații trebuie, prin urmare, să fie însoțită de punerea în aplicare a Agendei 2030 a ONU, astfel cum se prevede în obiectivele de dezvoltare durabilă, precum și de creșterea investițiilor în țările în curs de dezvoltare;

59. subliniază că urgențele în materie de climă și declinul masiv al biodiversității constituie o amenințare majoră la adresa drepturilor omului; invită Comisia și SEAE să depună eforturi pentru elaborarea unei strategii a UE de protecție a dreptului la un mediu sănătos, cooperând îndeaproape cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, cum ar fi UNHCR, care a lansat recent o strategie comună în cooperare cu Programul pentru Mediu al ONU (UNEP); subliniază că, potrivit estimărilor ONU, până în 2050, numărul persoanelor strămutate din cauza condițiilor de mediu va fi foarte mare; reamintește obligațiile și responsabilitățile statelor și ale altor organisme care au atribuții legate de atenuarea efectelor schimbărilor climatice și prevenirea impactului negativ al acestora asupra drepturilor omului; salută eforturile internaționale de promovare a interconectării aspectelor privind mediul, catastrofele naturale și schimbările climatice, pe de o parte, cu drepturile omului, pe de altă parte; solicită UE să participe activ la dezbaterile internaționale privind un posibil cadru normativ pentru protecția „persoanelor strămutate din motive legate de mediu și climă”;

Susținerea democrației

60. subliniază că UE ar trebui să continue să sprijine în mod activ un pluralism politic eficace și conform principiilor democratice în cadrul instituțiilor din domeniul drepturilor omului, mass-media independentă, precum și parlamentele și societatea civilă în eforturile întreprinse pentru promovarea democratizării într-un mod care ține seama de context, având în vedere, în același timp, situația culturală și națională a țărilor terțe în cauză pentru a consolida dialogul și parteneriatul; reamintește că drepturile omului sunt un pilon esențial în cadrul proceselor de democratizare; ia act cu satisfacție de angajamentul constant al Fondului European pentru Democrație (FED) în Balcanii de Vest și în vecinătatea estică și în cea sudică a UE, urmărind promovarea democrației și a respectării drepturilor și libertăților fundamentale; reamintește că experiența dobândită și învățămintele desprinse din tranziția către democrație în cadrul politicilor de extindere și de vecinătate ar putea contribui în mod pozitiv la identificarea de bune practici care ar putea fi utilizate pentru a sprijini și consolida alte procese de democratizare la nivel mondial; reamintește că extinderea UE s-a dovedit a fi cel mai eficace instrument de sprijinire a democrației, a statului de drept și a drepturilor omului pe continentul european și că opțiunea aderării la UE ar trebui, așadar, să rămână deschisă țărilor care doresc să devină membre și care au pus în aplicare reforme, astfel cum se prevede la articolul 49 din TUE; îndeamnă UE să urmărească îndeaproape punerea în aplicare a dispozițiilor care protejează drepturile omului și drepturile persoanelor ce aparțin minorităților pe parcursul tuturor proceselor de extindere;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

61. salută concluziile referitoare la democrație ale Consiliului din 14 octombrie 2019 ca prim pas în procesul de actualizare și sprijinire a abordării UE de consolidare a democrației; subliniază, în acest sens, rolul educației privind drepturile omului și al democratizării ca instrumente esențiale de consolidare a acestor valori atât în interiorul, cât și în afara UE; relevă importanța adoptării unor norme de finanțare specifice pentru programele UE de sprijinire a democrației, ținând seama de natura schimbărilor democratice; evidențiază necesitatea de a investi în resurse adecvate pentru o mai bună coordonare a programelor de sprijinire a democrației și a priorităților politice; sprijină eforturile de asigurare a transparenței în ceea ce privește asistența acordată de UE în acest domeniu; se angajează să promoveze o transparență sporită a proceselor democratice, în special a finanțării campaniilor politice și tematice de către diferiți actori nestatali;

62. își reiterează opinia pozitivă privind sprijinul continuu acordat de UE proceselor electorale și privind asistența și sprijinul electoral oferit de Uniune observatorilor interni; salută și sprijină pe deplin, în acest context, activitatea Grupului de susținere a democrației și de coordonare a alegerilor din cadrul Parlamentului; reamintește importanța unor acțiuni subsecvente adecvate în urma rapoartelor și recomandărilor misiunilor de observare a alegerilor, ca modalitate de mărire a impactului acestora și de consolidare a sprijinului UE pentru standardele democratice în țările în cauză; subliniază necesitatea de a sprijini democrația pe parcursul ciclului electoral prin programe flexibile și pe termen lung care să reflecte natura schimbărilor democratice; solicită o monitorizare riguroasă a cazurilor în care drepturile fundamentale ale candidaților sunt încălcate în timpul proceselor electorale, în special în cazul candidaților care aparțin unor grupuri vulnerabile sau minorităților;

o

o o

63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 74-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0008

Raport anual privind punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raport anual (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună,
- având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite și Actul final de la Helsinki din 1975 al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),
- având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord din 1949 și Declarația comună privind cooperarea UE-NATO din 10 iulie 2018,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică ⁽¹⁾,
- având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene din 2016,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 7 iunie 2017, referitoare la „O abordare strategică a rezilienței în cadrul acțiunii externe a UE” (JOIN (2017)0021),
- având în vedere Declarația de la Sofia din 17 mai 2018 și Concluziile Consiliului privind extinderea și procesul de stabilizare și asociere din 26 iunie 2018 și 18 iunie 2019,
- având în vedere Rezoluția A/RES70/1 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, intitulată „Transformarea lumii în care trăim: agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” din 25 septembrie 2015,
- având în vedere Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU care a instituit Agenda privind femeile, pacea și securitatea în 2000,
- având în vedere recomandarea sa din 15 noiembrie 2017 adresată Consiliului, Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) privind Parteneriatul estic, în perioada premergătoare reuniunii la nivel înalt din noiembrie 2017 ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0054/2019),

⁽¹⁾ JO C 210, 3.8.2010, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0440.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- A. întrucât Parlamentul are datoria și responsabilitatea de a-și exercita controlul democratic asupra politicii externe și de securitate comune (PESC) și a politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și ar trebui să obțină mijloacele necesare și eficiente pentru a-și îndeplini acest rol;
- B. întrucât acțiunea externă a UE are un impact direct asupra bunăstării cetățenilor săi, în interiorul și în exteriorul UE, și urmărește să asigure securitatea și stabilitatea, promovând, în același timp, valorile europene de libertate, democrație, egalitate, stat de drept și respectarea drepturilor omului; întrucât credibilitatea Uniunii Europene ca actor global pentru pace și securitate se bazează pe adeziunea practică la valorile sale, însemnând, prin urmare, că politica externă bazată pe valoare este în interesul imediat al Uniunii;
- C. întrucât Uniunea Europeană poate promova valorile sale fundamentale numai dacă acestea sunt protejate și respectate în toate statele sale membre;
- D. întrucât, în prezent, ne confruntăm cu retragerea unor parteneri tradiționali de la nivel mondial, cu o presiune din ce în ce mai mare asupra cooperării și instituțiilor multilaterale și cu afirmarea crescândă a puterilor regionale;
- E. întrucât, de ceva timp, mediul strategic al Uniunii s-a deteriorat, ceea ce înseamnă că necesitatea unei Europe mai puternice, care să acționeze unitar în relațiile sale externe, este mai urgentă ca oricând, pentru a face față provocărilor multiple care afectează, în mod direct sau indirect, securitatea statelor sale membre și a cetățenilor săi; întrucât printre aspectele care afectează securitatea cetățenilor UE se numără: conflictele armate imediat la est și la sudul continentului european, și statele fragile; terorismul și în special jihadismul, atacurile cibernetice și campaniile de dezinformare; amestecul extern în procesele politice și electorale europene; proliferarea armelor de distrugere în masă și punerea sub semnul întrebării a acordurilor privind neproliferarea armelor; exacerbarea conflictelor regionale care au dus la strămutarea forțată și la fluxuri necontrolate de migranți; tensiuni legate de aprovizionarea cu energie a statelor membre; concurența pentru resurse naturale, dependența energetică și securitatea energetică; creșterea criminalității organizate la frontiere și în Europa; slăbirea eforturilor de dezarmare; schimbările climatice;
- F. întrucât jihadismul constituie, în prezent, una dintre principalele provocări la adresa securității cetățenilor, fiind necesară o acțiune rapidă, fermă și coordonată atât la nivel intern, cât și la nivel extern;
- G. întrucât niciun stat membru nu este în măsură să facă față, de unul singur, vreunui dintre provocările cu care se confruntă în prezent continentul european și mediul său apropiat; întrucât ar trebui respectată și garantată egalitatea între statele membre în elaborarea de politici și acțiuni externe și de securitate ale UE; întrucât ar trebui respectate prerogativele parlamentelor naționale în domeniul politicii externe și de securitate a țărilor lor; întrucât o politică externă comună ambițioasă, credibilă și eficientă trebuie să se bazeze pe resurse financiare adecvate și pe acțiuni prompte și decisive din partea UE; întrucât instrumentele de politică externă ale UE trebuie să fie utilizate într-un mod mai coerent și unitar;
- H. întrucât multilateralismul este singura garanție a păcii, securității și a dezvoltării sustenabile și favorabile includerii într-un mediu internațional extrem de polarizat; întrucât fundamentele sale sunt amenințate când normele și valorile universale, inclusiv drepturile fundamentale ale omului, dreptul internațional și dreptul umanitar, sunt fie puse sub semnul întrebării, fie utilizate în mod abuziv; întrucât multilateralismul se află în centrul abordării Uniunii Europene privind politica sa externă și de securitate comună, astfel cum este consacrată în TUE;
- I. întrucât lumea se confruntă cu o schimbare la nivel mondial a competențelor, concurența geopolitică fiind o evoluție în politica externă care necesită mecanisme și capacități de răspuns rapide, unificate și adecvate; întrucât UE este în mare măsură absentă din această schimbare în raporturile de putere și în concurența geopolitică la nivel mondial din cauza lipsei de unitate din rândul statelor sale membre;
- J. întrucât actorii statali în ascensiune și noile puteri economice caută să își îndeplinească ambițiile destabilizatoare la nivel mondial și regional, punând în pericol pacea și stabilitatea în vecinătatea europeană, cu consecințe imprevizibile pentru pace, precum și pentru securitatea europeană și mondială; întrucât Europa se confruntă cu riscul de a fi marginalizată în ce privește procesul decizional și va fi, prin urmare, grav dezavantajată; întrucât această reconfigurare mondială înlesnește apariția unor lideri autocratici, a unor actori nestatali violenți și a unor mișcări populare de protest;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- K. întrucât mediul de securitate al UE, care depinde de pacea și stabilitatea din vecinătatea sa, este mai volatil, mai imprevizibil, mai complex și mai vulnerabil la presiuni externe – lucru care se desfășoară deja sub forma unui război hibrid, inclusiv a unei propagande ostile din partea Rusiei și a altor actori, pe lângă creșterea numărului de amenințări din partea grupărilor teroriste radicale, care împiedică UE să-și exercite suveranitatea și autonomia strategică; întrucât instabilitatea și imprevizibilitatea la frontierele UE și în vecinătatea sa apropiată reprezintă o amenințare directă pentru securitatea continentului; întrucât legătura dintre securitatea internă și cea externă este indivizibilă; întrucât această presiune externă presupune atât o dimensiune fizică, cât și una online; întrucât dezinformarea și alte forme de amestec străin din partea forțelor externe prezintă riscuri grave pentru suveranitatea europeană și o amenințare gravă la adresa stabilității și securității Uniunii;
- L. întrucât inegalitățile socioeconomice, oprimarea, schimbările climatice și lipsa includerii participative sunt principalele cauze ale conflictelor la nivel mondial; întrucât obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (SDG) au fost adoptate în 2015 de către toate statele membre ale ONU cu scopul de a oferi o foaie de parcurs pentru o cooperare globală echitabilă, justă, sustenabilă și favorabilă includerii;
- M. întrucât efectele schimbărilor climatice afectează din ce în ce mai grav diferitele aspecte ale vieții umane, precum și oportunitățile în materie de dezvoltare, precum și ordinea geopolitică globală și stabilitatea la nivel mondial; întrucât cei care dispun de resurse mai reduse pentru adaptarea la schimbările climatice vor resimți cel mai acut impactul acestora; întrucât politica externă a UE ar trebui să se axeze mai mult pe promovarea activităților multilaterale, cooperând în chestiuni specifice legate de climă, edificând parteneriate strategice și întărind cooperarea și interacțiunile dintre actorii statali și cei nestatali, inclusiv cei care contribuie în mod semnificativ la poluare la nivel mondial;
- N. întrucât drepturile omului sunt în regres la nivel mondial; întrucât cetățenii din toate regiunile lumii, în urma eșecului propriilor guverne, caută sprijinul Europei pentru a asigura respectarea drepturilor omului;
- O. întrucât politica de extindere a UE este un instrument eficient de politică externă al Uniunii; întrucât politica europeană de vecinătate (PEV) este un instrument-cheie pentru vecinii estici și sudici ai UE;
- P. întrucât se preconizează că mai mult de jumătate din creșterea populației la nivel mondial până în 2050 se va produce în Africa, care, potrivit estimărilor, va cuprinde 1,3 miliarde din creșterea de 2,4 miliarde de persoane a populației planetei; întrucât concentrarea acestei creșteri în unele dintre țările cele mai sărace, împreună cu efectele schimbărilor climatice, vor duce la o serie de noi provocări care, dacă nu sunt tratate încă de pe acum, vor avea efecte extrem de problematice atât pentru țările în cauză, cât și pentru Uniunea Europeană; întrucât raportul recent al Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD) privind comerțul și dezvoltarea pe 2019 include sume suplimentare de 2,5 trilioane USD pe an, pentru a atinge obiectivele stabilite în Agenda ODD 2030 a ONU;
- Q. întrucât, având în vedere prăbușirea unor acorduri importante de control al armamentului și de dezarmare, și având în vedere „tehnologiile emergente”, cum ar fi tehnologia cibernetică și dezarmarea armelor autonome, controlul și neproliferarea armelor ar trebui să devină o preocupare majoră a politicii externe și de securitate a UE; întrucât Poziția comună 2008/944/PESC⁽³⁾ a Consiliului trebuie reexaminată și actualizată astfel încât criteriile să fie respectate cu strictețe și puse în aplicare, și să fie instituit un mecanism de sancționare;

Miza multilateralismului: necesitatea urgentă a unei Europe mai puternice și unite

1. reamintește că, într-un moment în care puteri concurente contestă din ce în ce mai mult ordinea mondială bazată pe norme, noi, ca europeni, trebuie să apărăm valorile, normele și principiile universale, în special multilateralismul, dreptul internațional, statul de drept, democrația, respectarea drepturilor omului, libertățile fundamentale, comerțul liber și echitabil, precum și soluționarea nonviolentă a conflictelor și interesele europene comune, atât în interiorul, cât și în afara UE; subliniază că, pentru a-și păstra credibilitatea în calitate de purtător al valorilor universale precum democrația, Uniunea Europeană trebuie să acționeze în mod coerent cu principiile sale;

⁽³⁾ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

2. subliniază că multilateralismul trebuie să se afle în centrul eforturilor UE de a preveni, a atenua și a soluționa conflictele, pe baza normelor și principiilor dreptului internațional, ale Cartei ONU și ale Actului final de la Helsinki al OSCE din 1975 și că acesta reprezintă cel mai bun mod de a garanta dialogul politic transnațional, pacea și stabilizarea ordinii mondiale; este ferm convins că într-un mediu strategic care s-a deteriorat considerabil, UE și statele sale membre au o responsabilitate și mai mare de a contribui la securitatea internațională;

3. subliniază că multilateralismul constituie piatra de temelie a politicii externe și de securitate a UE și reprezintă modul optim de asigurare a păcii, a securității, a drepturilor omului și a prosperității; această abordare oferă beneficii cetățenilor din Europa și din întreaga lume; recunoaște o abordare pe trei niveluri a multilateralismului, bazată pe următoarele principii: respectarea dreptului internațional și asigurarea faptului că acțiunea UE se bazează pe reguli și norme de drept internațional și pe cooperare, extinzând multilateralismul la o nouă realitate mondială care încurajează o abordare colectivă și ia în considerare potențialul de a profita de capacitatea normativă, de autonomia și de influența UE în cadrul organizațiilor internaționale, de a-și menține și extinde influența și de a reforma organizațiile internaționale, făcând în așa fel încât organizațiile multilaterale să fie adecvate scopului; recunoaște, de asemenea, că, pentru ca multilateralismul să fie eficient, problema inegalităților în materie de putere dintre actorii statali și cei nestatali trebuie abordată și soluționată; felicită Uniunea pentru sprijinul său decisiv în favoarea Acordului de la Paris, a acordurilor regionale de pace și a dezarmării nucleare;

4. își exprimă regretul cu privire la retragerea treptată a Statelor Unite din ordinea mondială multilaterală, și anume retragerea din Acordul de la Paris, din Planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA), din Consiliul ONU pentru Drepturile Omului și din UNESCO, precum și la decizia sa de a suspenda finanțarea Agenției Organizației Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA); sprijină în mod ferm menținerea și punerea deplină în aplicare de către toate părțile implicate a JCPOA, ca parte integrantă a ordinii mondiale multilaterale și a regimului de neproliferare și a contribuției la securitatea regională din Orientul Mijlociu; respinge reimpunerea unilaterală, extraterritorială de către Statele Unite a unor sancțiuni, în urma retragerii sale din JCPOA, ca un amestec inacceptabil în interesele economice și de politică externă legitime ale UE; invită UE și statele sale membre să își întărească unitatea, măsurile de descurajare și rezistența în fața sancțiunilor secundare impuse de țări terțe și să fie pregătite să adopte contramăsuri împotriva oricărei țări care aduce prejudicii intereselor legitime ale UE prin aplicarea de sancțiuni secundare;

5. regretă că parteneriatul transatlantic se confruntă cu un număr semnificativ de încercări și perturbări, dar acesta rămâne indispensabil pentru securitatea și prosperitatea de pe ambele părți ale Atlanticului; regretă retragerea treptată a SUA din ordinea mondială multilaterală bazată pe norme;

6. invită încă o dată statele membre să sprijine reforme legate de componența și funcționarea Consiliului de Securitate; subliniază că UE este hotărâtă să întărească rolul internațional al ONU;

7. solicită ca Uniunea Europeană să fie mai puternică, unită, eficace, proactivă și mai strategică, în special având în vedere că un nou ciclu politic european abia a început și că politica externă și de securitate a UE face obiectul unor schimbări; consideră că niciun stat membru al UE nu poate răspunde, de unul singur, în mod eficient, încercărilor actuale la nivel mondial; subliniază necesitatea unei cooperări europene pentru a avea influență pe plan mondial, lucru care necesită o abordare unitară și care nu ar fi posibil dacă UE ar fi divizată; solicită UE să își intensifice eforturile de protejare a intereselor și a valorilor, acționând totodată ca un partener internațional de încredere; consideră că este important să se dea un impuls eficienței UE și competențelor sale de asigurare a respectării legislației la nivel internațional și invită instituțiile UE să se concentreze pe cetățeni și să acționeze în interesul acestora; subliniază că UE trebuie să comunice obiectivele de politică, să identifice prioritățile și obiectivele care îi implică pe cetățenii obișnuiți, să se concentreze pe oameni, nu pe procese, să obțină rezultate concrete și să nu genereze și mai multă birocrație; invită UE să îmbunătățească dialogul cu actorii guvernamentali și neguvernamentali din țări terțe atunci când elaborează propuneri de politici cu o dimensiune internațională, pentru a permite UE să se exprime la unison;

8. reiterează necesitatea urgentă de a consolida rezistența și independența UE prin întărirea PESC, care este angajată pentru pace, securitatea regională și internațională, drepturile omului, justiția socială, libertățile fundamentale și statul de drept în UE, în vecinătatea sa și în întreaga lume; subliniază că, la nivel mondial, credibilitatea UE depinde de protecția acestor principii și aderarea la acestea; consideră că această PESC consolidată ar trebui să fie mai coerentă, să cuprindă nu numai includă o putere necoercitivă tradițională, dar și o puternică PSAC, o politică de sancțiuni eficace și o cooperare transfrontalieră în domeniul combaterii terorismului; își reiterează apelul pentru adoptarea rapidă a unui mecanism de sancționare a drepturilor omului al UE (și anume, o versiune UE a „Legii Magnițki”), care să permită aplicarea unor sancțiuni specifice împotriva persoanelor care au un rol complice în încălcări grave ale drepturilor omului;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

9. consideră că Uniunea Europeană trebuie să devină un actor global credibil și eficace, astfel încât să își poată asuma un rol de lider mondial responsabil, real, proactiv și proeminent la nivel internațional și să își valorifice potențialul politic de a gândi și acționa ca o putere geopolitică cu un impact semnificativ, apărând și promovând în același timp obiectivele prevăzute la articolul 21 din TUE, principiile și normele sale universale, valorile – începând cu pacea și drepturile omului – și interesele sale comune în lume, contribuind la soluționarea conflictelor în întreaga lume și la configurarea guvernării mondiale; reafirmă necesitatea de a asigura autonomia strategică a UE, în special îmbunătățirea proceselor decizionale, a capacităților de apărare adecvate, așa cum s-a recunoscut în Strategia globală a UE, reconfirmată în iunie 2018 de cei 28 de șefi de stat și de guvern, cu obiectivul de a promova o UE mai capabilă și independentă într-o perioadă de creștere a concurenței geopolitice;

10. sprijină pe deplin decizia Președintei Comisiei de a transforma ramura executivă a UE într-o „Comisie geopolitică”, axată pe construirea unui actor extern credibil care va aborda în mod sistematic aspectele legate de acțiunea externă; salută angajamentul VP/ÎR de a coordona dimensiunile externe ale acțiunii Comisiei și a asigura o legătură mai bună între aspectele interne și cele externe ale politicilor noastre; subliniază că o „Comisie geopolitică” va fi, prin urmare, preconizată să adopte o abordare mai degrabă proactivă decât una bazată pe reacții la problemele globale și să facă în așa fel ca noul cadru financiar multianual (CFM) să reflecte acest mandat; consideră, în acest sens, că Uniunea Europeană ar trebui să depună eforturi pentru a deveni un actor mai ferm, fără a aduce atingere capacității sale de putere normativă; subliniază că o Comisie geopolitică trebuie să urmărească apărarea propriilor interese, respectând pe deplin dreptul internațional și valorile proprii; subliniază că UE trebuie să mențină un dialog cu toate puterile, într-un spirit de cooperare și de deschidere, rezervându-și totodată dreptul de a nu fi de acord atunci când este necesar;

11. își reafirmă angajamentul față de Strategia globală a UE, ca un pas decisiv înainte de la gestionarea ad-hoc a crizelor către o abordare integrată a politicii externe a Uniunii Europene; consideră că ar fi oportună și necesară o revizuire strategică a Strategiei globale a UE, îndeosebi în contextul unora din schimbările geopolitice profunde care au avut loc de la adoptarea acesteia (de exemplu, divergențe politice în cadrul parteneriatului transatlantic, apariția unor noi puteri, mai sigure de sine, cum ar fi China, precum și agravarea situației de urgență în domeniul climei), toate acestea având implicații grave asupra obiectivelor de politică externă ale Uniunii și asupra politicii generale de securitate; solicită, prin urmare, ÎR/VP să lanseze un proces de consultări deschise tuturor, începând cu statele membre și cu principalii experți în politica externă a UE din afara instituțiilor UE, dar incluzând, de asemenea, și organizațiile societății civile;

12. consideră, în acest sens, că UE ar trebui să se bazeze mai mult pe instrumentele comerciale și de dezvoltare, cum ar fi acordurile bilaterale și acordurile de liber schimb cu țările terțe, condiționând ratificarea acestora de respectarea Acordului de la Paris și a valorilor europene fundamentale;

13. consideră că UE, pentru a-și păstra credibilitatea pe plan extern, ar trebui să plaseze respectarea clauzelor privind drepturile omului în centrul acordurilor UE cu țările terțe, transformându-le într-o condiție și aplicându-le atunci când este necesar;

14. consideră că Uniunea Europeană trebuie să fie în măsură să reacționeze mai rapid și mai eficace la crize prin toate instrumentele diplomatice și economice de care dispune și că ar trebui să includă mai multe misiuni civile și militare în PSAC; reamintește, în acest sens, că ar trebui să pună un mai mare accent pe prevenirea conflictelor, prin abordarea cauzelor profunde ale instabilității și prin crearea de instrumente pentru a face față acestor conflicte; reamintește, în acest sens, necesitatea de a crește în mod semnificativ resursele bugetare ale UE în acest sens pentru următorul CFM și cel puțin de a dubla fondurile pentru prevenirea conflictelor, consolidarea păcii și mediere; reamintește rolul fundamental al UE în promovarea democrației în vecinătatea europeană, în special prin intermediul programelor de sprijin ale Fondului European pentru Democrație;

15. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să treacă de la o abordare reactivă la una anticipativă, precum și importanța de a colabora cu partenerii strategici ai UE care împărtășesc aceeași viziune, în special NATO și țările emergente, pentru a apăra ordinea mondială bazată pe norme, întemeiată pe dreptul internațional și cel umanitar și pe tratatele multilaterale; reamintește că PESC a UE este bazată pe parteneriat și multilateralism, care contribuie la unirea puterilor regionale și mondiale relevante; subliniază nevoia urgentă de a explora noi forme de cooperare între alianțe, în special în ceea ce privește monitorizarea și controlul fluxurilor de tehnologie, comerț și investiții și de a găsi mecanisme inovatoare, deschise tuturor, de cooperare, dezvoltând un multilateralism inteligent; solicită să se depună eforturi comune pentru a reforma organizațiile multilaterale pentru ca acestea să fie adecvate scopului;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

16. promovează o politică externă a UE care să unească instituțiile și statele membre ale UE în sprijinul unei politici externe comune și puternice la nivelul UE, conferind astfel UE o mai mare credibilitate; susține ideea că o astfel de politică ar trebui să sprijine pe deplin rolul vital al VP/ÎR; încurajează crearea unor coaliții ad hoc de state membre care să contribuie la o mai mare flexibilitate și reactivitate a acțiunii externe a Uniunii, reducând presiunea creată de necesitatea ajungerii la un consens între statele membre; încurajează restabilirea unor forme de cooperare mai strânsă între VP/ÎR și miniștrii de Externe, împuternicindu-i pe aceștia să acționeze în numele UE pentru a întări coeziunea și legitimitatea democratică a UE; solicită UE să își comunice mai bine cetățenilor viziunea sa și obiectivele de politică PESC;

17. cere o mai mare solidaritate și o mai bună coordonare între UE și statele membre; reamintește că este necesar să existe o coerență între politicile externe ale Uniunii și cu alte politici cu dimensiune externă, precum și ca acestea să fie coordonate cu partenerii externi; consideră că o bună cooperare între statele membre este esențială pentru a proteja democrația, valorile comune, libertățile și standardele sociale și ecologice ale UE; subliniază necesitatea de a extinde cooperarea dintre statele membre, țările partenere și organizațiile internaționale; reiterează importanța articolului 24 alineatul (3) din TUE, care subliniază că „statele membre sprijină fără rezerve politica externă și de securitate a Uniunii, în spiritul loialității și solidarității reciproce și se abțin de la orice acțiune contrară intereselor Uniunii”; subliniază că, astfel cum se prevede în tratat, Consiliul Afaceri Externe al UE este forumul în cadrul căruia miniștrii naționali își prezintă punctele de vedere și convin asupra politicilor și că, odată ce se va ajunge la un acord cu privire la o politică, statele membre trebuie să îl sprijine pe deplin pe VP/ÎR în punerea în aplicare a politicii menționate, inclusiv în cadrul propriilor lor eforturi diplomatice;

18. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să aplice întru totul dispozițiile Tratatului de la Lisabona și să utilizeze instrumentele existente într-un mod mai eficient; solicită UE să acționeze într-un mod mai armonizat și mai coerent pentru a-și îmbunătăți procesele decizionale și a deveni un actor extern eficace și credibil, în care SEAE joacă un rol central;

Întărirea Parlamentului European ca pilon al PESC

19. subliniază că Uniunea Europeană poate ajunge la întregul său potențial numai atunci când se exprimă la unison și acționează în consecință și când procesul decizional este transferat, treptat, de la nivel național la nivel supranațional, profitând pe deplin de posibilitățile oferite de tratatele, instituțiile UE și de procedurile acestora, cu deplina respectare a principiului subsidiarității și a competențelor statelor membre; subliniază că Uniunea Europeană ar trebui să utilizeze toate mijloacele disponibile pentru a atinge acest obiectiv, inclusiv cele oferite de diplomația parlamentară;

20. reiterează, în acest sens, faptul că, de-a lungul anilor, Parlamentul a elaborat o serie de instrumente și rețele în domeniul acțiunii externe, cum ar fi comisii parlamentare mixte și comisii parlamentare de cooperare cu țări terțe, precum și activitatea delegațiilor interparlamentare, a delegațiilor ad hoc și a misiunilor de observare a alegerilor, care sunt în același timp diferite și complementare cu cele ale executivului UE; subliniază competențele de supraveghere și control exercitate de Parlament și subliniază că rapoartele și rezoluțiile sale merită o mai mare atenție; subliniază importanța adunărilor parlamentare ca forumuri de cooperare și dialog instituțional și evidențiază contribuția lor valoroasă la acțiunea externă a Uniunii Europene, și la domeniul securității și apărării; subliniază necesitatea de a promova activitățile acestora și a garanta buna desfășurare a activității lor;

21. subliniază rolul esențial al misiunilor UE de observare a alegerilor; subliniază responsabilitatea politică a observatorilor-șefi, numiți din rândul deputaților în PE; solicită, prin urmare, o abordare mai integrată a politicii externe și de securitate a UE, care să cuprindă o dimensiune parlamentară; solicită mai multă cooperare interinstituțională în elaborarea de strategii față de țările și regiunile terțe, cu un accent special asupra Balcanilor de Vest și statelor din Parteneriatul estic; reamintește importanța diplomației parlamentare și a relațiilor interparlamentare pentru sprijinirea acestor obiective; afirmă că Parlamentul trebuie să aibă un rol mai important în cadrul PESC și pe scena internațională; subliniază necesitatea ca UE și statele membre să colaboreze pentru a stabili o strategie politică globală pentru o diplomație parlamentară reorientată care să includă o abordare mai integrată a politicii externe și de securitate a UE și să adapteze modul de funcționare a acestora;

22. subliniază rolul fiecărei instituții implicate în PESC/PSAC în reexaminarea metodelor sale de lucru și în evaluarea celei mai bune modalități de îndeplinire a rolului care îi revine în temeiul tratatelor;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

23. solicită o mai bună colaborare interinstituțională care să ofere informații Parlamentului în timp util, astfel încât acesta să își poată exprima, dacă este cazul, punctul de vedere, iar Comisia și SEAE să poată ține seama de vederile Parlamentului; solicită un schimb de informații mai eficient și mai cuprinzător din partea Comisiei și a SEAE pentru a permite Parlamentului să își exercite rolul de control în mod eficient și în timp util, inclusiv în domeniul PESC; salută angajamentul VP/ÎR de a informa mai bine și mai din timp, de a implica și consulta Parlamentul cu privire la opțiunile fundamentale ale PESC;

24. solicită întărirea rolului Parlamentului de supraveghere și control al acțiunii externe a UE, inclusiv prin continuarea consultărilor periodice cu VP/ÎR, SEAE și Comisia; solicită încheierea negocierilor privind accesul Parlamentului la informații sensibile ale Consiliului în domeniile PESC și PSAC;

25. remarcă faptul că, dacă/când va avea loc ieșirea Regatului Unit din UE (Brexit), Comisia pentru afaceri externe a Parlamentului (AFET), în calitate de comisie principală responsabilă cu relațiile cu țările terțe, va trebui să primească toate informațiile necesare de la executivul UE pentru a-i permite să examineze, în numele Parlamentului, procesul de negociere în conformitate cu articolul 218 din TFUE și să contribuie în timp util la viitorul (viitoarele) acord(uri) cu Regatul Unit, care va (vor) necesita aprobarea Parlamentului; subliniază importanța cooperării viitoare dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit în domeniile PESC și PSAC și recunoaște necesitatea găsirii unor soluții creative;

26. subliniază eforturile UE vizând afirmarea cu consecvență a importanței menținerii și întăririi unei ordini internaționale libere și deschise, bazate pe respectarea statului de drept;

27. solicită ca, înainte de adoptarea unei strategii legate de PESC sau a comunicării de către Comisie și SEAE, să se creeze un mecanism de consultare cu Comisia pentru afaceri externe și organismele pertinente;

28. solicită o abordare mai strategică, o mai mare coerență, consecvență și complementaritate, așa cum se prevede în Tratat, între instrumentele de finanțare externă ale UE și PESC, pentru a îi permite Uniunii Europene să facă față încercărilor din ce în ce mai mari în materie de securitate și de politică externă; subliniază că o PESC credibilă și eficace trebuie să se bazeze pe resurse financiare adecvate; solicită ca acestea să fie puse la dispoziția acțiunii externe a UE în următorul CFM (2021-2027), iar UE să își concentreze resursele pe prioritățile strategice;

29. ia act de propunerea Comisiei de a îmbina cea mai mare parte a instrumentelor existente pentru acțiune externă într-un singur instrument, Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI); reamintește că punerea în comun a instrumentelor de acțiune externă într-un fond unic poate duce la sinergii, eficacitate și rapiditate în procesul de luare a deciziilor și în efectuarea plăților, dar nu ar trebui să deturneze finanțarea Uniunii de la vechile și amplele sale obiective de politică externă, și anume eradicarea sărăciei, dezvoltarea sustenabilă și protejarea drepturilor omului; salută structura simplificată a instrumentelor externe propuse în cadrul IVCDCI; solicită un sistem adecvat de control și echilibru, un nivel suficient de transparență, o contribuție la politicile strategice și un control regulat al aplicării din partea Parlamentului; subliniază importanța principiului diferențierii în asistența legată de investiții pentru țările vizate de politica de vecinătate care și-au luat mai multe angajamente față de reformele europene, pe baza principiului „mai mult pentru mai mult” și „mai puțin pentru mai puțin”;

30. subliniază necesitatea unui rol sporit al Parlamentului în timpul controlului și orientării tuturor instrumentelor externe ale UE, inclusiv al Instrumentului de asistență pentru preaderare pentru perioada 2021-2027 (IPA III); evidențiază rolul Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace (IcSP), în special în sprijinirea păcii și a stabilității în întreaga lume; se așteaptă ca instrumentele pentru perioada de după 2020, inclusiv Instrumentul european pentru pace (IEP), să fie adoptate în timp util, astfel încât să se evite lacunele inutile în finanțare;

31. consideră că prevenirea conflictelor, edificarea păcii și medierea, precum și soluționarea pașnică a conflictelor prelungite, în special în vecinătatea imediată a UE, ar trebui să fie o prioritate în următorii ani; subliniază că o astfel de abordare va aduce un grad ridicat de valoare adăugată la nivelul UE pe plan politic, social, economic și al securității; reamintește că activitățile de prevenire și de mediere a conflictelor contribuie la afirmarea prezenței și a credibilității UE pe scena internațională și că acestea ar trebui integrate într-o abordare holistică care să cuprindă securitatea, diplomația și dezvoltarea; subliniază necesitatea de a consolida Uniunea Europeană ca actor mondial influent și a investi în prevenirea

Miercuri, 15 ianuarie 2020

conflictelor și în mediere; solicită UE să acorde în continuare prioritate prevenirii conflictelor și medierii; evidențiază contribuția valoroasă a Parlamentului în domeniul soluționării conflictelor și în ce privește medierea, dialogul și promovarea valorilor democrației, a statului de drept, a respectării minorităților și drepturilor fundamentale, în special în țările din Balcanii de Vest, din Parteneriatul estic și din vecinătatea sudică, și solicită aprofundarea în continuare a cooperării interinstituționale în ce privește medierea; salută rolul crescând al UE în soluționarea conflictelor și în consolidarea încrederii în cadrul sau în sprijinul formatelor și principiilor de negociere existente convenite;

32. reamintește importanța unei PEV solide, în cadrul căreia UE se angajează să respecte interesele societale, politice și economice comune cu țările partenere din est și din sud; subliniază rolul strategic pe care îl poate juca Uniunea prin intermediul PEV pentru a întări robustețea partenerilor UE ca o prioritate-cheie în fața amenințărilor și a presiunilor cu care se confruntă aceștia; recunoaște că, pentru a fi un actor puternic pe plan mondial, UE trebuie să fie un actor relevant în vecinătate;

33. reamintește că democrațiile moderne au nevoie de organe legislative pe deplin funcționale și, în acest sens, subliniază importanța sprijinirii activității parlamentelor atât în Balcanii de Vest, cât și în țările din vecinătate;

34. recunoaște importanța pe care o are stabilitatea vecinătății estice pentru securitatea Uniunii și potențialul transformator pe care UE îl are în raport cu regiunile și țările învecinate; își reafirmă sprijinul pentru Parteneriatul estic (EaP), care a aniversat împlinirea a zece ani de existență în 2019; subliniază, totuși, că, pentru ca EaP să aibă mai mult succes, este nevoie de noi inițiative și angajamente din partea ambelor părți (atât a UE, cât și a partenerilor săi); încurajează dezvoltarea unor relații din ce în ce mai strânse cu Parteneriatul estic, inclusiv strategii specifice pentru Ucraina, Georgia și Republica Moldova, precum și importanța luării în considerare a ideilor precum Strategia trioului 2030 și a celor provenind din cele mai avansate țări ale Parteneriatului estic asociate UE; subliniază că o astfel de abordare ar trebui să se bazeze pe principiul „mai mult pentru mai mult” și „mai puțin pentru mai puțin”, condus de instituțiile UE și de coaliția statelor membre care împărtășesc aceeași viziune, cunoscută sub numele de procesul trio-ului european, punând accentul pe proiecte și programe concrete care să urmărească cele mai bune practici din procesul de la Berlin și din integrarea Spațiului Economic European; consideră că succesul transformării în țările Parteneriatului estic, în special în țările asociate UE, Ucraina, Georgia și Republica Moldova, poate duce la rezultate pozitive, fapt care poate avea o influență și asupra societății din Rusia vecină;

35. reamintește și subliniază că cooperarea cu țările din cadrul Parteneriatului estic și cu alte țări din vecinătatea UE ar trebui să fie o prioritate pentru PESC, având în vedere interesul vital al UE în dezvoltarea și democratizarea acestor țări; invită Comisia și SEAE să continue să întărească legăturile economice și de conectivitate, utilizând acorduri comerciale și de asociere, accesul la piața unică și contacte personale mai strânse, inclusiv prin facilitarea și liberalizarea vizelor atunci când toate condițiile au fost îndeplinite; subliniază că cele de mai sus ar putea servi drept stimulente pentru promovarea reformelor democratice și adoptarea de norme și standarde ale UE;

36. reiterează angajamentul UE de a sprijini suveranitatea, integritatea teritorială și independența politică a Ucrainei și a tuturor țărilor EaP în interiorul granițelor lor recunoscute pe plan internațional, în conformitate cu dreptul, normele și principiile internaționale, pentru a crește sprijinul acordat locuitorilor afectați de conflicte, persoanelor strămutate în interiorul țării (PSI) și refugiaților și a contracara încercările de destabilizare provenite din țările terțe, în special din Rusia; respinge utilizarea forței sau a amenințării cu forța pentru soluționarea conflictelor și își reiterează viziunea potrivit căreia conflictele actuale din toate țările EaP ar trebui să fie soluționate în conformitate cu normele și principiile dreptului internațional; își menține pe deplin angajamentul față de politica de nerecunoaștere a anexării ilegale a Crimeei; subliniază cu fermitate importanța unei poziții proactive bazate pe dreptul internațional împotriva conflictelor prelungite din vecinătatea estică; condamnă, de asemenea, continuarea militarizării în teritoriile georgiene ocupate Abhazia și regiunea Țhinvali/Osetia de Sud și invită Rusia să respecte obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional; subliniază că, la peste un deceniu de la încetarea agresiunii Rusiei în Georgia și de la acordul ulterior de încetare a focului intermediat de UE, Rusia continuă să încalce în mod flagrant unele din dispozițiile acordului, iar procesul de construire a frontierei continuă; solicită întărirea mandatului Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM) și creșterea vizibilității acesteia; îndeamnă Federația Rusă, în calitate de putere de ocupație, să își onoreze obligațiile internaționale și să acorde EUMM accesul neîngrădit la regiunile ocupate;

37. salută reafirmarea, de către Președinta Comisiei, perspectivei europene a Balcanilor de Vest și subliniază angajamentul său față de extindere, care rămâne o politică esențială și servește drept forță motrice a UE; reiterează necesitatea ca poziția UE în materie de extindere să fie ambițioasă și credibilă;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

38. solicită o strategie de extindere a UE credibilă în Balcanii de Vest, bazată pe condiții stricte și echitabile în conformitate cu criteriile de la Copenhaga și care rămâne, din motive de politică externă, un instrument important de promovare a securității prin sporirea rezistenței țărilor dintr-o regiune de importanță strategică pentru UE;

39. reafirmă faptul că, în afară de PESC în general, obiectivele politicii UE privind țările din Balcanii de Vest sunt de a le îndruma spre aderare; subliniază că acest proces de extindere este bazat pe merite și depinde de respectarea criteriilor de la Copenhaga, a principiilor democrației, de respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului și ale minorităților, de respectarea statului de drept și de realizările lor individuale în îndeplinirea criteriilor impuse;

40. subliniază importanța unui proces de reformă continuu legat de efectul transformator asupra țărilor candidate; își menține angajamentul deplin de a sprijini reformele și proiectele orientate către UE, axându-se în special pe întărirea în continuare a statului de drept și a bunei guvernări, pe protejarea drepturilor fundamentale și pe promovarea reconcilierii, a relațiilor de bună vecinătate și a cooperării regionale; constată cu regret încetinirea procesului;

Întărirea PESC în vederea combaterii amenințărilor globale

41. solicită întărirea capacității UE și a statelor membre de a acționa autonom în domeniul securității și apărării; subliniază că parteneriatele eficiente și strânse cu organizațiile partenere, cum ar fi ONU sau NATO, precum și cu alte instituții internaționale cum ar fi Uniunea Africană și OSCE, sunt mai importante ca niciodată; subliniază că NATO este principalul partener al UE în domeniul securității; subliniază importanța unei cooperări strânse cu NATO în privința tuturor aspectelor legate de apărare și în abordarea încercărilor în materie de securitate cu care se confruntă UE și vecinătatea sa, în special cele legate de contracararea amenințărilor hibride;

42. salută eforturile UE de a consolida securitatea și apărarea europeană pentru a proteja mai bine Uniunea și cetățenii săi și a contribui la pace și stabilitate în vecinătate și dincolo de ea, în conformitate cu Declarația comună privind cooperarea UE-NATO din 10 iulie 2018;

43. subliniază rolul de lider al NATO ca pilon important al securității europene și salută procesul actual de extindere a NATO, care contribuie la stabilitatea și starea de bine a Europei;

44. consideră că votul cu majoritate calificată (VMC) ar spori eficacitatea politicii externe și de securitate a UE și ar accelera procesul decizional; invită Consiliul să utilizeze cu regularitate VMC în cazurile prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din TUE și solicită Consiliului European să preia această inițiativă prin utilizarea „clauzei pasarelă” prevăzută la articolul 31 alineatul (3) din TUE; incurajează Consiliul să ia în considerare posibilitatea extinderii VMC la alte domenii ale PESC;

45. sprijină o dezbatere la nivelul UE privind noi formate, cum ar fi un Consiliu de Securitate al UE în dialog și cooperare depline cu statele membre, și modalitățile unei coordonări mai strânse în cadrul UE și cu autoritățile internaționale pentru a face mai eficient procesul decizional în domeniul politicii de securitate;

46. salută decizia Președintei Comisiei de a construi, în termen de cinci ani, o uniune europeană a apărării veritabilă și operațională și solicită schimburi transparente cu Parlamentul și cu statele membre pentru crearea unei uniuni a apărării; consideră că, în acest context, UE ar trebui să utilizeze în mod optim mecanismele și instrumentele deja existente, cum ar fi cooperarea structurată permanentă (PESCO), mobilitatea militară și Fondul european de apărare (FEA), care vizează îmbunătățirea capacităților naționale și europene și sprijinirea creșterii eficienței sectoarelor europene de apărare; solicită crearea unui mecanism de control parlamentar democratic al tuturor noilor instrumente în domeniul apărării;

47. subliniază necesitatea de a asigura o evaluare constantă a PESCO și a FEA, precum și a modalităților în care acestea contribuie la obiectivele PESC, pentru a asigura resurse adecvate în conformitate cu angajamentele PESCO și a pune în aplicare deciziile UE în mod eficient și coerent, inclusiv printr-o bază industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB) mai integrată, într-un mod care să garanteze că Uniunea rămâne deschisă cooperării;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

48. reamintește că articolul 20 alineatul (2) din TUE, ce cuprinde dispozițiile pentru cooperarea consolidată, oferă statelor membre posibilități suplimentare de a avansa în direcția PESC și, prin urmare, ar trebui utilizat;

49. reamintește că schimbările climatice au un impact asupra tuturor aspectelor vieții umane și că, printre altele, cresc probabilitatea conflictelor și a violenței; subliniază că preocupările legate de securitatea climatică și disponibilitatea de a asigura respectarea guvernării mondiale în materie de mediu ar trebui să fie integrate în politica externă a UE;

50. subliniază faptul că UE ar trebui să dezvolte capacități de monitorizare a riscurilor legate de schimbările climatice, care ar trebui să includă politici de sensibilizare la conflicte și de prevenire a crizelor; recunoaște, în acest context, că corelarea măsurilor de adaptare la schimbările climatice cu măsurile de consolidare a păcii consolidează prevenirea conflictelor; subliniază necesitatea de a dezvolta o abordare cuprinzătoare și anticipativă a schimbărilor climatice; solicită UE și statelor membre să dea dovadă de ambiții mari la Conferința internațională privind schimbările climatice și să pună în aplicare obligațiile care le revin; subliniază valoarea diplomației climatice în această privință;

51. subliniază necesitatea de a dezvolta o abordare cuprinzătoare a schimbărilor climatice și a securității în conformitate cu ODD, în special ODD 13 și ODD 16, de a asigura fluxuri echitabile și suficiente de finanțare a combaterii schimbărilor climatice în temeiul Acordului de la Paris și a aloca niveluri mai ridicate de finanțare pentru astfel de acțiuni în cadrul IcSP actual și al viitorului IVCDCl;

52. subliniază importanța geopolitică din ce în ce mai mare a regiunii arctice și efectul său asupra situației securității, atât în cadrul UE, cât și la nivel mondial; îndeamnă UE să depună eforturi pentru o politică internă și externă mai coerentă, o strategie pentru regiunea arctică și un plan de acțiune concret privind angajamentul UE în această regiune, care să țină seama și de aspectele de securitate și geostrategice; ia act de capacitatea UE de a contribui la rezolvarea posibilelor probleme geostrategice și de securitate;

53. solicită un sprijin mai puternic pentru strategia UE în materie de securitate maritimă, întrucât libertatea de navigație constituie o provocare din ce în ce mai mare, atât pe plan mondial, cât și în vecinătatea noastră; insistă asupra faptului că libertatea de navigație trebuie respectată în permanență și că măsurile trebuie să se concentreze pe dezamorsarea și prevenirea conflictelor armate și incidentelor militare;

54. regretă faptul că există din ce în ce mai multe tensiuni, iar încălcările dreptului mării și ale dreptului maritim internațional continuă să persiste în jurul multora dintre cele mai importante zone maritime mondiale, cum ar fi Marea Chinei de Sud, Strâmtoarea Ormuz, Golful Aden și Golful Guineei; reamintește situația volatilă din Marea Azov; observă că multe dintre aceste tensiuni sunt deseori de natură geopolitică;

55. îi solicită UE să ia măsuri active și să aibă în vedere măsuri restrictive ca răspuns la încălcări grave ale libertății de navigație și ale dreptului maritim internațional;

56. reamintește că un control internațional eficient al armelor, dezarmarea și regimurile de neproliferare reprezintă o piatră de temelie a securității mondiale și europene; constată că transferurile ireponsabile de arme către țări terțe subminează și slăbesc PESC, în special eforturile UE pentru pace, stabilitate și dezvoltare sustenabilă; solicită respectarea cu strictețe a celor opt criterii din Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar și solicită un mecanism de monitorizare și control la nivelul UE în acest sens; evidențiază necesitatea unei industrii a apărării care să folosească resursele contribuabililor în mod eficient și eficace, pe lângă necesitatea ca UE să promoveze o piață internă mai integrată a produselor din sectorul apărării, precum și o politică coordonată de sprijinire a cercetării și dezvoltării în domeniul apărării; invită statele membre ale UE să acorde prioritate dezarmării nucleare multilaterale în politica externă și de securitate a UE; consideră că UE trebuie să își continue eforturile pentru a menține acordul nuclear cu Iranul; îl îndeamnă pe VP/ÎR să utilizeze toate mijloacele politice și diplomatice disponibile pentru a proteja planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) și noul tratat strategic de reducere a nivelului de arme (New START), și să lanseze o strategie coerentă și credibilă de negocieri multilaterale privind măsurile regionale de detensionare și de edificare a încrederii în Golf care să îi implice pe toți actorii din regiune; subliniază că capacitatea UE de implicare diplomatică cu toți actorii în cauză este un avantaj important care ar trebui folosit pe deplin în acest scop;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

57. îndeamnă statele membre să respecte pe deplin Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului privind controlul exporturilor de arme, să respecte cu strictețe obligațiile ce le revin în temeiul poziției comune, îndeosebi criteriul 4 privind pacea, securitatea și stabilitatea regionale, în legătură cu politica lor de export de arme către Turcia și să impună acesteia un embargo asupra armelor ca urmare a invaziei ilegale a nordului Siriei și a acțiunilor sale ilegale în estul Mării Mediterane, în special invazia sa în zona economică exclusivă și în apele teritoriale ale Republicii Cipru; reiterează poziția sa potrivit căreia Poziția comună trebuie reexaminată și actualizată astfel încât criteriile să fie respectate și puse în aplicare cu strictețe, și trebuie creat un mecanism de sancționare; îl invită pe VP/ÎR să acorde prioritate acestui dosar;

58. îi solicită VP/ÎR să promoveze o strategie multidimensională de cooperare bi-regională cu America Latină și zona Caraibilor în materie de securitate și apărare, să susțină apărarea în comun a ordinii multilaterale, întărirea cooperării pentru combaterea terorismului și a criminalității organizate, pentru combaterea schimbărilor climatice și a efectelor acestora asupra stabilității sociale, politice și economice, precum și să încurajeze dialogul ca instrument de obținere a unor soluții negociate și pașnice pentru conflictele politice la care suntem martori;

59. solicită explorarea posibilității de a crea un nou for pentru cooperarea multilaterală în rândul aliaților occidentali, respectiv UE, SUA, Japonia, Canada, Coreea de Sud, Australia și Noua Zeelandă, după modelul Comitetului de coordonare pentru controlul multilateral al exporturilor strategice; subliniază că mandatul noului for ar trebui să cuprindă monitorizarea și controlul exporturilor de tehnologii, al fluxurilor comerciale și al investițiilor sensibile către țările care suscită preocupări;

60. subliniază că întărirea unor relații substanțiale cu Asia de Est și de Sud-Est este esențială pentru strategia de conectivitate a UE bazată pe norme, cuprinzătoare și sustenabilă și viceversa; promovează, prin urmare, sustenabilitatea, o abordare bazată pe norme și CFM ca instrument decisiv;

61. ia act de acumularea de forțe militare în regiune și solicită tuturor părților implicate să respecte libertatea de navigație, să soluționeze diferendele prin mijloace pașnice și să se abțină de la a lua măsuri unilaterale pentru a schimba status quo-ul, inclusiv în Marea Chinei de Est și Marea Chinei de Sud și în Strâmtoarea Taiwan; își exprimă îngrijorarea că amestecul străin din partea regimurilor autocratice prin dezinformare și atacuri cibernetice în viitoarele alegeri generale amenință democrațiile și stabilitatea regională din Asia; își reiterează sprijinul pentru participarea semnificativă a Taiwanului în organizații, mecanisme și activități internaționale;

62. subliniază că Comisia ar trebui să integreze o strategie de securitate cibernetică în eforturile de digitalizare ale UE și să promoveze inițiativa în toate statele membre, ca parte a unui angajament politic și economic puternic în materie de inovare digitală;

63. îi invită pe VP/ÎR, Comisia și pe statele membre să își intensifice eforturile de creștere a capacității lor de a face față amenințărilor cibernetice și a celor hibride, rezultate din combinarea unor poziții ambigue, prin întărirea mecanismelor de apărare cibernetică a UE și a statelor sale membre și prin creșterea rezistenței lor în fața amenințărilor hibride, prin construirea de infrastructuri critice care sunt rezistente la amenințări cibernetice; solicită, în acest sens, dezvoltarea unor capacități și metode comune cuprinzătoare de analiză a riscurilor și a vulnerabilității; subliniază că este nevoie de o coordonare mai bună pentru a depăși în mod eficient aceste provocări; reamintește că comunicarea strategică și diplomația publică ar trebui să întărească influența geopolitică a UE și imaginea sa generală în lume și să îi protejeze interesele;

64. subliniază că amestecul străin în afacerile europene constituie un risc major pentru securitatea și stabilitatea UE; sprijină ferm stimularea capacităților de comunicare strategică ale Uniunii Europene; solicită, în acest sens, sprijinirea în continuare a celor trei grupuri operative de comunicare strategică (Balcanii de Est, Balcanii de Sud și Balcanii de Vest); solicită un sprijin mai mare pentru Divizia de comunicare strategică a SEAE, deoarece joacă un rol-cheie, transformând-o într-o unitate de sine stătătoare în cadrul SEAE, care să fie responsabilă pentru vecinătatea estică și cea sudică, și dotând-o cu personal adecvat și resurse bugetare corespunzătoare, eventual prin intermediul unei linii bugetare create în mod suplimentar;

65. invită statele membre să își consolideze capacitățile și să încurajeze cooperarea și schimbul de informații pentru a împiedica actorii statali și nestatali din țări terțe să se amestece în mod ostil în procesul decizional al UE și al statelor membre; crede că și creșterea capacităților de comunicare strategică ale UE ar putea contribui la acest obiectiv;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

66. subliniază că amestecul în alegeri face parte dintr-o strategie mai amplă de război hibrid și că reacția la acestea rămâne, așadar, o chestiune esențială de securitate și de politică externă; îi invită pe VP/ÎR, Comisia și pe statele membre să elaboreze o strategie cuprinzătoare pentru combaterea amestecului străin în alegeri și a dezinformării în procesele democratice naționale și europene, inclusiv cele din partea propagandei ruse sprijinită de stat;

67. constată că Rusia este sursa cea mai probabilă de amenințări hibride și convenționale la adresa securității UE și a statelor sale membre și depune eforturi active pentru a submina unitatea europeană, independența, valorile universale și normele internaționale; susține că, deși cu actuala conducere de la Moscova nu se poate aștepta o schimbare a politicii agresive, este posibilă o schimbare pozitivă spre o țară mai democratică și de tip european într-un viitor mai îndepărtat; solicită, prin urmare, intensificarea eforturilor de consolidare a rezistenței UE și a statelor sale membre și elaborarea unei strategii a UE pe termen lung privind Rusia, care să se bazeze pe trei piloni: descurajare, îngrădire și transformare;

68. invită Consiliul să completeze setul de instrumente ale UE privind drepturile omului și politica externă cu un regim de sancțiuni de tipul legii Magnițki la nivel mondial, care să permită înghețarea activelor și interzicerea acordării de vize persoanelor implicate în încălcări grave ale drepturilor omului;

69. subliniază necesitatea de a beneficia de avantajul competitiv al UE, astfel încât aceasta să își poată stabili rapid o poziție strategică în cursa internațională către tehnologiile emergente, către informații, sectorul apărării, sectoarele energiei din surse regenerabile, introducerea tehnologiei 5G, ecosistemul întreprinderii comune pentru calculul european de înaltă performanță (EuroHPC) și către accesul autonom, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor UE la spațiu, pentru a împiedica UE să devină dependentă de giganții tehnologici și digitali din țări terțe; subliniază că dezvoltarea de tehnologii fiabile cu inteligență artificială este esențială pentru asigurarea autonomiei strategice a UE, în special în ceea ce privește procesele decizionale și capacitățile; prin urmare, invită Uniunea să își mențină și să își mărească investițiile în acest domeniu;

70. recunoaște rolul fundamental al misiunilor civile și militare din cadrul PSAC și subliniază că acestor misiuni trebuie să li se asigure personal și resurse materiale pentru a menține pacea, a evita conflictele, a întări securitatea internațională și a consolida identitatea europeană și autonomia strategică a UE; își exprimă însă regretul că eficacitatea acestor misiuni și operații PSAC este subminată de deficiențe structurale persistente, de o disparitate puternică a contribuțiilor statelor membre și de limitele mandatelor;

71. consideră că UE nu și-a folosit încă în mod adecvat resursele substanțiale din domeniul PSAC; îi invită pe VP/ÎR, Comisia și pe statele membre să își intensifice eforturile de cooperare în domeniul PESC, pentru ca misiunile civile și militare ale PSAC să devină mai robuste, să îmbunătățească capacitatea lor operațională prin intermediul unei mai mari flexibilități, să crească eficiența și eficacitatea acestora pe teren, iar mandatele lor să devină mai ample, mai raționalizate și mai clare; consideră că noi instrumente, cum ar fi Instrumentul european pentru pace, ar putea crește solidaritatea și repartizarea sarcinilor între statele membre în ceea ce privește contribuția la operațiunile PSAC și ar putea contribui, în general, la creșterea eficacității acțiunii externe a UE;

72. reamintește că o abordare deschisă tuturor a prevenirii, atenuării și soluționării conflictelor este de o importanță capitală pentru viabilitatea pe termen lung a acestora și reamintește succesul sporit al soluționării conflictelor atunci când sunt respectate paritatea și egalitatea de gen de-a lungul procesului; solicită o mai mare participare și funcții de conducere pentru femei în astfel de misiuni, inclusiv în ceea ce privește activitatea decizională și negocierile; subliniază că perspectiva de gen ar trebui integrată mai sistematic în misiunile și operațiile PSAC și să contribuie activ la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a CSONU privind femeile, pacea și securitatea și a rezoluțiilor sale ulterioare privind femeile, pacea și securitatea, precum și a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2250 (2015) privind tineretul, pacea și securitatea; invită, prin urmare, Comisia să asigure includerea structurală a femeilor, a tinerilor, a apărătorilor drepturilor omului, a minorităților religioase și etnice în toate activitățile sale legate de gestionarea conflictelor;

73. solicită integrarea reală a egalității de gen și a drepturilor minorităților în aspectele strategice și operaționale ale acțiunii externe a UE, care să includă o planificare specifică în noul instrument financiar IVCDI; salută angajamentul VP/ÎR de a atinge obiectivul de a avea 40 % de femei în posturi de conducere și ca șefe de delegație până la sfârșitul mandatului său; invită SEAE să transmită Parlamentului actualizări regulate cu privire la îndeplinirea acestui angajament;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

74. subliniază că amenințarea terorismului este încă prezentă, atât în Europa, cât și în afara sa; este ferm convins că lupta împotriva terorismului ar trebui să rămână o prioritate pentru UE în următorii ani; invită noua Comisie să prezinte un plan de acțiune al UE împotriva terorismului;

75. subliniază importanța întăririi și garantării cooperării în domeniul informațiilor în cadrul UE, având în vedere că terorismul reprezintă o amenințare la adresa valorilor noastre europene fundamentale și a securității noastre, și necesită o abordare multidimensională, care să implice autoritățile de frontieră, poliția, instanțele și serviciile de informații din toate statele membre, pe lângă țările din afara UE;

o

o o

76. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și statelor membre.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0009

Raport anual privind punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune

Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raport anual (2019/2135(INI))

(2021/C 270/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, 26 iunie 2015, 15 decembrie 2016, 22 iunie 2017, 28 iunie 2018, 14 decembrie 2018 și 20 iunie 2019,
- având în vedere concluziile Consiliului privind politica de securitate și apărare comună din 25 noiembrie 2013, 18 noiembrie 2014, 18 mai 2015, 27 iunie 2016, 14 noiembrie 2016, 18 mai 2017, 17 iulie 2017, 25 iunie 2018 și 17 iunie 2019,
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică – o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,
- având în vedere declarațiile comune din 8 iulie 2016 și 10 iulie 2018 ale președinților Consiliului European și Comisiei și a Secretarului General al NATO,
- având în vedere ansamblul comun de 42 de propuneri aprobate de Consiliul Uniunii Europene și de Consiliul Nord-Atlantic la 6 decembrie 2016 și rapoartele intermediare din 14 iunie și 5 decembrie 2017 privind punerea în aplicare a acestora, precum și noul pachet de 32 de propuneri aprobate de ambele Consilii la 5 decembrie 2017,
- având în vedere documentul de reflecție privind viitorul apărării europene din 7 iunie 2017 (COM(2017)0315),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 referitoare la structurile militare ale UE: situația actuală și opțiuni viitoare ⁽¹⁾,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite și Actul final de la Helsinki de la 1 august 1975 al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa,
- având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la o strategie spațială pentru Europa ⁽²⁾,
- având în vedere recomandările sale din 15 noiembrie 2017 adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind Parteneriatul Estic, în perspectiva summitului din noiembrie 2017 ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2016 referitoare la Uniunea Europeană a Apărării ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 93, 9.3.2016, p. 144.

⁽²⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 11.

⁽³⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 130.

⁽⁴⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 18.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la implicațiile constituționale, juridice și instituționale ale politicii de securitate și apărare comune: posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2017 referitoare la mandatul pentru triloul privind proiectul de buget 2018 ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 decembrie 2018 referitoare la mobilitatea militară ⁽⁷⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1092 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 de instituire a Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării pentru sprijinirea competitivității și a capacității de inovare a industriei de apărare a Uniunii ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa legislativă din 18 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european de apărare ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 23 noiembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (pe baza Raportului anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună) ⁽¹⁰⁾, din 13 decembrie 2017 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune ⁽¹¹⁾ și din 12 decembrie 2018 referitoare la raportul anual privind punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune ⁽¹²⁾,
- având în vedere documentul intitulat „Plan de punere în aplicare privind securitatea și apărarea”, prezentat de VP/ÎR la 14 noiembrie 2016,
- având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 privind relațiile UE-NATO ⁽¹³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2016 privind planul de acțiune european în domeniul apărării (COM(2016)0950),
- având în vedere noul pachet de măsuri în domeniul apărării, prezentat de către Comisie la 7 iunie 2017 în comunicatul de presă intitulat „O Europă care apără: Comisia lansează o dezbatere privind evoluția către o Uniune a securității și apărării”,
- având în vedere rezoluțiile sale din 14 decembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune ⁽¹⁴⁾, din 13 decembrie 2017 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune ⁽¹⁵⁾ și din 12 decembrie 2018 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere invazia ilegală a Crimeii și anexarea acesteia de către Rusia,
- având în vedere Tratatul privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune (INF), încălcările repetate ale acestuia de către Rusia, inclusiv dezvoltarea și desfășurarea sistemelor de rachete de croazieră cu lansare de la sol 9M729 și retragerea SUA și a Rusiei din tratat,
- având în vedere încălcarea de către Rusia a spațiului aerian și a frontierelor maritime ale statelor membre,

⁽⁵⁾ JO C 263, 25.7.2018, p. 125.

⁽⁶⁾ JO C 334, 19.9.2018, p. 253.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ JO L 200, 7.8.2018, p. 30.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 50.

⁽¹¹⁾ JO C 369, 11.10.2018, p. 36.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ JO C 238, 6.7.2018, p. 89.

⁽¹⁵⁾ JO C 369, 11.10.2018, p. 47.

⁽¹⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0513.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- având în vedere creșterea prezenței economice și militare a Chinei în țările mediteraneene și africane,
- având în vedere amenințarea pe care o reprezintă terorismul intern și cel extern, în primul rând din partea unor grupuri precum ISIS și al-Qaeda,
- având în vedere noile tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, capacitățile spațiale și informatica cuantică, care deschid noi perspective umanității, dar creează și noi probleme în materie de apărare și de politică externă care fac necesare o strategie clară și un consens între aliați,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 24 iunie 2014 în cauza C-658/11, Parlamentul European, sprijinit de Comisie, împotriva Consiliului Uniunii Europene ⁽¹⁷⁾;
- având în vedere Planul de acțiune al UE privind mobilitatea militară, publicat la 28 martie 2018,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind consolidarea parteneriatului strategic ONU-UE privind operațiunile de menținere a păcii și gestionarea crizelor: priorități pentru perioada 2019-2021, adoptate la 18 septembrie 2018,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri constituționale,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0052/2019),

Un mediu de securitate caracterizat de nesiguranță de durată și imprevizibil

1. constată deteriorarea de durată a mediului de securitate al UE, confruntată cu o multitudine de sfidări care afectează direct sau indirect securitatea statelor membre și a cetățenilor săi: conflictele armate și statele fragile din Europa și din vecinătatea sa care provoacă deplasări masive de populație și încălcările drepturilor omului facilitate de rețelele de criminalitate transnațională organizată, terorismul jihadist, atacurile cibernetice, amenințările și acțiunile militare hibride îndreptate împotriva țărilor europene, slăbirea eforturilor de dezarmare și a regimului internațional de control al armamentului, creșterea amenințărilor la adresa resurselor naturale, insecuritatea energetică și schimbările climatice;
2. consideră că instabilitatea și imprevizibilitatea la frontierele UE și în vecinătatea sa apropiată (Africa de Nord, Orientul Mijlociu, Caucaz, Balcani, Mediterana de Est, agresiunea rusească împotriva Ucrainei și Georgiei etc.), precum și în vecinătatea sa extinsă (Sahel, Cornul Africii etc.), reprezintă atât o amenințare directă, cât și indirectă la adresa securității continentului; subliniază legătura indisolubilă dintre securitatea internă și cea externă; recunoaște că implicarea activă în vecinătate este în interesul Uniunii Europene;
3. constată că actorii globali (Statele Unite, China, Rusia), dar și un număr tot mai mare de actori regionali (Turcia, Iran, Arabia Saudită) își afirmă din ce în ce mai mult puterea, combinând poziții diplomatice unilaterale, rearanjări ale alianțelor cu activități destabilizatoare de natură în primul rând hibridă, cu creșterea capacităților militare;
4. subliniază importanța geopolitică din ce în ce mai mare a regiunii arctice și efectul său asupra situației securității în UE și la nivel mondial; îndeamnă UE să depună eforturi pentru o politică internă și externă mai coerentă, o strategie pentru regiunea arctică și un plan de acțiune concret privind angajamentul UE în această regiune, ținând seama și de aspectele de securitate și geostrategice; ia act de capacitatea UE de a contribui la rezolvarea posibilelor probleme geostrategice și de securitate;
5. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la comportamentul general destabilizator al Turciei, inclusiv la activitățile sale ilegale din Zona economică exclusivă (ZEE)/platforma continentală a Ciprului, care încalcă dreptul internațional și relațiile de bună vecinătate și amenință pacea și stabilitatea într-o regiune deja fragilă;

⁽¹⁷⁾ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 iunie 2014, *Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene*, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

6. regretă că, în acest context, unii dintre acești actori eludează deliberat sau încearcă să distrugă mecanismele multilaterale, principiile Cartei ONU și prevederile relevante ale dreptului internațional indispensabile menținerii păcii; remarcă faptul că acestea ar putea deveni o amenințare directă la adresa securității UE și ar putea pune în pericol relațiile bilaterale stabilite între UE și țările partenere;

7. subliniază importanța negocierilor multilaterale dintre Uniunea Europeană și părțile implicate în fața amenințării reprezentate de proliferarea nucleară; solicită insistent respectarea tratatelor nucleare; îndeamnă, în plus, la sprijinirea încheierii unui noi tratat care să înlocuiască Tratatul INF (Tratatul privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune) și la reînnoirea Tratatului de neproliferare (NPT) în 2020;

8. subliniază că dezvoltarea unor relații substanțiale cu Asia de Est și de Sud-Est este esențială pentru strategia bazată pe norme, cuprinzătoare și sustenabilă a UE privind conectarea; constată acumularea de forțe militare în regiune și solicită tuturor părților implicate să respecte libertatea de navigație, să soluționeze diferendele prin mijloace pașnice și să se abțină de la a lua măsuri unilaterale pentru a schimba *status quo*-ul, inclusiv în Marea Chinei de Est și Marea Chinei de Sud și în Strâmtoarea Taiwan; își exprimă îngrijorarea că ingerințele externe din partea regimurilor autocratice prin dezinformare și atacuri cibernetice, în contextul viitoarelor alegeri generale, amenință democrațiile din Asia și stabilitatea regională; își reiterează sprijinul pentru participarea semnificativă a Taiwanului la organizații, mecanisme și activități internaționale;

9. își exprimă îngrijorarea cu privire la activitățile și politicile Rusiei, care continuă să destabilizeze și să modifice mediul de securitate; subliniază că ocuparea estului Ucrainei de către Rusia este încă în desfășurare, că acordurile de la Minsk nu au fost puse în aplicare și că anexarea ilegală și militarizarea Crimeii și Donbasului continuă; își exprimă îngrijorarea cu privire la conflictele înghețate pe care Rusia le stimulează în Europa (în Moldova și Georgia); subliniază necesitatea unei poziții comune în ceea ce privește politica UE în acest context;

10. continuă să condamne intervenția militară a Rusiei și anexarea ilegală a peninsulei Crimeea; își exprimă sprijinul pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale Ucrainei;

11. reamintește că este important să se asigure coerența politicii UE în situații de ocupare sau de anexare a unor teritorii;

12. constată că Uniunea a reacționat cu întârziere și s-a adaptat lent din punct de vedere politic, diplomatic și militar la noile crize și la acest nou context internațional; consideră că în domeniul specific al apărării investițiile insuficiente, lipsa capacități și lipsa interoperabilității, dar și, mai presus de toate, reticența politică de a pune în aplicare dispozițiile ferme prevăzute în tratatele europene și în numeroasele structuri de cooperare între statele membre afectează capacitatea UE de a juca un rol decisiv în crizele externe și de a-și realiza pe deplin potențialul; recunoaște și subliniază, de asemenea, că nicio țară nu poate să facă față pe cont propriu amenințărilor de securitate de pe continentul european și din imediata vecinătate; solicită Consiliului European să facă votul cu majoritate calificată în cadrul Consiliului în domeniul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) o prioritate politică acolo unde TUE o permite; invită statele membre să conceapă o abordare integrată efectivă a crizelor și conflictelor, care să combine mijloacele civile și militare în cel mai bun și echilibrat mod cu putință; consideră că capacitatea Uniunii de a reacționa în mod adecvat la crizele și conflictele emergente depinde și de rapiditatea procesului decizional; remarcă faptul că măsurile restrictive specifice pot fi instrumente eficiente, însă subliniază că acestea nu ar trebui să afecteze persoanele nevinovate și ar trebui să fie în conformitate cu principiile Cartei ONU și ale politicii externe și de securitate comune (PESC);

13. salută conștientizarea existenței intereselor comune de securitate și a voinței politice a statelor membre ale Uniunii, precum și a restului țărilor și a instituțiilor europene de a acționa colectiv pentru asigurarea securității prin dotarea cu mai multe mijloace de a acționa în mai mare măsură într-un mod preventiv, rapid, eficient și autonom; remarcă faptul că UE poate deveni mai puternică și își poate asuma o mai mare responsabilitate pentru propria securitate și apărare numai printr-o abordare colectivă;

14. subliniază că aceste probleme se pot rezolva mai bine în comun și nu pe cont propriu; consideră că este esențial ca UE să răspundă acestor provocări rapid, în mod consecvent, eficient, unitar și împreună cu aliații, partenerii și cu alte organizații internaționale;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

15. este convins că răspunsul UE la amenințările de securitate se bazează în primul rând pe definirea și întărirea autonomiei sale strategice și pe capacitatea sa de a lucra în parteneriat strategic cu alte părți;
16. subliniază că parteneriatul strategic dintre UE și NATO este fundamental pentru soluționarea problemelor de securitate cu care se confruntă UE și vecinătatea acesteia; subliniază că autonomia strategică a UE nu reprezintă o concurență la adresa NATO și nu subminează actuala arhitectură a securității în Europa; subliniază că o Europă mai puternică întărește NATO și permite UE să facă față mai bine problemelor globale împreună cu NATO;
17. salută realizările ultimilor cinci ani în procesul de consolidare a PSAC și invită Consiliul și Comisia să dezvolte în continuare capacitățile Uniunii de a acționa ca partener mondial, reprezentând interesele cetățenilor europeni și acționând ca forță pozitivă în relațiile internaționale;
18. salută și sprijină operațiunea Atlantic Resolve și prezența avansată întărită a NATO pe continentul european și recunoaște importanța trupelor NATO în efortul de a descuraja continuarea agresiunii ruse și de a oferi un sprijin esențial în caz de conflict;
19. recunoaște implicarea europeană și sprijinul acordat operațiunii Resolute Support în Afganistan; recunoaște, de asemenea, importanța acestei misiuni pentru stabilitatea și securitatea Afganistanului și a regiunii;

Necesitatea de a dezvolta și întări autonomia strategică europeană

20. constată că obiectivul atingerii autonomiei strategice europene a fost prezentat pentru prima dată în concluziile Consiliului European din 19 și 20 decembrie 2013 și a fost recunoscut pentru prima dată în „Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentată de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016, care a stabilit ca obiectiv pe termen lung obținerea autonomiei strategice europene și a pledat pentru o sincronizare treptată și o adaptare reciprocă a ciclurilor naționale de planificare a apărării și a practicilor de dezvoltare a capacităților;
21. consideră că autonomia strategică europeană se bazează pe capacitatea Uniunii de a-și spori libertatea de evaluare a capacității sale operaționale autonome, compusă din forțe militare credibile, capacitatea sa industrială de a produce echipamentul necesar forțelor sale și capacitatea sa politică de a lua decizii atunci când circumstanțele o impun și reflectă obiectivul asumării unei mai mari responsabilități pentru securitatea europeană în vederea apărării intereselor și valorilor comune împreună cu parteneri, ori de câte ori este posibil, și singură dacă este necesar; subliniază că securitatea energetică este o componentă importantă în obținerea autonomiei strategice; este ferm convins că autonomia strategică europeană ar trebui să includă capacitatea de a desfășura forțe militare la periferia UE;
22. consideră, așadar, că autonomia strategică europeană se bazează în primul rând pe capacitatea Uniunii de a evalua o situație de criză și de a lua o decizie în mod autonom, ceea ce implică în mod necesar un proces decizional independent și eficace, mijloace de evaluare și o libertate de analiză și de acțiune; consideră, în plus, că autonomia strategică europeană se bazează pe capacitatea Uniunii de a acționa pe cont propriu, atunci când sunt în joc interesele sale (teatre de operațiuni considerate priorități de către statele membre ale UE) sau în cadrul formelor de cooperare existente; subliniază că autonomia strategică europeană face parte dintr-un cadru multilateral care respectă angajamentele asumate în cadrul ONU și este complementară alianțelor și parteneriatelor (NATO) din care fac parte majoritatea statelor membre; subliniază că autonomia strategică nu înseamnă că Uniunea acționează în mod sistematic pe cont propriu, oricând și oriunde;
23. consideră că afirmarea autonomiei strategice europene depinde de crearea unei PESC cuprinzătoare, sprijinită de cooperarea europeană în domeniul apărării în domeniile tehnologic, al capacităților, industrial și operațional; consideră că doar o cooperare practică și flexibilă, bazată pe inițiative pragmatice, va permite depășirea treptată a dificultăților, va crea o adevărată cultură strategică comună și va contura reacții comune adaptate la principalele probleme de securitate și apărare ale UE;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

24. subliniază că, pentru a spori autonomia strategică a UE, statele membre trebuie să își crească cheltuielile pentru apărare și să urmărească atingerea unei ținte de 2 % din PIB; consideră că investițiile sporite în securitate și apărare sunt o chestiune urgentă pentru statele membre și pentru UE și că solidaritatea și cooperarea în domeniul apărării ar trebui să devină normă;

25. subliniază că autonomia strategică poate fi obținută numai dacă statele membre dau dovadă de voință politică, coeziune și solidaritate, ceea ce se traduce mai ales în necesitatea de a favoriza achiziționarea de capacități europene atunci când echipamentul îndeplinește cele mai înalte standarde, este disponibil și competitiv, pentru a asigura în același timp accesul reciproc la piețe de armament puternic protejate;

26. reamintește că autonomia strategică a Europei este un obiectiv legitim și necesar și trebuie să rămână un obiectiv prioritar al politicii externe și de securitate comune (PESC) și al politicii europene de apărare; subliniază că punerea sa practică și operațională în aplicare revine atât UE, cât și statelor sale membre;

Progrese reale care trebuie consolidate pentru atingerea autonomiei strategice europene

27. consideră că autonomia strategică europeană trebuie să se materializeze în domeniul politicii externe și de securitate, industrial, al capacităților (programe comune, investiții în domeniul tehnologiilor de apărare) și operațional (finanțarea operațiunilor, consolidarea capacităților partenerilor și capacitatea de planificare și de desfășurare a misiunilor);

28. consideră că este oportun să se aplice o politică restrictivă în exportul de armament pentru toate tipurile de arme, inclusiv pentru produsele cu dublă utilizare; îndeamnă statele membre să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de armament; reiterează necesitatea aplicării stricte de către toate statele membre a normelor prevăzute în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 ⁽¹⁸⁾ privind exporturile de arme, inclusiv aplicarea strictă a criteriului doi privind respectarea drepturilor omului în țara de destinație finală;

Misiuni și operațiuni din cadrul PSAC

29. consideră că apărarea Europei se bazează în mare măsură pe capacitatea Uniunii și pe voința politică a statelor membre de a interveni militar, în mod credibil, în teatrele de operațiuni externe; susține că Uniunea dispune de resurse umane, financiare, tehnice și militare considerabile, care o dotează cu o capacitate unică de a desfășura operațiuni militare și civile și de a răspunde prompt și preventiv la viitoarele provocări în materie de securitate, de exemplu prin intermediul unor misiuni active de menținere a păcii;

30. subliniază că, de la adoptarea Strategiei globale a UE pe 2016, proliferarea conflictelor regionale și locale, nu în ultimul rând în apropierea vecinătății imediate a Uniunii, pune multe probleme securității Uniunii, deoarece acestea au adesea efecte de propagare; consideră, în acest sens, că Uniunea ar trebui să devină un actor mai robust în gestionarea crizelor, în soluționarea conflictelor și în menținerea păcii, ori de câte ori este posibil în concertare cu alte organizații regionale și internaționale, cum ar fi ONU și Uniunea Africană, în conformitate cu angajamentele pe care și le-a asumat față de multilateralism, dar și pe cont propriu, atunci când situația o impune;

31. încurajează Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să adopte o atitudine mai orientată spre viitor a planificării și dezvoltării capabilităților și să anticipeze nevoile viitoare în vederea formulării unui răspuns puternic al UE la crize și conflicte;

32. remarcă faptul că Uniunea este prezentă în prezent pe trei continente, unde se desfășoară 16 misiuni civile sau militare (zece civile și șase militare, inclusiv trei misiuni executive și trei neexecutive); recunoaște contribuția acestora la pacea, securitatea și stabilitatea internațională; subliniază că implementarea lor trebuie să fie însoțită de o transformare a unor instrumente prevăzute în Tratatul de la Lisabona și introduse în ultimii ani, pentru a le face mai eficiente și a crește securitatea cetățenilor europeni; promovează obiectivul de a crește eficacitatea misiunilor PSAC prin atingerea obiectivului ca personalul detașat să atingă o cotă de 70 % și invită statele membre să își mărească contribuțiile;

⁽¹⁸⁾ Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99).

Miercuri, 15 ianuarie 2020

33. salută implicarea Curții de Conturi Europene în auditarea misiunilor și operațiunilor PSAC și o încurajează să elaboreze rapoarte speciale cu privire la alte misiuni și operațiuni;
34. încurajează statele membre și structurile europene să acorde prioritate Africii și să mențină un nivel înalt de angajare în aceasta; salută, de aceea, decizia Consiliului din iulie 2018 de a prelungi cu doi ani mandatul misiunii PSAC de instruire militară a Uniunii Europene în Republica Centrafricană (EUTM RCA) și intenția Consiliului de a lansa o misiune civilă în completarea componentei militare; remarcă faptul că aceste evoluții recente reprezintă un semn pozitiv de reangajare din partea statelor membre, dar subliniază că situația în materie de securitate și drepturile omului din țară rămâne extrem de problematică;
35. subliniază implicarea puternică a UE în Sahel și în Cornul Africii prin șase misiuni civile (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) și militare (EUTM Mali, EUTM Somalia, ATALANTA); salută și încurajează eforturile depuse pentru a regionaliza funcționarea misiunilor civile în Sahel, în fața amenințărilor de securitate care depășesc limitele statelor în care sunt desfășurate misiuni europene; salută, de asemenea, sprijinul UE pentru operațiunea G5 Sahel; critică, în acest context, faptul că SEAE nu a prevăzut niciun fel de indicatori adecvați pentru a monitoriza rezultatele misiunilor EUCAP Niger și EUCAP Mali și că monitorizarea și evaluarea activităților misiunii nu au fost adecvate și concepute astfel încât să se țină cont de implicațiile acestora;
36. este profund îngrijorat de zecile de cazuri de încălcări extrem de grave ale drepturilor omului comise de forțele de securitate din Mali, investigate și raportate de Misiunea multidimensională integrată a ONU de stabilizare în Mali (MINUSMA), care ar putea constitui crime de război în temeiul dreptului umanitar; îndeamnă ÎR/VP să se asigure că partenerii UE respectă cu strictețe dreptul internațional umanitar și cel privind drepturile omului, precum și regulamentele UE cu caracter juridic obligatoriu, și că aceste cazuri sunt aduse în fața justiției fără întârziere; invită SEAE să informeze de urgență Parlamentul cu privire la aceste cazuri;
37. este îngrijorat de deteriorarea situației în Burkina Faso și de implicațiile geopolitice ale acesteia pentru regiunea Sahelului și pentru Occident, ceea ce poate justifica o misiune civilă și/sau militară în vederea consolidării guvernantei sectorului de securitate, a respectării drepturilor omului și a restabilirii încrederii cetățenilor în forțele lor de securitate;
38. reiterează importanța strategică a Balcanilor de Vest pentru securitatea și stabilitatea UE; subliniază necesitatea de a îmbunătăți implicarea, integrarea și coordonarea UE în regiune, inclusiv prin mandatul misiunilor PSAC ale UE; reiterează faptul că politica UE privind Balcanii de Vest urmărește să alinieze țările din regiune la acquis-ul UE și să le acorde asistență pe drumul spre aderare, îmbunătățind gestionarea păcii și stabilitatea în întreaga Europă;
39. reiterează importanța strategică a Europei de Est și a Balcanilor de Vest pentru stabilitatea și securitatea UE și subliniază nevoia de a canaliza și întări angajamentul politic al UE către aceste regiuni, inclusiv conferirea unui mandat solid misiunilor PSAC ale UE;
40. subliniază rolul central al operațiunii EUFOR Althea în Bosnia și Herțegovina pentru evoluția în direcția păcii și securității în țară și în regiune, precum și pentru menținerea acestora; salută concluziile Consiliului din octombrie 2019 care sprijină prezența în continuare a forțelor militare europene în Bosnia și Herțegovina;
41. solicită punerea rapidă și efectivă în aplicare a Convenției privind misiunile civile, adoptată în noiembrie 2018 de Consiliu și de statele membre, în vederea consolidării capacităților civile ale PSAC, pentru atingerea nivelului de personal convenit și pentru ca misiunile să devină mai flexibile și mai operaționale, ceea ce constituie o garanție că acțiunea UE pe teren este eficace și eficientă; îndeamnă statele membre să efectueze o analiză anuală serioasă care să evalueze progresele înregistrate în punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă și care să sprijine profesionalizarea în continuare a misiunilor PSAC civile dincolo de 2023, inclusiv măsuri pentru a asigura răspunderea tuturor actorilor implicați pentru obținerea de rezultate în cadrul misiunii; invită statele membre să testeze, cât mai curând posibil, noul concept de echipe specializate pe teren prin desfășurarea unui proiect pilot, utilizându-l ca mijloc de punere la dispoziție a unor capacități specializate pe termen limitat și de acoperire a lacunelor actuale în materie de capacități, precum și să evalueze învățămintele deprinse în urma primelor desfășurări;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

42. subliniază că în prezent există zece misiuni PSAC civile care obțin bune rezultate în asigurarea păcii și securității, desfășurate în vecinătatea UE, în special în Africa și Orientul Mijlociu, Balcanii de Vest și Europa de Est;
43. subliniază că punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă nu ar trebui să fie stadiul final al consolidării PSAC civile;
44. cu toate acestea, constată că eficacitatea misiunilor și operațiilor PSAC în general este afectată de slăbiciuni structurale persistente și de o reticență tot mai mare din partea statelor membre și a instituțiilor UE de a crește robustețea misiunilor și operațiilor, atât în ceea ce privește resursele umane, cât și mandatul și face apel la găsirea unei soluții europene comune la aceste probleme; remarcă faptul că operațiunile militare din cadrul PSAC au din ce în ce mai mult tendința de a fi misiuni de instruire a forțelor armate (EUTM), fără a avea o dimensiune executivă, și constată că, deși personalul EUTM desfășoară activități importante, din cauza limitelor în materie de formare și a lipsei armamentului, unitățile formate nu sunt în măsură să funcționeze în mod adecvat și nu au capacitatea de a opri revoltele armate și extinderea terorismului jihadist;
45. regretă faptul că necesitatea de a întruni o voință politică comună înseamnă că procesele decizionale și de punere în aplicare se desfășoară cu viteze foarte diferite; reamintește că în ultima vreme foarte puține operațiuni militare au fost în situația să aibă un mandat executiv, deoarece procesele decizionale nu au putut compensa lipsa voinței politice și solicită, în acest context, statelor membre, ca atunci când se confruntă cu o criză să găsească voința politică necesară pentru a utiliza activ structurile și procedurile PSAC, astfel încât misiunile să poată fi desfășurate într-un mod mai rapid, flexibil și coerent; invită VP/ÎR să explice Parlamentului ideea care stă la baza a ceea ce este în mod evident un nou instrument de gestionare a crizelor, și anume lansarea mini-misiunilor în temeiul articolului 28 din TUE;
46. subliniază lipsa de flexibilitate în procedurile administrative și bugetare, care afectează foarte mult personalul trimis pe teren;
47. subliniază necesitatea de a evalua periodic misiunile și operațiunile pentru a le îmbunătăți eficacitatea; invită SEAE și Comisia să stabilească mandate, bugete, reguli de angajare și proceduri operaționale care corespund operațiunilor în cauză și să stabilească o strategie de ieșire; solicită, în acest context, informări și consultări mai regulate cu comisiile parlamentare de resort înainte, în timpul misiunilor și operațiunilor și după desfășurarea acestora și le invită pe acestea să își concentreze misiunile și delegațiile în domeniile în care sunt desfășurate misiuni și operațiuni PSAC; insistă ca Parlamentul European să joace – alături de parlamentele naționale – un rol mai important în ceea ce privește PSAC, pentru a garanta supravegherea parlamentară a PSAC și a bugetului său;
48. subliniază importanța organizării și desfășurării de sesiuni de instrucție și exerciții comune între forțele armate europene, precum și a unor exerciții paralele și coordonate între UE și NATO, promovând astfel interoperabilitatea organizațională, procedurală și tehnică și mobilitatea militară în vederea unei mai bune pregătiri a misiunilor, asigurând complementaritatea, evitând duplicările inutile făcând față unui spectru larg de amenințări, atât convenționale, cât și neconvenționale; salută, în acest sens, Inițiativa europeană pentru schimbul de tineri ofițeri (Erasmus militar – EMILYO), gestionată de Colegiul European de Securitate și Apărare, care își propune să permită instituțiilor naționale de învățământ și formare militară să exploreze posibilitățile de schimburi cantitative și calitative de cunoștințe și de know-how; salută recunoașterea faptului că nu există niciun fel de securitate fără femei și subliniază importanța participării femeilor la negocieri și misiuni;
49. subliniază deficitul recurent al echipamentelor forțelor armate ale statelor în care se desfășoară misiunile UE, care frânează succesul misiunilor de formare; remarcă dificultatea de a furniza în timp util echipamente adecvate, în special din cauza procedurilor greoaie de atribuire a contractelor de achiziții publice; consideră că obținerea unor rezultate pozitive în formarea și consilierea în beneficiul armatelor din țările terțe nu va fi posibilă pe termen lung dacă aceste eforturi nu sunt însoțite de programe de furnizare de echipament utile și coordonate; salută inițiativa consolidării capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare” (CBSD), care a condus la revizuirea instrumentului care contribuie la stabilitate și pace („IcSP +”) în 2017, ceea ce a permis finanțarea formării și furnizării de echipamente neletale armatelor țărilor terțe; constată că până în prezent s-au desfășurat trei proiecte în Mali, Republica Centrafricană și Burkina Faso; evidențiază cererea mare din partea populațiilor locale de sprijin în domeniul formării și al furnizării de echipamente;
50. solicită UE să ia măsuri în legătură cu amenințările constante și în creștere la adresa protejării și conservării patrimoniului cultural și să combată contrabanda cu artefacte culturale, în special în zonele de conflict; constată că depozitarea societăților de patrimoniul lor cultural și de rădăcinile lor istorice le face mai vulnerabile la radicalizare și mai receptive la ideologiile jihadiste globale; solicită UE să elaboreze o strategie amplă pentru contracararea unor astfel de amenințări;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

51. este preocupat de problema generării forțelor, în special la lansarea misiunilor militare; subliniază că EUTM Somalia are dificultăți în strânge forțele necesare; arată că ultima conferință generală a privind generarea forțelor din 4 iunie 2019 a evocat posibilul eșec al misiunii din cauza lipsei de personal; constată că în operațiunile militare în curs ale UE sunt implicate, în medie, doar aproximativ zece state membre; subliniază că competențele, profesionalismul și abnegația personalului pe teren reprezintă elementele esențiale ale succesului unei misiuni; invită statele membre să își asume un angajament mai ferm în ceea ce privește calitatea personalului desfășurat în misiuni, precum și să majoreze rata de ocupare a posturilor alocate misiunilor;

52. invită Consiliul să explice de ce anumite misiuni continuă, chiar dacă și-au atins deja scopul militar sau civil limitat; consideră că toate misiunile existente ar trebui evaluate pentru a se stabili care sunt încă relevante; consideră că UE trebuie să își concentreze eforturile asupra misiunilor care aduc cea mai mare valoare adăugată; susține stabilirea și respectarea unor criterii obiective prin care să se măsoare respectiva valoare adăugată și să se decidă continuarea sau nu a unei misiuni;

53. ia act de decizia din 26 septembrie 2019 de a prelungi operațiunea maritimă a UE în Marea Mediterană (EUNAVFOR MED operația SOPHIA) cu șase luni, până la 31 martie 2020; regretă profund continuarea suspendării prezenței navale; subliniază nevoia urgentă de a ajunge la un acord între statele membre și solicită redeschiderea navelor și deplina punere în aplicare a mandatului;

54. consideră că problema finanțării misiunilor și operațiilor PSAC este esențială pentru sustenabilitatea acestei politici; evidențiază importanța reexaminării mecanismului Athena, pentru ca mecanismul de finanțare al operațiilor și misiunilor militare PSAC să devină mai eficace; salută, în această privință, propunerea VP/ÎR, susținută de către Comisie, de creare a unui mecanism european pentru pace care ar finanța parțial costurile activităților de apărare ale UE, mai ales costurile comune ale operațiilor militare proprii PSAC și cele aferente consolidării capacității militare a partenerilor; speră că statele membre vor ajunge rapid la un acord de introducere a acestui instrument; subliniază că este important ca normele financiare ale UE să fie mai flexibile, pentru a îmbunătăți capacitatea acestora de a răspunde crizelor și pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Lisabona; invită statele membre și Comisia să conceapă un mecanism flexibil pentru a ajuta statele membre care doresc să participe la o misiune PSAC să suporte costurile, facilitând astfel decizia acestora de a lansa sau consolida o misiune; remarcă că acest instrument este în deplină conformitate cu obiectivele de autonomie strategică ale UE în domeniul operațional;

55. invită VP/ÎR să consulte periodic Parlamentul European cu privire la toate aspectele și opțiunile fundamentale referitoare la politica de securitate și apărare comună; consideră, în acest sens, că Parlamentul ar trebui să fie consultat în prealabil cu privire la planificarea strategică a misiunilor PSAC, la modificarea mandatului lor și la posibilitatea de a le sista;

56. sprijină crearea Capacității militare de planificare și conducere (MPCC) pentru misiunile executive, care să desfășoare toate operațiile militare PSAC; solicită intensificarea cooperării între MPCC și Capacitatea civilă de planificare și conducere; atrage atenția asupra problemelor de recrutare și de furnizare a resurselor, care trebuie rezolvate pentru ca MPCC să fie pe deplin eficace; invită SEAE să transforme MPCC dintr-o entitate virtuală, cu posturi afectate mai multor sarcini, într-o entitate militară solidă care poate planifica și conduce întregul spectru de operațiuni militare prevăzut la articolul 43 alineatul (1) din TUE;

57. constată eșecul proiectului grupurilor tactice de luptă ale UE – acestea nu au fost desfășurate niciodată de la crearea lor în 2007 și au fost folosite doar ca mijloace de a transforma forțele armate europene – în special din cauza reticenței statelor membre, a complexității constituirii și finanțării acestora, în contradicție cu obiectivul inițial de asigurare a vitezei de reacție și a eficienței; este de părere că sistemul de grupuri tactice ale UE ar trebui să fie restructurat, să fie dezvoltat în continuare din punct de vedere politic și să i se aloce fonduri suficiente pentru a-l face funcțional, utilizabil, rapid și eficient; solicită reevaluarea și revigorarea proiectului grupurilor tactice pe baza învățămintelor desprinse din trecut;

58. ia act de faptul că clauza de asistență reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE], care a fost invocată o dată, și anume ca răspuns la un atac armat pe teritoriul unui stat membru, demonstrează solidaritatea existentă între statele membre; constată, cu toate acestea, că condițiile de activare a articolului, precum și modalitățile de acordare a asistenței solicitate nu au fost clar definite; cere adoptarea de orientări precise pentru a oferi un cadru bine definit pentru activarea în viitor și o punere în aplicare mai operativă a acestui instrument, mai multe discuții pe tema experienței în invocarea acestei clauze juridice și eforturi comune de clarificare a domeniului său de aplicare;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

59. reamintește că clauza de solidaritate (articolul 222 din TFUE) oferă, de asemenea, Uniunii și statelor membre posibilitatea de a oferi asistență unui stat membru care a suferit un atac terorist sau o catastrofă naturală sau provocată de om; reamintește că Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene din 2013 prevede că „un incident sau un atac cibernetic deosebit de grave ar putea constitui un motiv suficient pentru ca un stat membru să invoce clauza de solidaritate a UE (articolul 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene)”; reamintește că Decizia 2014/415/UE a Consiliului „privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate” prevede că clauza de solidaritate face apel la Uniune să mobilizeze toate instrumentele de care dispune, inclusiv structurile dezvoltate în cadrul PSAC; invită statele membre să ia în considerare activarea clauzei de solidaritate în viitor;

60. este convins că punerea în aplicare a misiunilor și operațiilor PSAC trebuie să fie însoțită de instrumente flexibile pentru a crește capacitatea UE și a statelor sale membre de a se angaja să asigure autonomia strategică europeană pentru stabilitatea continentului european; subliniază, în acest sens, eficacitatea structurilor de comandă modulare, polivalente și cu adevărat operaționale de comandă, cum ar fi Corpul European – Eurocorps; constată că misiunile acestui stat major s-au extins și diversificat: între 2015 și 2018, Corpul European a fost desfășurat de patru ori în cadrul misiunilor de formare ale UE în Mali și în Republica Centrafricană (EUTM Mali și EUTM RCA); invită statele membre și Comisia să urmeze acest exemplu de cooperare flexibilă și operațională care și-a dovedit deja utilitatea și eficacitatea;

61. se așteaptă ca UE să utilizeze în mod eficace toate instrumentele de politică PESC și PSAC existente în domeniile diplomației, cooperării, dezvoltării, ajutorului umanitar, gestionării conflictelor și menținerii păcii; reamintește că instrumentele militare și civile ale PSAC nu pot fi, în niciun caz, singura soluție la problemele de securitate și că ar trebui adoptată întotdeauna o „abordare integrată”; consideră că numai utilizarea tuturor acestor instrumente pe baza acestei „abordări integrate” va oferi flexibilitatea necesară pentru a atinge în mod eficace obiectivele de securitate cele mai ambițioase;

62. reamintește că soluționarea conflictelor are succes mai mare atunci când paritatea de gen și egalitatea sunt respectate în acest proces; solicită o creștere a participării femeilor și a numărului de posturi de conducere deținute de femei în astfel de misiuni, integrarea mai sistematică a perspectivei de gen în misiunile PSAC și o contribuție activă la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea; invită SEAE și statele membre să inițieze acțiuni ambițioase de creștere a reprezentării femeilor în rândul experților internaționali la toate nivelurile misiunilor și operațiilor PSAC, eventual prin intermediul unui plan de acțiune specific, al unor stimulente specifice și al unei planificări a carierei pentru femei sau al unor mecanisme de recrutare care să asigure o mai bună reprezentare;

63. îl invită pe VP/ÎR să consulte periodic Parlamentul în legătură cu chestiunile urgente legate de punerea în aplicare a PSAC; consideră că VP/ÎR sau un funcționar al SEAE cu competențe adecvate care exercită un control direct asupra structurilor de comandă ale PSAC și este implicat în conceperea, punerea în aplicare și evaluarea operațiilor curente civile și militare, ar trebui să informeze prompt Parlamentul cu privire la modificările importante aduse structurii oricărui astfel de operațiuni, în special în ceea ce privește natura lor generală, mandatul, durata sau încetarea anticipată a acestora;

64. subliniază rolul în creștere și indispensabil al femeilor în misiunile de menținere a păcii și în politica de securitate și apărare și invită VP/ÎR să inițieze un dialog cu Parlamentul cu privire la instrumentele care urmează să fie introduse și la măsurile care trebuie luate;

65. subliniază necesitatea dezvoltării caracterului parlamentar și democratic și a dimensiunii PSAC; consideră că o PSAC eficace, pe măsura sfidărilor de securitate ale secolului al XXI-lea, trebuie să fie însoțită de un control parlamentar puternic și de standarde ridicate de transparență, atât la nivel național, cât și la nivelul UE; este de părere că o dimensiune parlamentară mai puternică a PSAC corespunde cererilor cetățenilor UE de securitate, pace și mai multă cooperare în materie de securitate și apărare între statele membre;

Domeniul capacităților și cel industrial

66. subliniază că atingerea autonomiei strategice europene se bazează în mod necesar pe o creștere a capacităților statelor membre și a bugetelor de apărare ale acestora, precum și pe întărirea bazei industriale și tehnologice de apărare europene;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

67. constată că industria apărării și a spațiului cosmic se confruntă cu o concurență mondială fără precedent și cu schimbări tehnologice majore, odată cu apariția unor tehnologii avansate (robotică, inteligență artificială, cibernetică etc.);

68. salută inversarea semnificativă a tendinței existente în bugetele de apărare în favoarea forțelor armate; invită, în acest sens, statele membre să investească finanțarea suplimentară în mod inteligent în programe de cooperare; consideră că aceasta ar trebui sprijinită și încurajată la nivelul UE; încurajează statele membre să își mărească cheltuielile pentru apărare la 2 % din PIB;

69. salută eforturile recente depuse de instituțiile UE și de statele membre care au urmat publicării „Strategiei globale a UE” pentru revigorarea instrumentelor existente ale PSAC și pentru punerea deplină în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Lisabona; subliniază că aceste obiective promițătoare trebuie acum consolidate și urmate de acțiuni concrete, astfel încât acestea să contribuie realmente la securitatea continentului european și a vecinătății sale imediate;

70. ia act cu satisfacție de propunerea Comisiei din 2 mai 2018 de a crea o linie bugetară de 13 miliarde EUR dedicată cooperării în domeniul apărării în următorul cadru financiar multianual (CFM) pentru a sprijini colaborarea în cercetarea în domeniul apărării și în dezvoltarea capacităților; menționează că această propunere, care reflectă un angajament fără precedent al Comisiei, depinde de acordul unanim al statelor membre în următorul CFM și, ulterior, de aprobarea Parlamentului European;

71. salută propunerea Comisiei din iunie 2017 de instituire a Fondului european de apărare (FEA) care urmează să coordoneze, completeze și amplifice investițiile naționale în domeniul apărării, să permită încurajarea cooperării între statele membre în vederea dezvoltării de tehnologii și echipamente de apărare ultramoderne și interoperabile și sprijinirea unei industrii de apărare europene inovatoare și competitive, care să includă IMM-uri; constată că această propunere este prima inițiativă pentru care fondurile comunitare urmează a fi utilizate în vederea sprijinirii directe de proiecte de apărare comune la nivelul UE; recunoaște că aceasta este o realizare majoră în domeniul apărării europene, atât din punct de vedere politic, cât și industrial; observă că FEA ar putea contribui la finanțarea cercetării și dezvoltării pentru proiecte structurale precum viitorul sistem de luptă aerian european, viitoarele tancuri și avioane de transport greu europene sau o apărare antirachetă europeană, precum și proiecte de dimensiuni mici sau medii care propun soluții inovatoare, orientate spre viitor, în materie de apărare; salută programul de lucru pe 2019 pentru acțiuni pregătitoare, care va aloca 25 de milioane EUR cercetării în domeniul supremației în spectrul electromagnetic și al viitoarelor tehnologii disruptive în domeniul apărării, două domenii-cheie pentru menținerea independenței tehnologice a Europei pe termen lung; salută și adoptarea de către Comisie, în martie 2019, a primului Program european de dezvoltare industrială în domeniul apărării (EDIDP), care prevede o cofinanțare de 500 milioane EUR pentru dezvoltarea în comun a capacităților de apărare în perioada 2019-2020 și publicarea a nouă cereri de propuneri pentru 2019, inclusiv programul Eurodrone, care sunt esențiale pentru autonomia strategică a Europei; subliniază că în 2020 vor urma alte 12 cereri de propuneri, care acoperă aspecte prioritare în toate domeniile (aerian, terestru, maritim, cibernetic și spațial); remarcă legătura dintre deciziile de achiziție adoptate în prezent de statele membre și perspectivele de cooperare industrială și tehnologică în cadrul FEA;

72. salută transpunerea în realitate a cooperării structurate permanente (PESCO) ca un pas important către o cooperare mai strânsă între statele membre în domeniul securității și al apărării; subliniază că această dispoziție, introdusă în Tratatul de la Lisabona din 2009 (articolul 46 din TUE), este obligatorie din punct de vedere juridic și include un set de angajamente ambițioase care să permită țărilor europene doritoare să treacă mai repede la proiecte de apărare comune; recunoaște rolul pe care îl poate juca PESCO în structurarea cererii europene; constată că un număr semnificativ de proiecte eligibile pentru EDIDP sunt elaborate în cadrul PESCO și pot beneficia, de asemenea, de rate mai mari de subvenționare; sprijină coerența deplină între proiectele PESCO și FEA;

73. insistă asupra coerenței necesare între PESCO, procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD) lansat în 2017 și FEA în vederea consolidării capacităților de apărare ale statelor membre și a optimizării cheltuielilor lor bugetare în acest domeniu; critică încă o dată faptul că, până în prezent, nu a existat nicio justificare strategică a măsurilor pe bază de considerente de politică de apărare; invită, în acest sens, Consiliul și Comisia să elaboreze, împreună cu Parlamentul European, o carte albă a UE privind securitatea și apărarea ca o formă de acord interinstituțional și ca document strategic privind industria apărării pentru perioada 2021-2027; subliniază că noile proiecte ar trebui să facă parte din planul de dezvoltare a capacităților (CDP), care va permite întărirea colaborării dintre statele membre în cadrul Agenției Europene de Apărare pentru reducerea deficitului de capacități; consideră că procesul CARD ar trebui să contribuie în mod eficace la armonizarea și complementaritatea investițiilor și a capacităților forțelor armate naționale, garantând astfel autonomia strategică și operațională a UE și permițând statelor membre să investească mai eficient în apărare;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

74. salută deplina coordonare dintre Planul de dezvoltare a capacităților instituit de Agenția Europeană de Apărare și planificarea capacității pusă în aplicare, care demonstrează existența unei interoperabilități extinse între armatele statelor membre ale UE care sunt și membre NATO;

75. subliniază importanța mobilității militare; salută propunerea Comisiei de a aloca 6,5 miliarde de euro proiectelor de mobilitate militară în următorul CFM; subliniază importanța realizării de progrese în domeniul mobilității militare, atât pentru UE, cât și pentru NATO; este satisfăcut că acest proiect face parte din PESCO; subliniază că mobilitatea militară se confruntă cu două probleme: raționalizarea procedurilor și extinderea infrastructurii; reamintește că securitatea și apărarea colective ale statelor membre ale UE și capacitatea acestora de a interveni în situații de criză în străinătate depind, în esență, de capacitatea de a deplasa fără piedici și rapid trupe aliate și personal civil de gestionare a crizelor, materiale și echipament pe teritoriul celorlalte state membre și în afara UE; subliniază că mobilitatea militară este un instrument strategic care va permite UE să își urmărească interesele în materie de securitate și apărare în mod eficient și complementar cu alte organizații, cum ar fi NATO;

76. este contrariat de demararea lentă a 34 de proiecte PESCO și de lansarea unui al treilea val de 13 proiecte, în condițiile în care până în prezent nu s-a concretizat niciunul și subliniază că sunt necesare termene-limită concrete pentru execuția proiectelor și o imagine de ansamblu mai clară a implicațiilor pe care produselor lor finale le vor avea; constată că doar patru proiecte își vor atinge capacitatea operațională inițială în 2019; subliniază lipsa de ambiție și amploarea anumitor proiecte, care nu permit eliminarea celor mai evidente lacune în materie de capacități, în special cele din primul val, care sunt în primul rând proiecte în materie de capacități implicând un număr maxim de state membre; solicită VP/ÎR să informeze imediat Parlamentul European ce proiecte PESCO urmează să fie sistate înainte de termen și care sunt justificările pentru sistarea acestora; remarcă faptul că caracterul inclusiv dorit al participării la proiectele PESCO nu ar trebui să pericliteze stabilirea de obiective ambițioase de către statele membre participante; consideră că implicarea țărilor terțe și a entităților din țările terțe în PESCO trebuie să se facă cu respectarea unor condiții riguroase, care să fie clare de la început și să se bazeze pe o reciprocitate stabilită și reală; atrage atenția, în acest sens, asupra drepturilor Parlamentului European care decurg din hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-658/11; invită statele membre să prezinte proiecte cu o dimensiune strategică europeană, întărind astfel baza industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB), pentru a răspunde în mod direct nevoilor operaționale ale forțelor armate europene;

77. invită Consiliul să adopte poziția Parlamentului cu privire la articolul 5 din viitorul regulament privind Fondul european de apărare; subliniază necesitatea finalizării fără întârziere a FEA; reamintește că acest instrument nu a fost încă definitiv aprobat, în aprilie 2019 fiind înregistrat doar acordul parțial și politic; subliniază importanța menținerii poziției Parlamentului European cu privire la cuantumul fondului, deschiderea către țările terțe și instituirea unei politici adecvate privind proprietatea intelectuală în materie de securitate și apărare, pentru a proteja rezultatele cercetării; reamintește faptul că piața europeană a apărării dă dovadă de o deschidere remarcabilă față de furnizorii din țările terțe; reafirmă că FEA nu poate fi, sub nicio formă, confundat cu un instrument protecționist, de orice tip ar fi acesta; invită țările aliate ale Uniunii Europene să aibă în vedere deschiderea reciprocă a piețelor lor de apărare; reamintește, în acest sens, caracterul extrem de sensibil și strategic al cercetării în domeniul apărării, atât pentru competitivitatea industrială, cât și pentru autonomia strategică a UE; solicită să se ia în considerare experiența inițială dobândită din punerea în aplicare a EDIDP, în special în ceea ce privește aplicarea derogărilor pentru entitățile eligibile, a proiectului-pilot și a Acțiunii pregătitoare a Uniunii privind cercetarea în materie de apărare; solicită statelor membre să se implice pe deplin în procesul decizional, întrucât ele sunt clienții finali ai industriilor de apărare, pentru a se garanta că programele corespund nevoilor strategice ale PSAC și ale statelor membre; consideră că succesul Fondului european de apărare va depinde de capacitatea sa de a încorpora caracteristicile specifice ale apărării statelor participante, de a promova material de apărare care poate fi desfășurat și de a garanta resurse bugetare suficiente, asigurându-se, în același timp, că nu există suprapuneri de competențe industriale, că vine în completarea investițiilor naționale în domeniul apărării și că cooperarea nu devine prea complexă și se bazează pe standardizarea și interoperabilitatea echipamentelor militare și armamentelor comune ale UE; consideră că dezvoltarea industriei europene de apărare cu reglementarea accesului entităților controlate de terți la proiecte finanțate de Fond este în deplină concordanță cu obiectivul european de autonomie strategică și nu contravine intereselor în materie de securitate și apărare ale UE și ale statelor sale membre;

78. speră că deciziile privind participarea unor părți terțe la proiectele PESCO nu vor pune în niciun caz sub semnul întrebării condițiile convenite în cadrul negocierilor privind FEA și EDIDP, având în vedere că finanțarea acestor programe evidențiază valoarea adăugată europeană;

79. subliniază dimensiunea strategică pentru Europa a sectorului spațial, consideră că o politică spațială ambițioasă poate contribui efectiv la amplificarea PESCO și accentuează necesitatea de a progresa în dezvoltarea de tehnologii care au atât aplicații civile, cât și militare capabile să asigure autonomia strategică europeană; salută includerea în următorul CFM

Miercuri, 15 ianuarie 2020

a propunerii Comisiei de regulament de instituire a programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru programul spațial, pentru a sprijini poziția de lider a UE în domeniul spațial; își reiterează propunerea de a finanța acest program cu o sumă în valoare de până la 16,9 miliarde EUR; salută progresele realizate în privința serviciilor de sateliți ai UE (Galileo, Copernicus, EGNOS); subliniază că este necesar ca UE să dispună de resurse satelitare adecvate în domeniul imaginilor spațiale, al colectării de informații, al comunicațiilor și al monitorizării spațiului, pentru a se bucura de autonomie decizională și operațională; subliniază importanța accesului autonom la spațiu pentru UE; consideră că serviciile spațiale ar trebui să fie complet operaționalizate, pentru a sprijini misiunile și operațiunile PSAC cu imagini din satelit de înaltă rezoluție; subliniază necesitatea de a finanța, prin FEA, proiecte industriale cu o dimensiune spațială, în care UE poate avea o valoare adăugată reală;

80. subliniază că comunicațiile prin satelit sunt esențiale pentru apărare, securitate, ajutor umanitar, intervenții de urgență și comunicare diplomatică și constituie un element-cheie al misiunilor civile și al operațiilor militare; salută noua inițiativă de comunicare guvernamentală prin satelit (GOVSATCOM), care va contribui în mod semnificativ la întărirea autonomiei strategice a Uniunii, oferind statelor membre acces garantat la telecomunicații securizate prin satelit;

81. solicită o analiză urgentă a posibilităților utilizării civile ale capacităților geospațiale ale Centrului Satelitar al Uniunii Europene; consideră că dincolo de securitate, capabilitățile satelitare ale UE ar trebui mobilizate pentru a sprijini activitățile de monitorizare ale UE și ale statelor membre în domeniul migrației, agriculturii, silviculturii, prospecțiunilor, securității frontierelor, stării aisbergurilor și multe altele;

82. subliniază că infrastructura spațială este vulnerabilă la interferențe și atacuri și la o serie de alte amenințări, inclusiv coliziunile cu deșeuri spațiale sau cu alți sateliți; reafirmă importanța securizării infrastructurilor și mijloacelor de comunicare de importanță vitală, precum și a dezvoltării de tehnologii reziliente; consideră că este necesar să se crească capacitatea de a face față amenințărilor emergente în domeniul spațial și salută propunerea Comisiei din cadrul Programului spațial de consolidare a serviciilor existente de supraveghere și urmărire spațială (SST);

83. subliniază că, în prezent, un număr din ce în ce mai mare de puteri au capacități militare în spațiu; reamintește principiul nemilitarizării spațiului prevăzut de dreptul internațional; constată, cu toate acestea, că anumite puteri au încălcat acest principiu și au prezentat o propunere legislativă de creare a unei forțe armate spațiale complet înarmate, definind spațiul ca teatru de conflict armat; consideră că Uniunea ar trebui să denunțe această tendință de înarmare a spațiului, precum și punerea în aplicare a logicii descurajării spațiale, vizând să afecteze grav activele spațiale ale părții adverse, considerând aceste fenomene drept o caracteristică a unei situații de instabilitate strategică;

84. consideră că viitoarea Direcție Generală pentru industria apărării și a spațiului din cadrul Comisiei ar trebui să analizeze sinergiile dintre programele spațiale europene și Planul de acțiune european în domeniul apărării din noiembrie 2016, pentru a asigura coerența globală în acest domeniu strategic;

85. este convins că Uniunea are un interes vital în crearea unui mediu maritim sigur și deschis, care să permită libera circulație a mărfurilor și a persoanelor; subliniază că libertatea de navigație este esențială și nu poate fi subminată; remarcă faptul că majoritatea activelor strategice, a infrastructurilor și capacităților critice sunt sub controlul statelor membre și că disponibilitatea acestora de a întări cooperarea este crucială pentru securitatea europeană; reafirmă rolul de furnizor global de securitate maritimă al UE și subliniază importanța dezvoltării capabilităților militare și civile relevante; salută în această privință adoptarea în iunie 2018 a Planului de acțiune revizuit privind Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă;

86. consideră că UE și statele sale membre se confruntă cu o amenințare fără precedent sub forma atacurilor și înfrăcțiunilor informatice și a terorismului cibernetice din partea unor actori statali și nestatali; subliniază că incidentele informatice conțin deseori un element transfrontalier și vizează, așadar, mai multe state membre ale UE; consideră că, dată fiind natura atacurilor informatice, această amenințare necesită un răspuns la nivelul UE, inclusiv capacități comune de sprijin analitic; încurajează statele membre să ofere asistență reciprocă în cazul unui atac informatic împotriva unui alt stat membru;

87. consideră că este esențial nu doar ca UE și NATO să continue, ci chiar să intensifice schimbul de informații pentru a permite identificarea formală a originii atacurilor informatice și, prin urmare, pentru a permite aplicarea de sancțiuni restrictive celor care sunt responsabili de ele; consideră că este necesar să se mențină o interacțiune activă între UE și NATO în domeniul securității și apărării informatice, prin participarea la exerciții și formare comună în domeniu;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

88. solicită o sursă stabilă de finanțare pentru Divizia de comunicare strategică a SEAE, cu alocări substanțiale pentru grupul operativ East Stratcom;

89. îndeamnă SEAE și Consiliul să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți securitatea cibernetică, în special în cazul misiunilor PSAC, printre altele prin luarea de măsuri la nivelul UE și al statelor membre pentru a atenua amenințările la adresa PSAC, de exemplu întărind reziliența prin educație, formare și exerciții și prin simplificarea educației și formării în domeniul apărării cibernetice la nivelul UE;

90. salută eforturile de întărire a capacității UE de a face față așa-ziselor amenințări hibride, care sunt combinații de poziții ambigue, presiuni directe și indirecte și asocieri de capacități militare și nemilitare și care sunt doar câteva din elementele gamei de amenințări interne și externe în materie de securitate la adresa UE; ia act de discuțiile privind declanșarea clauzei de asistență reciprocă privind amenințările hibride, pentru permite Uniunii Europene să ofere un răspuns comun eficace;

91. recunoaște importanța tot mai mare a capacităților de culegere de informații cibernetice și automatizate; subliniază că acestea implică amenințări pentru statele membre și instituțiile UE; îndeamnă toate instituțiile UE și statele membre să continue să își îmbunătățească tehnologiile informatice și automatizate; continuă să încurajeze cooperarea în privința acestor progrese tehnologice;

92. recunoaște locul din ce în ce mai mare al inteligenței artificiale în apărarea europeană; remarcă mai ales numeroasele aplicații militare derivate din inteligența artificială care permit gestionarea și stimularea mediului operațional, sprijinirea procesului decizional, detectarea amenințărilor și prelucrarea informațiilor colectate; subliniază că dezvoltarea unei inteligențe artificiale fiabile în domeniul apărării este indispensabilă pentru asigurarea autonomiei strategice europene în din punct de vedere al capabilităților și operațional; invită UE nu doar să mențină, ci chiar să crească nivelul investițiilor sale în acest domeniu, în special în legătură cu tehnologiile disruptive, prin intermediul instrumentelor existente (Fondul european de apărare, Consiliul european pentru inovare, viitorul program Orizont Europa, programul Europa digitală); invită UE să participe activ la reglementarea globală a sistemelor de armament letale autonome;

93. observă că tehnologiile emergente, inclusiv inteligența artificială, care sunt utilizate în sistemele de armament trebuie dezvoltate și puse în aplicare conform principiilor inovației responsabile și principiilor etice, cum ar fi răspunderea și respectarea legislației internaționale; accentuează că, având în vedere conceptul extrem de controversat al sistemelor de arme complet autonome, UE trebuie să exploreze posibilitățile oferite de inteligența artificială și să garanteze, în același timp, respectarea deplină a drepturilor omului și a legislației internaționale;

94. observă că, potrivit Raportului Europol privind situația și tendințele terorismului în UE din 2019, în 2018 s-a observat o creștere generală a propagandei teroriste, a apariției materialelor de instruire și a amenințărilor în domeniul chimic, biologic, radiologic și nuclear (CBRN), iar bariera care împiedica dobândirea de cunoștințe despre armele CBRN a slăbit; subliniază, în acest sens, necesitatea îmbunătățirii securității CBRN în Europa;

95. recunoaște că noile capacități vor deschide noi posibilități unităților aflate în teatrele de operații de a colabora într-un spațiu digital imersiv și de a fi protejate aproape în timp real, în special atunci când tehnologia 5G este combinată cu alte inovații cum ar fi cloud-ul destinat apărării și sistemele de apărare hipersonice;

96. subliniază că, deoarece riscul proliferării și utilizării armelor chimice reprezintă o amenințare gravă la adresa păcii și securității internaționale, UE trebuie să sprijine puternic și consecvent Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC) în îndeplinirea mandatului acesteia, atât politic, cât și financiar, și trebuie să își îmbunătățească reziliența în fața amenințărilor CBRN;

97. constată că cooperarea în domeniul capacității se află încă într-un stadiu incipient, înainte ca Uniunea și statele sale membre să poată beneficia de rezultatele concrete ale unei cooperări susținute și aprofundate; este convins că implementarea operațională a obiectivelor europene este un proiect pe termen lung și se bazează pe voință politică continuă a statelor membre; subliniază nevoia unei cooperări flexibile prin intermediul unor instrumente suplimentare și modulare, care să faciliteze apropierea culturilor strategice și interoperabilitatea dintre partenerii voluntari și care dispun de capacități; încurajează mecanismele de cooperare spontană sau reciprocă, cum ar fi CETA (Comandamentul european de transport aerian), care s-a dovedit deja a fi eficient, și sprijină extinderea sa la alte domenii (elicoptere, sprijin medical);

Miercuri, 15 ianuarie 2020

98. subliniază necesitatea de a aplica o perspectivă de gen în acțiunea PSAC a UE, având în vedere rolul pe care îl joacă femeile în procesele de stabilizare după război, post conflict și de consolidare a păcii; evidențiază necesitatea de a aborda violența de gen ca instrument de război în regiunile de conflict; subliniază că femeile sunt afectate negativ de război în mai mare măsură decât bărbații; invită UE și partenerii internaționali ai acesteia să implice femeile în mod activ în procesele de pace și stabilizare, precum și să abordeze necesitățile specifice ale acestora în materie de securitate;

99. remarcă importanța tot mai mare a securității spațiului și a sateliților; subliniază importanța Centrului Satelitar al Uniunii Europene și solicită agenției să analizeze și să prezinte un raport privind siguranța și/sau vulnerabilitățile sateliților UE și ai statelor membre la deșeurile spațiale, atacuri cibernetice și atacuri directe cu rachete;

Cooperarea în domeniul apărării și parteneriatele PSAC

100. subliniază că obiectivul unei autonomii strategice europene se bazează pe capacitatea europenilor de a acționa pentru a-și apăra interesele, fie independent, fie, de preferință, prin cooperare instituțională (NATO, ONU);

101. consideră că multilateralismul este o valoare esențială pentru securitate și apărare și subliniază că UE va deveni un actor de securitate eficace și credibil doar dacă acțiunile sale se bazează pe o cooperare durabilă și pe parteneriate strategice cu țări și organizații care împărtășesc valorile UE; salută, de asemenea, contribuțiile partenerilor PSAC la misiunile și operațiunile Uniunii;

102. subliniază că parteneriatele și cooperarea cu țările și organizațiile care împărtășesc valorile UE contribuie la o PSAC mai eficientă; salută contribuțiile partenerilor PSAC la misiunile și operațiunile în curs ale UE care contribuie la întărirea păcii, a securității și stabilității regionale;

103. subliniază că UE și Regatul Unit vor împărtăși în continuare același mediu strategic și aceleași amenințări la adresa păcii și securității lor după Brexit și de aceea consideră că este esențial să se păstreze o cooperare puternică, strânsă și privilegiată în materie de apărare și securitate între UE și Regatul Unit după Brexit; subliniază că activitatea desfășurată în cooperare cu Regatul Unit va permite Uniunii să dispună de capacități de cel mai înalt nivel în domeniul capabilităților și în cel operațional; consideră că trebuie exclusă o cooperare în domeniul apărării care exclude sistematic Regatul Unit; propune încheierea unui tratat de apărare și de securitate cu Regatul Unit care să îi permită acestuia să participe, cât mai mult posibil, la instrumentele UE;

104. reamintește rolul fundamental al NATO în apărarea colectivă, așa cum este recunoscut explicit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; este convins că parteneriatul strategic UE-NATO este esențial pentru a face față sfidărilor de securitate cu care se confruntă Europa și vecinătatea sa; consideră că cooperarea între UE și NATO ar trebui să consolideze ambele părți, să țină seama pe deplin de fiecare dintre caracteristicile și rolurile specifice ale celor două instituții și să continue cu respectarea deplină a principiilor incluziunii și reciprocității și autonomiei decizionale a ambelor organizații, în special atunci când sunt în joc interese comune sau ale UE; salută cooperarea UE-NATO în cadrul exercițiului Defender Europe 20 și îl consideră pe acesta o bună ocazie de a testa capacitatea Europei de a răspunde la un act de agresiune, dar și de a trece în revistă evoluțiile și progresele în domeniul mobilității transfrontaliere și militare;

105. remarcă importanța parteneriatului UE-ONU pentru soluționarea conflictelor internaționale și activitățile de consolidare a păcii; invită ambele organizații să își coordoneze și mai mult eforturile în domeniile în care desfășoară misiuni civile și militare importante, pentru a evita duplicarea și a optimiza sinergiile;

106. subliniază importanța cooperării dintre UE și alte instituții internaționale, în special Uniunea Africană și Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE); consideră că UE ar trebui, de asemenea, să intensifice dialogul și cooperarea cu țările terțe care îi împărtășesc valorile și prioritățile strategice, precum și cu organizațiile regionale și subregionale;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

107. sprijină, în paralel cu cooperarea și parteneriatele instituționale, combinarea diferitelor forme flexibile, multivalente, deschise și operaționale, ambițioase și exigente, atât în interiorul, cât și în afara structurilor UE, NATO și ONU, ceea ce ar putea facilita angajamentele comune în cadrul operațiunilor, consolidând astfel obiectivele operaționale ale UE; subliniază, în această privință, că exemplele de cooperare, cum ar fi Inițiativa europeană de intervenție, cooperarea nordică în domeniul apărării (NORDEFCO), Grupul Vișegrad și integrarea crescândă a forțelor armate germane și olandeze se înscriu în această logică a intensificării cooperării militare dintre statele membre;

108. recunoaște că stabilitatea politică și economică, alături de capacitățile și cooperarea militară din Africa subsahariană, sunt esențiale pentru a frâna intensificarea activității jihadiștilor și crizele de migrație și a combate răspândirea și influența extremismului;

109. recunoaște și sprijină Misiunea UE de asistență la frontieră (EUBAM) în Libia, care a oferit asistență în tranziția către democrație, a oferit servicii de formare și consiliere în domeniul securității frontierelor și acționează pentru îmbunătățirea securității la frontierele terestre, maritime și aeriene ale Libiei;

110. solicită UE să își respecte angajamentele asumate în cadrul celui de-al patrulea summit UE-Africa de a sprijini stabilitatea economică și politică și capacitățile Forței africane de intervenție rapidă;

111. încurajează statele membre să continue să coopereze cu Uniunea Africană și să își îndeplinească angajamentele asumate până în prezent;

112. recunoaște valoarea politică, economică, de mediu, de securitate și strategică din ce în ce mai mare a Cercului Polar de nord; îndeamnă statele membre să continue să coopereze cu Consiliul Arcticii în toate chestiunile de interes pentru UE și să elaboreze o strategie amplă pentru această regiune;

Cadrul instituțional

113. consideră că progresele în domeniul apărării europene deschid calea unor schimbări structurale importante; salută anunțul creării unei direcții generale pentru industria apărării și spațiu în cadrul Comisiei, în responsabilitatea comisarului pentru piața internă; salută faptul că această nouă direcție generală va fi responsabilă de sprijinirea, coordonarea și completarea acțiunilor statelor membre în domeniul apărării europene și va contribui astfel la consolidarea autonomiei strategice europene; ia act de definirea celor cinci sarcini principale ale acesteia (punerea în aplicare și controlul FEA, crearea unei piețe europene a echipamentelor de apărare deschise și competitive, punerea în aplicare a planului de acțiune privind mobilitatea militară, consolidarea unei industrii spațiale puternice și inovatoare, punerea în aplicare a viitorului program spațial); invită Comisia să detalieze în mai mare măsură forma noii direcții generale; încurajează Comisia să prezinte un plan care să stabilească cum își va coordona activitatea cu cea a altor structuri din domeniul politicii de apărare având alte responsabilități (Agenția Europeană de Apărare, SEAE etc.), pentru a crește la maximum eficiența utilizării resurselor disponibile și a asigura o cooperare eficace;

114. se angajează să asigure monitorizarea și controlul parlamentar atent al misiunilor, instrumentelor și inițiativelor elaborate în domeniul apărării europene; invită VP/ÎR, Consiliul și structurile europene relevante să informeze periodic Subcomisia pentru securitate și apărare cu privire la îndeplinirea mandatului lor;

115. solicită elaborarea unei strategii europene de apărare, care să fie o completare necesară a Strategiei globale 2016, constituind astfel un cadru de orientare și programare indispensabile pentru punerea în aplicare efectivă a noilor instrumente și resurse;

116. subliniază că, respectând tradițiile neutralității militare din mai multe state membre, este esențial să se asigure susținerea de către cetățenii UE a obiectivelor politicii de apărare a acesteia; subliniază că, potrivit celor mai recente sondaje de opinie, trei sferturi dintre cetățenii UE sunt în favoarea extinderii cooperării între statele membre în domeniul securității și apărării, sprijinind astfel o politică de apărare și de securitate comună a statelor membre, o proporție care s-a menținut la peste 70 % din 2004;

117. solicită adoptarea unor măsuri progresive în direcția unei politici de apărare comune [articolul 42 alineatul (2) din TUE] și, în final, a unei apărări comune, consolidând, în același timp, activitățile de soluționare a conflictelor, inclusiv printr-o creștere a resurselor financiare, administrative și umane dedicate medierii, dialogului, reconcilierii, edificării păcii și reacțiilor imediate la situații de criză;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

118. consideră că o carte albă a UE privind securitatea și apărarea ar fi un instrument strategic esențial pentru întărirea guvernantei politicii de apărare a UE și că, simultan cu conturarea progresivă a Uniunii Europene a Apărării, ar permite o planificare strategică pe termen lung și sincronizarea progresivă a ciclurilor de apărare în toate statele membre; invită Consiliul și pe VP/ÎR să elaboreze un astfel de instrument cu scopul de a-l include, printre altele, în planificarea CFM și cu obiectivul suplimentar de a asigura coerența dintre planul de punere în aplicare a Strategiei globale a UE privind securitatea și apărarea, CARD și PESCO;

119. reamintește existența articolul 44 din TUE, care conține dispoziții suplimentare referitoare la flexibilitate și introduce posibilitatea de a încredința sarcinile de gestionare a crizei unui grup de state membre, care ar îndeplini astfel de sarcini în numele UE și sub controlul politic și îndrumarea strategică a Comitetului politic și de securitate și a SEAE;

120. subliniază că viitoarea Conferință privind viitorul Europei ar trebui să includă reflecții privind viitoarea Uniune Europeană a Apărării și, în special, necesitatea de a crea o forță de intervenție europeană dotată cu capacități de apărare suficiente pentru a se angaja în acțiuni de menținere a păcii și prevenire a conflictelor și a întări securitatea internațională în conformitate cu Carta ONU și cu misiunile prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE;

121. avertizează în legătură cu multitudinea de actori și suprapuneri în domeniul apărării din UE; face apel la părțile interesate să reflecteze asupra modului în care acest mediu poate fi îmbunătățit pentru ca cetățenii să îl înțeleagă mai bine, pentru a deveni mai logic din punct de vedere instituțional, mai coerent și mai eficace în atingerea obiectivelor;

122. solicită să se reflecteze asupra rolului pe care ar trebui să îl joace Agenția Europeană de Apărare în definirea progresivă a unei politici de apărare comune a UE;

o

o o

123. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, comisarului pentru piața internă, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al ONU, Secretarului General al NATO, agențiilor UE în domeniul spațiului, al securității și al apărării, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0010

Poziția Parlamentului European față de conferința privind viitorul Europei**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la poziția Parlamentului European față de Conferința privind viitorul Europei (2019/2990(RSP))**

(2021/C 270/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la îmbunătățirea funcționării Uniunii Europene valorificând potențialul Tratatului de la Lisabona ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene ⁽²⁾, Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la capacitatea bugetară pentru zona euro ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la stadiul dezbaterii privind viitorul Europei ⁽⁴⁾,
 - având în vedere propunerea formulată la 16 iulie 2019 de președinta desemnată a Comisiei, Ursula von der Leyen, în cadrul orientărilor politice pentru următoarea Comisie Europeană (2019-2024) și organizarea unei conferințe privind viitorul Europei (denumită în continuare „conferința”),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019 privind abordarea generală a Conferinței privind viitorul Europei,
 - având în vedere avizul sub formă de scrisoare al Comisiei pentru afaceri constituționale din 9 decembrie 2019 referitor la organizarea conferinței privind viitorul Europei,
 - având în vedere rezultatele reuniunii din 19 decembrie 2019 a grupului de lucru pentru conferința privind viitorul Europei al Conferinței președinților,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la alegerile pentru Parlamentul European din 2019 participarea la vot a crescut, demonstrând că implicarea cetățenilor în procesul de integrare europeană și interesul față de acesta sunt în creștere, precum și că există așteptarea ca Europa să facă față provocărilor actuale și viitoare cu care se confruntă;
- B. întrucât este necesar să se facă față atât provocărilor interne, cât și celor externe cu care se confruntă Europa, precum și noilor provocări societale și transnaționale care nu au fost pe deplin avute în vedere la adoptarea Tratatului de la Lisabona; întrucât numărul crizelor semnificative pe care le-a traversat Uniunea demonstrează că este nevoie de procese de reformă în mai multe domenii de guvernanță;
- C. întrucât principiul integrării europene, de la crearea Comunității Economice Europene în 1957, reconfirmat ulterior de toți șefii de stat și de guvern, precum și de toate parlamentele naționale ale statelor membre, în fiecare serie de integrare și de modificare succesivă a tratatelor, a fost dintotdeauna crearea unei „uniuni tot mai profunde între popoarele Europei”;
- D. întrucât există un consens cu privire la ideea că mandatul unei conferințe privind viitorul Europei ar trebui să fie un proces cu o durată de doi ani, lucrările conferinței trebuind să înceapă, de preferință, cu ocazia Zilei Europei, 9 mai 2020 (cea de a 70-a aniversare a Declarației Schuman), urmărindu-se finalizarea lor până în vara anului 2022;

⁽¹⁾ JO C 252, 18.7.2018, p. 215.

⁽²⁾ JO C 252, 18.7.2018, p. 201.

⁽³⁾ JO C 252, 18.7.2018, p. 235.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0098.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

- E. întrucât acest proces al conferinței ar trebui să constituie o ocazie de a-i implica îndeaproape pe cetățenii UE într-un exercițiu de jos în sus, în care să fie ascultați și opiniile lor să contribuie la dezbaterile privind viitorul Europei;
- F. întrucât Parlamentul European este singura instituție a UE aleasă în mod direct de cetățenii UE și ar trebui să aibă un rol principal în procesul acestei conferințe;

Obiectivele și sfera de cuprindere a conferinței

1. salută propunerea unei conferințe privind viitorul Europei și consideră că, la 10 ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este momentul oportun pentru a oferi din nou cetățenilor europeni ocazia de a purta o dezbatere serioasă cu privire la viitorul Europei, pentru a da formă Uniunii în care dorim să trăim împreună;
2. consideră că această conferință reprezintă un prilej de a identifica reușitele Uniunii și măsurile noi de care are nevoie pentru a se îmbunătăți, pentru a-și mări capacitatea de acțiune și a deveni mai democratică; consideră că scopul conferinței ar trebui să fie de a adopta o abordare de jos în sus și de a interacționa direct cu cetățenii printr-un dialog semnificativ și este de părere că, pe termen lung, ar trebui avut în vedere un mecanism permanent de implicare a cetățenilor în anticiparea viitorului Europei;
3. este de părere că, înainte de lansarea procesului conferinței, ar trebui lansată o fază „de ascultare” care să le dea cetățenilor din întreaga Uniune Europeană posibilitatea de a-și exprima ideile, de a formula sugestii și de a-și prezenta propria perspectivă asupra a ceea ce înseamnă Europa pentru ei; propune ca metodologiile utilizate pentru colectarea și prelucrarea contribuțiilor cetățenilor să fie uniforme și consecvente în toate statele membre și la nivelul UE;
4. consideră că participarea cetățenilor la procesul conferinței ar trebui organizată în așa fel încât să reflecte pe deplin diversitatea societăților noastre; consideră că consultările ar trebui organizate cu ajutorul celor mai eficiente, inovatoare și adecvate platforme, inclusiv al instrumentelor online, și că ar trebui să ajungă la toate regiunile Uniunii, pentru a garanta că orice cetățean își poate exprima opinia la lucrările conferinței; consideră că asigurarea participării tinerilor va fi un element esențial al impactului pe termen lung al Conferinței;
5. subliniază că procesul conferinței ar trebui să fie unul deschis și transparent, care să adopte o abordare incluzivă, participativă și bine echilibrată față de cetățeni și de părțile interesate; subliniază că implicarea cetățenilor, a societății civile organizate și a unei serii de părți interesate de la nivel european, național, regional și local ar trebui să reprezinte elementul-cheie al acestui proces inovator și original;
6. propune ca această conferință să fie un proces coordonat de o serie de organisme cu responsabilități bine definite sau ad-hoc, inclusiv de organisme instituționale, pe lângă implicarea directă a cetățenilor;
7. propune ca plenul conferinței să permită desfășurarea unui forum deschis de discuții între diferiții participanți, care să țină seama de contribuțiile aduse de agorele cetățenilor, fără ca rezultatele să fie prestabilite și fără a limita discuțiile la domenii de politică sau la metode de integrare prestabilite; sugerează că s-ar putea, cel mult, identifica priorități politice prestabilite, dar neexhaustive, cum ar fi:
 - valorile europene, drepturile și libertățile fundamentale;
 - aspectele democratice și instituționale ale UE;
 - provocările de mediu și criza schimbărilor climatice;
 - justiția socială și egalitatea;
 - chestiuni economice și de ocupare a forței de muncă, inclusiv impozitarea;
 - transformarea digitală;
 - securitatea și rolul UE în lume;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

subliniază că aceasta este o serie neexhaustivă de politici care ar putea orienta lucrările conferinței; sugerează să se folosească sondaje Eurobarometru speciale pentru a ajuta la stabilirea ordinii de zi și la desfășurarea dezbaterilor în procesul conferinței;

8. consideră că conferința ar trebui să țină seama de inițiativele folosite în perioada premergătoare alegerilor din 2019; consideră că, în vederea pregătirii cu mult timp înainte a următoarelor alegeri europene din 2024, în procesul conferinței ar trebui să se aibă în vedere să se lucreze la chestiuni precum procedura candidaților cap de listă și listele transnaționale, luând în considerare termenele existente și lucrând cu toate instrumentele interinstituționale, politice și legislative disponibile;

Organizarea, componența și guvernarea procesului conferinței

9. propune ca această conferință să fie alcătuită dintr-o serie de organisme cu responsabilități diverse, cum ar fi: un plen al conferinței, agore ale cetățenilor, agore ale tinerilor, un comitet director și un consiliu executiv de coordonare; solicită ca toate organismele de la toate nivelurile conferinței să fie echilibrate din perspectiva genului;

10. propune ca de-a lungul întregului proces al conferinței să aibă loc mai multe agore tematice ale cetățenilor care să reflecte prioritățile de politică și că acestea ar trebui să fie alcătuite din cel mult 200-300 de cetățeni, cu un număr minim de trei cetățeni pe stat membru, calculat în conformitate cu principiul proporționalității descrescătoare; subliniază că acestea ar trebui să se desfășoare în diferite locuri din Uniune și să fie reprezentative (din punctul de vedere al geografiei, al genului, al vârstei, al mediului socioeconomic și/sau al nivelului de educație);

11. propune, de asemenea, ca selecția cetățenilor participanți din rândul tuturor cetățenilor UE să fie făcută aleatoriu de instituții independente din statele membre, în conformitate cu criteriile sus-menționate, și să se conceapă criterii care să garanteze că politicienii aleși, reprezentanții de rang superior ai guvernelor și reprezentanții de interese profesionale nu pot participa la agorele cetățenilor; cere ca agorele cetățenilor să aibă participanți diferiți în diferitele locuri de desfășurare, în timp ce fiecare agoră tematică a cetățenilor trebuie să aibă aceiași participanți la fiecare reuniune, pentru a asigura coerența și consecvența; insistă ca fiecare agoră tematică a cetățenilor să se reunească de cel puțin două ori, pentru a contribui la plenul conferinței și pentru a primi un feedback general cu privire la deliberări în cadrul unei alte reuniuni sub formă de dialog; subliniază că agorele cetățenilor ar trebui să încerce să ajungă la acorduri prin consens și că, dacă nu este posibil, se poate exprima o opinie minoritară;

12. propune ca, pe lângă agora cetățenilor, să se organizeze cel puțin două agore ale tinerilor: una la începutul conferinței și una spre final, deoarece tinerii merită propriul lor forum, căci generațiile tinere sunt viitorul Europei și ele vor fi cele mai afectate de orice decizie luată în prezent cu privire la direcția viitoare a Uniunii; cere ca vârsta participanților să fie stabilită între 16 și 25 de ani și ca selecția, dimensiunea, statutul și metodele de lucru să se bazeze pe aceleași criterii folosite pentru agora cetățenilor;

13. solicită să se ia măsuri pentru a se asigura că toți cetățenii (inclusiv tinerii) care participă la procesul conferinței primesc asistență constând în rambursarea cheltuielilor de deplasare și de cazare și, dacă este cazul, au dreptul la concedii autorizate de la locul de muncă și la despăgubiri pentru costurile sociale (de exemplu, veniturile pierdute, servicii medicale în regim de spitalizare de zi și amenajări speciale pentru persoanele cu dizabilități);

14. solicită ca din componența plenului conferinței să facă parte:

— Parlamentul European, care îi reprezintă pe cetățenii Uniunii, cu maximum 135 de membri;

— Consiliul, care reprezintă statele membre, cu 27 de membri;

— parlamentele naționale, cu un număr de doi până la patru membri pentru fiecare parlament al unui stat membru;

— Comisia Europeană, reprezentată de cei trei comisari de resort;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

— Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, fiecare cu câte patru membri;

— partenerii sociali de la nivelul UE, cu câte doi membri reprezentând fiecare parte;

15. subliniază că, pentru a garanta bucla de feedback, reprezentanți ai agorelor tematice ale cetățenilor și tineretului vor fi invitați la sesiunea plenară a conferinței pentru a-și prezenta și discuta concluziile, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare în deliberările din plenul conferinței;

16. insistă asupra ideii că Consiliul trebuie să fie reprezentat la nivel de miniștri și că reprezentanții Parlamentului European și ai parlamentelor naționale ar trebui să asigure o reprezentare politică echilibrată, care să reflecte diversitatea fiecăreia dintre aceste instituții; subliniază că părțile instituționale la conferință vor participa ca parteneri egali și că se va asigura o paritate strictă între Parlamentul European, pe de o parte, și Consiliu și parlamentele naționale, pe de altă parte; insistă să se ajungă la un consens cu privire la recomandările plenului conferinței sau, cel puțin, ca aceste recomandări să reprezinte punctul de vedere al majorității reprezentanților fiecăreia dintre cele trei instituții ale UE și ai parlamentelor naționale;

17. propune ca conferința să se reunească în sesiune plenară cel puțin de două ori pe semestru la Parlamentul European; sugerează că, la prima sa reuniune, plenul conferinței să adopte un plan de lucru și că, după fiecare reuniune a plenului conferinței, participanților la conferință și publicului larg, să li se transmită un raport privind sesiunea plenară și conținând concluziile și rapoarte referitoare la grupurile de lucru; este de părere că la reuniunea finală a plenului conferinței ar trebui să se adopte concluziile finale, care să rezume rezultatele întregului proces al conferinței;

18. subliniază că este nevoie să se ofere sprijin prin sesiuni pregătitoare, precum și din partea unor organizații ale societății civile consacrate și cu experiență și a altor experți; recunoaște importanța cunoștințelor de specialitate ale ONG-urilor, universităților, centrelor de cercetare și grupurilor de reflecție din întreaga Europă și le invită să sprijine procesul conferinței la diferite niveluri și să ofere sprijin diferitelor organisme;

19. consideră că conferința ar trebui să caute moduri în care pot fi implicați în discuțiile privind viitorul Europei reprezentanți ai țărilor candidate la UE;

20. este de părere că ar trebui asigurat un patronaj la nivel înalt de către cele trei instituții principale ale UE, și anume de către președinții Parlamentului European, Consiliului European și Comisiei Europene; consideră că acest patronaj la nivel înalt ar trebui să reprezinte o garanție pentru proces și să asigure supravegherea sa, precum și lansarea procesului conferinței;

21. este de părere că, pentru a asigura o orientare eficientă a procesului în ansamblu și pentru toate organele interesate, guvernarea procesului conferinței ar trebui asigurată de un comitet director și un consiliu executiv de coordonare;

22. Propune ca comitetul director să fie alcătuit din:

— reprezentanți ai Parlamentului (toate grupurile politice reprezentate, precum și un reprezentant al Comisiei pentru afaceri constituționale și un reprezentant al Biroului Parlamentului European);

— reprezentanți ai Consiliului (președințiile UE);

— reprezentanți ai Comisiei (cei trei comisari competenți);

cere ca componența comitetului director să asigure echilibrul politic și instituțional și ca toate componentele comitetului director să aibă o pondere egală;

23. este de părere că comitetul director ar trebui să fie responsabil de pregătirea reuniunilor plenului conferinței (redactarea ordinilor de zi, a rapoartelor și a concluziilor sesiunii plenare), precum și de agorele cetățenilor și tinerilor și de supravegherea activităților și organizarea procesului conferinței;

24. propune, de asemenea, ca consiliul executiv de coordonare să fie alcătuit din cele trei instituții principale ale UE, sub conducerea Parlamentului; insistă ca membrii consiliului executiv de coordonare să facă parte din comitetul director; recomandă ca acest consiliu să fie responsabil de gestionarea cotidiană a procesului conferinței, în special de organizarea practică a conferinței, a grupurilor de lucru, a agorelor cetățenilor și de orice altă inițiativă luată de comitetul director;

Miercuri, 15 ianuarie 2020

25. propune ca procesul conferinței să fie sprijinit de un secretariat ai cărui membri ar trebui să provină din cele trei instituții principale ale UE;

Comunicarea referitoare la procesul conferinței și memorandumul politic

26. este de părere că comunicarea cu cetățenii, participarea cetățenilor la procesul conferinței și activitatea și rezultatele conferinței au o importanță fundamentală; subliniază că toate instrumentele de comunicare existente și noi destinate participării digitale și fizice ar trebui să fie coordonate între cele trei instituții, începând cu resursele existente ale Parlamentului și cu birourile de legătură ale Parlamentului European, astfel încât cetățenii să fie la curent cu procesul conferinței de-a lungul întregii conferințe și să poată urmări lucrările după începerea sesiunilor plenare și a agorelor cetățenilor și tinerilor;

27. este de părere că toate reuniunile Conferinței (inclusiv sesiunile plenare și agorele cetățenilor și tinerilor) ar trebui transmise în direct pe internet și deschise publicului; insistă ca toate documentele referitoare la conferință să fie publicate, inclusiv contribuțiile părților interesate, și ca toate lucrările să aibă loc în limbile oficiale ale Uniunii;

28. este de părere că procesul conferinței, conceptul, structura, calendarul și sfera sa de cuprindere ar trebui să fie convenite de Parlament, Comisie și Consiliu într-un memorandum de înțelegere;

Rezultate

29. cere conferinței să formuleze recomandări concrete care vor trebui să fie urmate de instituții și transpuse în măsuri, pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor și ale părților interesate după un proces și o dezbateră de doi ani;

30. solicită ca toți participanții la conferință să se angajeze să asigure o monitorizare adecvată a rezultatelor acesteia, fiecare în funcție de rolul și competențele sale;

31. se angajează să dea curs imediat și efectiv conferinței, prin propuneri legislative, prin inițierea de modificări ale tratatelor sau prin alte mijloace; invită celelalte două instituții să își asume același angajament;

o

o o

32. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Comisiei, Președintelui Consiliului European și Președinției în exercițiu a Consiliului.

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0011

Burundi, în special libertatea de exprimare

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la Burundi, în special la libertatea de exprimare (2020/2502(RSP))

(2021/C 270/07)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Burundi, în special cele din 9 iulie 2015 ⁽¹⁾, 17 decembrie 2015 ⁽²⁾, 19 ianuarie 2017 ⁽³⁾, 6 iulie 2017 ⁽⁴⁾ și 5 iulie 2018 ⁽⁵⁾,
- având în vedere decizia Comisiei din 30 octombrie 2019 privind finanțarea programului anual de acțiune pe 2019 pentru Republica Burundi,
- având în vedere declarația din 29 noiembrie 2019 a Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), în numele UE, privind adeziunea anumitor țări terțe cu privire la măsurile restrictive legate de situația din Burundi,
- având în vedere rapoartele din 23 februarie 2017, 25 ianuarie 2018 și 24 octombrie 2019 ale Secretarului General al ONU privind situația din Burundi,
- având în vedere raportul Comisiei de anchetă referitoare la Burundi a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din septembrie 2019,
- având în vedere scrisoarea semnată de 39 de deputați în Parlamentul European, din 9 decembrie 2019, prin care se solicită eliberarea ziaristilor de la canalul de informații burundez Iwacu,
- având în vedere declarația din 10 decembrie 2019 a VP/ÎR, în numele UE, referitoare la Ziua drepturilor omului,
- având în vedere Rezoluțiile 2248 din 12 noiembrie 2015 și 2303 din 29 iulie 2016 ale Consiliului de Securitate al ONU referitoare la situația din Burundi,
- având în vedere raportul Comisiei de anchetă privind situația din Burundi prezentat Consiliului ONU pentru Drepturile Omului la 15 iunie 2017,
- având în vedere declarația de presă a Consiliului de Securitate al ONU din 13 martie 2017 privind situația din Burundi,
- având în vedere raportul Anchetei independente a ONU referitoare la Burundi (UNIIB), publicat la 20 septembrie 2016,
- având în vedere Acordul de pace și reconciliere pentru Burundi de la Arusha (Acordul de la Arusha), încheiat la 28 august 2000,
- având în vedere declarația referitoare la Burundi a summitului Uniunii Africane din 13 iunie 2015,

⁽¹⁾ JO C 265, 11.8.2017, p. 137.

⁽²⁾ JO C 399, 24.11.2017, p. 190.

⁽³⁾ JO C 242, 10.7.2018, p. 10.

⁽⁴⁾ JO C 334, 19.9.2018, p. 146.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0305.

Joi, 16 ianuarie 2020

- având în vedere Rezoluția 36/19 din 29 septembrie 2017 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU referitoare la reînnoirea mandatului Comisiei de anchetă referitoare la Burundi,
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2015/1755 al Consiliului din 1 octombrie 2015 ⁽⁶⁾, precum și Deciziile (PESC) 2015/1763 din 1 octombrie 2015 ⁽⁷⁾, (PESC) 2016/1745 din 29 septembrie 2016 ⁽⁸⁾ și (PESC) 2019/1788 din 24 octombrie 2019 ⁽⁹⁾ ale Consiliului, privind măsuri restrictive luând în considerare situația din Burundi,
 - având în vedere declarația din 8 mai 2018 a VP/ÎR în numele Uniunii Europene privind situația din Burundi înaintea referendumului constituțional,
 - având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului țărilor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor, care a fost adoptată la 27 iunie 1981 și a intrat în vigoare la 21 octombrie 1986, fiind ratificată de Burundi,
 - având în vedere Decizia (UE) 2016/394 a Consiliului din 14 martie 2016 privind încheierea consultărilor cu Republica Burundi în temeiul articolului 96 din Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere capitolul privind Burundi din raportul Human Rights Watch pe 2019,
 - având în vedere clasamentul mondial al libertății presei pe 2019 realizat de organizația „Reporteri fără frontiere”,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât alegerile prezidențiale din Burundi din 2015 au declanșat tulburări în rândul populației, au fost considerate de Misiunea ONU de observare a alegerilor în Burundi a fi fost marcate de o deteriorare gravă a condițiilor esențiale pentru exercitarea efectivă a dreptului de vot și au fost boicotate de opoziție;
- B. întrucât posturile radio independente rămân închise, zeci de ziaristi se află încă în imposibilitatea de a se întoarce din exilul auto-impus, iar cei care au rămas găsesc că este dificil să-și desfășoare activitatea în mod liber, adesea ca urmare a hărțuirii din partea forțelor de securitate, lucru încurajat de discursul oficial care asociază mass-media nealiniată cu dușmanii țării;
- C. întrucât situația din Burundi este în continuare îngrijorătoare, numeroase încălcări relatate ale libertăților fundamentale civice și politice, în timp ce creșterea prețurilor are un impact negativ asupra drepturilor economice și sociale, cum ar fi dreptul la un nivel de trai adecvat, dreptul la educație, dreptul la hrană adecvată și libertatea de a nu suferi de foame, drepturile femeilor, dreptul la muncă și drepturile sindicale;
- D. întrucât impasul în care s-a ajuns privind găsirea unei soluții politice prin dialogul Inter-Burundi amenință în mod serios organizarea alegerilor programate pentru mai 2020; întrucât aceste alegeri pot întârzi și mai mult alunecarea statului Burundi spre autoritarism în absența unui dialog politic semnificativ; întrucât persistă incertitudini cu privire la participarea tuturor părților interesate la proces, pe fondul restrângerii spațiului politic și a necesității de a crea un mediu favorabil unor alegeri pașnice, transparente și credibile;

⁽⁶⁾ JO L 257, 2.10.2015, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 257, 2.10.2015, p. 37.

⁽⁸⁾ JO L 264, 30.9.2016, p. 29.

⁽⁹⁾ JO L 272, 25.10.2019, p. 147.

⁽¹⁰⁾ JO L 73, 18.3.2016, p. 90.

Joi, 16 ianuarie 2020

- E. întrucât Comisia de anchetă referitoare la Burundi (COIB), mandatată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, în raportul său din 4 septembrie 2019, a subliniat că, cu câteva luni înainte de alegerile prezidențiale și parlamentare din 2020, teama și intimidările au dominat pentru cei care s-au opus partidului de guvernământ CNDD-FDD, iar tensiunile au continuat să crească pe măsură ce se apropie alegerile din mai 2019, autoritățile locale și membrii cunoscutei aripi de tineret a partidului aflat la putere, Imbonerakure, au continuat să comită acte de violență motivate politic și abuzuri grave la adresa drepturilor omului; întrucât, deși COIB a formulat cereri repetate, guvernul din Burundi a refuzat să coopereze cu aceasta;
- F. întrucât Biroul ONU pentru drepturile omului din Burundi, care a colaborat cu guvernul din Burundi în ceea ce privește edificarea păcii, reforma sectorului de securitate și reforma sectorului justiției și a contribuit la întărirea capacității instituționale și a societății civile în chestiunile legate de drepturile omului, a fost închis în martie 2019 la insistențele guvernului din Burundi, care suspendase deja toate formele de cooperare cu oficiul în octombrie 2016;
- G. întrucât Banca Mondială a estimat creșterea economică a statului Burundi la 1,8 % în 2019, comparativ cu 1,7 % în 2018; întrucât bugetul general al statului pentru 2019-2020 prezintă un deficit de 189,3 miliarde FBu (14,26 %), comparativ cu deficitul de 163,5 miliarde FBu pentru aceeași perioadă în 2018-2019; întrucât, potrivit UNHCR, 369 517 refugiați din Burundi se aflau în țările învecinate la 30 septembrie 2019; întrucât un număr total de 78 000 de refugiați s-au întors în Burundi în mod voluntar din septembrie 2017; întrucât 130 562 de burundezi au fost strămutați în interiorul țării până la 28 februarie 2019;
- H. întrucât, potrivit organizației Reporterii fără Frontiere, Burundi se află pe locul 159 din 180 în clasamentul mondial al libertății presei pe 2019; întrucât libertatea de exprimare este esențială pentru a asigura alegeri libere și în cunoștință de cauză; întrucât ziaristica liberă, independentă și imparțială reprezintă o extindere a dreptului fundamental al omului la libertatea de exprimare; întrucât mass-media tradițională controlată de stat, cum ar fi radioul și ziarele, rămâne o sursă dominantă de informații; întrucât întărirea alfabetizării în domeniul mass-mediei și accesul la internet și la rețelele de socializare sunt necesare pentru a permite accesul la informații și a întări stabilitatea și dialogul sociale și politice și, prin urmare, pentru a asigura alegeri libere, în cunoștință de cauză și corecte;
- I. întrucât Burundi este una dintre cele mai sărace țări din lume, 74,7 % din populație trăind în sărăcie, și se află pe locul 185 din 189 în Clasamentul dezvoltării umane; întrucât peste 50 % din populația burundeză suferă de insecuritate alimentară cronică, aproape jumătate din populație are sub 15 ani și, numai în 2019, peste opt milioane de persoane au contractat malarie, 3 000 de persoane murind din cauza bolii; întrucât sărăcia, serviciile sociale necorespunzătoare, rata ridicată a șomajului în rândul tinerilor și lipsa oportunităților continuă să declanșeze acte de violență în țară;
- J. întrucât, la 27 septembrie 2018, Consiliul național de securitate din Burundi a anunțat suspendarea pe trei luni a organizațiilor neguvernamentale internaționale (ONG-uri), afectând astfel în mod grav operațiunile a aproximativ 130 de ONG-uri internaționale, dintre care unele oferă asistență vitală;
- K. întrucât, la 18 iulie 2019, guvernul a adoptat două decrete prin care se instituie o comisie de monitorizare și evaluare interministerială a ONG-urilor internaționale care își desfășoară activitatea în Burundi;
- L. întrucât guvernul a refuzat să recunoască orice încălcare a drepturilor omului de la închiderea Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) din Burundi la 28 februarie 2019 și nu s-a angajat să mențină nicio formă de cooperare cu oficiul; întrucât COIB este în prezent singurul mecanism internațional independent care investighează încălcările drepturilor omului și abuzurile comise în Burundi;
- M. întrucât autoritățile din Burundi au continuat să respingă activitatea COIB în totalitate și în mod sistematic și au refuzat să îi acorde accesul în țară, considerând că aceasta este părtinitoare din punct de vedere politic, dar nu au oferit niciun element de probă în sprijinul acuzațiilor lor;
- N. întrucât, în octombrie 2017, Burundi s-a retras din Statutul de la Roma prin care a fost înființată Curtea Penală Internațională; întrucât, în pofida apelurilor din partea comunității internaționale de a lansa o procedură pentru a adera din nou la Statutul de la Roma, guvernul din Burundi nu a luat nicio măsură;

Joi, 16 ianuarie 2020

- O. întrucât Tanzania și Burundi au semnat, în 2019, un acord în vederea returnării celor 180 000 de refugiați burundezi aflați în Tanzania în țara lor de origine, în mod voluntar sau nu, până la 31 decembrie 2019; întrucât, în august 2019, UNHCR a informat că, în Burundi, condițiile nu sunt favorabile promovării returnărilor, deoarece persoanele returnate s-au numărat printre principalele ținte ale încălcărilor drepturilor omului;
- P. întrucât, la 30 decembrie 2019, procurorul general din Burundi a cerut o sentință de 15 ani pentru patru ziaristi de la grupul de presă Iwacu, Christine Kamikazi, Agnès Ndirubusa, TERENCE MPOZENZI, Egide Harerimana și șoferul acestora, Adolphe Masabarakiza, arestați la 22 octombrie 2019 în localitatea Musigati, provincia Bubanza, în timp ce relatau despre ciocnirile dintre rebeli și forțele guvernamentale în nord-vestul statului Burundi și acuzați de complicitate la subminarea securității interne a statului;
- Q. întrucât reporterul Iwacu Jean Bigiriman lipsește din 22 iulie 2016 și a fost văzut ultima dată în arestul membrilor Serviciului național de informații (SNR) la Muramvya, la 45 km est de capitala Bujumbura; întrucât autoritățile burundeze nu au spus niciodată nimic despre dispariția sa;
- R. întrucât, la 13 octombrie 2015, jurnalistul Christophe Nkezabahizi, soția sa și cei doi copii ai săi au fost asasinați în casa lor din Bujumbura; întrucât autoritățile nu au depus un efort real de a ancheta aceste crime violente și de a-i aduce pe făptași în fața justiției;
- S. întrucât articolul 31 din Constituția Republicii Burundi garantează libertatea de exprimare, inclusiv libertatea presei; întrucât Burundi este, de asemenea, parte la Carta africană a drepturilor omului și ale popoarelor, care garantează fiecărei persoane din Burundi dreptul de a primi și difuza informații; întrucât guvernul din Burundi are responsabilitatea de a promova și de a proteja drepturile libertății de exprimare și de asociere consacrate în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care Burundi este stat parte;
- T. întrucât spațiul pentru societatea civilă și mass-media a devenit mult mai limitat în ultimii ani, iar mulți activiști ai societății civile și jurnaliști independenți au rămas în exil; întrucât mulți dintre cei care au rămas în Burundi se confruntă cu intimidări, detenții sau procese pe baza unor acuzații false;
- U. întrucât guvernul și membrii aripii de tineret a partidului de guvernare, Imbonerakure, au orchestrat o campanie națională de colectare a contribuțiilor „voluntare” din partea populației pentru a contribui la finanțarea alegerilor din 2020; întrucât raportul Human Rights Watch din 6 decembrie 2019 a constatat că, în acest scop, membrii Imbonerakure și funcționari ai administrației publice locale au recurs frecvent la violență și intimidare, au limitat circulația și accesul la serviciile publice pentru cei care nu s-au conformat, recurgând și la bătaie;
- V. întrucât activistul pentru drepturile omului Germain Rukuki, membru al Acțiunii creștine pentru abolirea torturii (ACAT), a fost condamnat la 32 de ani de închisoare în aprilie 2019, fiind acuzat de rebeliune și amenințarea securității statului, de participare la o mișcare de insurecție și de atacuri asupra șefului statului; întrucât, în august 2018, activistul Nestor Nibitanga, observator pentru Asociația pentru protecția drepturilor omului și a persoanelor deținute (APRODH), a fost condamnat la cinci ani pentru amenințarea securității statului;
- W. întrucât posturile BBC și Voice of America (VOA) li s-a interzis să transmită în Burundi începând din mai 2019, când licențele lor au fost suspendate, inițial pentru o perioadă de șase luni, astfel cum a raportat Comitetul pentru protecția jurnaliștilor la momentul respectiv; întrucât, la 29 martie 2019, autoritatea de reglementare din domeniul mass-mediei din Burundi, Consiliul Național pentru Comunicare (CNC), a anunțat că a retras licența de operare a BBC și a reînnoit suspendarea VOA; întrucât CNC a interzis, de asemenea, oricărui jurnalist din Burundi, să „furnizeze informații direct sau indirect care ar putea fi difuzate”, fie de BBC, fie de VOA;
- X. întrucât, la 24 octombrie 2019, Consiliul a prelungit măsurile restrictive ale UE în vigoare împotriva Republicii Burundi până la 24 octombrie 2020;
- Y. întrucât aceste măsuri constau în interdicția de a pătrunde pe teritoriul Uniunii Europene și înghețarea activelor împotriva a patru persoane ale căror activități au fost considerate ca subminând democrația sau ca împiedicând identificarea unei soluții politice la criza din Burundi;

Joi, 16 ianuarie 2020

Z. întrucât eforturile Comunității Africii de Est (CAE) de a găsi o soluție mediată la criza politică declanșată de decizia din 2015 a Președintelui de a candida pentru un al treilea mandat au continuat să stagneze; întrucât președintele Pierre Nkurunziza a reiterat în mai multe rânduri că nu va candida pentru un alt mandat, dar partidul de guvernământ încă nu și-a desemnat candidatul pentru următoarele alegeri prezidențiale,

1. condamnă cu fermitate restricțiile actuale privind libertatea de exprimare în Burundi, inclusiv gama mai largă de limitări ale libertăților publice, precum și încălcările pe scară largă ale drepturilor omului, intimidarea și arestările arbitrare ale jurnaliștilor, precum și interdicțiile de difuzare care au consolidat climatul de teamă pentru mass-media din Burundi, au sporit constrângerile legate de raportare și au împiedicat o raportare mass-media adecvată, în special în perioada premergătoare alegerilor din 2020;

2. rămâne profund îngrijorat de situația drepturilor omului din Burundi, care subminează orice inițiativă de reconciliere, pace și justiție, în special persistența arestărilor arbitrare și a execuțiilor extrajudiciare;

3. condamnă profund deteriorarea continuă a situației drepturilor omului în țară, în special pentru susținătorii reali și suspectați ai opoziției, inclusiv burundezii care se întorc din străinătate; reamintește că Burundi este obligată să respecte clauza privind drepturile omului din Acordul de la Cotonou; îndeamnă autoritățile burundeze să pună capăt imediat acestei tendințe abuzive și să respecte obligațiile țării în materie de drepturile omului, inclusiv cele consacrate în Carta africană a drepturilor omului și ale popoarelor, în PIDCP și în alte mecanisme internaționale pe care guvernul le-a ratificat;

4. reamintește guvernului din Burundi că, pentru organizarea unor alegeri incluzive, credibile, pașnice și transparente, sunt necesare dreptul la libertatea de exprimare, accesul la informații, libertatea presei, libertatea mass-mediei și existența unui spațiu liber în care apărătorii drepturilor omului să se poată exprima fără teamă de represalii sau intimidări; îndeamnă, prin urmare, autoritățile burundeze să elimine măsurile care limitează sau împiedică activitatea societății civile și care limitează accesul la mass-media modernă și tradițională independentă și libertatea acesteia;

5. solicită autorităților burundeze să renunțe la acuzațiile împotriva jurnaliștilor Iwacu recent deținuți și a tuturor celorlalte persoane arestate pentru exercitarea drepturilor lor fundamentale și să le elibereze imediat și necondiționat;

6. subliniază rolul esențial al societății civile și al jurnaliștilor într-o societate democratică, în special în contextul alegerilor care se apropie, și solicită autorităților burundeze să pună capăt intimidării, hărțuirii și arestării arbitrare a jurnaliștilor, a activiștilor pentru drepturile omului și a membrilor opoziției; solicită, de asemenea, autorităților să permită activiștilor pentru drepturile omului și jurnaliștilor să își îndeplinească neîngrădit îndatoririle legitime de investigare și de raportare a încălcărilor drepturilor omului;

7. ia act cu mare îngrijorare de numărul tot mai mare de persoane strămutate în interiorul țării în Burundi și în țările învecinate; solicită UE să intensifice finanțarea și alte eforturi umanitare pentru burundezii care sunt strămutați în interiorul țării sau care sunt refugiați;

8. solicită autorităților burundeze să pună capăt extorcării cetățenilor și să se asigure că nicio persoană nu este împiedicată să acceseze bunuri și servicii publice, cum ar fi asistența medicală, alimente, apă și educație, și să permită actorilor umanitari să funcționeze în mod independent și să ofere asistență pe baza datoriei de a răspunde celor mai urgente nevoi;

9. subliniază că sunt necesare îmbunătățiri considerabile ale situației politice și ale drepturilor omului, în special în ceea ce privește libertățile fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea presei și libertatea de asociere și de întrunire, iar progresele în materie de reconciliere sunt necesare pentru a permite organizarea unor alegeri credibile; invită guvernul din Burundi să se asigure că încălcările acestor drepturi sunt anchetate în mod imparțial și că făptașii sunt urmăriți în cadrul unor procese care respectă standardele internaționale;

10. îndeamnă autoritățile să desfășoare anchete amănunțite și transparente pentru a aduce în fața justiției, în cadrul unor procese echitabile și credibile, toți presupușii autori ai crimelor, disparițiilor, extorcării, bătăilor, arestărilor arbitrare, amenințărilor, hărțuirii sau altor tipuri de abuzuri; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la impunitatea continuă a autorilor încălcărilor drepturilor omului comise de Imbonerakure; îndeamnă autoritățile burundeze să lanseze o anchetă independentă privind dispariția jurnaliștilor Jean Bigirimana, dispărut din 22 iulie 2016, și Christophe Nkezabahzi, asasinat împreună cu soția sa și cu cei doi copii ai săi la 13 octombrie 2015;

Joi, 16 ianuarie 2020

11. recunoaște rolul esențial al regiunii, și anume CAE și Uniunea Africană (UA), în furnizarea unei soluții durabile la criza politică din Burundi și subliniază necesitatea unei abordări mai active și a eforturilor sporite de a pune capăt crizei și de a proteja populația burundeză, astfel încât să se evite o escaladare ulterioară la nivel regional; invită UA să își desfășoare de urgență observatorii în domeniul drepturilor omului în Burundi și să se asigure că aceștia au acces neîngrădit în întreaga țară pentru a-și îndeplini mandatul;
12. își exprimă regretul cu privire la impasul în care se află punerea în aplicare a Acordului de la Arusha și îndeamnă părțile să depună eforturi în vederea reconcilierii; își exprimă angajamentul față de dialogul intern în Burundi; invită VP/ÎR să sprijine CAE în facilitarea dialogului intern în Burundi; îndeamnă toți participanții la dialogul intern în Burundi să colaboreze în mod constructiv și să permită participarea neobstrucționată a opoziției, a apărătorilor drepturilor omului și a organizațiilor societății civile;
13. îndeamnă Burundi să revină asupra ordinilor de zi ale reuniunilor comunității regionale și internaționale, pentru a conveni asupra unui compromis pentru punerea în aplicare a deciziilor existente la nivelul ONU și al UA, și anume: punerea în aplicare a Rezoluției 2303, semnarea memorandumului de înțelegere cu observatorii Uniunii Africane, reluarea cooperării cu Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului;
14. regretă faptul că Burundi a continuat să refuze cooperarea cu Comisia de anchetă a ONU și să aprobe reluarea activităților biroului local al Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului;
15. invită ONU să continue investigațiile imparțiale cu privire la toate presupusele încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului umanitar, inclusiv ale celor comise de agenții de stat și de liga pentru tineri Imbonerakure, și să-i urmărească în justiție în mod corespunzător pe cei responsabili; subliniază că infractorii și criminalii trebuie să fie aduși în fața justiției, indiferent de grupul de care aparțin și că trebuie să li se acorde despăgubiri adecvate victimelor și supraviețuitorilor încălcărilor grave ale drepturilor omului în Burundi;
16. îndeamnă statele membre ale UE să ofere sprijin financiar flexibil și direct societății civile și organizațiilor mass-media, inclusiv organizațiilor de femei care lucrează încă în acest domeniu, dar și celor aflați în exil, în special celor care lucrează pentru promovarea și protejarea drepturilor politice, civile, economice, sociale și de comunicare în masă;
17. invită UE și diplomații statelor membre ale UE din Burundi să asigure punerea în aplicare pe deplin a orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, inclusiv, în special, prin participarea la audierile în instanță ale tuturor jurnaliștilor, prizonierilor politici și apărătorilor drepturilor omului din Burundi, în special ale jurnaliștilor Iwacu, precum și prin vizitarea apărătorilor drepturilor omului, activiștilor și jurnaliștilor aflați în închisori;
18. solicită extinderea sancțiunilor specifice ale UE și îndeamnă Consiliul de Securitate al ONU să impună sancțiuni specifice proprii, inclusiv interdicții de călătorie și înghețări de active, împotriva persoanelor responsabile de încălcările grave continue ale drepturilor omului în Burundi; invită VP/ÎR să elaboreze de urgență o listă extinsă cu numele celor responsabili de planificarea, organizarea și executarea încălcărilor drepturilor omului, în vederea adăugării acestora pe lista funcționarilor burundezi care fac deja obiectul unei sancțiuni a UE;
19. regretă profund că Burundi nu a luat nicio măsură pentru a adera din nou la Statutul de la Roma; îndeamnă guvernul din Burundi să înceapă imediat o astfel de procedură; solicită UE să sprijine toate eforturile depuse de Curtea Penală Internațională pentru a ancheta infracțiunile comise în Burundi și pentru a aduce făptașii în fața justiției;
20. își exprimă regretul cu privire la subfinanțarea persistentă a crizei refugiaților din Burundi, care are un impact grav asupra siguranței și bunăstării refugiaților; invită comunitatea internațională și agențiile umanitare să își sporească asistența acordată tuturor celor care sunt în prezent refugiați sau strămutați din cauza conflictului; îndeamnă UE și statele sale membre, în conformitate cu recomandările Comisiei de anchetă a ONU privind Burundi, să acorde statutul de refugiat solicitanților de azil din Burundi și să urmărească îndeaproape situația din Burundi în ceea ce privește alegerile din 2020;

Joi, 16 ianuarie 2020

21. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la relatările privind presiunile sporite exercitate asupra refugiaților din Burundi de a se întoarce acasă înainte de alegerile din 2020; invită guvernele din regiune să se asigure că întoarcerea refugiaților este voluntară, se bazează pe decizii în cunoștință de cauză și se realizează în condiții de siguranță și demnitate; reamintește că UNHCR consideră că nu au fost îndeplinite condițiile pentru returnări sigure, demne și voluntare;
 22. invită guvernul din Burundi să permită oponenților politici aflați în exil să se întoarcă și să militeze în mod liber, fără intimidări, arestări sau violențe, precum și să permită observatorilor externi să observe pregătirile pentru alegeri, precum și procedurile de votare și de numărare a voturilor;
 23. reiterează faptul că un dialog politic incluziv, în cadrul medierii internaționale și în conformitate cu Acordul de la Arusha și cu Constituția Republicii Burundi, rămâne singurul mod de a asigura o pace durabilă în Burundi; invită, prin urmare, CAE, în calitate de coordonator principal al dialogului intern din Burundi, să ia măsuri adecvate pentru a implica guvernul burundez în mod ferm și fără întârziere într-un dialog incluziv pentru o soluționare pașnică și durabilă a crizei actuale;
 24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, președintelui Republicii Burundi, purtătorului de cuvânt al parlamentului burundez, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Uniunii Africane și instituțiilor sale.
-

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0012

Nigeria, în special recente atacuri teroriste**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la Nigeria, în special la recente atacuri teroriste (2020/2503(RSP))**

(2021/C 270/08)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Nigeria, cea mai recentă fiind cea din 18 ianuarie 2018 ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația din 24 decembrie 2019 atribuită purtătorului de cuvânt al Secretarului General al ONU privind Nigeria,
- având în vedere raportul din 25 noiembrie 2019 al trimisului special pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara Uniunii Europene,
- având în vedere declarația din 2 septembrie 2019 de la finalul vizitei în Nigeria a raportoarei speciale a ONU pentru execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare cu privire la vizita sa în Nigeria,
- având în vedere declarația de presă a Consiliului de Securitate al ONU privind actele de terorism din nord-estul Nigeriei din 31 iulie 2019,
- având în vedere declarația din 29 iulie 2018 a purtătorului de cuvânt al VP/ÎR privind atacurile teroriste comise de Boko Haram în Borno, în nord-estul Nigeriei,
- având în vedere capitolul privind Nigeria din raportul Human Rights Watch pe 2019,
- având în vedere observațiile finale din 29 august 2019 ale Comitetului pentru Drepturile Omului cu privire la Nigeria, în lipsa celui de-al doilea său raport periodic,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și discriminare pe bază de religie și credință,
- având în vedere Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere din 2013,
- având în vedere decernarea în 2005 a Premiului Saharov pentru libertatea de gândire al Parlamentului European apărătoarei drepturilor omului Hauwa Ibrahim,
- având în vedere indicele global al terorismului pe 2019,
- având în vedere scrisoarea referitoare la restricțiile care afectează acțiunile umanitare în nord-estul Nigeriei adresată VP/ÎR și comisarului pentru ajutor umanitar și gestionarea crizelor de către președintele Comisiei pentru dezvoltare,
- având în vedere Constituția Republicii Federale Nigeria, în special prevederile acesteia din capitolul IV privind protecția libertății religioase și dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 privind drepturile copilului, ratificată de Nigeria în aprilie 1991,

⁽¹⁾ JO C 458, 19.12.2018, p. 43.

Joi, 16 ianuarie 2020

- având în vedere Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 1979,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât situația de securitate din Nigeria s-a deteriorat semnificativ în ultimii ani, ceea ce reprezintă o amenințare gravă la adresa securității regionale și internaționale; întrucât încălcările drepturilor omului și crimele în masă sunt larg răspândite, în special în regiunea de nord-est a țării; întrucât din 2009 în Nigeria au fost ucise peste 36 000 de persoane de către mișcarea insurgentă Boko Haram;
- B. întrucât țara se află în cel de-al zecelea an de conflict armat regionalizat; întrucât extremismul violent și activitățile teroriste, în special, sunt în creștere, iar grupările jihadiste precum Boko Haram și Statul Islamic din provincia Africa de Vest (ISWAP) au o putere și o influență crescândă; întrucât din 2009 Boko Haram a atacat cu regularitate tot mai mare poliția și armata nigeriană, politicienii, școlile, clădirile religioase, instituțiile publice și civili; întrucât cea mai mare parte a victimelor sunt musulmani;
- C. întrucât Nigeria se află pe locul al treilea din 163 de țări în indicele global al terorismului după Irak și Afganistan, clasându-se pe locul al treilea pe lista țărilor celor mai afectate de terorism;
- D. întrucât situația de securitate s-a înrăutățit ca urmare a escaladării violenței religioase și etnice în anumite părți ale țării, inclusiv ca urmare a conflictului pentru resurse funciare și apă care se desfășoară în zona agricolă centrală între agricultori și păstorii nomazi;
- E. întrucât se crede că ISWAP deține în prezent în captivitate zeci de persoane, inclusiv lideri creștini, membri ai forțelor de securitate și lucrători umanitari;
- F. întrucât populația Nigeriei, cea mai mare din Africa, este compusă în mod aproape egal din musulmani și creștini; întrucât în această țară se află cea mai mare comunitate creștină din regiune, aproape 30 de milioane de creștini locuind în nordul Nigeriei; întrucât rivalitatea istorică dintre nordul predominant musulman și sudul creștin s-a intensificat dramatic odată cu răspândirea Islamului radical;
- G. întrucât ISWAP a revendicat execuția a 11 persoane într-un material video făcut public la 26 decembrie 2019; întrucât grupul a declarat că toți cei uciși erau creștini și că atacul era o formă de represalii pentru moartea liderului SI Abu Bakr al-Baghdadi în Siria;
- H. întrucât aceste asasinat fac parte dintr-o serie mai lungă de acte teroriste, printre care atacul din 24 decembrie 2019 asupra unui sat creștin situat în apropiere de Chibok, care s-a soldat cu moartea a șapte săteni și cu răpirea unei adolescente, uciderea a trei civili lângă Biu la 23 decembrie 2019 și uciderea a șapte civili în Nganzai la 22 decembrie 2019;
- I. întrucât, potrivit Humanitarian Aid Relief Trust, peste 6 000 de creștini au fost uciși din 2015 de grupurile jihadiste sau au murit ca urmare a politicii „pământ sau sânge” a militanților fulani; întrucât în statele în care se practică șaria creștinii se confruntă cu o discriminare sistematică și sunt adesea considerați cetățeni de categoria a doua;
- J. întrucât, deși președintele Muhammadu Buhari a condamnat asasinatele și a îndemnat populația să nu se lase divizată pe criterii religioase, aceste atacuri au fost comise într-un climat de totală impunitate, autorii fiind rareori trași la răspundere; întrucât un raport al Amnesty International a demonstrat că forțele de securitate nigeriene au avut o atitudine de neglijență voită în cazurile atacurilor mortale comise asupra comunităților de fermieri;
- K. întrucât Human Rights Watch a informat că armata nigeriană a reținut peste 3 600 de copii, din care jumătate fete, suspecți de implicare în activitatea grupurilor armate islamiste și nestatale, adesea pe baza unor dovezi insuficiente sau chiar în lipsa acestora; întrucât mulți dintre cei reținuți au suferit abuzuri, inclusiv acte de violență sexuală, și au murit în detenție din cauza bolilor, a foamei, a deshidratării sau a rănilor provocate de arme de foc; întrucât armata a refuzat sistematic accesul la centrele de detenție pentru a verifica condițiile în care sunt ținuți copiii;

Joi, 16 ianuarie 2020

- L. întrucât situația fetelor și a femeilor din Nigeria este deosebit de problematică din cauza practicilor discriminatorii generalizate, a accesului limitat la serviciile de sănătate și educație, a mutilării genitale generalizate a femeilor și a căsătoriilor timpurii;
- M. întrucât Curtea Penală Internațională (CPI) a declarat că există motive întemeiate să se considere că în Nigeria au fost comise crime împotriva umanității, în sensul articolului 7 din Statutul de la Roma, de către gruparea Boko Haram și de către forțele de securitate nigeriene, inclusiv ucideri și persecuții; întrucât în raportul său din 2019 privind examinările preliminare, CPI concluzionează că, în pofida unor măsuri luate de autoritățile nigeriene în vederea stabilirii responsabilității penale a presupușilor autori, activitățile de cercetare și urmărire penală desfășurate până în prezent atât în ceea ce-i privește pe membrii Boko Haram, cât și forțele de securitate nigeriene par să fie limitate ca amploare și profunzime;
- N. întrucât, începând cu 2015, guvernul a fost criticat că gestionează defectuos insurgența islamică din țară; întrucât armata și poliția din Nigeria se confruntă cu o mulțime de amenințări în materie de securitate și par a fi suprasolicitate și incapabile să facă față unor crize de securitate simultane;
- O. întrucât de la crearea sa în 2015, Forța de intervenție multinațională comună a eliminat grupuri teroriste din numeroase zone pe care acestea le controlau, însă regiunea rămâne extrem de instabilă; întrucât recenta retragere a 1 200 de soldați ciadieni, care a coincis cu intensificarea violențelor în regiunea de nord-est, a provocat îngrijorare în rândul populației; întrucât în urma acestei retrageri sute de civili nigerieni instalați în apropiere au fugit din zonă, temându-se de noi atacuri ale jihadiștilor;
- P. întrucât UE, Republica Federală Germania și Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest (ECOWAS) au lansat în octombrie 2019 un proiect privind arhitectura și operațiunile pentru pace și securitate (EPSAO); întrucât obiectivul proiectului este de a consolida mecanismele și capacitatea ECOWAS de gestionare a conflictelor și de susținere a unui mediu post-conflict în Africa de Vest;
- Q. întrucât situația din Nigeria a generat o criză umanitară fără precedent și a dus la strămutarea a peste 2 milioane de persoane în nord-estul țării, potrivit Oficiului pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare al ONU (OCHA); întrucât, potrivit Human Rights Watch, majoritatea persoanelor strămutate în interiorul țării nu pot să își exercite dreptul fundamental la hrană, locuințe, educație, sănătate, protecție împotriva vătămării și nici dreptul la libera circulație; întrucât UE a alocat 28,3 milioane EUR pentru a sprijini asistența umanitară în țară; întrucât nevoile de ajutor umanitar sunt departe de a fi satisfăcute de fondurile actuale;
- R. întrucât, potrivit secțiunii privind Nigeria din raportul mondial al Human Rights Watch pe 2019, peste 35 000 de persoane strămutate în interiorul țării au revenit în comunitățile din nord-est în 2018, în ciuda problemelor de securitate și a lipsei condițiilor strict necesare, inclusiv a alimentelor și adăpostului;
- S. întrucât aproape jumătate din populația Nigeriei trăiește în sărăcie extremă; întrucât se estimează că peste 7 milioane de nigerieni au nevoie urgentă de asistență medicală vitală;
- T. întrucât mii de nigerieni își riscă viața pe rutele de migrație către UE în speranța unor condiții de viață mai bune din punct de vedere economic, social și al securității;
- U. întrucât spațiul de activitate umanitară din țară s-a micșorat, mai mulți lucrători umanitari fiind răpiți și uciși; întrucât opt lucrători umanitari au fost uciși în 2019, reprezentând o parte din totalul de 26 de lucrători umanitari care și-au pierdut viața în conflict din 2011; întrucât riscurile de securitate constituie adesea un obstacol în calea furnizării ajutorului și au cauzat plecarea a numeroase organizații umanitare;
- V. întrucât, în plus, guvernul a suspendat o serie de agenții de ajutor internațional și de organizații de caritate, motivând că acestea acționează ca spălători de bani pentru grupuri islamiste; întrucât în septembrie 2019 forțele armate nigeriene au cerut, fără preaviz, închiderea organizațiilor Action Against Hunger și Mercy Corps, lăsând 400 000 de persoane fără acces la ajutoare;
- W. întrucât, în temeiul articolului 8 din Acordul de la Cotonou, UE poartă un dialog politic regulat cu Nigeria pe tema drepturilor omului și a principiilor democratice, inclusiv pe teme precum discriminarea etnică, religioasă și rasială,

Joi, 16 ianuarie 2020

1. deplânge atacurile teroriste care au avut loc în țară; își reiterează îngrijorarea cu privire la criza prelungită din Nigeria și la situația instabilă de securitate din nord-est și condamnă cu fermitate încălcările repetate ale drepturilor omului, ale dreptului internațional și umanitar, indiferent dacă acestea sunt bazate pe religie sau etnie;
2. condamnă în special recenta intensificare a violenței împotriva comunităților etnice și religioase, inclusiv vizarea instituțiilor religioase și a credincioșilor;
3. transmite condoleanțe familiilor victimelor și își exprimă solidaritatea cu poporul nigerian, care suferă de peste un deceniu efectele terorismului în regiune;
4. îndeamnă autoritățile nigeriene să garanteze respectarea drepturilor omului în țară și să protejeze populația civilă împotriva terorismului și a violenței; insistă ca aceste eforturi să se desfășoare în deplină conformitate cu respectarea drepturilor omului și a statului de drept, în acord cu obligațiile internaționale ale țării;
5. consideră orice formă de exterminare a oamenilor sau de purificare etnică drept o crimă împotriva umanității; solicită insistent guvernului nigerian să abordeze cauzele care stau la baza violențelor, garantând drepturi egale pentru toți cetățenii și adoptând legi anti-discriminare; insistă, în acest sens, asupra necesității de a promova în continuare dialogul interreligios și coexistența pașnică a cetățenilor, indiferent de religia lor, cooperând cu toate părțile interesate relevante, inclusiv cu Consiliul interreligios nigerian;
6. reamintește că femeile și copiii sunt cei mai vulnerabili în fața conflictelor, a terorismului și a violenței din țară; regretă că copiii sunt tot mai des recrutați de grupurile teroriste și sunt folosiți ca soldați-copii sau ca atentatori sinucigași cu bombe;
7. este profund îngrijorat de rapoartele referitoare la relele tratamente aplicate copiilor reținuți în unități militare; invită autoritățile nigeriene să permită accesul ONU la centrele sale militare de detenție, să semneze un protocol formal de predare pentru a se asigura că copiii aflați în detenția armatei sunt transferați rapid către autorități corespunzătoare de protecție a copilului și să pună capăt detenției militare a copiilor; insistă că răspunsul în materie de combatere a terorismului, precum și cadrul judiciar și de aplicare a legii ar trebui să fie adaptat pentru a proteja drepturile celor mai vulnerabile populații, inclusiv ale copiilor;
8. reamintește autorităților nigeriene obligația de a proteja drepturile copiilor și de a asigura protecție și a acorda asistență celor afectați de terorism sau de conflict, inclusiv prin asigurarea accesului acestora la educație; reamintește, de asemenea, că oportunitățile economice și educaționale sunt instrumente puternice de combatere a radicalizării și îndeamnă partenerii internaționali să sprijine o ofertă educațională de calitate, accesibilă ca parte a unei strategii de combatere a terorismului în regiune;
9. este profund îngrijorat de faptul că femeile afgane continuă să fie victime ale discriminărilor, violenței, abuzurilor sexuale și violurilor; îndeamnă Nigeria să pună pe deplin în aplicare CEDAW; solicită un sprijin mai mare pentru victimele violenței sexuale și de gen larg răspândite, inclusiv sprijin psihologic;
10. subliniază că lupta împotriva impunității este fundamentală pentru stabilitatea țării și pentru construirea unei păci durabile; invită, prin urmare, autoritățile nigeriene să efectueze imediat anchete amănunțite și transparente pentru a-i aduce pe făptași în fața justiției și a-i trage la răspundere; solicită măsuri pentru a îmbunătăți capacitatea și independența sistemului judiciar din Nigeria, cu scopul de a se promova o utilizare eficace a justiției penale pentru combaterea violenței, terorismului și corupției;
11. deplânge faptul că progresele au stagnat în lupta împotriva Boko Haram, ISWAP, precum și numărul mai mare și gravitatea atacurilor sinucigașe și atacurile directe împotriva pozițiilor militare; reamintește că președintele Nigeriei, Buhari, a fost reales în 2019 cu promisiunea de a învinge extremismul violent promovat de Boko Haram și de alte grupuri teroriste și îl îndeamnă pe președinte să pună în aplicare promisiunile de campanie;

Joi, 16 ianuarie 2020

12. sprijină obiectivele proiectului Operațiunilor privind arhitectura de pace și securitate desfășurat de UE și CEDEAO; încurajează sprijinirea fermă a statelor membre pentru a contribui la consolidarea capacităților și la soluționarea conflictelor în Africa de Vest;
 13. își reafirmă sprijinul față de Forța regională de intervenție multinațională comună și salută eforturile sale de combatere eficientă a terorismului și de restabilire a stabilității în regiunea Lacului Ciad; reamintește că terorismul nu cunoaște granițe și invită țările din regiune să își coordoneze în continuare eforturile pentru a asigura securitatea întregii regiuni;
 14. încurajează continuarea reformei sectorului securității în Nigeria pentru a consolida capacitatea actorilor naționali și regionali de a combate terorismul; invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să continue asistența tehnică acordată de UE în acest domeniu;
 15. avertizează împotriva instrumentalizării conflictului între fermieri și păstorii nomazi ca mijloc de răspândire a urii bazate pe religie; îndeamnă guvernul nigerian să pună în aplicare Planul național de transformare a șeptelului care urmărește să protejeze atât interesele fermierilor, cât și pe cele ale păstorilor; consideră că sunt necesare măsuri suplimentare, cum ar fi consolidarea mecanismelor de mediere a conflictelor, de soluționare, de reconciliere și de consolidare a păcii;
 16. subliniază interdependența dezvoltării, democrației, a drepturilor omului, a bunei guvernări și a securității în țară; consideră că numai acțiunea militară nu este suficientă pentru a combate în mod eficient terorismul; solicită guvernului nigerian să elaboreze o strategie cuprinzătoare care să abordeze cauzele profunde ale terorismului, concentrându-se asupra unei abordări preventive care să vizeze eliminarea atractivității ideologiei teroriste, limitarea oportunităților de recrutare și radicalizare și eliminarea finanțării sale, precum și prin sprijinirea și finanțarea unor programe axate pe comunitate ale organizațiilor societății civile;
 17. invită UE, Uniunea Africană și comunitatea internațională să își intensifice eforturile de sprijinire a luptei împotriva terorismului în Nigeria și să continue acordarea de asistență politică și de securitate atât în țară, cât și în întreaga regiune;
 18. este profund îngrijorat de impactul situației în materie de securitate din țară asupra eficacității ajutorului umanitar și a ajutorului pentru dezvoltare; solicită UE să depună în continuare eforturi umanitare și de dezvoltare nu numai în Nigeria, ci și întreaga regiune; salută suma suplimentară de 50 de milioane EUR promisă de UE în 2019 pentru a sprijini redresarea și reziliența în Nigeria;
 19. recunoaște presiunile asupra Nigeriei și a țărilor învecinate exercitate de strămutarea regională; solicită mai mult sprijin și o coordonare mai bună a donatorilor pentru populația strămutată în Nigeria, inclusiv resurse financiare suplimentare din partea comunității internaționale; reamintește că fondurile pentru dezvoltare nu ar trebui să fie deturnate de la obiectivul lor inițial de eradicare a sărăciei în toate formele sale;
 20. condamnă toate atacurile asupra personalului sau a facilităților umanitare și face apel la măsuri de asigurare a siguranței lucrătorilor umanitari și a unui mediu sigur pentru ca organizațiile umanitare să își poată desfășura activitatea esențială;
 21. este extrem de preocupat de intensificarea rapidă a schimbărilor climatice și de impactul lor asupra vieților și mijloacelor de subsistență, în special în Centura de Mijloc; reiterează că trebuie găsite soluții pe termen lung pentru protejarea resurselor naturale și pentru asigurarea accesului la acestea; reamintește că abordarea urgenței climatice este o componentă vitală pentru a asigura stabilitatea economică și pacea în regiune;
 22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, președintelui și parlamentului Nigeriei, Uniunii Africane, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Parlamentului Panafrican.
-

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0013

Situația din Venezuela după alegerea ilegală a noului președinte și a noului birou al Adunării Naționale (lovitură de stat parlamentară)

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la situația din Venezuela după alegerea ilegală a noului președinte și a noului birou al Adunării Naționale (lovitură de stat parlamentară) (2020/2507(RSP))

(2021/C 270/09)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Venezuela, în special cea din 31 ianuarie 2019 ⁽¹⁾, care îl recunoaște pe Juan Guaidó ca președinte interimar al Venezuelei,
 - având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) referitoare la Venezuela, în special declarația din 9 ianuarie 2020 în numele UE referitoare la ultimele evoluții cu privire la Adunarea Națională din Venezuela și declarația din 5 ianuarie 2020 a purtătorului său de cuvânt referitoare la evenimentele din Adunarea Națională din Venezuela,
 - având în vedere declarația Grupului internațional de contact privind Venezuela din 9 ianuarie 2020,
 - având în vedere Decizia (PESC) 2019/1893 a Consiliului din 11 noiembrie 2019 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela ⁽²⁾, care reînnoiește până la 14 noiembrie 2020 măsurile restrictive specifice în vigoare în prezent;
 - având în vedere declarația din 5 ianuarie 2020 a Secretariatului General al Organizației Statelor Americane (OAS) privind situația din Venezuela și Rezoluția din 10 ianuarie 2020 a Consiliului permanent al OAS, intitulată „În ceea ce privește evenimentele recente din Venezuela”,
 - având în vedere declarația Grupului de la Lima din 5 ianuarie 2020,
 - având în vedere Constituția Venezuelei,
 - având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale,
 - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât UE, statele sale membre și Parlamentul European au reiterat că Adunarea Națională este singurul organism legitim și ales democratic din Venezuela; întrucât, în conformitate cu articolul 194 din Constituția Venezuelei, Adunarea Națională alege dintre membrii săi un președinte și biroul executiv pentru un mandat de un an;
- B. întrucât Juan Guaidó a fost ales președinte al Adunării Naționale în ianuarie 2019 și apoi investit în funcția de președinte interimar al Venezuelei, în conformitate cu articolul 233 din Constituția Venezuelei; întrucât a fost recunoscut drept președinte interimar al Venezuelei de peste 50 de țări, inclusiv de 25 de state membre ale UE, precum și de UE însăși;
- C. întrucât evenimentele din jurul alegerii programate a președintelui Adunării Naționale a Venezuelei la 5 ianuarie 2020 au constituit o lovitură de stat parlamentară orchestrată de regimul ilegal al lui Nicolás Maduro, caracterizată de nereguli grave și acte împotriva funcționării democratice și constituționale a Adunării Naționale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0061.

⁽²⁾ JO L 291, 12.11.2019, p. 42.

Joi, 16 ianuarie 2020

- D. întrucât președintele Adunării Naționale, Juan Guaidó, a fost împiedicat brutal de forțe armate să prezideze sesiunea, câtorva parlamentari ai opoziției nu li s-a permis să intre în Adunarea Națională, iar accesul presei în clădire a fost, de asemenea, blocat;
- E. întrucât încercarea de a-l numi pe Luis Parra președinte al unui nou birou pro Maduro a fost nulă și neavenită, deoarece sesiunea nu a fost deschisă oficial, nu a existat un președinte al reuniunii, nu s-a stabilit dacă există cvorum și nu a fost verificat votul oficial prin apel nominal, astfel cum impun articolele 7, 8 și 11 din Regulamentul de procedură al Adunării Naționale și articolul 221 din Constituția Venezuelei;
- F. întrucât, câteva ore mai târziu, forțați de împrejurări, parlamentarii, în majoritate covârșitoare, au organizat o reuniune extraordinară la sediul ziarului El Nacional, în conformitate cu Constituția Venezuelei și cu regulamentul de procedură al Adunării Naționale, care permit organizarea unor ședințe în afara sediului organului legislativ; întrucât 100 din cei 167 de parlamentari, îndeplinind condițiile privind cvorumul și votul prin apel nominal de la articolul 221 din Constituția Venezuelei, au votat realegerea la conducere a lui Juan Guaidó și a biroului său pentru ultimul an al mandatului 2015-2020;
- G. întrucât ședința oficială a Adunării Naționale din 7 ianuarie 2020 s-a încheiat cu investirea lui Juan Guaidó în funcția de președinte, în pofida încercărilor forțelor loiale regimului Maduro de a împiedica desfășurarea sesiunii, inclusiv prin obstrucționarea intrării în clădire și întreruperea alimentării cu energie electrică a clădirii;
- H. întrucât deputații în Adunarea Națională trebuie să își poată exercita mandatul parlamentar, așa cum a fost primit de la poporul venezuelean, fără nicio formă de intimidare sau de represalii.
- I. întrucât alegerile prezidențiale din 20 mai 2018 s-au desfășurat fără respectarea standardelor internaționale minime pentru un proces electoral credibil; întrucât UE și alte organizații regionale și țări democratice nu au recunoscut nici alegerile respective, nici autoritățile instituite prin acest proces nelegitim;
- J. întrucât acțiunile în curs de desfășurare împotriva deputaților din Adunarea Națională, inclusiv hărțuirea și intimidarea a 59 de deputați de către grupuri și organe de securitate ilegale, 29 de detenții arbitrară și 27 de exiluri forțate, precum și tortura și disparițiile forțate împiedică activitatea constituțională a Adunării Naționale;
- K. întrucât situația drepturilor omului, a statului de drept și a democrației în Venezuela s-a deteriorat considerabil de mai mulți ani încoace, în special de când puterea a fost preluată de Nicolás Maduro în urma alegerilor contestate din 2013; întrucât crizele politice, economice, instituționale, sociale și umanitare multidimensionale din această țară se agravează semnificativ,
1. îl recunoaște și îl susține pe Juan Guaidó ca președinte legitim al Adunării Naționale și ca președinte interimar legitim al Republicii Bolivariene a Venezuelei, în conformitate cu articolul 233 din Constituția Venezuelei, ca urmare a votului transparent și democratic al Adunării Naționale;
 2. condamnă ferm tentativa de lovitură de stat parlamentară a regimului Maduro și a aliaților săi și eforturile lor de a împiedica Adunarea Națională, singurul organism democratic legitim al Venezuelei, de a-și îndeplini în mod corespunzător mandatul constituțional primit de la poporul venezuelean;
 3. deplânge aceste grave încălcări care sunt incompatibile cu un proces electoral legitim pentru alegerea președintelui Adunării Naționale și constituie un pas mai departe în criza venezueleană care se înrăutățește; respinge cu fermitate împiedicarea funcționării democratice, constituționale și transparente a Adunării Naționale, precum și actele permanente de intimidare, mituire, extorcare, violență, tortură și dispariții forțate, precum și deciziile arbitrară împotriva membrilor săi;
 4. își reiterează sprijinul deplin pentru Adunarea Națională, care este unicul organism democratic ales în mod legitim al Venezuelei și ale cărei competențe trebuie respectate, inclusiv prerogativele și siguranța membrilor săi; insistă că nu se poate ajunge la o soluție politică și pașnică decât prin respectarea deplină a prerogativelor constituționale ale Adunării Naționale;

Joi, 16 ianuarie 2020

5. reamintește că UE este pregătită să sprijine un proces autentic vizând soluționarea pașnică și democratică a crizei, pe baza foii de parcurs adoptate de Adunarea Națională a Venezuelei; subliniază că încercările anterioare de a soluționa criza printr-un proces de negociere și dialog nu au avut niciun rezultat concret; solicită ca Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să continue să acționeze prin inițiative precum Grupul internațional de contact;
 6. reamintește că respectarea instituțiilor și principiilor democratice și menținerea statului de drept sunt condiții esențiale pentru găsirea unei soluții pașnice și sustenabile la criza din Venezuela, în beneficiul poporului său;
 7. invită VP/ÎR să intensifice răspunsul UE privind reinstaurarea democrației în Venezuela, inclusiv prin extinderea sancțiunilor specifice împotriva persoanelor responsabile de încălcări ale drepturilor omului și de represii, și să extindă aceste sancțiuni la membrii familiilor acestora; sprijină declarația UE în acest sens;
 8. solicită statelor membre care nu au făcut încă acest lucru să recunoască mandatul legitim al președintelui Guaidó și salută declararea acestuia de către Înalțul Reprezentant ca singura autoritate democratică recunoscută de UE; solicită, prin urmare, recunoașterea reprezentanților politici numiți de Juan Guaidó;
 9. solicită trimiterea unei misiuni de informare în această țară, pentru a evalua situația;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, președintelui interimar legitim al Republicii și președintelui Adunării Naționale a Republicii Bolivariene a Venezuelei, guvernelor și parlamentelor țărilor din Grupul de la Lima, Adunării Parlamentare Euro-Latinoamericane și Secretarului General al Organizației Statelor Americane.
-

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0014

Audierile în curs în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE privind Polonia și Ungaria**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la audierile în curs în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE privind Polonia și Ungaria (2020/2513(RSP))**

(2021/C 270/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la o propunere prin care i se solicită Consiliului să stabilească, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE, existența unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea ⁽¹⁾,
- având în vedere propunerea motivată a Comisiei din 20 decembrie 2017 în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE referitoare la statul de drept în Polonia: propunere de decizie a Consiliului privind constatarea unui risc clar de încălcare gravă de către Republica Polonă a statului de drept (COM(2017)0835),
- având în vedere Rezoluția sa din 1 martie 2018 referitoare la decizia Comisiei de a activa articolul 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește situația din Polonia ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 noiembrie 2019 referitoare la incriminarea educației sexuale în Polonia ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la discriminarea publică și discursurile de incitare la ură împotriva persoanelor LGBTI, inclusiv conceptul de „zone fără LGBTI” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2019 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2017 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa cu caracter legislativ din 4 aprilie 2019 referitoare la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind protecția bugetului Uniunii în cazul unor deficiențe generalizate în ceea ce privește statul de drept în statele membre ⁽⁷⁾,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene,

⁽¹⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 66.

⁽²⁾ JO C 129, 5.4.2019, p. 13.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0058.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0101.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0032.

⁽⁶⁾ JO C 215, 19.6.2018, p. 162.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0349.

Joi, 16 ianuarie 2020

- având în vedere modalitățile standard pentru audierile menționate la articolul 7 alineatul (1) din TUE aprobate de Consiliu la 18 iulie 2019,
 - având în vedere adoptarea de către Seimul Poloniei, la 20 decembrie 2019, a unui proiect de lege care a introdus o serie de modificări la legea privind instanțele comune, legea privind Curtea Supremă și alte legi; având în vedere solicitarea Senatului Poloniei adresată Comisiei de la Veneția de a emite un aviz de urgență cu privire la acest proiect de lege,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea a fost întemeiată pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, așa cum sunt prevăzute la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și așa cum sunt reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și conținute în tratatele internaționale privind drepturile omului; întrucât aceste valori, care sunt comune statelor membre și la care toate statele membre au subscris în mod liber, constituie baza drepturilor de care se bucură cei care trăiesc în Uniune;
- B. întrucât orice risc clar de încălcare gravă de către un stat membru a valorilor consacrate la articolul 2 din TUE nu privește numai statele membre în care riscul se materializează, ci are și un impact asupra celorlalte state membre, asupra încrederii reciproce dintre acestea, asupra naturii înseși a Uniunii și asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor săi în temeiul legislației Uniunii;
- C. întrucât articolul 7 alineatul (1) din TUE constituie o etapă preventivă, care conferă Uniunii capacitatea de a interveni în cazul existenței unui risc clar de încălcare gravă a valorilor comune; întrucât această acțiune preventivă prevede un dialog cu statul membru în cauză și vizează evitarea unor eventuale sancțiuni;
- D. întrucât articolul 7 alineatul (1) din TUE a fost declanșat de Comisie și de Parlament în ceea ce privește Polonia și, respectiv, Ungaria, în urma constatării unui risc clar de încălcare gravă a valorilor pe care se întemeiază Uniunea;
- E. întrucât Consiliul a organizat până în prezent trei audieri ale Poloniei și două audieri ale Ungariei în cadrul Consiliului Afaceri Generale;
- F. întrucât la 11 decembrie 2019 președinția finlandeză a solicitat o explicație în scris privind presupusa încălcare de către un funcționar din delegația maghiară a articolului 339 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Consiliului privind confidențialitatea reuniunilor,
1. ia act de audierile organizate de Consiliu în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE ca răspuns la amenințările la adresa valorilor europene comune din Polonia și Ungaria; constată cu îngrijorare că audierile nu sunt organizate în mod regulat, structurat și deschis; îndeamnă președinția croată și alte președinții viitoare să organizeze audierile cu regularitate; subliniază că audierile trebuie să fie obiective, bazate pe fapte și transparente și că statele membre în cauză trebuie să coopereze cu bună credință pe parcursul întregului proces, în conformitate cu principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din TUE; recomandă Consiliului să adreseze recomandări concrete statelor membre în cauză în urma audierilor, așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) din TUE și să indice termene pentru punerea în aplicare a acestor recomandări; subliniază că încrederea reciprocă între statele membre poate fi restabilită numai dacă valorile consacrate la articolul 2 din TUE sunt respectate și invită Consiliul să acționeze în această direcție; invită statele membre să respecte supremația dreptului UE;
 2. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că modalitățile standard ale audierilor menționate la articolul 7 alineatul (1) din TUE nu asigură același tratament pentru Parlament ca pentru Comisie și o treime dintre statele membre în ceea ce privește prezentarea propunerii motivate; reamintește că articolul 7 alineatul (1) din TUE prevede drepturi și statut procedural egale pentru o treime dintre statele membre, Parlament și Comisie în ceea ce privește declanșarea procedurii; salută eforturile președinției finlandeze de a se angaja într-un dialog informal cu Parlamentul, consideră că dialogul informal nu poate înlocui prezentarea formală a propunerii motivate în Consiliu; insistă că rămâne încă restantă invitarea Parlamentului la o reuniune formală a Consiliului în virtutea dreptului de inițiativă și a principiului cooperării loiale între instituții, consacrat la articolul 4 alineatul (3) din TUE; invită din nou Consiliul să informeze Parlamentul cu promptitudine și pe deplin, în fiecare etapă a desfășurării procedurii;

Joi, 16 ianuarie 2020

3. își exprimă regretul că audierile nu au condus încă la niciun progres semnificativ din partea celor două state membre în cauză în remediarea riscurilor clare de încălcare gravă a valorilor menționate la articolul 2 din TUE; constată cu îngrijorare că rapoartele și declarațiile Comisiei și ale organismelor internaționale, cum ar fi ONU, OSCE și Consiliul Europei, indică faptul că situația din Polonia și din Ungaria s-a deteriorat de la declanșarea articolului 7 alineatul (1) din TUE; subliniază că eșecul Consiliului în a face uz efectiv de articolul 7 din TUE continuă să submineze integritatea valorilor comune europene, încrederea reciprocă și credibilitatea Uniunii în ansamblu; își reiterează poziția cu privire la decizia Comisiei de a activa articolul 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește situația din Polonia și la propria propunere prin care invită Consiliul să stabilească, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE, existența unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea, invită, ca urmare, Consiliul să vegheze ca audierile în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE să abordeze și noile evoluții și să evalueze riscurile de încălcare a independenței sistemului judiciar, a libertății de exprimare, inclusiv a libertății mass-media, a libertății artelor și științelor, a libertății de asociere și a dreptului la egalitate de tratament; invită Comisia să utilizeze pe deplin instrumentele pe care le are la dispoziție pentru a lua măsuri în legătură cu existența unui risc clar de încălcare gravă de către Polonia și Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea, în special procedurile accelerate de constatare a nedeplinirii obligațiilor și cererile de măsuri provizorii adresate Curții de Justiție;
 4. constată că propunerea motivată a Comisiei privind statul de drept în Polonia are o anvergură limitată; invită Consiliul să analizeze modul de tratare a acuzațiilor de încălcare a drepturilor fundamentale în Polonia în cadrul audierilor în curs;
 5. este de părere că ultimele evoluții din cadrul audierilor în baza articolului 7 alineatul (1) în TUE subliniază necesitatea stringentă a creării unui mecanism al Uniunii pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (DSF), așa cum a propus Parlamentul, sub forma unui acord interinstituțional constând dintr-o evaluare independentă anuală, independentă, bazată pe dovezi, care să analizeze respectarea valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE de către toate statele membre ale Uniunii, în egală măsură, cu recomandări specifice fiecărei țări, urmată de o dezbateră interparlamentară și de un ciclu permanent de politici pentru DSF în cadrul instituțiilor UE; în acest sens, invită Comisia și Consiliul să demareze fără întârziere negocierile cu Parlamentul privind acordul interinstituțional, în conformitate cu articolul 295 din TFUE; reiterează faptul că mecanismul trebuie să completeze și să consolideze, mai degrabă decât să înlocuiască, procedurile în curs și viitoare prevăzute la articolul 7 din TUE;
 6. își reiterează poziția cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția bugetului Uniunii în cazul unor deficiențe generalizate în ceea ce privește statul de drept în statele membre și solicită Consiliului să înceapă negocieri interinstituționale cât de curând posibil;
 7. încredințează Președintelui Parlamentului sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei și Consiliului, președinților, guvernelor și parlamentelor Poloniei și Ungariei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0015

COP15 la Convenția privind diversitatea biologică (Kunming 2020)

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la Convenția privind diversitatea biologică (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Parlamentul European,

- având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității și Rezoluția sa din 2 februarie 2016 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la cea de a 14-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică (COP14) ⁽³⁾,
- având în vedere raportul Comisiei din 20 mai 2015 intitulat „Starea naturii în Uniunea Europeană: raport privind stadiul și tendințele privind tipurile de habitat și speciile vizate de Directiva privind habitatele și Directiva privind păsările pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 17 din Directiva privind habitatele și cu articolul 12 din Directiva privind păsările” (COM(2015)0219),
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin ⁽⁴⁾ (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”),
- având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de instituire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽⁵⁾ (Directiva-cadru privind apa),
- având în vedere Raportul din 31 mai 2019 de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al IPBES,
- având în vedere lista roșie a speciilor amenințate întocmită de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii,
- având în vedere Carta de la Metz privind biodiversitatea din 6 mai 2019,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD), precum și documentul de reflecție al Comisiei din 30 ianuarie 2019 intitulat „Către o Europă durabilă până în 2030” (COM(2019)0022),
- având în vedere rapoartele speciale ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la schimbările climatice, deșertificare, degradarea terenurilor, gestionarea durabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră din ecosistemele terestre, Raportul special al IPCC din 25 septembrie 2019 privind oceanele și criosfera în contextul schimbărilor climatice și Raportul special al IPCC intitulat „O încălzire globală de 1,5 °C”, cel de al 5-lea raport de evaluare (AR5) al său și raportul său de sinteză din septembrie 2018,

⁽¹⁾ JO C 35, 31.1.2018, p. 2.

⁽²⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽⁵⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

Joi, 16 ianuarie 2020

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352) și Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2013 intitulată „O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier” (COM(2013)0659),
 - având în vedere raportul din 2019 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură intitulat „Situația biodiversității mondiale pentru alimentație și agricultură”,
 - având în vedere declarația din 15 octombrie 2019 a Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în cadrul celei de a treia Comisii a Adunării Generale a ONU de la New York,
 - având în vedere Apelul de la Beijing pentru conservarea biodiversității și privind schimbările climatice, din 6 noiembrie 2019,
 - având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – starea și perspectivele pe 2020” (SOER 2020),
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului pe tema COP15 la Convenția privind diversitatea biologică, care urmează să fie organizată la Kunming, în China, în 2020 (O-000044/2019 și O-000043/2019),
- A. întrucât obiectivul declarat al Planului strategic privind biodiversitatea pentru perioada 2011-2020 este de „a întreprinde acțiuni eficiente și urgente de oprire a declinului biodiversității, astfel încât, până în anul 2020, ecosistemele să devină rezistente și să furnizeze în continuare servicii esențiale, asigurând astfel păstrarea varietății organismelor vii pe Pământ și contribuind la bunăstarea umană și reducerea sărăciei”;
- B. întrucât Viziunea asupra biodiversității pentru 2050 („Viziunea pentru 2050”), adoptată în cadrul Convenției privind diversitatea biologică (CDB) prevede o lume a „traului în armonie cu natura”, în care „până în anul 2050, biodiversitatea este valorificată, conservată, refăcută și înțelept utilizată, menținând serviciile ecosistemice, susținând o planetă sănătoasă și aducând beneficii esențiale pentru toți oamenii”, precum și pentru generațiile viitoare;
- C. întrucât Viziunea pentru 2050, adoptată în cadrul CDB, se sprijină pe cinci obiective generale care includ și obiectivele de la Aichi pentru 2020 în materie de biodiversitate: (a) abordarea cauzelor profunde ale declinului biodiversității prin integrarea biodiversității în programele guvernamentale și în societate; (b) reducerea presiunilor directe asupra biodiversității și promovarea utilizării durabile; (c) îmbunătățirea situației biodiversității prin prezervarea ecosistemelor, a speciilor și a diversității genetice; (d) sporirea beneficiilor pentru toți generate de biodiversitate și serviciile ecosistemice și (e) implementarea îmbunătățită prin planificare participativă, managementul cunoștințelor și consolidarea capacităților;
- D. întrucât, după cum s-a subliniat în Raportul global de evaluare al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, actualele tendințe negative în materie de biodiversitate și ecosisteme vor submina progresele pentru atingerea a 80 % din țintele evaluate din cadrul ODD legate de sărăcie, foamete, sănătate, apă, orașe, climă, oceane și terenuri; întrucât se preconizează că populațiile indigene și multe dintre cele mai sărace comunități din lume vor fi afectate primele și în modul cel mai grav; întrucât, prin urmare, pierderea și degradarea biodiversității trebuie considerate nu numai ca aspecte de mediu, ci și ca aspecte de dezvoltare, economice, sociale și morale;
- E. întrucât utilizarea masivă a erbicidelor sistemice cu spectru larg, cum ar fi glifosatul, este direct responsabilă de distrugerea masivă a biodiversității;
- F. întrucât, potrivit IPCC și Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, nu există soluții de durată pentru abordarea schimbărilor climatice fără implementarea pe scară mai largă a unor soluții coerente și eficiente bazate pe natură;

Joi, 16 ianuarie 2020

- G. întrucât schimbările climatice sunt recunoscute ca fiind forța motrice din spatele intensificării fenomenelor meteorologice extreme care provoacă dezastre naturale la nivel mondial, inclusiv incendiile forestiere;
- H. întrucât Protocolul de la Nagoya referitor la accesul la și distribuirea beneficiilor (ABS) oferă un cadru juridic transparent pentru distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate;
- I. întrucât Strategia UE 2020 privind biodiversitatea urmărește să oprească declinul biodiversității și pierderea serviciilor ecosistemice în UE și să contribuie la oprirea declinului biodiversității la nivel global până în 2020;
- J. întrucât UE și statele membre au adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cele 17 ODD-uri aferente și sunt pe deplin angajate în punerea lor în aplicare;
- K. întrucât ambiția exprimată în orientările politice ale Comisiei Europene pentru perioada 2019-2024 este ca UE să colaboreze cu partenerii săi mondiali pentru a limita pierderea biodiversității în următorii cinci ani;
- L. întrucât pădurile sunt indispensabile pentru asigurarea subzistenței la nivel mondial, deoarece, deși acoperă doar 30 % din suprafața terestră a Pământului, găzduiesc 80 % din biodiversitatea sa;
- M. întrucât habitatele și speciile sunt amenințate de schimbările climatice, după cum o demonstrează moartea celei mai mari părți a Marii Bariere de Corali din Australia, și fenomenele meteorologice extreme, cum ar fi marile incendii forestiere din Australia, care au ucis peste un miliard de animale; întrucât protejerea naturii și oprirea distrugerii biodiversității sunt esențiale pentru atenuarea modificărilor climatice și adaptarea la acestea;
- N. întrucât patru din cele nouă limite ale planetei, definite de Centrul de Reziliență de la Stockholm, au fost depășite,

Observații generale

1. constată cu preocupare că Raportul global de evaluare al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice subliniază clar amploarea crizei ecologice și nevoia unor eforturi urgente și concertate care să genereze o schimbare profundă, deoarece natura înregistrează un declin la nivel global într-un ritm fără precedent în istoria umanității, ritmul dispariției speciilor devine tot mai rapid și circa un milion de specii de animale și plante sunt amenințate cu dispariția, fapt care are un efect grav asupra cetățenilor din întreaga lume și va afecta viața generațiilor viitoare;
2. își exprimă profunda preocupare față de presiunile suplimentare asupra biodiversității cauzate de schimbările climatice pe uscat, astfel cum se menționează în Raportul special al IPCC din 8 august 2019; își exprimă profunda preocupare cu privire la declinul mamiferelor marine și al altor stocuri de pește și cu privire la dispariția dramatică a recifelor de corali, astfel cum se arată în Raportul special al IPCC din 24 septembrie 2019, 99 % dintre acestea preconizându-se că se vor reduce în eventualitatea unei încălziri globale de 2° C, potrivit Raportului special al IPCC privind încălzirea globală cu 1,5 °C;
3. își exprimă profunda preocupare în urma publicării Raportului IPCC referitor la oceane și la criosferă în contextul unei clime în schimbare, în care se recunoaște că schimbările climatice sunt unul dintre principalii factori direcți ai pierderii biodiversității și în care se subliniază că efectele lor negative asupra naturii și biodiversității, serviciilor ecosistemice, oceanelor și securității alimentare vor deveni din ce în ce mai importante în următoarele decenii; subliniază avertizarea IPCC potrivit căreia sănătatea oceanelor și a ecosistemelor marine este afectată în prezent de încălzirea globală, de poluare, de supraexploatarea biodiversității marine, de creșterea nivelului mărilor, de acidificare, de dezoxigenare, de valurile de căldură marină, de topirea fără precedent a ghețarilor și a gheții din mări, precum și de eroziunea costieră și de catastrofele naturale mai frecvente, care afectează ecosistemele marine și de coastă, modificându-le funcționarea și accelerând declinul mamiferelor marine și al resurselor de pești și dispariția dramatică a recifelor de corali și a mangrovelor; reamintește că oceanele sunt o parte a soluției de atenuare a efectelor schimbărilor climatice și de adaptare la acestea; invită, prin urmare, UE să facă din oceane una dintre prioritățile strategiei sale privind biodiversitatea și invită toate părțile la CDB (denumite în continuare „părțile”) să recunoască oceanul drept te un bun comun al umanității, pentru a veni cu o nouă abordare care să plaseze responsabilitățile individuale și colective cu mult peste principiile tradiționale ale libertății și dreptului de proprietate asupra oceanului, pentru a-i asigura conservarea;

Joi, 16 ianuarie 2020

4. consideră că ne confruntăm cu o urgență ecologică, care necesită acțiuni semnificative la nivelul UE și la nivel global; invită Comisia să facă din protecția și refacerea naturii o prioritate a Pactului ecologic european, alături de schimbările climatice;
5. este preocupat de faptul că obiectivele în materie de biodiversitate pentru 2020 stabilite la Aichi nu vor fi atinse dacă se menține actuala tendință de declin al biodiversității și invită din nou toate părțile să își intensifice urgent eforturile; regretă faptul că UE nu este pe cale să își atingă obiectivul principal de stopare a pierderii biodiversității și a degradării ecosistemelor până în 2020; îndeamnă Comisia și statele membre să se angajeze să întreprindă eforturi obligatorii imediate, substanțiale și suplimentare pentru conservarea și refacerea biodiversității, astfel încât să îndeplinească obiectivele globale ale UE și să contribuie la atingerea obiectivelor de la Aichi;
6. reamintește că biodiversitatea și ecosistemele sănătoase, inclusiv oceanele, care absorb peste 25 % dintre emisiile de CO₂ și sunt principalul furnizor de oxigen, sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și pentru consolidarea rezilienței și a capacităților UE de adaptare la schimbările climatice; constată cu regret că doar 7 % din oceane sunt protejate în mod oficial; reamintește că este important să se elaboreze și să se pună în aplicare soluții bazate pe natură pentru conservarea biodiversității, atenuând în același timp schimbările climatice și permițând adaptarea la ele, în special în ceea ce privește absorbția carbonului; solicită, prin urmare, o mai mare consecvență și sinergie între cele trei Convenții de la Rio ⁽⁶⁾ și solicită o mai bună aliniere a lor la Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU; invită Comisia să asigure integrarea deplină a biodiversității în politicile sale privind clima;
7. salută Apelul de la Beijing pentru conservarea biodiversității și privind schimbările climatice din 6 noiembrie 2019;
8. subliniază că compromisurile între protejarea climei și protejarea biodiversității ar trebui întotdeauna evitate, în special în sectorul bioeconomiei, care poate juca un rol central în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, cu condiția să nu amenințe calitatea ecosistemelor; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că aceste compromisuri nu au fost abordate suficient în cadrul recentelor discuții politice; invită Comisia și toate părțile interesate să elaboreze o abordare coerentă pentru a construi o bioeconomie cu adevărat sustenabilă, bazată pe conservarea naturii și pe alte soluții bazate pe ecosisteme, această abordare oferind cele mai bune rezultate atât pentru climă, cât și pentru biodiversitate;
9. subliniază că biodiversitatea este nu doar indispensabilă pentru producția de hrană, de combustibil și de medicamente, ci este și importantă, alături de un mediu natural sănătos, pentru dezvoltarea economică pe termen lung;
10. salută angajamentele asumate de Ursula von der Leyen în orientările politice pentru 2019-2024 ale Comisiei și în scrisoarea de misiune din 10 septembrie 2019 adresată comisarului pentru mediu și oceane de a prezenta, în primele 100 de zile ale noii Comisii, o strategie ambițioasă pentru 2030 în materie de biodiversitate ca parte a Pactului ecologic european, precum și intenția sa ca UE să joace rolul de lider mondial la Conferința părților la Convenția privind diversitatea biologică din 2020, așa cum a făcut-o la Conferința de la Paris privind schimbările climatice din 2015; insistă ca aceasta să fie o prioritate majoră pentru noua Comisie și ca UE să încurajeze ambițiile globale în materie de biodiversitatea înainte de COP15; invită Comisia ca, dată fiind criza biodiversității la nivel global subliniată în raportul recent al IPBES, să aplice o abordare nouă și să renunțe la angajamentele voluntare, propunând o strategie privind biodiversitatea ambițioasă și incluzivă pentru 2030, care să stabilească obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru UE și statele sale membre, inclusiv obiective specifice de a ajunge la cel puțin 30 % din zonele terestre și marine protejate și de a reface cel puțin 30 % din ecosistemele degradate la nivelul Uniunii până în 2030;
11. consideră că, în această nouă strategie, ar trebui să se acorde o atenție deosebită refacerii ecosistemelor, habitatelor și speciilor, în special prin cercetare și inovare, pentru a promova dezvoltarea unor economii bazate pe natură în toate sectoarele, care sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor în materie de biodiversitate;
12. invită Comisia și statele membre să solicite COP15 să adopte dispoziții privind analiza prospectivă, evaluarea tehnologiei și monitorizarea noilor evoluții tehnologice, inclusiv a celor rezultate din biologia sintetică;

⁽⁶⁾ Convenția privind diversitatea biologică, Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării și Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.

Joi, 16 ianuarie 2020

13. invită Comisia și statele membre să solicite un moratoriu mondial în cadrul COP15 privind diseminările de organisme modificate genetic prin tehnologia de propagare preferențială a genelor, inclusiv testările pe teren, pentru a preveni lansarea prematură a acestor tehnologii și a respecta principiul precauției, care este consacrat în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în Convenția privind diversitatea biologică (CBD);

14. subliniază că protecția și conservarea biodiversității la nivel global este o problemă esențială de interes strategic pentru UE, care ar trebui să fie tratată cu cea mai mare atenție politică; invită Comisia și statele membre să colaboreze activ cu țările terțe, în special prin intermediul instrumentelor lor externe, cum ar fi Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDI), pentru a promova și a stabili obiective în materie de protecție a biodiversității, măsuri de conservare și de refacere și guvernanta în acest sens, în special în ceea ce privește acordurile multilaterale și acordurile comerciale, și măsuri contra neconformității; solicită, prin urmare, Comisiei să includă în toate viitoarele acorduri comerciale capitole obligatorii și executorii privind comerțul și dezvoltarea durabilă;

15. își reamintește poziția potrivit căreia IVCDI ar trebui să aloce 45 % din fondurile sale pentru investiții care contribuie la obiectivele climatice, la gestionarea și protejarea mediului, la biodiversitate și la combaterea deșertificării;

16. subliniază că este necesară o abordare cuprinzătoare pe mai multe niveluri în materie de guvernanta, care să abordeze protecția, conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a biodiversității și a serviciilor ecosistemice; invită UE și statele membre să își mențină angajamentul ferm de a consolida și mai mult CBD, să își asume un rol de lider în pregătirea cadrului post-2020, în special în perioada premergătoare COP15, să își asume un angajament în materie de biodiversitate echivalent cu obiectivul de a reduce temperatura cu 1,5 °C al Acordului de la Paris privind schimbările climatice și să își expună în mod transparent viziunile asupra cadrului global pentru biodiversitate și prioritățile pentru acesta pentru perioada post-2020;

17. reamintește că conservarea biodiversității și a ecosistemelor sunt intrinsec sinergetice și fundamentale pentru realizarea ODD-urilor; subliniază necesitatea și invită Comisia și statele membre să integreze în mod eficace natura și biodiversitatea în obiectivele privind biodiversitatea din toate sectoarele, să modifice modelul economic în direcția unei mai mari sustenabilități, abordând amprenta UE, și să îmbunătățească coerența politicii de mediu în toate politicile interne și externe ale UE, inclusiv în agricultură, pescuit, energia din surse regenerabile, transporturi, comerț și cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada 2021-2027; consideră că este necesară o colaborare sporită în toate sectoarele pentru o mai bună integrare a protejării, conservării și refacerii biodiversității; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție specială ciclului de viață al mărfurilor de la stadiul de concepție până la consum, pentru a proteja resursele naturale și biodiversitatea, și să se țină seama de efectele cumulate, inclusiv transportul;

18. consideră că este esențial să se abordeze factorii principali ai declinului biodiversității printr-o strategie pe termen lung și să se identifice de urgență și să se prezerve cele mai importante și mai strategice zone ale biodiversității și serviciilor ecosistemice, precum și ecosistemele cu nivel ridicat de integritate, pe baza sensibilității zonei, a prezenței unor specii pe cale de dispariție, a lacunelor în materie de cunoștințe și/sau gestionare eficace și a prezenței unor specii comune esențiale pentru procesele ecologice, și să se limiteze pierderile de biodiversitate și efectele negative asupra teritoriilor și mijloacelor de subsistență ale comunităților indigene și locale;

19. solicită Comisiei și statelor membre să ceară în mod ferm ca COP15 să se asigure că se solicită și este obținut consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al popoarelor indigene și al comunităților locale înainte de punerea în circulație a oricăror tehnologii care ar putea avea un impact asupra cunoștințelor tradiționale, asupra inovării, practicilor, mijloacelor de trai și a utilizării terenurilor, resurselor și apei; subliniază că acest lucru trebuie făcut în mod participativ, implicând toate comunitățile care ar putea fi afectate înainte de introducerea oricărei tehnologii;

20. reiterează faptul că, în pofida importanței pe care o are refacerea mediului, aceasta rămâne practic ignorată de statele membre în contextul provocării de la Bonn;

21. subliniază că urgențele în materie de climă și consecințele pierderii masive a biodiversității constituie o amenințare gravă la adresa drepturilor omului; reamintește că drepturile fundamentale ale omului la viață, sănătate, alimentație și apă sigură sunt periclitate fără un mediu sănătos; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să depună eforturi pentru elaborarea unei strategii a UE de protejare a dreptului la un mediu sănătos, cooperând îndeaproape cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, cum ar fi Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR), care a lansat recent o strategie comună în cooperare cu Programul pentru Mediu al ONU (UNEP);

Joi, 16 ianuarie 2020

Punerea în aplicare a Convenției și Planul strategic pentru biodiversitate 2011-2020

22. salută decizia luată la COP14 din Egipt, prin care părțile sunt îndemnate, printre altele, să își accelereze în mod semnificativ eforturile de punere în aplicare a Planului strategic pentru biodiversitate 2011-2020 și să aibă în vedere efectuarea unor evaluări naționale ale biodiversității și ale funcțiilor și serviciilor ecosistemice; consideră că este de importanță maximă să se intensifice eforturile pentru punerea în aplicare a Planului strategic pentru biodiversitate 2011-2020, să se concentreze atenția asupra atingerii obiectivelor de la Aichi privind biodiversitatea și cele ale Protocolului de la Nagoya referitor la ABS, să se elaboreze un plan strategic și un mecanism de punere în aplicare ambițioase pentru perioada post-2020, care să includă în mod oficial autoritățile locale și regionale, și, în vederea unui scenariu pentru 2050, să se ia în considerare noile provocări din domeniul biodiversității, în conformitate cu Agenda 2030 a obiectivelor de dezvoltare durabilă;

23. remarcă cu îngrijorare că în UE, potrivit unor evaluări ⁽⁷⁾ privind starea de conservare a speciilor și a tipurilor de habitate care prezintă interes de conservare, doar 7 % dintre speciile marine și 9 % dintre tipurile de habitat marin prezintă o „stare corespunzătoare de conservare”, iar 27 % dintre evaluările de specii și 66 % dintre evaluările de habitat indică o „stare de conservare nefavorabilă”; subliniază, de asemenea, că, potrivit aceluiași evaluări, 48 % dintre speciile de animale și plante marine ale căror populații au evoluții cunoscute au scăzut constant în ultimul deceniu, ceea ce a dus la creșterea riscului de dispariție al speciilor monitorizate;

Cadrul global pentru biodiversitate post-2020

24. salută progresele înregistrate la COP14 în ceea ce privește un proces cuprinzător și participativ de elaborare a unui cadru global pentru biodiversitate post-2020; susține Carta de la Metz în materie de biodiversitate adoptată de G7;

25. subliniază nevoia de a crește nivelul de ambiție, incluziune și funcționalitate al cadrului global pentru biodiversitate post-2020; invită Comisia și statele membre să consolideze mecanismele de implementare ale CDB și să participe activ la elaborarea unor ținte ambițioase obligatorii din punct de vedere juridic, a unor termene detaliate, a unor indicatori de performanță clari, a unor instrumente de urmărire și a unor mecanisme de evaluare/raportare *inter pares* bazate pe standarde comune – la modul ideal în cooperare cu autoritățile locale –, cu scopul de a asigura deplina transparență și responsabilitatea părților și, în general, eficacitatea următorului Plan strategic global pentru biodiversitate;

26. evidențiază că este nevoie de un cadru internațional sub forma unui acord global obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a proteja biodiversitatea la nivel global, pentru a-i opri actualul declin și pentru a o reface sub toate aspectele; consideră că un astfel de cadru ar trebui să se fondeze pe ținte specifice, măsurabile, cuantificabile, ambițioase, realiste și încadrate în timp și pe angajamente ferme, care să includă strategii și planuri de acțiune naționale consolidate privind biodiversitatea și alte instrumente adecvate, cum ar fi planurile de acțiune de la nivel subnațional, angajamente financiare și asigurări îmbunătățite de construire a capacităților, precum și un mecanism de monitorizare și evaluare la fiecare cinci ani, care să pună accentul pe o traiectorie ascendentă a ambițiilor; subliniază că este necesar ca, pentru ca procesul de monitorizare să fie adecvat, părțile să raporteze regulat, să existe colectarea și tratamentul datelor și indicatorilor comparabili și coerenți să se facă în mod armonizat;

27. invită Comisia și statele membre să solicite consacrarea, prin intermediul Cadrului global post-2020 privind biodiversitatea, ca piloni principali, a principiului precauției, a unei abordări bazate pe drepturi, a analizei prospective, a evaluării tehnologiei și a monitorizării în ceea ce privește adoptarea noilor tehnologii;

28. invită Comisia și statele membre să pledeze pentru definirea unui nou obiectiv global de inversare a curbei globale a declinului biodiversității până în 2030, să pună natura pe calea regenerării, spre binele tuturor, și să contribuie la protejarea biodiversității, la atenuarea și adaptarea la schimbările climatice, la combaterea deșertificării și a degradării solului și la securitatea alimentară; solicită UE să insiste pentru un nivel mai mare de ambiție în cursul negocierilor și să ceară, eventual, ca jumătate din planetă să fie protejată până în 2050; este de părere că un obiectiv mondial de conservare clar pentru 2030, de cel puțin 30 % pentru zonele naturale, și obiectivul refacerii a cel puțin 30 % din ecosistemele degradate care pot fi refăcute ar trebui să fie consacrate în cadrul post-2020, iar UE ar trebui să își stabilească obiective similare la nivel intern;

(7) Raportul de evaluare regională privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice pentru Europa și Asia Centrală https://ipbes.net/sites/default/files/2018_eca_full_report_book_v5_pages_0.pdf

Joi, 16 ianuarie 2020

29. subliniază că eforturile și acordurile internaționale vor fi realizate numai cu implicarea puternică a tuturor părților interesate; solicită crearea unei coaliții a părților interesate, atât din sectorul privat, cât și din cel public, pentru a realiza cadrul global pentru biodiversitate post-2020; subliniază utilitatea „Agendei soluțiilor” dezvoltate în cadrul Acordului de la Paris pentru elaborarea unei agende pozitive destinate tuturor părților interesate care prezintă interes pentru Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și solicită includerea unor acțiuni similare în cadrul post-2020;

30. evidențiază că este important să se reducă decalajele de timp ce pot apărea între momentul adoptării cadrului global pentru biodiversitate post-2020 și transpunerea sa în obiective naționale în materie de biodiversitate și în planuri de acțiune la nivel subnațional, pentru a se evita întârzierile în luarea unor măsuri concrete menite să oprească declinul biodiversității;

Strategia europeană privind biodiversitatea pentru 2030

31. îndeamnă Comisia să elaboreze o strategie care să abordeze principalii factori ai pierderii biodiversității, atât la nivel național, cât și la nivel mondial;

32. invită Comisia și statele membre să asigure consecvența strategiei „De la fermă la consumator” și a obiectivului ambițios „zero poluare” cu politica agricolă comună de după 2020, să aibă în special în vedere reducerea cantității de pesticide utilizate;

33. invită Comisia și Banca Europeană de Investiții (BEI) să includă componente de protecție a biodiversității în instrumentele lor financiare, pentru a evita efectele negative asupra biodiversității; invită BEI să își actualizeze standardele sociale și de mediu în acord cu dispozițiile viitoarei strategii privind biodiversitatea pentru 2030;

34. cere să se introducă un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic la nivelul UE de refacere a habitatelor degradate până în 2030, prin refacerea pădurilor naturale, turbăriilor, zonelor inundabile, zonelor umede, pășunilor bogate în biodiversitate, zonelor costiere și zonelor marine; regretă faptul că strategia UE privind biodiversitatea pentru 2020 nu și-a atins obiectivul de a reface 15 % din ecosistemele degradate;

35. îndeamnă Comisia și BEI să includă componente de protecție a biodiversității în acțiunea sa externă, în special în instrumentul financiar extern, pentru ca niciun fond sau program de finanțare al UE să nu contribuie la o pierdere netă a biodiversității;

36. este de părere că ambiția internațională a UE va trebui să fie în concordanță cu acțiunile sale interne, în cadrul Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030;

37. invită Comisia să includă reducerea amprentei globale a UE printre elementele importante ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, pentru a evita inconsecvența între acțiunile sale interne și cele internaționale;

Considerente economice și finanțare

38. salută acordul la care au ajuns 196 de guverne la COP14 de a majora investițiile în natură și oameni înainte și după 2020; subliniază că creșterea economică poate favoriza dezvoltarea durabilă doar dacă este disociată complet de degradarea biodiversității și a capacității naturii de a contribui la prosperitatea omenirii;

39. evidențiază nevoia de a obține fonduri corespunzătoare și suficiente pentru conservarea biodiversității; cere ca măsurile de îmbunătățire a biodiversității și de imunizare la schimbările climatice să fie incluse în următorul cadru financiar multianual și ca integrarea de biodiversității să fie intensificată în toate domeniile de politică, astfel încât să se înregistreze progrese semnificative și pozitive în îndeplinirea Viziunii 2050; invită Comisia și Consiliul să stabilească un obiectiv clar de minimum 10 % din CFM pentru integrarea biodiversității, în plus față de ținta pentru integrarea aspectelor legate de climă; subliniază, de asemenea, că trebuie stabilită o metodologie mai transparentă, mai cuprinzătoare și mai strictă pentru urmărirea cheltuielilor legate de biodiversitate și climă; își reiterează apelul de a dubla cel puțin fondurile actuale alocate programului LIFE; cere să se elimine treptat subvențiile dăunătoare și să asigure consecvența între toate fondurile și programele UE, astfel încât nicio cheltuială din bugetul UE să nu poată contribui la pierderea biodiversității;

Joi, 16 ianuarie 2020

40. subliniază că integrarea biodiversității presupune colectarea de date; constată cu îngrijorare că cercetarea de bază, inclusiv taxonomia, care este esențială în acest scop, dispune de mult prea puține resurse și nu beneficiază de sprijin suficient pentru finanțarea politicii și a cercetării; cere să se aloce fonduri adecvate în cadrul programului Orizont Europa pentru proiecte de cercetare fundamentală și consolidarea capacităților, utilizând în acest scop axa de asistență tehnică a altor fonduri ale UE;

41. invită Comisia și statele membre să promoveze crearea de noi mecanisme financiare internaționale pentru conservarea biodiversității, corelate cu Convenția privind diversitatea biologică, făcând tot ce le stă în putință pentru a integra biodiversitatea în fondurile existente; observă că activitățile economice pot fi factori determinanți importanți ai declinului biodiversității și ai pierderii capitalului natural la nivel mondial; invită, prin urmare, întreprinderile și organizațiile financiare să își asume angajamente și contribuții comune solide pentru biodiversitate, veghind ca activitățile lor să nu afecteze biodiversitatea, și arată, în acest sens, cât este important să se atragă inițiative cu finanțare privată; regretă inconsecvența seturilor de date despre fluxurile de capital destinate biodiversității care provin din surse publice și private interne și internaționale, fapt ce afectează negativ sistemele de urmărire și raportare și orice eventuală reformă; solicită, prin urmare, Comisiei, statelor membre și BEI să elaboreze standarde uniforme pentru seturile de date despre fluxurile financiare pentru biodiversitate; subliniază că viitorul plan de finanțare durabilă va trebui să îi ajute pe participanții la piețele financiare să înțeleagă riscurile legate de biodiversitate prin includerea biodiversității în cerințele de raportare financiară;

42. subliniază că este important să se majoreze investițiile, inclusiv soluțiile bazate pe natură și inițiativele corespunzătoare, care generează beneficii comune pentru biodiversitate, și acțiuni în domeniul climei care, la rândul lor, vor reduce efectele schimbărilor climatice asupra biodiversității, eliminând treptat, totodată, investițiile dăunătoare mediului; reamintește că majoritatea investițiilor făcute în cadrul Acordului de la Paris trebuie valorificate pentru conservarea și refacerea biodiversității; regretă că, în pofida potențialului acestor soluții naturale, eforturile de sechestrare a carbonului în pământ nu primesc decât aproximativ 2,5 % din bugetul destinat atenuării schimbărilor climatice la nivel mondial; cere ca finanțarea UE și internațională pentru climă să fie mobilizată mai mult pentru a proteja și a reface ecosistemele naturale, ca mijloc de a obține beneficii multiple: pentru biodiversitate și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la ele;

43. salută decizia Grupului BEI de a-și alinia toate activitățile de finanțare la obiectivele Acordului de la Paris și de a aloca cel puțin 50 % din finanțarea BEI pentru acțiuni în domeniul climei; invită BEI să mărească în continuare ponderea ocupată de protecția și conservarea biodiversității în pachetul său financiar; invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu sectorul financiar, astfel încât să-și alinieze activitățile la Acordul de la Paris și să garanteze că tranzacțiile și investițiile la nivelul UE și nu numai fac obiectul unei verificări a efectelor asupra climei și biodiversității;

44. subliniază că organizațiile internaționale, cum ar fi Fondul Monetar Internațional (FMI), Programul ONU pentru mediu (UNEP) și OCDE sunt de acord că taxele de mediu reprezintă un instrument esențial pentru a înfrunta provocări de mediu precum pierderea biodiversității; apreciază inițiativele precum Rețeaua de politică fiscală ecologică lansată de UNEP și FMI, care facilitează schimbul de cunoștințe și dialogul despre reforma fiscală ecologică; atrage atenția asupra obiectivului 3 de la Aichi și asupra necesității unor stimulente pozitive pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității, precum și asupra ODD 15 și a necesității de a mobiliza și de a mări semnificativ resursele financiare din toate sursele pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității și a ecosistemelor; subliniază, prin urmare, potențialul unei impozitări de mediu echitabile, în concordanță cu principiul „poluatorul plătește”, ca modalitate de a reduce daunele aduse mediului și de a genera resurse financiare pentru protecția naturii; invită UE și statele sale membre să reorienteze sistemele de impozitare punând mai mare accent pe taxele de mediu;

45. remarcă cu îngrijorare că doar 8,3 % din totalul creditelor de angajament sunt mobilizate pentru a inversa declinul biodiversității, procent ce reprezintă nivelul cel mai scăzut din 2015, cu toate că speciile dispar într-un ritm accelerat, fără precedent; invită Comisia să majoreze resursele alocate pentru a asigura protecția pe termen lung și coerentă a biodiversității în întreaga UE; insistă că următorul CFM ar trebui să se bazeze pe o metodologie solidă, pentru a monitoriza biodiversitatea și a evita riscul de supraestimare a acțiunilor în favoarea biodiversității;

Silvicultura, agricultura, pescuitul și solurile

46. subliniază faptul că activitățile agricole și de pescuit, sănătatea solurilor și conservarea biodiversității sunt strâns legate între ele; menționează efectele negative ale agriculturii, silviculturii și pescuitului nesustenabile asupra biodiversității; subliniază totuși că, practicate sustenabil, agricultura, silvicultura și pescuitul pot reduce efectele asupra speciilor, habitatelor și ecosistemelor și efectele schimbărilor climatice;

Joi, 16 ianuarie 2020

47. de aceea, invită UE și părțile să-și asume angajamente ferme în direcția sisteme alimentarelor și agriculturii, silviculturii și pescuitului sustenabile, incluzând cerințe și strategii pentru utilizarea durabilă a produselor fitosanitare și nutrienților, reducerea cantității de pesticide utilizate, și protecția solului, habitatelor și speciilor care oferă servicii ecosistemice cruciale, precum polenizarea, precum și o mai mare selectivitate pentru a reduce impactul cumulat asupra ecosistemelor marine și costiere și a contribui la refacerea stocurilor de pește în zone sensibile și unde s-a pescuit excesiv; invită Comisia să includă obiective obligatorii de reducere la nivelul UE în viitoarea revizuire a Directivei UE privind utilizarea durabilă a pesticidelor (2009/128/CE) și le cere Comisiei, statelor membre și guvernelor regionale să acorde sprijin direct agriculturii, silviculturii și pescuitului pentru introducerea de practici sustenabile și programe ecologice;

48. invită Comisia și statele membre să sprijine financiar practicile agricole și forestiere compatibile cu obiectivele de biodiversitate, cum ar fi gestionarea integrată a dăunătorilor și a nutrienților, agricultura ecologică, practicile agroecologice, practicile de conservare a solului și a apei, agricultura de conservare, agrosilvicultura, sistemele silvo-pastorale, gestionarea irigațiilor, sistemele de mici dimensiuni sau parcelate și practicile de îmbunătățire a calității vieții animalelor;

49. reamintește că, în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor din lume, pădurile sunt indispensabile pentru sistemele de menținere a vieții pe planeta noastră, acoperind 30 % din suprafața terestră a Pământului și adăpostind 80 % din biodiversitatea sa; subliniază că defrișările reprezintă o cauză majoră a pierderii biodiversității la nivel mondial și că emisiile asociate cu amenajarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura cauzate de defrișări reprezintă o cauză importantă a schimbărilor climatice; își exprimă îngrijorarea față de impactul consumului din UE asupra defrișărilor, întrucât UE este consumatorul final a 10 % din produsele asociate cu defrișarea; invită Comisia să adopte o definiție unitară a conceptului de „neasociat cu defrișările”;

50. invită Comisia să propună un set cuprinzător de măsuri, inclusiv legislație, pentru a diminua amprenta de consum a UE asupra terenurilor, bazate pe obligația de diligență, care să asigure lanțuri de aprovizionare durabile și neasociate cu defrișările pentru produsele introduse pe piața UE, precum și un plan de acțiune privind uleiul de palmier; este de părere că acțiunile UE împotriva defrișărilor ar trebui să ia în vizor principalii vinovați, cum ar fi uleiul de palmier, soia, carnea de vită și cacao; solicită Comisiei să elimine treptat, cât mai curând posibil, biocombustibilii utilizați în UE care este foarte probabil să provoace schimbări indirecte ale destinației terenurilor;

51. relevă că politicile silvice trebuie să fie coerente, să combată, în egală măsură, pierderea biodiversității și efectele schimbărilor climatice și să extindă absorbția naturală care există în UE, protejând, conservând și îmbogățind biodiversitatea;

52. subliniază că niciun efect de substituire a produselor forestiere nu poate compensa pierderea pădurilor seculare și a pădurilor primare, recunoscute ca fiind de neînlocuit ⁽⁸⁾ și care ar trebui protejate prin instrumente juridice și de stimulare care să țină cont de complexitatea, conectivitatea și reprezentativitatea lor;

53. accentuează faptul că, în conformitate cu World Population Prospects (Perspectivele evoluției populației mondiale) din iunie 2019, se preconizează că populația lumii va crește cu 2 miliarde de oameni în următorii 30 de ani, ceea ce va crește impactul exploatarea terenurilor și a mărilor asupra biodiversității și a sechestrării carbonului; constată că pierderea din ce în ce mai mare a biodiversității pune în pericol securitatea alimentară și alimentația; invită părțile să promoveze utilizarea durabilă a biodiversității în programele care contribuie la securitatea alimentară și la îmbunătățirea nutriției, contribuind în același timp la realizarea ODD, cu o atenție deosebită pentru ODD 2 (eradicarea foametei);

Zone urbane

54. ia act de faptul că poluarea, extinderea urbană, impermeabilizarea solului și distrugerea habitatelor reprezintă alte cauze majore ale distrugerii biodiversității; reamintește că evaluarea globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice realizată de IPBES arată că, din 1992 încoace, suprafața zonelor urbane s-a dublat și că în UE doi din trei cetățeni locuiesc în zone urbane; cere să se evalueze mai exact rolul orașelor și al zonelor urbane în conservarea biodiversității și o mai mare implicare a orașelor și a autorităților locale în elaborarea politicilor de protejare și conservare a biodiversității și în serviciile ecosistemice, precum și în monitorizare, raportare și verificare;

⁽⁸⁾ Comunicarea din 23 iulie 2019 a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352).

Joi, 16 ianuarie 2020

55. insistă asupra faptului că potențialul orașelor de a contribui la protejarea biodiversității și a serviciilor ecosistemice este subestimat; reamintește că oamenii vor fi mai sănătoși dacă se înmulțesc beneficiile aduse de biodiversitate, de serviciile ecosistemice și de infrastructura ecologică urbană în orașe și zonele periurbane; invită Comisia și statele membre să promoveze o mai mare integrare a biodiversității și a funcțiilor ecosistemului în proiectarea, politica și planificarea urbană, reducând în același timp emisiile de carbon și îmbunătățind adaptarea la schimbările climatice;

56. constată că zonele urbane pot genera transformări remarcabile pentru biodiversitatea din UE; subliniază că poluarea cu materiale plastice și poluarea apei reprezintă factori determinanți importanți ai pierderii biodiversității; consideră că, în contextul noului Plan de acțiune pentru economia circulară, o economie bine dezvoltată ar putea contribui foarte mult la eforturile UE de protejare a biodiversității;

57. regretă că poluarea cu materiale plastice și poluarea la stațiile de tratare a apei, poluarea cu produse farmacologice și practicile agricole nesustenabile, cum ar fi utilizarea intensivă a nutrienților, afectează profund sănătatea ecosistemelor oceanelor;

Zonele protejate ale UE

58. solicită să se examineze în amănunțime toate zonele protejate ale Uniunii, inclusiv siturile Natura 2000, pentru a gospodări și a lega între ele mai bine aceste zone și a le extinde; subliniază că este nevoie de o metodă standardizată de calculare a zonelor protejate și o definiție clară a ceea ce constituie „zonă protejată” în UE; subliniază că, având în vedere recentul raport al IPCC referitor la oceane și criosferă în contextul schimbărilor climatice, este necesară o evaluare cuprinzătoare și o extindere semnificativă a zonelor de coastă și marine protejate din UE și o evaluare a modului cum sunt gestionate; solicită extinderea zonelor marine protejate ale UE pentru a include mai multe ape din larg; subliniază că, nu doar cantitatea, ci și calitatea zonelor protejate este esențială pentru a preveni pierderea biodiversității și că, prin urmare, trebuie să se pună mai mult accentul pe gestionarea temeinică și sustenabilă a acestora;

59. invită Comisia să continue să ia măsuri juridice atunci când constată că legile UE privind protecția naturii nu sunt respectate; subliniază faptul că procedurile în domeniul încălcărilor normelor de mediu trebuie să fie mai expeditiv, având în vedere riscul de deteriorare ireversibilă a mediului; subliniază că este necesar să se vegheze de urgență la aplicarea corespunzătoare a directivelor privind natura și să se monitorizeze plângerile referitoare la încălcări ale legislației într-un mod transparent;

60. observă că, dacă nu va fi pus în aplicare în mod corespunzător, cadrul de conservare a naturii ar putea crea un mediu ostil pentru activiști și ecologiști și direct sau indirect le-ar putea pune viața în pericol; subliniază că UE ar trebui să condamne activ uciderea activiștilor de mediu și a ecologiștilor;

61. subliniază că infrastructura ecologică oferă servicii ecosistemice care sprijină biodiversitatea, de exemplu prin creșterea numărului de coridoare ecologice în mediile urbane;

Inovare, cercetare și educație

62. reamintește importanța pe care o au cercetarea, inovarea și dezvoltarea în atingerea obiectivelor „Viziunii 2050”; subliniază importanța sprijinirii cercetării și a științelor participative pentru a îmbogăți cunoștințele, în special despre oceane, care au rămas în mare parte neexplorate; invită Comisia și Consiliul să majoreze alocarea bugetară pentru programul Orizont Europa la 120 de miliarde de euro în viitorul CFM, de care să beneficieze în special clusterul „Resurse naturale”, atât pentru cercetare fundamentală, cât și aplicată, și să lanseze o misiune de protejare și refacere a biodiversității în cadrul programului Orizont Europa; invită părțile să se concentreze mai ales pe relațiile dintre conservarea biodiversității și avantajele pentru sănătatea umană și bunăstare economică și să coordoneze măsurile de colectare a datelor;

63. invită Comisia să sprijine continuarea cercetărilor privind efectele schimbării destinației terenurilor – inclusiv efectele defrișărilor și ale producției de bioenergie – asupra emisiilor de GES și să țină seama de aceste rezultate în elaborarea politicilor viitoare;

64. ia act de faptul că, potrivit Strategiei europene privind materialele plastice într-o economie circulară, adoptată la 16 ianuarie 2018, cele 150 de milioane de tone de plastic care s-au acumulat în oceanele lumii s-ar putea dubla până în 2030, punând în pericol peste 660 de specii și afectând mediul înconjurător; invită Comisia să prezinte inițiative epocale de combatere a poluării cu materiale plastice și a efectelor sale asupra biodiversității; scoate în evidență cazul specific al microplasticelor care reprezintă peste 80 % din deșeurile marine colectate, punând în pericol biodiversitatea marină;

Joi, 16 ianuarie 2020

o feliicită, prin urmare, pe Ursula von der Leyen pentru angajamentul de a deschide un nou front în lupta împotriva deșeurilor de plastic, punând pe tapet problema microplasticelor; subliniază necesitatea unei abordări bazate pe economia circulară, care să pună accentul pe cercetare și inovare pentru produse sustenabile;

65. subliniază că educația are un rol important în informarea populației despre biodiversitate și protecția mediului; ia act de faptul că zonele marine protejate care au și scop educațional sunt un instrument relevant și eficient de conștientizare pentru populație care pot da un impuls suplimentar conservării;

Construirea de capacități, informarea populației și implicarea tuturor protagoniștilor

66. subliniază că, pentru o punere în aplicare cu succes și pentru o mai bună înțelegere a importanței biodiversității, construirea de capacități și acțiunile de sensibilizare reprezintă elemente esențiale; salută, prin urmare, decizia COP14, care invită părțile, alte guverne și donatorii să pună la bătaie resurse financiare pentru consolidarea capacităților, asistență tehnică și transfer de tehnologie, dacă sunt în postura de a face acest lucru;

67. subliniază că este important să se furnizeze informații complete și să se urmărească o mai mare implicare a societății civile și a cetățenilor din diferite categorii de vârstă pentru a atinge obiectivele UE și obiectivele mondiale;

68. invită părțile să promoveze conștientizarea în rândul populației și implicarea mai multor părți interesate, pentru a asigura soluții adaptate în cooperare cu comunitățile locale și populațiile indigene în scopul de a încuraja utilizarea durabilă a terenurilor pentru o mai mare biodiversitate, astfel încât diferențele regionale între peisaje și habitate să fie pe deplin respectate;

69. salută intenția de a urmări activ o abordare multiparticipativă, fundamentală pentru a valorifica, proteja, conserva, exploata durabil și refaca biodiversitatea, și, totodată, subliniază că o colaborare mai strânsă cu și între diferite niveluri de guvernare și sectoare și actori privați va crea șanse de a integra obiectivele de biodiversitate în alte politici; consideră esențial să fie implicate organizațiile de întreprinderi și financiare și, în acest sens, apreciază eforturile Comisiei de a implica sectorul privat în conservarea biodiversității, în special prin Platforma pentru mediul de afaceri și biodiversitate a UE; salută, în acest sens, inițiativele sectorului privat precum lansarea coaliției „One Planet Business for Biodiversity” în cadrul reuniunii la nivel înalt a ONU privind combaterea schimbărilor climatice de la New York;

70. invită Comisia să ia în considerare o metodologie armonizată pentru a calcula amprenta ecologică a întreprinderilor din UE, precum și impactul lor asupra biodiversității;

71. consideră că trebuie schimbate mentalitățile în sânul societăților pentru a combate schimbările climatice, degradarea mediului și pierderea biodiversității; subliniază că este important să se respecte principiul tranziției echitabile, care să garanteze că procesul este echitabil și nu lasă pe nimeni deoparte;

72. observă că conștientizarea în rândul populației și accesul la informații complete și ușor de înțeles le permit consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză și să promoveze consumul durabil și insistă, prin urmare, că ele ar trebui să facă parte dintr-un set cuprinzător de măsuri, în special produsele care duc la despăduriri, distrugerea ecosistemelor și încălcarea drepturilor omului; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească trasabilitatea și controlul produselor prin intermediul lanțurilor lor valorice și de aprovizionare, asigurând astfel transparența deplină pentru consumatori;

73. subliniază necesitatea de a dezvolta mai mult certificarea pentru etichetare ecologică și combaterea despăduririi;

74. salută reuniunea din 2020 a reuniunii internaționale a Uniunii Internaționale pentru conservarea naturii, de la Marsilia; invită Comisia să transmită semnale clare de susținere față de angajamentele sale pentru biodiversitate în cadrul acestui forum;

o

o o

75. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0016

Activitățile Ombudsmanului European în 2018**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la activitățile Ombudsmanului European – raportul anual pe 2018 (2019/2134(INI))**

(2021/C 270/12)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul anual privind activitățile Ombudsmanului European din 2018,
 - având în vedere articolul 15, articolul 24 al treilea paragraf și articolul 228 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere articolele 11, 41, 42 și 43 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”),
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (UNCPRD),
 - având în vedere Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului ⁽¹⁾,
 - având în vedere Codul European al Bunei Conduite Administrative, astfel cum a fost adoptat de Parlament la 6 septembrie 2001,
 - având în vedere Acordul-cadru de cooperare încheiat între Parlament și Ombudsmanul European la 15 martie 2006, intrat în vigoare la 1 aprilie 2006,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2019 referitoare la ancheta strategică a Ombudsmanului OI/2/2017 privind transparența dezbaterilor legislative care au loc în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului UE ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 februarie 2019 privind rezultatul deliberărilor Comisiei pentru petiții din cursul anului 2018 ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la activitățile Ombudsmanului European,
 - având în vedere articolul 54 și articolul 232 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere scrisoarea transmisă de Comisia pentru afaceri constituționale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru petiții (A9-0032/2019),
- A. întrucât Raportul anual referitor la activitățile Ombudsmanului European pe 2018 a fost prezentat oficial Președintelui Parlamentului European la 2 octombrie 2019 și întrucât Ombudsmanul, Emily O'Reilly, și-a prezentat raportul în fața Comisiei pentru petiții la 4 septembrie 2019 la Bruxelles;
- B. întrucât, în temeiul articolelor 24 și 228 din TFUE, Ombudsmanul European este împuternicit să primească plângeri care privesc cazuri de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, cu excepția Curții de Justiție a Uniunii Europene în exercitarea funcției sale judiciare;
- C. întrucât articolul 10 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „[o]rice cetățean are dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii” și că „[d]eciziile se iau în mod cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat posibil de cetățean”;

⁽¹⁾ JO L 113, 4.5.1994, p. 15.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0045.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0114.

Joi, 16 ianuarie 2020

- D. întrucât articolul 15 din TFUE prevede că „[i]n scopul promovării unei bune guvernări și asigurării participării societății civile, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii acționează respectând în cel mai înalt grad principiul transparenței” și că „[o]rice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii”;
- E. întrucât articolul 41 alineatul (1) din cartă prevede că „orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii”;
- F. întrucât articolul 43 din cartă prevede că „[o]rice cetățean al Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau sediul social într-un stat membru au dreptul de a sesiza Ombudsmanul European cu privire la cazurile de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, cu excepția Curții de Justiție a Uniunii Europene în exercitarea funcției sale juridictionale”;
- G. întrucât, în 2018, Ombudsmanul a deschis 490 de anchete, dintre care 482 s-au bazat pe plângeri, iar 8 au fost anchete din proprie inițiativă, și a închis 545 de anchete (dintre care 534 bazate pe plângeri și 11 din proprie inițiativă); întrucât cea mai mare parte a anchetelor a vizat Comisia (285 de anchete sau 58,2 %), pe locul doi ca număr de anchete s-au aflat agențiile UE (43 de anchete sau 8,8 %), restul fiind distribuite după cum urmează: Parlamentul (30 de anchete sau 6,1 %), Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) (23 de anchete sau 4,7 %), Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) (23 anchete sau 4,7 %), Banca Europeană de Investiții (16 anchete sau 3,3 %), Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (14 anchete sau 2,8 %) și alte instituții (56 de anchete sau 11,4 %);
- H. întrucât principalele trei preocupări din anchetele închise de Ombudsman în 2018 au fost: transparența, responsabilitatea și accesul public la informații și documente (24,6 %), cultura serviciului (19,8 %) și utilizarea adecvată a puterii discreționare (16,1 %); întrucât printre alte preocupări s-au aflat respectarea drepturilor procedurale, cum ar fi dreptul de a fi ascultat, respectarea drepturilor fundamentale, chestiunile etice, participarea publică la procesul decizional al UE, inclusiv în procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, buna gestiune financiară a procedurilor de ofertare, a granturilor și a contractelor UE, recrutarea, precum și buna gestionare a chestiunilor legate de personalul UE;
- I. întrucât Comisia Europeană a avut o rată de 76 % de respectare a recomandărilor Ombudsmanului privind buna administrare în 2018, ceea ce reprezintă o scădere continuă de la 82 % în 2016 și, respectiv, 77 % în 2017;
- J. întrucât, în 2018, 17 996 de cetățeni au solicitat ajutorul Ombudsmanului; întrucât 14 596 de cetățeni au beneficiat de consiliere prin intermediul ghidului interactiv de pe site-ul său; întrucât 1 220 de cereri au fost trimise spre informare în altă parte; întrucât Ombudsmanul a tratat 2 180 de plângeri;
- K. întrucât, în activitatea sa strategică din 2018, Biroul Ombudsmanului a deschis cinci noi anchete strategice, respectiv cu privire la tratamentul persoanelor cu dizabilități în cadrul Sistemului comun de asigurări de sănătate, la accesibilitatea site-urilor web ale Comisiei pentru persoanele cu dizabilități, la activitățile Agenției Europene pentru Medicamente înainte de transmiterea unei cereri, la gestionarea de către Comisie a situațiilor de tip „ușă turnantă” în ceea ce privește personalul UE și la răspunderea în cadrul activității legislative a Consiliului; întrucât, în 2018, Ombudsmanul a lansat zece inițiative strategice privind, printre altele, utilizarea limbilor în funcția publică a UE, politicile de combatere a hărțuirii în serviciul public al UE și protecția copiilor migranți;
- L. întrucât Ombudsmanul joacă un rol crucial în transformarea procesului legislativ al UE într-unul mai deschis și cu un nivel mai mare de asumare a răspunderii în fața cetățenilor, pentru a le permite să își poată exercita dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii, sporind, astfel, implicarea și încrederea cetățenilor;
- M. întrucât Ombudsmanul trebuie să joace un rol esențial în asigurarea responsabilității instituțiilor UE și a transparenței și imparțialității maxime ale administrației UE și ale proceselor decizionale, pentru a proteja drepturile cetățenilor, sporindu-le astfel încrederea, implicarea și participarea la viața democratică a Uniunii;
- N. întrucât principala prioritate a Ombudsmanului European este de a se asigura că drepturile cetățenilor sunt pe deplin respectate;

Joi, 16 ianuarie 2020

- O. întrucât, în 2018, Ombudsmanul a lansat un nou site web, care include o interfață revizuită și ușor de utilizat pentru potențialii reclamanți; întrucât procedura accelerată a Ombudsmanului pentru soluționarea plângerilor privind accesul public la documente reflectă angajamentul Ombudsmanului de a oferi asistență și de a lua decizii în termen de 40 de zile pentru cei care solicită ajutor, în toate cele 24 de limbi oficiale ale UE; întrucât această nouă inițiativă face parte dintr-o strategie de îmbunătățire a eficacității biroului său;
- P. întrucât, în urma anchetei sale strategice OI/2/2017/TE, Ombudsmanul a constatat că în Consiliu există o lipsă de transparență în privința accesului public la documentele sale legislative și a practicilor sale curente legate de procesul decizional – în special în etapa pregătitoare de la nivelul Comitetului Reprezentanților Permanenți (Coreper) și al grupurilor de lucru; întrucât, în urma reticenței Consiliului de a pune în aplicare recomandările sale, la 16 mai 2018, Ombudsmanul a prezentat Parlamentului Raportul special OI/2/2017/TE privind transparența procesului legislativ al Consiliului; întrucât, la 17 ianuarie 2019, Parlamentul și-a adoptat raportul referitor la ancheta strategică a Ombudsmanului, susținând pe deplin recomandările Ombudsmanului; întrucât președinția finlandeză și-a exprimat angajamentul de a consolida deschiderea și transparența legislativă a Consiliului;
- Q. întrucât, la 12 februarie 2019, Parlamentul a adoptat un proiect de regulament al Parlamentului European de stabilire a statutului și condițiilor generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (Statutul Ombudsmanului European) și de abrogare a Deciziei 94/262/CECO, CE, Euratom⁽⁴⁾, pentru care are principala responsabilitate legislativă; întrucât acest nou regulament este în curs de aprobare de către Consiliu;
- R. întrucât o mai mare deschidere și transparență cu privire la pozițiile adoptate de guvernele statelor membre în Consiliu va îmbunătăți încrederea în UE și va reduce euroscepticismul și populismul;
- S. întrucât asigurarea unei mai mari transparențe a procesului decizional din cadrul trilogurilor va spori încrederea cetățenilor în instituțiile UE;
- T. întrucât, în 2018, Ombudsmanul a lansat o inițiativă strategică de combatere a hărțuirii, care verifică politicile împotriva hărțuirii stabilite de administrația UE; întrucât Ombudsmanul a decis să scrie în 2018 unui număr de 26 de instituții și de agenții ale UE, solicitând detalii cu privire la aceste politici și modul în care ele sunt puse în aplicare;
- U. întrucât, în 2018, Ombudsmanul a lansat o anchetă privind discriminarea de gen și egalitatea de șanse în cadrul Băncii Europene de Investiții (BEI); întrucât BEI a urmat recomandările și sugestiile Ombudsmanului privind egalitatea de șanse și egalitatea de gen;
- V. întrucât Ombudsmanul face parte din cadrul UE pentru UNCPRD, cu sarcina de a proteja, promova și monitoriza aplicarea acestei convenții la nivelul instituțiilor UE;
- W. întrucât o conferință care a reunit Rețeaua Europeană a Ombudsmanilor și Comisia pentru petiții a Parlamentului European a avut loc în martie 2018, iar unul dintre principalele puncte ale discuției a fost modul în care mediatorii își pot consolida cooperarea,
1. salută Raportul anual pe anul 2018 prezentat de Ombudsmanul European;
 2. o felicită pe Emily O'Reilly pentru activitatea sa excelentă și eforturile sale constructive de îmbunătățire a calității administrației UE, a accesibilității și a calității serviciilor pe care le oferă cetățenilor;
 3. subliniază importanța transparenței și a accesului public la documentele deținute de Consiliu; accentuează faptul că un nivel ridicat de transparență a procesului legislativ este esențial pentru a permite cetățenilor, mass-mediei și părților interesate să tragă la răspundere atât reprezentanții aleși, cât și guvernele; recunoaște rolul valoros pe care îl joacă Ombudsmanul în comunicarea și medierea între instituțiile UE și cetățeni; consideră că Consiliul trebuie să își revizuiască politica de confidențialitate; subliniază activitatea Ombudsmanului pentru a mări gradul de asumare a responsabilității față de public în procesul legislativ al UE;

(4) Texte adoptate, P8_TA(2019)0080.

Joi, 16 ianuarie 2020

4. subliniază necesitatea și importanța unei participări mai active a cetățenilor la procesul decizional și a unei transparențe mai mari în modul în care funcționează administrația, acestea fiind măsuri de consolidare a legitimității democratice a instituțiilor Uniunii, menite să restabilească încrederea;
5. îndeamnă Ombudsmanul să asigure o mai mare transparență a procesului decizional din cadrul trilogurilor;
6. subliniază că restabilirea încrederii cetățenilor în instituțiile Uniunii este o preocupare principală a Parlamentului European și este de cea mai mare importanță sociopolitică și etică;
7. subliniază necesitatea îmbunătățirii și a consolidării dialogului social, precum și a dialogului dintre organisme, instituțiile și cetățenii Uniunii;
8. sprijină pe deplin recomandările Ombudsmanului European adresate Consiliului și îndeamnă Consiliul să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare aceste recomandări cât mai curând posibil;
9. încurajează Ombudsmanul să ofere orientări suplimentare instituțiilor UE despre cum să comunice mai bine cu cetățenii în toate limbile oficiale ale UE; îndeamnă Ombudsmanul să ofere orientări instituțiilor cu privire la modul în care să își dezvolte politica lingvistică astfel încât să fie posibilă elaborarea conținutului și informațiilor relevante în cât mai multe versiuni lingvistice posibile;
10. salută strategia Ombudsmanului de creștere a vizibilității și a impactului mandatului său pentru cetățeni;
11. salută restructurarea site-ului internet al Ombudsmanului, care a devenit un instrument mai funcțional și mai accesibil pentru cetățeni;
12. îi solicită Consiliului ca, în calitate de colegiator, să își alinieze metodele de lucru la standardele unei democrații parlamentare, așa cum prevăd tratatele, mai degrabă decât să funcționeze ca un forum diplomatic, aceasta nefiind funcția sa; reamintește că, în urma anchetei sale strategice OI/2/2017/TE, Ombudsmanul a concluzionat că practicile Consiliului cu privire la transparență constituie administrare defectuoasă; îndeamnă Consiliul să pună imediat în aplicare recomandările Ombudsmanului extrase din ancheta sa strategică, inclusiv cele furnizate de Parlament în propriul raport referitor la raportul special; încurajează Ombudsmanul să continue monitorizarea progreselor legate de ancheta sa strategică;
13. își reia apelul pentru o actualizare a legislației UE privind accesul la documente și solicită o revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽⁵⁾ pentru a facilita activitatea Ombudsmanului de verificare în ceea ce privește acordarea accesului la documente de către Parlament, Consiliu și Comisie; consideră că este regretabilă blocarea de către Consiliu a revizuirii Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și îndeamnă Consiliul să redeschidă discuțiile pe baza poziției adoptate de Parlament în a doua lectură, așa cum este prevăzută în Rezoluția sa din 12 iunie 2013 referitoare la impasul înregistrat în procesul de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001⁽⁶⁾;
14. solicită din nou o revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 deoarece este în mod serios depășit și nu mai reflectă situația juridică actuală și practicile instituționale aplicate de instituțiile, oficiile, organele și agențiile UE;
15. salută lansarea oficială a procedurii accelerate pentru anchetele privind accesul la documente și recunoaște rezultatele pozitive pe care le are pentru reclamanți;

⁽⁵⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0271.

Joi, 16 ianuarie 2020

16. subliniază cu fermitate importanța ca Ombudsmanul să continue să monitorizeze îndeaproape și să efectueze anchete strategice în ceea ce privește transparența Comisiei; este conștient de faptul că fenomenul „ușilor turnante” există încă, în special în rândul funcționarilor de rang înalt ai instituțiilor; îndeamnă Ombudsmanul să continue monitorizarea punerii în aplicare a normelor revizuite ale Comisiei privind „ușile turnante”, care au intrat în vigoare în septembrie 2018 ca urmare a anchetei sale din proprie inițiativă;

17. subliniază faptul că problema conflictelor de interese este mai amplă decât cazurile de „uși turnante” și insistă asupra faptului că trebuie elaborate norme suplimentare și criterii mai stricte pentru a garanta în mod ferm că deciziile și legislația sunt adoptate în interesul cetățenilor;

18. reamintește că principiile disponibilității publice, deschiderii și transparenței sunt inerente procesului legislativ al UE pentru a da posibilitatea cetățenilor de a cunoaște fundamentele acțiunilor legislative, asigurând astfel exercitarea efectivă a drepturilor lor democratice⁽⁷⁾; recunoaște nevoia de transparență în procesul decizional al UE; sprijină dezvoltarea de către serviciile celor trei instituții a portalului legislativ comun, care are drept scop furnizarea unui canal ușor de utilizat, permițându-le nespecialiștilor să acceseze informații despre procedurile legislative în curs;

19. sprijină publicarea documentelor finale ale trilogurilor; subliniază că hotărârea pronunțată în martie 2018 în cauza De Capitani (T-540/15) menționează că punctele de vedere exprimate de instituții în documentele „pe patru coloane” nu intră sub incidența unei prezumții generale de nedivulgare; ia act de faptul că natura sensibilă a temelor abordate, așa cum se reflectă în documentele trilogurilor, nu a fost considerată, în sine, un motiv suficient pentru a refuza accesul publicului; consideră că, pentru a asigura transparența în cadrul trilogurilor, ar trebui să contribuie toate cele trei instituții; recunoaște că dreptul de acces al publicului la documentele instituțiilor Uniunii este dreptul protejat și inalienabil al fiecărui cetățean al UE, care decurge în mod direct din principiul democratic și dreptul fundamental al libertății de exprimare, astfel încât Uniunea are o obligație corespunzătoare de conformitate și răspundere; subliniază necesitatea promovării în continuare a instituțiilor relevante cu competențe privind transparența, cum ar fi Biroul Ombudsmanului, astfel încât Uniunea să își îndeplinească obligația menționată mai sus;

20. reafirmă faptul că trebuie asigurată integritatea Băncii Centrale Europene (BCE) și independența sa față de interesele financiare private; subliniază că membrii Comitetului executiv al BCE nu trebuie să fie și membri ai forurilor sau ai altor organizații, inclusiv cadre de conducere de la bănci supravegheate de BCE și nu trebuie să participe la foruri inaccesibile publicului; salută avizul Ombudsmanului din 5 iulie 2018;

21. regretă faptul că BCE nu a adoptat și aplicat încă, după cum i s-a recomandat, norme minime privind răspunderea; consideră că nerespectarea obligației de a asigura transparența activităților BCE ar putea suscita dubii cu privire la independența sa față de interesele financiare private;

22. este de acord cu recomandările Ombudsmanului din 15 ianuarie 2018 privind implicarea Președintelui Băncii Centrale Europene și a membrilor organelor sale de decizie în „Grupul celor treizeci” și invită insistent BCE să modifice normele relevante, pentru a asigura transpunerea în practică a celor mai înalte standarde etice și de asumare a răspunderii;

23. invită Comisia, în etapa dialogului neoficial dintre ea însăși și statele membre, să asigure un nivel ridicat de transparență și accesul la documente și informații în ceea ce privește procedurile EU Pilot și cele legate de constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în special privind petițiile primite, precum și accesul integral prin mijloace adecvate la procedurile EU Pilot și cele legate de constatarea neîndeplinirii obligațiilor care au fost finalizate deja; invită Comisia să adopte o abordare diferită în ceea ce privește investigarea cazurilor de încălcare a legislației UE și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor care nu se bazează exclusiv pe mecanismul EU Pilot;

24. subliniază importanța măsurilor adoptate pentru a spori transparența deciziilor luate în cadrul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; reamintește că, în 2014, Comisia a creat, pe site-ul Europa, o platformă centralizată conținând informații complete cu privire la constatarea neîndeplinirii obligațiilor; subliniază că, în rapoartele sale anuale privind monitorizarea aplicării dreptului UE, Comisia oferă Parlamentului și publicului informații cu privire la dosarele EU Pilot și de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;

(7) Cauzele conexe C-39/05 P și C-52/05 P, Regatul Suediei și Maurizio Turco împotriva Consiliului Uniunii Europene, Culegerea de jurisprudență 2008 I-04723.

Joi, 16 ianuarie 2020

25. sprijină pe deplin angajamentul Ombudsmanului în favoarea îmbunătățirii transparenței activităților de lobby din UE; sprijină angajamentul Comisiei de a pune în aplicare normele orizontale revizuite privind grupurile de experți, inclusiv cele privind transparența și conflictele de interese; subliniază importanța înregistrării persoanelor și organizațiilor care reprezintă interesele private în registrul de transparență, astfel încât numirile să poată fi făcute în conformitate cu normele orizontale;
26. evidențiază necesitatea unui acord tripartit între Parlamentul European, Consiliu și Comisie, care ar reprezenta un pas înainte către consolidarea normelor existente privind activitatea de lobby și eliminarea lacunelor; consideră, cu toate acestea, că instituțiile nu ar trebui să se oprească aici, ci ar trebui să continue să adopte măsuri legislative obligatorii pentru toate instituțiile și agențiile UE;
27. subliniază că este necesar ca toate informațiile cu privire la influența lobiștilor să fie puse la dispoziție în mod gratuit, să fie ușor de înțeles și ușor accesibile publicului, îmbunătățindu-se precizia datelor din registrul de transparență al UE; subliniază că trebuie asigurată transparența deplină a finanțării tuturor reprezentanților grupurilor de interese și solicită suspendarea tuturor organizațiilor care încalcă normele privind ușile turnante;
28. subliniază necesitatea adoptării unui act juridic pentru a face registrul de transparență imperativ și obligatoriu din punct de vedere juridic pentru toate instituțiile și agențiile UE și părțile terțe, asigurând astfel deplina transparență a activității de lobby; încurajează instituțiile UE să ia în considerare măsurile practice care ar putea conduce la un acord rapid și eficient;
29. regretă faptul că discriminarea de gen și reprezentarea de gen rămâne o problemă în cadrul instituțiilor UE; ia act cu îngrijorare de constatările din cazul 366/2017/AMF și îndeamnă insistent BEI să respecte pe deplin recomandările Ombudsmanului în ceea ce privește reprezentarea echilibrată a tuturor genurilor în posturile de conducere;
30. salută ancheta Ombudsmanului din 2018 cu privire la procedura de numire a fostului Secretar General al Comisiei și ia act de constatările sale referitoare la patru cazuri de administrare defectuoasă; își exprimă regretul că, în pofida sprijinului acordat de Parlament recomandărilor Ombudsmanului, fosta Comisie nu le-a pus în aplicare; ia act cu îngrijorare de faptul că aceasta nu a instituit o procedură de numire specifică și solicită noii Comisii să facă acest lucru, asigurând astfel aplicarea celor mai înalte standarde de transparență, etică și stat de drept;
31. ia act cu îngrijorare de scăderea ratei de respectare de către Comisie a recomandărilor, sugestiilor și soluțiilor propuse de Ombudsmanul European; invită Comisia să își demonstreze angajamentul de a rezolva toate cazurile de administrare defectuoasă constatate de Ombudsman în activitățile sale;
32. îndeamnă Ombudsmanul să monitorizeze punerea în aplicare a noului Regulament de procedură al Parlamentului pentru audierile comisarilor desemnați, în special cele prevăzute la anexa VII articolul 2 referitoare la examinarea intereselor financiare, în spiritul transparenței și obiectivității;
33. ia act de propunerea adoptată de Comisie la 31 ianuarie 2018 privind un nou Cod de conduită pentru membrii Comisiei Europene; consideră că trebuie consolidate și mai mult dispozițiile codului;
34. reafirmă și are convingerea fermă că trebuie aplicate norme etice stricte în toate instituțiile UE pentru a asigura respectarea obligației de integritate;
35. consideră că transparența este o componentă esențială a statului de drept, care trebuie respectată în întregul proces legislativ, întrucât influențează materializarea efectivă a dreptului de vot și a dreptului de a candida în alegeri, precum și a altor drepturi (și anume libertatea de exprimare și dreptul de a primi informații); consideră că crearea unei cetățenii active a Uniunii necesită controlul public, revizuirea și evaluarea procesului, precum și posibilitatea de contestare a rezultatului; subliniază că acest lucru i-ar ajuta pe cetățeni să devină din ce în ce mai familiarizați cu noțiunile de bază ale procesului legislativ și ar stimula participarea la viața democratică a Uniunii;

Joi, 16 ianuarie 2020

36. salută eforturile continue ale Ombudsmanului de a influența schimbarea instituțiilor UE prin participarea la consultări publice care au legătură cu activitatea sa; salută sugestiile sale de îmbunătățire a transparenței modelului UE de evaluare a riscurilor în lanțul alimentar, printre care publicarea de către Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară a ordinilor de zi și a proceselor-verbale ale reuniunilor legate de evaluarea riscurilor;
37. încurajează Ombudsmanul să își continue ancheta din proprie inițiativă privind transparența EMA și a cererilor depuse în prealabil de către întreprinderile farmaceutice pentru interacțiunea de autorizare pe piață, precum și consultarea publică care s-a desfășurat până în ianuarie 2019;
38. salută ancheta sa despre rapoartele privind siguranța ale Agenției Europene de Siguranță a Aviației (AESA), ceea ce a dus la schimbarea practicii agenției, astfel încât cei care raportează preocupările legate de siguranță să primească un răspuns;
39. îndeamnă Ombudsmanul să continue monitorizarea conformității Sistemului comun de asigurări de sănătate (SCAS) cu UNCPRD; îndeamnă Comisia să actualizeze textul dispozițiilor generale de punere în aplicare (DGA), care guvernează funcționarea SCAS în ceea ce privește cheltuielile medicale și cheltuielile legate de amenajarea corespunzătoare a locului de muncă pentru persoanele cu dizabilități sau cu boli grave; invită Ombudsmanul să asigure punerea deplină în aplicare a UNCPRD de către toată administrația UE;
40. salută recomandările practice ale Ombudsmanului cu privire la accesibilitatea procedurilor de selecție ale Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) pentru candidații cu deficiențe de vedere; invită Ombudsmanul să monitorizeze conformitatea deplină a EPSO cu cerințele de accesibilitate aplicabile procedurilor de selecție online; invită Ombudsmanul să monitorizeze aplicarea propunerilor sale privind tehnologiile asistive în timpul testelor pe calculator, care au loc în întreaga lume;
41. sprijină Ombudsmanul în sensibilizarea instituțiilor UE în vederea introducerii unor politici mai ferme de combatere a hărțuirii;
42. sprijină inițiativa Ombudsmanului de monitorizare a mișcării #MeToo și solicită să se monitorizeze în continuare politicile de combatere a hărțuirii puse în aplicare de administrația UE;
43. sprijină eforturile Ombudsmanului de a facilita participarea cetățenilor la procesul de elaborare a politicilor UE; solicită Ombudsmanului să continue să urmărească utilizarea instrumentului inițiativei cetățenești europene (ICE), inclusiv monitorizarea punerii în aplicare a Regulamentului revizuit privind ICE;
44. subliniază că rolul Ombudsmanului European a evoluat în timp de la crearea sa, de la prevenirea administrării defectuoase la promovarea bunei administrări; consideră că evoluția logică a acestei tendințe este de a continua eforturile de a promova în mod activ și în timp util o mai bună administrare și cele mai bune practici administrative;
45. salută inițiativa Ombudsmanului de a acorda Premiul pentru bună administrare, care recunoaște eforturile depuse de funcționarii UE pentru a găsi soluții inovatoare de aplicare a unor politici accesibile pentru cetățeni;
46. își reia solicitarea sa îndelung repetată de a actualiza actualul Cod al bunei conduite administrative într-un regulament obligatoriu pentru toate instituțiile și agențiile UE;
47. reamintește angajamentul Ombudsmanului pentru demonstrarea unui nivel ridicat de transparență din partea UE, pe parcursul negocierilor privind acordul de retragere a Regatului Unit din Uniunea Europeană;

Joi, 16 ianuarie 2020

48. încurajează Ombudsmanul să își continue cooperarea cu omologii săi la nivel național prin intermediul Rețelei Europene a Ombudsmanilor; subliniază necesitatea de a se dezvolta și mai mult cooperarea dintre diverși mediatori naționali;
 49. reamintește că noul proiect de statut al Ombudsmanului European, adoptat recent de Parlament, conține o dispoziție privind starea de incompatibilitate pe o perioadă de 3 ani înainte ca un deputat în Parlamentul European să fie eligibil pentru funcția de Ombudsman;
 50. reiterează că este extrem de important să se mențină independența și integritatea Ombudsmanului și să se garanteze că funcția este deținută de persoane fără afilieri politice partinice evidente și conflicte de interese și cu o etică ireproșabilă;
 51. își exprimă aprecierea pentru cooperarea excelentă și fructuoasă a Ombudsmanului și a echipei sale cu Comisia pentru petiții;
 52. recunoaște excelenta cooperare cu Ombudsmanul în timpul mandatului său și invită viitorul Ombudsman să continue acest nivel de cooperare și dialog structural cu Comisia pentru petiții pentru a îmbunătăți în continuare calitatea administrației UE și accesibilitatea și calitatea serviciilor pe care le oferă cetățenilor noștri;
 53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și raportul Comisiei pentru petiții Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și avocaților poporului sau autorităților similare din statele membre.
-

Joi, 16 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0017

Instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2020 referitoare la instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice (2019/2950(RSP))**

(2021/C 270/13)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Regulamentul nr. 31 (CEE), 11 (CEEA) de instituire a Statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (Statutul funcționarilor) și, în special, articolul 11 litera (a) și articolele 12, 16 și 17 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2011 privind descărcarea de gestiune 2009: performanțele, gestiunea financiară și controlul agențiilor UE ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul special nr. 15/2012 al Curții de Conturi Europene intitulat „Gestionarea conflictelor de interese în cadrul unor agenții selectate ale UE” ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia Comisiei Europene din 29 iunie 2018 privind activitățile și sarcinile externe și activitățile profesionale după încetarea raporturilor de muncă, (C(2018)4048),
- având în vedere declarația de presă a Autorității Bancare Europene (ABE) din 17 septembrie 2019 referitoare la anunțul privind demisia lui Adam Farkas din funcția de director executiv al ABE, cu efect de la 31 ianuarie 2020 ⁽⁴⁾,
- având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la numirea directorului executiv al ABE, Adam Farkas, în calitate de director general al Asociației pentru piețele financiare din Europa (AFME) (O-000031/2019 – B9-0054/2019) și răspunsurile oferite de Comisie la 24 octombrie 2019 ⁽⁵⁾,
- având în vedere răspunsurile oferite de președintele ABE în cadrul unei audieri organizate de Comisia pentru afaceri economice și monetare la 4 noiembrie 2019,
- având în vedere raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) din 23 august 2010 intitulat „Angajarea în sectorul privat după ocuparea unui post în sectorul public: bune practici în vederea prevenirii conflictelor de interese” ⁽⁶⁾,
- având în vedere documentul de lucru nr. 06/2010 al Organizației Transparency International intitulat „Regulating the Revolving Door” (Reglementarea ușilor turnante) ⁽⁷⁾,
- având în vedere proiectele de recomandare formulate de Ombudsmanul European în cadrul anchetei privind plângerea 775/2010/ANA împotriva Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO 45, 14.6.1962, p. 1385.⁽²⁾ JO L 250, 27.9.2011, p. 268.⁽³⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/News/NEWS1210_11/NEWS1210_11_EN.PDF⁽⁴⁾ <https://eba.europa.eu/adam-farkas-steps-down-as-eba-executive-director>⁽⁵⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/O-9-2019-000031_RO.html⁽⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/governance/post-public-employment_9789264056701-en#page7⁽⁷⁾ https://www.transparency.org/whatwedo/publication/working_paper_06_2010_regulating_the_revolving_door⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/11089>

Joi, 16 ianuarie 2020

- având în vedere scrisoarea adresată de Ombudsman directorului Agenției Europene pentru Produse Chimice la 13 iunie 2017 cu privire la punerea în aplicare a articolului 16 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene ⁽⁹⁾,
 - având în vedere scrisoarea adresată de Ombudsman directorului ABE la 13 iunie 2017 cu privire la punerea în aplicare a articolului 16 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere raportul Ombudsmanului European din 28 februarie 2019 referitor la publicarea de informații cu privire la foștii membri ai personalului de conducere, pentru a pune în aplicare interdicția de a desfășura activități de lobby și de promovare timp de un an: SI/2/2017/NF ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 februarie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European de stabilire a statutului și condițiilor generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (Statutul Ombudsmanului European) ⁽¹²⁾,
 - având în vedere orientările politice ale viitoarei Comisii Europene pentru perioada 2019-2024 ⁽¹³⁾,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei intitulată „Instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice” (O-000048/2019 – B9-0001/2020),
 - având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
- A. întrucât articolul 298 alineatul (1) din TFUE prevede că „[î]n îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă”;
- B. întrucât articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁴⁾ prevede că „Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv și președintelui acesteia”;
- C. întrucât, în special, articolele 16 și 17 din Statutul funcționarilor stabilesc principiile pentru personalul care părăsește instituțiile, inclusiv dispoziții privind prevenirea conflictelor de interese;
- D. întrucât directorul executiv al ABE a acceptat să fie numit director general al AFME începând cu 1 februarie 2020 și și-a anunțat demisia din funcția de director executiv al ABE, cu efect de la 31 ianuarie 2020;
- E. întrucât consiliul de administrație și consiliul supraveghetorilor ABE au decis că trebuie să autorizeze numirea directorului executiv al ABE în funcția de director general al AFME; întrucât consiliul supraveghetorilor a luat decizia de a impune un număr destul de mic de restricții directorului executiv, care, potrivit ABE, vizează conflictul de interese ce decurge din acceptarea de către acesta a noii sale funcții în cadrul AFME; întrucât aceste restricții se aplică activităților desfășurate în cadrul ABE, dar și după încetarea funcțiilor sale în cadrul acesteia;
- F. întrucât, în cadrul unei audieri în fața Parlamentului European, președintele ABE a subliniat că este dificil să se aplice restricții în cazul acestor activități desfășurate după ocuparea unor funcții publice;

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/80697>

⁽¹⁰⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/80699>

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/report/en/110521>

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/info/files/political-guidelines-next-commission-2019-2024-union-strives-more-my-agenda-europe_ro

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

Joi, 16 ianuarie 2020

- G. întrucât cadrele de conducere care părăsesc autoritățile de supraveghere nu primesc în prezent o indemnizație temporară;
- H. întrucât angajarea după ocuparea unor funcții publice și conflictele de interese de tip „uși turnante” reprezintă preocupări recurente și au fost evaluate și analizate de organismele internaționale și ale UE, în special de Ombudsmanul European și de Curtea de Conturi Europeană;
- I. întrucât aceste cazuri de tip „ușă turnantă” oferă grupurilor de interese ocazia de a recompensa autoritățile de reglementare pentru conduita lor anterioară, deschizând astfel calea către stimulente dăunătoare,
1. subliniază importanța unei administrații europene deschise, eficiente și independente pentru UE în ansamblul său, inclusiv pentru instituțiile, organismele și agențiile din cadrul uniunii economice și monetare;
 2. este preocupat de conflictul de interese apărut ca urmare a numirii directorului executiv al ABE în funcția de director general al AFME începând cu 1 februarie 2020; observă că această activitate profesională după ocuparea unei funcții publice, fără o perioadă de existență a stării de incompatibilitate, reprezintă un risc nu numai pentru reputația și independența ABE, dar și pentru toate instituțiile UE și proiectul european, în ansamblul său;
 3. reamintește că conflictele de interese nesoluționate ar putea nu numai să compromită aplicarea unor standardelor etice ridicate la nivelul întregii administrații europene, ci și să pună în pericol dreptul la o bună administrare, amenințând astfel condițiile de concurență echitabile necesare pentru buna funcționare a pieței unice;
 4. solicită aplicarea efectivă și consecventă a Statutului funcționarilor, în special a articolului 16, pentru a preveni conflictele de interese, în special – dar nu numai – cu privire la înalții funcționari; subliniază că articolul 16 permite instituțiilor UE să respingă solicitarea unui fost funcționar de a prelua un anumit loc de muncă în cazul în care restricțiile nu sunt suficiente pentru a proteja interesele legitime ale instituțiilor; subliniază că, în cazul domnului Farkas, interdicția de a prelua direct o funcție în cadrul AFME ar fi putut fi examinată în temeiul articolului 21 alineatul (3) litera (b) din Decizia C(2018)4048 a Comisiei, în sensul că AFME ar fi putut fi considerată „parte adversă”;
 5. își exprimă temerile că, de multe ori, nu este posibil să se asigure respectarea condițiilor impuse pentru activitățile profesionale desfășurate după ocuparea unor funcții publice; încurajează, prin urmare, instituțiile și agențiile UE să ia în considerare întreaga gamă de instrumente puse la dispoziție în temeiul articolului 16 din Statutul funcționarilor;
 6. pune sub semnul întrebării decizia consiliului supraveghetorilor și a consiliului de administrație din cadrul ABE de a permite domnului Farkas să preia funcția de director general al AFME; le invită să revină asupra deciziei lor;
 7. observă că, deși experiența din sectorul privat poate fi valoroasă pentru a lucra în instituții, situațiile de tip „ușă turnantă” pot apărea, de asemenea, ca urmare a preluării unei funcții publice după ocuparea unui loc de muncă în sectorul privat, atunci când există o legătură directă între fostul angajator și noua funcție în cadrul instituției, acest lucru putând compromite integritatea instituțiilor UE și afecta încrederea cetățenilor în acestea; subliniază, prin urmare, necesitatea emergentă de a evalua modul în care conflictele de interese ar putea decurge din activitățile profesionale desfășurate înainte de ocuparea unor funcții publice sau înainte de numirea în posturi care implică competențe de reglementare sau executive și recomandă să se acorde mai multă atenție acestei chestiuni;
 8. subliniază că situațiile de conflict de interese provocate de activitățile profesionale desfășurate după ocuparea unor funcții publice și fenomenul „ușilor turnante” constituie o problemă comună pentru toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile de pe teritoriul UE și al statelor sale membre; subliniază, prin urmare, că este nevoie de un cadru juridic unificat, care să abordeze în mod eficient aceste aspecte;
 9. ia act de activitatea desfășurată la nivel internațional (OCDE) pentru a asigura un cadru armonizat pentru activitățile profesionale desfășurate după ocuparea unor funcții publice; ia act, la nivelul UE, de activitatea desfășurată în acest scop de Curtea de Conturi Europeană și de Ombudsmanul UE; ia act de faptul că punerea în aplicare în timp util a acestor recomandări ar putea preveni alte probleme similare în viitor;
 10. subliniază că, deși experiența dobândită de membrii personalului său în urma ocupării unui loc de muncă în sectorul privat poate fi valoroasă pentru un organism de reglementare sau de supraveghere, organismele și instituțiile Uniunii ar trebui să fie pătrunse de spiritul serviciului public, pentru a-i servi cât mai bine pe cetățenii europeni;

Joi, 16 ianuarie 2020

11. solicită Curții de Conturi Europene să analizeze aprofundat modul în care organele și agențiile uniunii economice și monetare abordează gestionarea situațiilor în care există potențiale conflicte de interese; invită Curtea de Conturi Europeană să identifice bunele practici;
 12. invită Comisia să evalueze practicile actuale în cazul activităților desfășurate după ocuparea unor funcții publice la nivelul UE și la nivel național pentru a stabili măsuri mai stricte de prevenire a conflictelor de interese care apar atunci când înalți funcționari ai organismelor UE își părăsesc posturile pentru a ocupa un loc de muncă în sectorul privat sau când persoanele care provin din sectorul privat sunt numite în posturi de conducere în cadrul unui organism al UE, și să țină seama de constatările sale în analiza unui cadru juridic armonizat pentru prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice;
 13. reamintește angajamentul asumat de Comisie în cadrul dezbaterii în plen din 24 octombrie 2019 de a revizui cadrul juridic privind activitățile profesionale desfășurate după încetarea raporturilor de muncă; invită Comisia să instituie un cadru juridic armonizat pentru prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice cu scopul de a asigura standarde etice înalte; subliniază că este necesar să se alinieze practica Uniunii la standardele internaționale; subliniază că ar trebui să se aplice aceleași standarde la nivelul UE și la nivel național;
 14. invită Comisia să definească, în cadrul revizuirii sale a cadrului pentru activitățile profesionale desfășurate după ocuparea unor funcții publice, domeniile de risc specifice care ar putea necesita consolidarea, inclusiv extinderea posibilității de a bloca schimbarea unui loc de muncă, și să ia în considerare o posibilă extindere a perioadelor de existență a stării de incompatibilitate pentru înalții funcționari, proporționale cu cazul specific, pentru a asigura egalitatea de tratament în conformitate cu articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; subliniază că cerința de a divulga *ex ante* conflictele de interese, prevăzută la articolul 11 din Statutul funcționarilor, ar trebui să fie pusă în aplicare într-un mod care să garanteze că potențialele conflicte de interese ale unui candidat sunt dezvăluite cu mult înainte ca acesta să preia o funcție în cadrul unui organism al UE; subliniază, de asemenea, că toate organismele UE ar trebui să își publice pe site-urile lor de internet normele interne privind gestionarea conflictelor de interese și să țină seama de recomandările din 2017 ale Ombudsmanului European privind publicarea informațiilor anuale necesare în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Statutul funcționarilor;
 15. invită Comisia să extindă această revizuire la conflictele de interese care decurg din activitățile profesionale desfășurate înainte de ocuparea unor funcții publice și să ia în considerare consolidarea măsurilor existente, cum ar fi cesionarea obligatorie a intereselor în cadrul întreprinderilor care sunt supuse autorității instituției căreia îi aparține un funcționar nou-desemnat sau care au relații cu instituția respectivă, și să ia în considerare noi tipuri de măsuri preventive, cum ar fi recuzarea obligatorie atunci când este vorba de chestiuni care afectează un fost angajator din sectorul privat;
 16. consideră că interdicția de a schimba locul de muncă în cazul în care persoana respectivă ocupă deja un post și în cazul în care interdicția este suficient de precisă și justificată nu constituie o încălcare a dreptului la muncă;
 17. subliniază că, în cazul în care sunt introduse perioade mai lungi de existență a stării de incompatibilitate pentru înalții funcționari care părăsesc o agenție, ar putea fi luată în considerare, de asemenea, posibilitatea de a li se acorda o indemnizație temporară adecvată; subliniază că acordarea acestor indemnizații temporare ar trebui să înceteze în cazul în care ei acceptă un nou loc de muncă în timpul perioadei de existență a stării de incompatibilitate;
 18. invită Comisia să evalueze dacă este oportun ca agențiile UE în cauză să decidă ele însele cu privire la aplicarea normelor privind prevenirea conflictelor de interese și modul în care poate fi asigurată aplicarea coerentă a normelor; consideră că organismul independent de etică avut în vedere de președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, este organismul cel mai potrivit pentru luarea, pe viitor, a deciziilor referitoare la conflictele de interese în cazul membrilor personalului UE;
 19. sugerează tuturor deputaților în Parlamentul European și tuturor reprezentanților Comisiei Europene și ai Consiliului Uniunii Europene să se abțină, pentru o perioadă de doi ani, să intre în contact cu actualul director executiv dacă și când acesta își preia funcția de director general al AFME; solicită serviciilor responsabile de eliberarea permiselor permanente de acces în clădirile Parlamentului („ecusoanele maro”) să analizeze în mod aprofundat cazul domnului Farkas, luând în considerare posibilitatea de a nu acorda acest permis pentru aceeași perioadă de timp (doi ani), pentru a evita un potențial conflict de interese;
 20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi Europene și Ombudsmanului European.
-

Miercuri, 15 ianuarie 2020

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2020)0001

Componența numerică a comisiilor**Decizia Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 privind componența numerică a comisiilor permanente (2020/2512(RSO))**

(2021/C 270/14)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Conferinței președinților,
 - având în vedere Decizia sa din 15 ianuarie 2014 privind competențele și atribuțiile comisiilor permanente ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 206 din Regulamentul său de procedură,
1. decide următoarea componență numerică a comisiilor permanente și a subcomisiilor, după retragerea Regatului Unit din UE:
- I. Comisia pentru afaceri externe: 71 de membri,
 - II. Comisia pentru dezvoltare: 26 de membri,
 - III. Comisia pentru comerț internațional: 43 de membri,
 - IV. Comisia pentru bugete: 41 de membri,
 - V. Comisia pentru control bugetar: 30 de membri,
 - VI. Comisia pentru afaceri economice și monetare: 60 de membri,
 - VII. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale: 55 de membri,
 - VIII. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară: 81 de membri,
 - IX. Comisia pentru industrie, cercetare și energie: 78 de membri,
 - X. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor: 45 de membri,
 - XI. Comisia pentru transport și turism: 49 de membri,
 - XII. Comisia pentru dezvoltare regională: 43 de membri,
 - XIII. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală: 48 de membri,

⁽¹⁾ JO C 482, 23.12.2016, p. 160.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

XIV. Comisia pentru pescuit: 28 de membri,

XV. Comisia pentru cultură și educație: 31 de membri,

XVI. Comisia pentru afaceri juridice: 25 de membri,

XVII. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne: 68 de membri,

XVIII. Comisia pentru afaceri constituționale: 28 de membri,

XIX. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen: 35 de membri,

XX. Comisia pentru petiții: 35 de membri,

Subcomisia pentru drepturile omului: 30 de membri,

Subcomisia pentru securitate și apărare: 30 de membri;

2. decide, având în vedere Decizia Conferinței președinților din 30 iunie 2019 privind componența birourilor comisiilor, că birourile comisiilor pot fi formate din cel mult patru vicepreședinți;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0002

Protocol dintre Uniunea Europeană, Islanda și Norvegia la Acordul privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia în ceea ce privește accesul la Eurodac în scopul asigurării respectării legii ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului dintre Uniunea Europeană, Islanda și Regatul Norvegiei la Acordul dintre Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia în ceea ce privește accesul la Eurodac în scopul asigurării respectării legii (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2021/C 270/15)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (15791/2018),
 - având în vedere proiectul de protocol dintre Uniunea Europeană, Islanda și Regatul Norvegiei la Acordul dintre Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia în ceea ce privește accesul la Eurodac în scopul asigurării respectării legii (15792/2018),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (a), articolul 88 alineatul (2) primul paragraf litera (a) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0155/2019),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0053/2019),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Islandei și Regatului Norvegiei.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0003

Acordul între Uniunea Europeană și China privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului între Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Populare Chineze privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2021/C 270/16)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11033/2019),
 - având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Populare Chineze privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (09685/2018),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0049/2019),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru transport și turism (A9-0041/2019),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Populare Chineze.

Miercuri, 15 ianuarie 2020

P9_TA(2020)0004

Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la proiectul de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare repetată)

(2021/C 270/17)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (13952/2019),
 - având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2018)0021),
 - având în vedere poziția sa din 11 septembrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Consiliul a consultat din nou Parlamentul (C9-0166/2019),
 - având în vedere articolele 82 și 84 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0055/2019),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 203.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO